

eul_wid: pgo-aa

Οὐαλέριος Ἀρποκρατίων · Valerius Harpocraton

Lexicthe Ten Attic Orators

Λεξικὸν εἰς τοὺς Δέκα Ἀττικοὺς Ῥήτορας

Period: Ῥωμαϊκὴ Roman
Dialect: Κοινή Koine
Domain: Γραμματικὴ Grammar
Format: Πραγματεία Treatise

- Lex 1 (t) ΛΕΞΕΙΣ ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΡΗΤΟΡΩΝ. Αβαρις: ὄνομα κύριον. λοιμοῦ δέ φασι κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην γεγονότος ἀνείλεν ὁ Ἀπόλλων μαντευομένοις Ἑλλησί τε καὶ βαρβάροις τὸν Ἀθηναίων δῆμον ὑπὲρ πάντων εὐχὰς ποιήσασθαι. ^[1]
- Lex 2 πρεσβευομένων δὲ πολλῶν ἔθνων πρὸς αὐτοὺς καὶ Ἀβαριν ἐξ Ὑπερβορέων πρεσβευτὴν ἀφικέσθαι λέγουσιν. ὁ δὲ χρόνος ἐν ᾧ παραγέγονε διαφωνεῖται· Ἰππόστρατος μὲν γὰρ κατὰ τὴν νγ' αὐτὸν Ὀλυμπιάδα λέγει παραγενέσθαι, ὁ δὲ Πίνδαρος κατὰ Κροῖσον τὸν Λυδῶν βασιλέα, ἄλλοι δὲ κατὰ τὴν κα' Ὀλυμπιάδα. Ἄβιος: τὸν ἄβιον Ἀντιφῶν ἐπὶ τοῦ πολλὸν τὸν βίον κεκτημένου ἔταξεν, ὡς Ὅμηρος ἄξυλον ὕλην λέγει τὴν πολύξυλον. ^[5]
- Lex 3 Ἀβροκόμας: οὗτος σατράπης ἦν Ἀρταξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλέως. Ἀγάθαρχος: τούτου μνημονεύει Δημοσθένης, ἦν δὲ ζωγράφος ἐπιφανής, Εὐδήμου υἱός, τὸ δὲ γένος Σάμιος. Ἀγαθῆς τύχης νεώς: τούτου μνημονεύει Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ διοικήσεως καὶ ἕτεροι. Ἀγασικλῆς: περὶ Ἀγασικλέους Ὑπερείδης λέγει. γέγραπται καὶ Δεινάρχῳ λόγος κατ' αὐτοῦ, ἐν ᾧ δεδήλωται ὅτι Ἀλιμουσίους συνεδέκασε καὶ διὰ τοῦτο ξένος ὢν τῇ πολιτείᾳ ἐνεγράφη. ^[5]
- Lex 4 Ἄγοι: τοῦτο πολλὰ σημαίνει. Ἰσαῖος δὲ ἀντὶ τοῦ φέρειν καὶ ἐνάγειν καὶ ἔλκειν ἔλαβεν ἐν τῷ οὕτως ἐπιγραφομένῳ “ὑπὲρ Εὐμά“θους εἰς ἐλευθερίαν ἀφαίρεσις,” λέγων οὕτως “ἔβλαψέ με Ξενοκλῆς “ἀφελόμενος Εὐμάθην εἰς ἐλευθερίαν, ἄγοντος ἐμοῦ εἰς δουλείαν κατὰ “τὸ ἐμὸν μέρος.” καὶ πολλάκις ἐν τῷ λόγῳ ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας. Ἀντιφῶν δ' ἐν τῷ περὶ ἀληθείας φησὶ “τοὺς “νόμους μεγάλους ἄγοι” ἀντὶ τοῦ ἡγοῖτο. τούτου πολλὴ χρῆσις. Ἀγελαίων: Ἰσοκράτης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ, ὡς ἂν εἰ ἔλεγε τῶν πολλῶν σοφιστῶν καὶ πλανητῶν. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀγελαίων ζῶων, ἃ βόσκεται εἰς ἃ τύχοι χωρία, ἢ ἀπὸ τῶν ἰχθύων, οὓς διαβόσκεσθαί φασι ῥύδην καὶ ἀγεληδόν. Ἀγενής: ἀντὶ τοῦ ἅπαις παρ' Ἰσαίῳ ἐν τῷ ὑπὲρ Μενεκλέους κλήρου. ^[10]
- Lex 5 Ἀγησίλαος: οὗτος ἦν, ὡς ὁ Ξενοφῶν δηλοῖ, βασιλεὺς Λακεδαιμονίων ἐπιφανής καὶ γενναῖος, καὶ πολλὰ τῆς Ἀσίας κατεστρέψατο τοῖς Κύρῳ συναναβάσι χρησάμενος στρατιώταις. Ἀγλαυρος: ἡ θυγάτηρ Κέκροπος. ἔστι δὲ καὶ ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς. Ἀγνεύετε τὴν πόλιν: Ἀντιφῶν ἐν τῷ β' ἀντὶ τοῦ ἀγνίζετε. Ἀγνίας: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην περὶ χωρίου. τοῦτον καὶ τοὺς συμπρεσβευτὰς αὐτοῦ φησὶν Ἀνδροτίων ἐν ε' τῆς Ἀτθίδος καὶ Φιλόχορος ὡς ἐάλωσάν τε καὶ ἀπέθανον ὑπὸ Λακεδαιμονίων. Ἀγνοῦς: δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς ὁ δημότης Ἀγνούσιος. ^[10]

- Lex 6 Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Ἀγνωμόνως· ἀντὶ τοῦ ἀλογίστως καὶ ἀβούλως Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. Ἀγοράς· Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου περὶ τοῦ διαγράμματος “οὗτοι πολλάκις ἀγορὰς ποιοῦνται.” μήποτε ἀντὶ τοῦ συνόδους νῦν. σημαίνει δὲ καὶ ἕτερα τοῦνομα. Ἀγορανόμοι· οἱ τὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν ὧνια διοικοῦντες ἄρχοντες· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Ἀριστοτέλης δ’ ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ κληροῦσθαί φησι εἴ μὲν εἰς Πειραιᾶ, εἴ δὲ εἰς ἄστν. Ἀγοράσαι· ἀντὶ τοῦ ὠνήσασθαι Ὑπερείδης ἐν τῷ Δηλιακῷ. Ἀγραφίου· εἰδός τι δίκης οὕτω καλουμένης κατὰ τῶν ὀφειλόντων μὲν τῷ δημοσίῳ καὶ διὰ τοῦτο ἐγγραφέντων, εἴτα πρὶν ἐκτίσαι ἐξαλειφθέντων. διδάσκουσι δὲ τοῦθ’ οὕτως ἔχειν Δημοσθένης τε ἢ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίνου καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ κατ’ Ἀριστογείτονος, ἔτι τε Πυθέας ἐν τῇ πρὸς τὴν ἔνδειξιν ἀπολογία. ^[10]
- Lex 7 Ἀγρίους· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου τοὺς σφόδρα ἐπτοημένους περὶ τὰ παιδικὰ καὶ χαλεποὺς παιδεραστάς φησι. καὶ ἄγριον κυβευτὴν Μένανδρος λέγει τὸν σφόδρα κυβεύειν ἐσπουδακότα. Ἀγρυλή· δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς, καὶ ὁ δημότης Ἀγρυλεύς, ἐπίρρημα δὲ τοπικὸν Ἀγρυλῆθεν. Ἀγυιάς· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου “χοροὺς ἰστάναι κατὰ “τὰ πάτρια καὶ κνισᾶν ἀγυιάς.” ἔνιοι μὲν ὀξύνουσι θηλυκῶς χρώμενοι, οἷον τὰς ὁδοὺς βέλτιον δὲ περισπᾶν ὥς ἀπὸ τοῦ ἀγυιεύς. ἀγυιεύς δὲ ἐστὶ κίων εἰς ὃξὺ λήγων, ὃν ἰσᾶσι πρὸ τῶν θυρῶν, ὥς σαφὲς ποιοῦσιν Ἀριστοφάνης τε ἐν Σφηξὶ καὶ Εὐπολῖς. ἰδίους δὲ εἶναι φασιν αὐτοὺς Ἀπόλλωνος, οἱ δὲ Διονύσου, οἱ δὲ ἄμφοϊν. ^[10]
- Lex 8 ἔστιν οὖν τὸ ὀλόκληρον ἀγυιέας, καὶ κατὰ τὴν Ἀττικῶν διάλεκτον ἀγυιάς, καθὰ καὶ Στειριάς καὶ Μηλιάς καὶ τὰ παραπλήσια λέγουσιν ἐν συναλοιφῇ. Ἀριστοφάνης ἐν Ὅρνισι μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ’ ἐσχάραις κνισᾶν τ’ ἀγυιάς. φασὶ δ’ αὐτὸ ἴδιον εἶναι Δωριέων, ὥς δηλὸν ποιεῖ Διευχίδας ἐν τῇ γ’ τῶν Μεγαρικῶν. εἶεν δ’ ἂν οἱ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς λεγόμενοι ἀγυιᾶς οἱ πρὸ τῶν οἰκιῶν βωμοί, ὥς φασὶ Κρατῖνος καὶ Μένανδρος. καὶ Σοφοκλῆς ἐν τῷ Λαοκῶντι, μετὰ γων τὰ Ἀθηναίων ἔθνη εἰς Τροίαν, φησὶ λάμπει δ’ ἀγυιεύς βωμὸς ἀτμίζων πυρὶ σμύρνης σταλαγμοὺς, βαρβάρων εὐοσμίας. ^[10]
- Lex 9 Ἀγύρριος· δημαγωγὸς οὗτος οὐκ ἀφανής· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Ἀγωνίαν· τὸ ἀγωνίζεσθαι Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως. Ἀγωνιῶντες· ἀντὶ τοῦ ἀγωνιζόμενοι παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν τῷ Πανηγυρικῷ. Ἀδέητος· ἀντὶ τοῦ ἀνευδής παρ’ Ἀντιφῶντι Ἀληθείας α’. Ἀδελφίζειν· ἀντὶ τοῦ ἀδελφὸν καλεῖν παρ’ Ἰσοκράτει ἐν Αἰγινήτικῳ καὶ Ἐκαταίῳ τῷ Μιλησίῳ ἐν β’ Γενεαλογιῶν καὶ Στράττιδι καὶ Ἀπολλοφάνει ἐν Ἰφιγέροντι. Ἀδημονούσης· ἀπορούσης. ^[10]
- Lex 10 Ἀδηφάγους τριήρεις· Λυσίας λέγει ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐκρίτου διαμαρτυρίᾳ, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, καὶ Ἀδηφάγον Πεντηκόντορον Φίλιστος λέγοιεν δ’ ἂν τὰς ἐντελομίσθους καὶ πολλὰ ἀναλίσκουσας. ἔοικε δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἵππων τῶν τελείων καὶ ἀγωνιστῶν λέγεσθαι, οἵτινες εἰώθασιν ἔδμεναι ἄδδην κατὰ τὸν ποιητὴν. Ἀλκαῖος δὲ ἐν τῇ κωμωδοτραγωδίᾳ τοὺς πότας λύχνους ἀδηφάγους εἶπεν. Ἀδιάστατον· τὸ μήπω διεστηκὸς μηδὲ διακεκριμένον Ἀντιφῶν εἶπεν. Ἀδικίου· οἷον ἀδικήματος. ἔστι δὲ ὄνομα δίκης. ἀποτίνυται δὲ τοῦτο ἀπλοῦν, ἐὰν πρὸ τῆς θ’ πρυτανείας ἀποδοθῇ· εἰ δὲ μὴ, διπλοῦν καταβάλλεται. Ἀδοκίμαστος· δοκιμασθῆναι τὸ εἰς ἄνδρας ἐγγραφῆναι, καὶ ἀδοκίμαστος ὁ μήπω ἐγγεγραμμένος παρὰ Λυσία ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς, εἰ γνήσιος. Ἀδράστειαν· οἱ μὲν τὴν αὐτὴν λέγουσι τῇ Νεμέσει, λαβεῖν τε τοῦνομα ἀπὸ Ἀδράστου τοῦ Ταλαοῦ νεμεσηθέντος ἐφ’ οἷς τῶν Θηβαίων κατηλαζονεύσατο, εἴτα ἔκ τινων μαντείων ἰδρυσαμένου ἱερὸν Νεμέσεως, ὃ προσαγορευθῆναι μετὰ ταῦτα Ἀδραστείας, ὥς Ἀντίμαχος ἐν τούτοις δηλοῖ· ἔστι δὲ τις Νέμεσις μεγάλη θεὸς, ἣ τάδε πάντα πρὸς μακάρων ἔλαχεν. ^[5]
- Lex 11

βωμόν δέ οἱ εἷσατο πρῶτος Ἄδρηστος ποταμοῖο παρὰ ῥόον Αἰσήποιο, ἔνθα τετίμηταί τε καὶ Ἀδρήστεια καλεῖται. ἔνιοι μέντοι ὡς διαφέρουσιν συγκαταλέγουσιν αὐτὴν τῇ Νεμέσει, ὡς Μένανδρος καὶ Νικόστρατος. Δημήτριος δὲ ὁ Σκήψιος Ἄρτεμιν φησιν εἶναι τὴν Ἀδράστειαν, ὑπὸ Ἀδράστου τινὸς ἰδρυμένην. Ἀδύνατοι: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. οἱ ἐντὸς τριῶν μνῶν κεκτημένοι, τὸ δὲ σῶμα πεπηρωμένοι. ^[10]

Lex 12 ἐλάμβανον δὲ οὗτοι δοκιμασθέντες ὑπὸ τῆς βουλῆς β' ὀβολοὺς τῆς ἡμέρας ἐκάστης, ἢ ὀβολόν, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, ὡς δὲ Φιλόχορος φησιν, θ' δραχμὰς κατὰ μῆνα. ἔστι δὲ καὶ λόγος τις, ὡς λέγεται, Λυσίου περὶ τοῦ ἀδυνάτου, ἐν ᾧ ὡς ὀβολὸν λαμβάνοντος μέμνηται. Ἀεὶ: ἀντὶ τοῦ ἕως παρ' Ἀντιφῶντι Σαμοθρακικῷ. πολλὴ δὲ χρῆσις αὐτοῦ. καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ προοιμίῳ * * * οὕτως ἤρξατο οὕτω μὲν οὖν μοι δεῦρ' αἰεὶ τείνει λόγους. Ἀἰδρις: ἀνεπιστήμων. ^[5]

Lex 13 Ἀειλογία: τὸ αἰεὶ λόγον καὶ εὐθύνας ὑπέχειν. οὕτω Δημοσθένης καὶ Ἰσαῖος. Ἀειεστώ: Ἀντιφῶν τὴν ἀϊδιότητα καὶ τὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν αἰεὶ ἐστάναι, ὥσπερ καὶ εὐεστώ ἢ εὐδαιμονία καλεῖται. Ἀερκτον: ἀντὶ τοῦ ἄφρακτον καὶ πανταχόθεν καθορώμενον Λυσίας. ^[5]

Lex 14 Ἀετός: τῶν οἰκοδομημάτων τὸ κατὰ τὸν ὄροφον, ὃ τινες ἀέτωμα καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης Ὅρνισι τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς ἀετόν. Ἀζηνιεύς: Ἀζηνία δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἰπποθωντίδος, καὶ ὁ δημότης Ἀζηνιεύς: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφώντος. Ἀζήτητον: τὸ ζήτησιν καὶ κατηγορίαν ἔχειν κεκωλυμένον παρ' Αἰσχίνῃ ἐν τῷ κατὰ Κτησιφώντος. ^[5]

Lex 15 Ἀθεώρητος: ἀντὶ τοῦ ἀθέατος παρ' Ἀντιφῶντι ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας. Ἀθηνόδωρος: Ἀθηναῖος τῷ γένει, στρατιώτης Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Ἀθμονεύς: Ἀθμονία δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Κεκροπίδος, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Ἀθμονεύς. Αἰγεῖον: Αἰγέως ἡρῶν ἐν Ἀθήναις. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. Αἰγεῖδαι: Δημοσθένης ἐν τῷ ἐπιταφίῳ, εἰ γνήσιος. Αἰγιῆς φυλὴ ὠνομάσθη ἀπὸ Αἰγέως τοῦ Πανδίωνος, ἔνθεν οἱ φυλᾶται Αἰγεῖδαι. ^[10]

Lex 16 Αἰγίδας ἐκάλουν τὰ ἐκ τῶν στεμμάτων δίκτυα. Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως καὶ Νυμφόδωρος. Ἡρόδοτος δ' ἐν δ' ταύτας φησὶν ὑπὸ Λιβύων αἰγέας καλεῖσθαι. Αἰγίλιεύς: Ὑπερείδης. Αἰγιλία δῆμός ἐστι φυλῆς Ἀντιοχίδος, ἔνθεν ὁ δημότης Αἰγίλιεύς. Αἰδέσασθαι: ἀντὶ τοῦ μεταπεισθῆναι Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς, εἰ γνήσιος, καὶ Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Ναυσίμαχον καὶ Ξενοπείθην. ἐν δὲ τῷ κατ' Ἀριστοκράτους οὗτος ἀντὶ τοῦ ἐξιλάσασθαι καὶ πείσαι. ^[10]

Lex 17 Αἰθαλίδης: δῆμός ἐστιν Αἰθαλίδαι τῆς Λεοντίδος φυλῆς, ἥς ὁ δημότης Αἰθαλίδης. Αἰθιόπιον: ὄνομα χωρίου ἐν Εὐβοίᾳ. Αἰκίας: εἶδος δίκης ἐστὶν ἰδιωτικῆς ἐπὶ πληγαῖς λαγχανομένης, ἥς τὸ τίμημα ἐν τοῖς νόμοις οὐκ ἔστιν ὠρισμένον, ἀλλ' ὁ μὲν κατήγορος τίμημα ἐπιγράφεται ὀπόσου δοκεῖ ἄξιον εἶναι τὸ ἀδίκημα, οἱ δὲ δικάσται ἐπικρίνουσιν. Αἰνίους: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Αἶνος πόλις τῆς Θράκης. Ὅμηρος ὃς ἄρ Αἰνόθεν εἰληλούθει. Ἐφορος δ' ἐν τῇ δ' περὶ Θρακίων πολισμάτων λέγων φησὶν “ἐχομένη” δὲ τούτων Αἶνος πόλις, ἣν Ἕλληνες τὰ πρῶτα Ἀλωπεκοννήσιοι “κατώκισαν, ὕστερον δ' ἐκ Μυτιλήνης ἐπηγάγοντο καὶ Κύμης ἐποί“κους.” Αἰζωνῆσιν: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Μέδοντα περὶ χωρίου. ^[15]

Lex 18 Αἰζωνῆς δῆμος φυλῆς τῆς Κεκροπίδος. ἐκωμωδοῦντο δὲ ὡς βλάσφημοι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ κακῶς λέγειν αἰζωνεύεσθαι ἔλεγον. Μένανδρος ἐν Κανηφόρῳ. Πλάτων δ' ἐν τῷ περὶ ἀνδρείας φησὶν “οὐδὲν ἐρῶ πρὸς ταῦτά γ' ἔχων εἰπεῖν, μή με εἴτης Αἰζωνέα εἶναι.” Ἀκαδήμεια: τρία ὑπῆρχον γυμνάσια, Λύκειον, Κυνόσαργες, Ἀκαδήμεια. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ καθιερώσαντος αὐτὸ Ἀκαδήμου. Ἀκαμαντὶς: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Βοιωτὸν περὶ τοῦ ὀνόματος “ἐν Ἀκαμαντίδι φυλῇ γεγονώς.” μία αὕτη τῶν ἰ' φυλῶν, ἀπὸ Ἀκάμαντος τοῦ Θησέως. Ἀκαρῆ: ἀντὶ τοῦ μικρὸν ἢ οὐδὲν παρ' Ἀντιφῶντι. Ἀκινάκης: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Περσικὸν ζῖφος ἐστί.

καὶ Ἀναξιμένης ἐν α' τῶν περὶ Ἀλέξανδρον. Ἄκη: πόλις αὕτη ἐν Φοινίκη· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Κάλλιππον. ^[10]

Lex 19 ἦν Νικάνωρ ὁ περὶ μετονομασιῶν γεγραφὼς καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τὴν νῦν Πτολεμαΐδα καλουμένην φασὶν εἶναι· Δημήτριος δὲ ἰδίως τὴν ἀκρόπολιν τῆς Πτολεμαΐδος πρότερον Ἄκην ὠνομάσθαι φησίν. Ἀκμάζεις: ἀντὶ τοῦ τὰ τῶν νέων πράττεις Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Μαντιθεοῦ, Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Νίκαρχον τὸν αὐλητὴν, εἰ γνήσιος. Ἀκριτος: ἀντὶ τοῦ ἀδιάκριτος Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Ἀκροᾶσθαι: ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν Ἀντιφῶν ἐν τῷ κατὰ Φιλίνου. Ἀκτὴ: ἰδίως ἐπιθαλαττιδίου τις μοῖρα τῆς Ἀττικῆς· Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρίχους· ὅθεν καὶ ὁ Ἀκτίτης λίθος. ἐκάλουν δὲ οὕτω καὶ τὴν Ἀττικὴν οἱ μὲν ἀπὸ τινος Ἀκταίωνος βασιλέως, οἱ δὲ διὰ τὸ τὴν πλείω τῆς χώρας ἐπιθαλάττιον εἶναι. ^[10]

Lex 20 Ἄκτια: Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ Πολύευκτον στρατηγεῖν. Ἄκτια ἀγὼν παλαιὸς ἦν, ὡς δῆλον ποιεῖ Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ ἀγώνων. Ἀλαβαστοθῆκαι: αἱ θῆκαι τῶν ἀλαβάστων, ἃς ἐν τῇ συνηθείᾳ μυροθήκας καλοῦσι· Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας. ἀλάβαστοι δ' εἰσὶ λήκυθοι ὧν οὐκ ἔστι λαβέσθαι διὰ λειότητά. Ἀλαιεύς: ὄνομα δήμου. Ἀλάστωρ: οὗ μὴδέποτ' ἂν τις ἐπιλάθοιτο· Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. πολὺ δὲ τοῦνομα ἐν τῇ τραγωδίᾳ. Ἀλέας: Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας. ^[10]

Lex 21 ἔστι δὲ πόλις Θεσσαλική. οἱ δὲ πολῖται Ἀλεῖς. Ἀλέξανδρος: Δημοσθένης ἐν ζ' Φιλιππικῶν φησὶν “ἡνίκα ἦλ’ ἔθεν Ἀλέξανδρος ὁ τούτων πρόγονος περὶ τούτων κῆρυξ.” οὗτός ἐστιν ὁ ἐπικαλούμενος φιλέλλην, υἱὸς μὲν Ἀμύντου, πατὴρ δὲ Περδίκκου, ἐστρατεύετο δὲ ὑπὸ Μαρδονίῳ, ἅφ’ οὗ καὶ ἐπέμφθη ἐπὶ γῆς καὶ ὕδατος αἵτησιν πρὸς Ἀθηναίους· οἱ δὲ οὐχ ὅπως αὐτῷ προσέσχον τὸν νοῦν, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ἀπειλήσαντες ἀπέπεμψαν. ἕτερος δ' ἐστὶν Ἀλέξανδρος καὶ αὐτὸς Μακεδόνων βασιλεὺς, ἀδελφὸς Φιλίππου πρεσβύτερος, περὶ οὗ Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας φησὶ “καίτοι “τῶν ἀποκτεινάντων Ἀλέξανδρον ἦν τὸν ἀδελφὸν τοῦ Φιλίππου οὗτος “Ἀπολλοφάνης.” ἄλλος δ' ἐστὶν Ἀλέξανδρος Θετταλὸς, περὶ οὗ πάλιν ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους “τί δ' Ἀλέξανδρον ἐκείνων τὸν “Θετταλόν;” οὗτος δὲ Φεραῖος μὲν ἐστὶ, συνεμάχησαν δ' αὐτῷ Ἀθηναῖοι κατὰ Θηβαίων, ὅτε δέσμιος ἦν παρ' αὐτῷ Πελοπίδας. ἄλλος δὲ Ἀλέξανδρος Μολοττὸς, ἀδελφὸς Ὀλυμπιάδος τῆς Φιλίππου γυναικὸς, οὗ πάλιν Δημοσθένης μνημονεύει ἐν ζ' Φιλιππικῶν, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. Ἀλίπεδόν τινες τὸν Πειραιᾶ φασίν. ἔστι δὲ καὶ κοινῶς τόπος ὃς πάλαι μὲν ἦν θάλασσα, αὐθις δὲ πεδίον ἐγένετο. ^[15]

Lex 22 διὸ καὶ δασύνεται ἡ πρώτη· ἔστι γὰρ οἶον ἄλως πεδίον. ἦτοι ὁμαλὸν πεδίον καὶ τετριμμένον καὶ οἶον ἀληθεσμένον, ὡς Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν διὰ ψιλοῦ “ἐν ἀλιπέδῳ.” ἔνιοι δὲ φασιν ὅτι τὸ παραθαλάσσιον πεδίον οὕτω λέγεται. τινὲς δὲ φασὶ παρὰ τὸ ἀλινδεῖσθαι ἵππους ἐν αὐτῷ δύνασθαι, ὃ ἐστὶ κονίσασθαι, οὕτως ὀνομασθῆναι. Ἀλιμούσιοι: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. Ἀλιμοῦς δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς, καὶ οἱ δημόται Ἀλιμούσιοι. Ἀλιρρόθιος: ὄνομα κύριον, υἱὸς Ποσειδῶνος· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Ἀλκέτας: Μολοττῶν βασιλεὺς· Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ῥηθέντων. ἀλλὰ καὶ ὑποστράτηγος ἄλλος Ἀλεξάνδρου. Ἀλκιβιάδης: ὁ Κλεινίου. ἦν δὲ καὶ ἕτερος, πρόπαππος τοῦ προειρημένου, ὃν φησὶ Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβιάδου λιποταξίου, εἰ γνήσιος ἡ λόγος, αὐτόν τε καὶ τὸν πατὴρ πρὸς μητρὸς πάππον δις ἐξοστρακισθῆναι. ἄλλος δὲ ἐστὶν Ἀλκιβιάδης οὗ μνημονεύει Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφὴν ἀπολογίᾳ· μνημονεύουσι δ' αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων τινὲς καὶ οἱ κωμικοί. ἔστι δὲ Φηγούσιος, Ἀλκιβιάδου ξένος. Ἀλκίμαχος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου. ^[15]

Lex 23

στρατηγὸς οὗτός ἐστιν, Ἀναγυράσιος τῶν δῆμων, στρατηγήσας ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ. ἕτερος δὲ ἐστὶν Ἀλκίμαχος Μακεδῶν, οὗ μνημονεύει Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου οὕτως “Ἀλκίμαχον καὶ “Ἀντίπατρον Ἀθηναίους καὶ προξένους ἐποίησάμεθα.” Ἀναξιμένης δὲ ἐν τῇ β' τῶν περὶ Ἀλέξανδρον ἀνέγραψεν αὐτοῦ δημηγορίαν, πρὸς ἣν ἀντειπεῖν φησὶ Δημοσθένην. Ἀλκμαιωνίδαι· γένος ἐπιφανὲς Ἀθήνησιν ἀπὸ Ἀλκμαίωνος. Ἀλογίαν· τὸ μηδένα ἔχειν λόγον, ἀλλ' ἀλογιστὶ πράττειν Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους καὶ Πλάτων. Ἀλογοὶ ἐρανισταί· μήποτε οἱ μήπω ἐξειλεχότες τὸ ἐπιβάλλον ἑαυτοῖς κατὰ τὴν ἐκ τῆς περιόδου τάξιν τῶν ὀνομάτων τῶν εἰς τὸν ἔρανον ἐκφερομένων. ^[10]

Lex 24 Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ τῶν Πατροκλέους παίδων ἐρανικῷ. Ἀλόννησος· νησὺδριον ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, ὡς καὶ Ἀρχέμαχος ἐν δ' τῶν Εὐβοϊκῶν. μνημονεύει δὲ τῆς ἀμφισβητήσεως τῆς περὶ Ἀλοννήσου καὶ Θεόπομπος ἐν δ' καὶ Ἀναξιμένης ἐν δ' Φιλιππικῶν. Ἀλόπη· Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. Κερκυόνος θυγάτηρ, ἐξ ἧς καὶ Ποσειδῶνος Ἱπποθῶν ὁ τῆς Ἱπποθωντίδος φυλῆς ἐπώνυμος, ὡς Ἑλλάνικός τε ἐν β' Ἀτθίδος καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι καὶ Δείναρχος ἐν τῇ διαδικασίᾳ Φαληρέων. Ἀλουργοπωλική· ἡ πορφυροπωλικὴ ὑφ' ἡμῶν λεγομένη· Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους. Ἀλῶα· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. ἐορτὴ ἐστὶν Ἀττικὴ τὰ Ἀλῶα, ἣν φησι Φιλόχορος ὀνομασθῆναι ἀπὸ τοῦ τότε τοὺς ἀνθρώπους τὰς διατριβὰς ποιεῖσθαι περὶ τὰς ἄλως. ἄγεσθαι δὲ αὐτὴν φησιν ἐν τῷ περὶ ἐορτῶν Ποσειδεῶνος μηνός. Ἀλωπεκὴ· δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος· ὁ δὲ δημότης Ἀλωπεκεὺς καὶ Ἀλωπεκῆθεν. ^[15]

Lex 25 πόθεν δὲ ὠνομάσθησαν Φιλόχορος ἐν γ' δηλοῖ. Ἀλωπεκόννησος· πόλις τῶν ἐν Χερρονήσῳ. Ἀμάδοκος· Ἰσοκράτης Φιλίππῳ. δύο γεγόνασιν οὗτοι, πατὴρ καὶ υἱός, ὃς καὶ Φιλίππῳ συμμαχήσων ἦλθεν εἰς τὸν πρὸς Κερσοβλέπτην πόλεμον. ἀμφοτέρων μέμνηται Θεόπομπος ἐν τῇ ια' τῶν Φιλιππικῶν. Ἀμαζόνειον· Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα. περὶ τῆς Ἀμαζόνων ἀφιερώσεως Ἀθήνησιν Ἀμμώνιος διείλεκται ἐν τῷ περὶ βωμῶν καὶ θυσιῶν. ἔστι δὲ ἱερὸν ὃ Ἀμαζόνες ἰδρύσαντο. Ἀμαξάντεια· δῆμος τῆς Ἱπποθωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἀμαξαντεύς. Ἀμβλωθρίδιον· τὸ ἀμβλωθὲν βρέφος. Ἀμβρακία· πόλις ἐν τῷ Ἀμβρακικῷ κόλπῳ, ἄποικος Κορινθίων. Ἀμιπποὶ· Ἰσαῖος Τεμενικῷ. ^[10]

Lex 26 οἱ σὺν ἵπποις στρατευόμενοι. ἔνιοι δὲ φασιν ὅτι ζεύγνυνταί τινες πρὸς ἀλλήλους ἵπποι κέλῃτες, ὁ δ' ἐλαύνων αὐτοὺς τὸν ἕτερον μὲν παρέλκεται, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐτέρου ὀχεῖται. οὗτοι ἄμιπποὶ λέγονται. τοῦτ' ἔστι τὸ παρ' Ὀμήρῳ θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον. πεζοὶ δ' εἰσὶν οἱ ἄμιπποὶ, ὡς δηλὸν ἐστὶν ἐκ τῶν Θουκυδίδου καὶ Ξενοφῶντος ἐν τῇ ζ' τῶν Ἑλληνικῶν. καὶ μήποτε πρόδρομοὶ τινὲς εἰσὶν οἱ ἅμα τοῖς ἵππεῦσι τεταγμένοι· Φιλόχορος γοῦν ἐν τῇ ις' φησὶ καὶ προδρόμους. Ἀμμωνίς· ἡ τοῦ Ἀμμωνος ἱερὰ τριήρης· Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἱμεραίου. Ἀμόργης· Πισσοῦθνου νόθος υἱός ἐστιν. Ἀμοργός· ἔστι παραπλήσιόν τι βύσσῳ· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. μνημονεύουσι δὲ οἱ κωμικοὶ πολλάκις τῶν ἀμοργίνων, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ καὶ Εὐπολὶς Πόλεσιν. Ἀμφιγνοεῖν· ἀντὶ τοῦ ἀγνοεῖν ἢ ἐνδοιάζειν περὶ τῆς γνώσεως, ὡς καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Αἰσίωνα περὶ τῆς τῶν βιβλίων κλοπῆς, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. ^[15]

Lex 27 Ἀμφιδέαι· εἰσὶ περισκελίδες τινὲς Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις. ἰδίως δὲ Λυσίας ἐν τῷ κατ' Εὐθυδίκου φησὶν “οὐ δυνάμενος δ' ἐκβαλεῖν διὰ τὸ ἀμφιδέαις δεδέσθαι τὰς θύρας.” Ἀμφιδρόμια· Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς ἀμβλώσεως, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. ἡμέρα τις ἦγετο ἐπὶ τοῖς νεογνοῖς παιδίοις, ἐν ᾗ τὸ βρέφος περὶ τὴν ἐστίαν ἔφερον τρέχοντες, καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων καὶ φίλων πουλύποδας καὶ σηπίας ἐλάμβανον. Ἀμφικτύονες· συνέδριόν ἐστιν Ἑλληνικόν, συναγόμενον ἐν Θερμοπύλαις. ^[10]

Lex 28

ὠνομάσθη δὲ ἤτοι ἀπὸ Ἀμφικτύονος τοῦ Δευκαλίωνος, ὅτι αὐτὸς συνήγαγε τὰ ἔθνη βασιλεύων, ὥς φησι Θεόπομπος ἐν ἡ' (ταῦτα δ' ἦν ἰβ', Ἴωνες Δωριεῖς Περραιβοὶ Βοιωτοὶ Μάγνητες Ἀχαιοὶ Φθιώται Μηλιεῖς Δόλοπες Αἰνιᾶνες Δελφοὶ Φωκεῖς), ἢ ἀπὸ τοῦ περιοίκους εἶναι τῶν Δελφῶν τοὺς συναχθέντας, ὥς Ἀναξιμένης ἐν α' Ἑλληνικῶν. Ἀμφίπολις: Ἀντιφῶν περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. πόλις αὕτη τῆς Θράκης. πρότερον δὲ Ἑννέα ὁδοὶ ἐκαλεῖτο, ὥς Ἀνδροτίων ἐν ἰβ' Ἀτθίδος. Μαρσύας δ' ἐν Μακεδονικοῖς διὰ τὸ περιοικεῖσθαι τὸν τόπον Ἀμφίπολιν ὠνομάσθαι, πρότερον Ἄκραν καλουμένην· οἱ δὲ Ἄρεος πόλις. Ἀμφισβητεῖν καὶ παρακαταβάλλειν: οἱ τῶν κλήρων ἐπιδικαζόμενοι ἀμφισβητεῖν ἢ παρακαταβάλλειν λέγονται, οἱ μὲν οὐ φάσκοντες ἐπιδικον εἶναι τὸν κλῆρον ὥς ὄντος παιδὸς τῷ τετελευτηκότῳ ἢ γόνῳ ἢ ποιήσει, οἱ δὲ ὥς ἄπαιδος τελευτήσαντος δικαιότερον λέγοντες ἔχειν αὐτοὺς τὸν κλῆρον τοῦ λαχόντος, ἢ συγγενεῖς ὄντες ἢ κατὰ διαθήκας κληρονόμοι. ^[15]

Lex 29 οὕτω Δημοσθένης καὶ Ὑπερείδης περὶ τοῦ παρακαταβάλλειν διεσάφησαν. Ἀμφισσα: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. πόλις τῆς Λοκρίδος. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ὀπουντίων πολιτείᾳ οὕτω λέγει “Ἀνδραίμων δὲ ἦν οἰκιστὴς, Ἀμφισσαν δ' ὠνόμασαν διὰ τὸ περιέχεσθαι “τὸν τόπον ὄρεσιν.” Ἀμφοτερόπλου: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Διονυσιοδώρου. ὅταν τις ναυτικὸν δανείσῃ δάνειον ἐπὶ τῷ καὶ ἐνθένδε πλεῦσαι ποιᾷ καὶ ἐνθάδε, τοῦτο ἀμφοτερόπλου καλεῖται. Ἀμωσγέπως: ἀντὶ τοῦ ἐνὶ γέ τῳ τρόπῳ Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρου ἐνδείξω, εἰ γνήσιος. Ἀναβάλλει: ἀντὶ τοῦ εἰς ἀναβολὰς καθίστησι καὶ οἷον εἰ ἀναβάλλεται Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Ἀνάγειν: τὸ μηνύειν τὸν πεπρακτότα καὶ ἐπ' ἐκεῖνον ἰέναι Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Βοίωνα, εἰ γνήσιος, καὶ Δείναρχος. Ἀναγεῖς: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. ^[15]

Lex 30 διὰ μὲν τοῦ α' τοὺς ἀνάγνους· ἐὰν δὲ ἀναγεῖς, τοὺς ἐν τῷ ἄγει, τουτέστιν ἐν τῷ μιάσματι. Ἀναγινωσκόμενος: ἀντὶ τοῦ ἀναπειθόμενος Ἀντιφῶν, Ἰσαῖος, Ἡρόδοτος ἐν α'. Ἀναγκαῖον: ἀντὶ τοῦ δεσμωτήριον Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἑρμῶνα καὶ Ξενοφῶν Ἑλληνικαῖς. Καλλισθένης δὲ ἀνώγειον εἶπεν, ὃ δεῖ μᾶλλον λέγεσθαι. Ἀναγυράσιος: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. δῆμος ἐστὶν Ἀναγυροῦς τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς, ἔνθεν ὁ δημότης Ἀναγυράσιος. Ἀναδικάσασθαι: τὸ ἄνωθεν δικάσασθαι· οὕτως Ἰσαῖος. ἐντεῦθεν καὶ τὸ Ἀνάδικοι κρίσεις, αἱ ἄνωθεν δικάζόμεναι, ὅταν ἄλῳσιν οἱ μάρτυρες ψευδομαρτυριῶν. Ἀναθέσθαι: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονομίας “ἀναθέσθαι δὲ ὥσπερ πεττὸν τὸν βίον οὐκ ἔστιν” ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν βιώναι μετανοήσαντας ἐπὶ τῷ προτέρῳ βίῳ. ^[10]

Lex 31 εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν πεττευομένων· Πλάτων ἐν Ἰπάρχῳ ἢ φιλοκερδεῖ. Ἀναιρεθεῖς: ἀντὶ τοῦ ἀναληφθεῖς καὶ τραφεῖς παρ' Ἰσοκράτει Φιλίππῳ. Ἀναίνεσθαι: κοινῶς μὲν τὸ ἀρνεῖσθαι, ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς γάμους καὶ τὰ ἀφροδίσια λέγεται· Δημοσθένης ἐν τῇ ὑπὲρ Φορμίωνος παραγραφῇ, Πλάτων Φάωνι, Μένανδρος Σικυωνίῳ. Ἀνακαίαισιν: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους. δῆμος φυλῆς Ἰπποθωντίδος ἢ Ἀνάκαια. Ἀνακαλυπτῆρια: δῶρα διδόμενα ταῖς νύμφαις παρὰ τε τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῶν οἰκείων καὶ φίλων, ὅταν τὸ πρῶτον ἀνακαλύπτωνται ὥστε ὁραθῆναι τοῖς ἀνδράσι. ^[10]

Lex 32 καλεῖται δὲ τὰ αὐτὰ καὶ ἐπαύλια. ταῦτα δ' εἰσὶ τὰ παρ' ἡμῖν θεώρετρα. Ἀνάκειον: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. ἱερὸν τῶν Διοσκούρων. Ἀνάκρισις: ἐξέτασις ὑφ' ἐκάστης ἀρχῆς γινομένη πρὸ τῶν δικῶν περὶ τῶν συντεινόντων εἰς τὸν ἀγῶνα. ἐξετάζουσι δὲ καὶ εἰ ὅλως εἰσάγειν χρή. πολλάκις δὲ ἐστὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ὥσπερ καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀριστοδήμον. Ἄνακτες καὶ Ἄνασσαί: Ἰσοκράτης Εὐαγόρα. ἔοικε δ' ὁ ῥήτωρ ἔθους τινὸς ἐν Κύπρῳ μνημονεύειν. Ἀριστοτέλης γοῦν ἐν τῇ Κυπρίων πολιτείᾳ φησὶ “καλοῦνται δὲ υἱοὶ μὲν καὶ ἀδελφοὶ τοῦ βασιλέως ἄνακτες, αἱ δὲ ἀδελφαὶ καὶ γυναῖκες ἄνασσαί.” Ἀναξαγόρας: σοφιστὴς, Ἠγησιβούλου υἱὸς Κλαζομένιος, Ἀναξιμένους μαθητὴς Μιλησίου. ^[10]

- Lex 33 νοῦς δ' ἐπεκαλεῖτο, ἐπεὶ ὕλην τε καὶ νοῦν πάντων φρουρὸν εἶπεν. οὗτός ἐστιν ὁ τὸν ἥλιον μύδρον εἰπὼν διάπυρον. Ἀναξίβιος: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου. Λακεδαιμονίων δὲ ἦν στρατηγός. Ἀναποδιζόμενα: ἀντὶ τοῦ ἐξεταζόμενα, ἢ ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν τὰ αὐτὰ πολλάκις λεγόμενα ἢ πραττόμενα Ἀντιφῶν Ἀληθείας α'. Ἀνασεΐσας: ἀπειλησάμενος Δημοσθένης κατ' Ἀριστογείτονος. Ἀνασυντάξας: ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν συντάξας Ὑπερείδης κατὰ Πολυεύκτου. Ἀνατί: ἀντὶ τοῦ ἄνευ ἄτης, ἄνευ κακοῦ Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἀπολλόδωρον. Ἀναφλύστοι: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφώντος. Ἀνάφλυστος δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος. ἔνιοι δὲ ὡς πόλεως τῆς Ἀναφλύστου μνημονεύουσιν. Ἀναφοράν: τὸ ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν τῶν ἀμαρτηθέντων ἐπ' ἄλλους Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφώντος. Ἀνδρηα: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. ^[15]
- Lex 34 τὰ χεῖλη τῶν ποταμῶν ἄνδρηα λέγουσι διὰ τὸ αἰετὶ ἔνικμα καὶ διερὰ εἶναι. οἱ δὲ τὰ χῶματα διὰ τὸ ἄνω καὶ καθύπερθε τῶν διερῶν εἶναι ὧν καὶ Ὑπερείδης. Ἀνδοκίδου Ἑρμῆς: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου “ἔπειτα “τὸν Ἑρμῆν τὸν Ἀνδοκίδου καλούμενον οὐκ Ἀνδοκίδου, ἀλλ' Αἰγιήδους φυλῆς εἶναι ἀνάθημα.” καὶ αὐτὸς Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῶν μυστηρίων ὅτι τῆς Αἰγιήδους εἴη τὸ ἀνάθημα εἴρηκεν, ὥστε ὁ Δοῦρις αὐτοσχεδιάζει Ἀνδοκίδου αὐτὸ εἶναι λέγων. Ἀνδραποδοκάπηλος: ὁ νῦν λεγόμενος σωματέμπορος, παρὰ τὸ καπηλεύειν τὰ ἀνδράποδα, ὃ ἐστι πιπράσκειν. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἑρμῶνα. Ἀνδραποδιστής: Λυκούργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος “θαυμάζω “δ' ἐγὼ εἰ τοὺς ἀνδραποδιστὰς, τῶν οἰκετῶν ἡμᾶς ἀποστεροῦντας μό“νον, θανάτῳ ζημιοῦμεν.” Ἀνδρεία: ἡ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας. Ἀνδροληψία: τὸ ἀρπάζειν ἄνδρας ἔκ τινος πόλεως. ἡνεχύραζον γὰρ τὴν ἔχουσαν πόλιν τὸν ἀνδροφόνον καὶ μὴ προῖεμένην αὐτὸν εἰς τιμωρίαν. ^[15]
- Lex 35 Δημοσθένης κατ' Ἀριστοκράτους. λέγει δὲ καὶ οὐδετέρως τὸ ἀνδρολήψιον ἐν τούτῳ. Ἀνδρων: Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφὴν ἀπολογία. Ἀνδρωνά φησιν εἶναι Κρατερός ἐν ε' τῶν Ψηφισμάτων τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα τὸ περὶ Ἀντιφώντος τοῦ ῥήτορος. ἦν δὲ εἷς τῶν υ' ὁ Ἀνδρων. Ἀνελοῦσα γὰρ τὸν νόμον τοῦτον ἐχειροτόνησεν αὐτῇ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος φησὶν, ἀσαφῶς δ' αὐτοῦ ἔχοντος καὶ ἐλλιπῶς ἄλλοι ἄλλως ἐξηγοῦνται. ἐν δὲ τοῖς Ἀττικιστοῖς διττὴ ἡ γραφή, ἡ μὲν οὕτως “ἀνελοῦσα γὰρ τὸν νόμον τοῦτον ἐχειροτόνησεν αὐτῇ” ἀντὶ τοῦ παραβᾶσα γὰρ τοῦτον τὸν νόμον διαχειροτονίαν περὶ αὐτῆς ἔδωκεν, εἰ χρή στεφανοῦν αὐτὴν, ἡ δ' ἄλλη “ἀνελοῦσα γὰρ τὸν νόμον τοῦτον ἐχειροτόνησε λαβοῦσα ἐκείνον αὐτῇ. ^[10]
- Lex 36 ” Ἀνεμύτας: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος. οὗτος τὸ γένος Θηβαῖος. Ἀνεπόπτευτος: Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Φρύνης, ὁ μὴ ἐποπτεύσας. τί δὲ τὸ ἐποπτεῦσαι, δηλοῖ Φιλόχορος ἐν τῇ ι' “τὰ ἱερὰ οὗτος “ἀδικεῖ πάντα, τά τε μυστικά καὶ τὰ ἐποπτικά,” καὶ πάλιν “Δη“μητρίῳ μὲν οὖν ἰδιόν τι ἐγένετο παρὰ τοὺς ἄλλους τὸ μόνον μνηθῆ“ναί τε ἅμα καὶ ἐποπτεῦσαι καὶ τοὺς χρόνους τῆς τελετῆς τοὺς “πατρίους μετακινήθη“ναι.” Ἀνεσκευάσαντο: τὸ λεγόμενον ἐν τῷ βίῳ ἀναστατωθῆναι, τουτέστι τὸ ἀνασκευάσασθαι καὶ οἶον ἀπείπασθαι. Ἀνετον: ἀντὶ τοῦ ἱερὸν καὶ ἀνεμύτον θεῷ τινὶ Ὑπερείδης Δηλιακῶ. Ἀνεχαίτισε: Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς ἀντὶ τοῦ ἀνέκοψεν ἢ ἀνέτρεψεν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἵππων. ^[15]
- Lex 37 Ἀνήκει: παρ' Ἀντιφῶντι Ἀληθείας α' ἀντὶ ἀπλοῦ τοῦ ἥκει, ἢ οἶον ἀνεβιβάσθαι καὶ προελήλυθεν. Ἀνθεια: ὅτι μὲν ἑταίρα δηλὸν μήποτε δὲ Ἀνθεια γραπτέον διὰ τοῦ τ, ἐπεὶ οὕτως εὗρομεν παρὰ Λυσία. Ἀνθεμόκριτος: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Καλυδῶνα “τό τε βαλα“νεῖον τὸ παρ' Ἀνθεμοκρίτου ἀνδριάντα,” τουτέστι πρὸς ταῖς Θριασίαις πύλαις. οὗτος ἦν Ἀθηναίων μὲν κῆρυξ, ὑπὸ Μεγαρέων δ' ἀπεσφάγη ἀπαγορεύων αὐτοῖς τὴν ἱερὰν ταῖν θεαῖν ὀργάδα μὴ ἐπεργάζεσθαι. Ἀνθεμοῦς: πόλις Μακεδονικὴ, καὶ οἱ ἀπ' αὐτῆς Ἀνθεμούντιοι. Ἀνθεστηριῶν: ὄγδοος μὴν οὗτος παρ' Ἀθηναίοις, ἱερὸς Διονύσου. ^[10]
- Lex 38

Ἰστρος δὲ ἐν τοῖς τῆς συναγωγῆς κεκλησθαί φησιν αὐτὸν διὰ τὸ πλεῖστα τῶν ἐκ γῆς ἀνθεῖν τότε. Ἀνθήνη: Λυσίας ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἀριστοδήμου γραφὴν, εἰ γνήσιος, πόλις τῆς Λακωνικῆς. Ἀνθυπώμοσαν: ἀντὶ τοῦ ὑπεῖπον τῇ ὑπώμοσίᾳ Δημοσθένης κατ' Ὀλυμπιόδωρου. Ἀνίδρυτος: ἀντὶ τοῦ ἀνεξίλαστος Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος. Ἀνοικος: ἀντὶ τοῦ ἀοίκητος Λυκούργος κατὰ Λυκόφρονος. Ἀντεπιτίθισιν: ἀντὶ τοῦ ἀντεπιστέλλει Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Καλλιπιδὴν. Ἀντιάταις: τοῖς ἀπὸ Ἀντίου πόλεως, ἧτις ἀπέχει Ῥώμης τ' σταδίου. Ἀντιβληθέντος: ἀντὶ τοῦ ὑπαγορευθέντος Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πυθέου εἰσαγγελίᾳ. ^[10]

Lex 39 Ἀντιγενίδας: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Νίκαρχον τὸν αὐλητὴν, εἰ γνήσιος, υἱὸς οὗτος ἦν Διονυσίου, ἐνδοξότατος αὐλητῆς. Ἀντιγραφεύς: ὁ καθιστάμενος ἐπὶ τῶν καταβαλλόντων τινὰ τῇ πόλει χρήματα, ὥστε ἀντιγράφεσθαι ταῦτα· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος καὶ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. διττοὶ δὲ ἦσαν ἀντιγραφεῖς, ὁ μὲν τῆς διοικήσεως, ὡς φησι Φιλόχορος, ὁ δὲ τῆς βουλῆς, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Ἀντιγραφὴ: ἰδίως μὲν ἐπὶ ταῖς τῶν κλήρων διαδικασίαις ἀντιγραφὴ καλεῖται, ὅταν τις ὡς ἄπαιδος ὄντος τοῦ τετελευτηκότος ἑαυτῷ φάσκη προσήκειν τὸν κλῆρον κατὰ γένος ἢ δόσιν. κοινῶς δ' ἐν ταῖς δίκαις ταῖς δημοσίαις καὶ ταῖς ἰδίαις τὰ τῶν δικαζομένων γράμματα, ἃ ἐδίδοσαν περὶ τοῦ πράγματος, καὶ τὰ τοῦ διώκοντος καὶ τὰ τοῦ φεύγοντος, ἀντιγραφὴ, καὶ τὰ μαρτύρια· Δημοσθένης κατὰ Στεφάνου καὶ Ὑπερείδης. ^[15]

Lex 40 Πλάτων δὲ ἐν τῇ Σωκράτους ἀπολογία τὸ αὐτὸ καλεῖ ἀντωμοσίαν καὶ ἀντιγραφὴν. Ἀντίθεσις: Ἰσοκράτης Παναθηναϊκῶ. σχῆμα λέξεώς ἐστιν ἡ ἀντίθεσις, καθ' ἣν ἀντιτιθέασιν ἀλλήλοις τὰ ἐναντία ἥτοι κατὰ μέρος ἢ ἀθρόα. καὶ κατὰ μέρος μὲν, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος “ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων” καὶ τὰ ἐξῆς. ἀθρόως δὲ πάντων πρὸς πάντα, ὡς ὁ αὐτὸς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου ἀπὸ τοῦ “ὁ μὲν γε ὑπὸ φίλου” ἕως τοῦ “βαδίζειν χορηγοῦντι.” λέγεται δὲ καὶ ἀντίθετον τὸ αὐτὸ σχῆμα, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῇ περὶ τῆς πρεσβείας ἀπολογίᾳ. Ἀντίκυρα: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Μέδοντα. μήποτ' ἐπώνυμόν ἐστιν. Ἀντιφάνης ἐν τῷ περὶ ἐταιρῶν φησὶν “Ἀντίκυραν δ' ἐκάλεσαν ὅτι “συνέπινε παρακινουσι καὶ μεμνηόσιν. οἱ δὲ ὅτι ἰατρὸς αὐτῇ Νικό“στρατος κατέλιπεν ἀποθνήσκων πολὺν ἐλλέβορον.” Ἀντιοχίς: ὄνομα φυλῆς. Ἀντιφῶν: εἷς τῶν ἰ' ῥητόρων, Σωφίλου μὲν υἱὸς, ἀπὸ τοῦ δήμου δὲ Ῥαμνούσιος. Ἀντίπατρος: Ἰολάου παῖς. Ἀντισσα: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. ^[15]

Lex 41 μία πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ. Ἀντρῶνες: πόλις ἐν Θετταλίᾳ· Δημοσθένης Φιλιππικῶ. Ἀντωμοσία: γράμματά τινα γράψαντες ἀποφέρουσι πρὸς τὴν ἀρχὴν οἱ τε κατηγοροῦντες καὶ οἱ κατηγορούμενοι, περὶ ὧν ἂν ἡ δίκη. καλεῖται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ ἀντῶνμυον οἱ διώκοντες καὶ οἱ φεύγοντες, οἱ μὲν ἀληθῆ κατηγορήσειν, οἱ δὲ ἀληθῆ ἀπολογήσεσθαι. Ἀνωρθιάζον: Ἀνδοκίδης. ἀντὶ τοῦ ὀρθιον βοῶντες ἔλεγον. Ὀμηρος ἔνθα στᾶς ἥϋσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε ὄρθι' Ἀχαιοῖσιν, μέγα δὲ σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι. Ἀξιοῖ: ἀντὶ τοῦ νομίζει Ἀντιφῶν ὑπὲρ τῆς εἰς τὸν ἐλεύθερον παῖδα ὕβρεως καὶ Λυσίας. Ἀξίοχος: Αἰσχίνη τῷ Σωκρατικῷ διάλογος ἐγράφη Ἀξίοχος καλούμενος. Ἄξονι: οἱ Σόλωνος νόμοι ἐν ξυλίνοις ἦσαν ἄξοσι γεγραμμένοι· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους “ὡς ἐν τῷ ἄξονι εἴρηται. ^[15]

Lex 42 ἦσαν δὲ, ὡς φησι Πολέμων ἐν τοῖς πρὸς Ἐρατοσθένην, τετράγωνοι τὸ σχῆμα, διασώζονται δὲ ἐν τῷ πρυτανείῳ, γεγραμμένοι κατὰ πάντα τὰ μέρη. ποιοῦσι δ' ἐνίοτε φαντασίαν τρίγωνον, ὅταν ἐπὶ τὸ στενὸν κλιθῶσι τῆς γωνίας. Ἀοπτα: ἀντὶ τοῦ ἀόρατα καὶ οὐκ ὀφθέντα, ἀλλὰ δόξαντα ὀρᾶσθαι Ἀντιφῶν Ἀληθείας α'. Ἀπαγε: ἀντὶ τοῦ ἀπαγωγῇ χρῶ· ἀπαγωγὴ δὲ εἰδός ἐστι δίκης· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπάγειν, ἀπάγεσθαι δ' ἐπὶ τῶν κακούργων. ἀπήγοντο δὲ πρὸς τοὺς ἑνδεκα. Ἀπαγορεύειν: ἀντὶ τοῦ κάμνειν καὶ ἀδυνάτως ἔχειν Λυσίας ἐρωτικῶ. Ἀπαθῆ: ἀντὶ τοῦ τὰ μὴ ὡς ἀληθῶς γεγονότα πάθη Ἀντιφῶν Ἀληθείας α'.

Ἀπαριθμῶν: ἀντὶ τοῦ ἀποπληρῶν ἀριθμὸν Ἰσοκράτης Φιλίππῳ. Ἀπαρτιλογία: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀρέσανδρον καὶ Ἡρόδοτος ἀντὶ τοῦ ἀπηρτισμένου καὶ πλήρης ἀριθμός. Ἀπατούρια: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Βοιωτόν. ἑορτὴ ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις, ἣν ἄγουσι Πυανεψιδῶνι ἑφ' ἡμέρας δ', ὥς φασιν οἱ τὰ περὶ ἑορτῶν γράψαντες. ^[15]

Lex 43 πόθεν δ' ἐκλήθη ἄλλοι τε πολλοὶ εἰρήκασιν καὶ Ἐφορος ἐν β', ὥς διὰ τὴν ὑπὲρ τῶν ὀρίων ἀπάτην γενομένην, ὅτι Ἀθηναίων πολεμούντων πρὸς Βοιωτοὺς ὑπὲρ τῆς Μελανίας χώρας Μέλανθος ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς Ἔανθον τὸν Θηβαίων μονομαχῶν ἀπατήσας ἀπέκτεινεν. Ἀπειπεῖν ἀντὶ τοῦ ἀποκαμεῖν καὶ ἀδυνατῆσαι Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπαρνήσασθαι παρὰ τῷ αὐτῷ. Ἀπεργασάμενος: ἀντὶ τοῦ ἀποδοῦς ἐκ τῶν ἔργων ὧν εἰργάσατο Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἀπολλόδωρον. ^[5]

Lex 44 Ἀπεσχοινισμένος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος α' ἀντὶ τοῦ ἀποκεκλεισμένου· ὅταν γὰρ ἡ βουλὴ περισχοινίσῃται, ὥς αὐτὸς φησὶ, τότε οἱ ἄλλοι πάντες εἰσὶν ἀπεσχοινισμένοι. Ἀπηλοημένος: ὁ ἀπὸ τῆς ἄλλω συγκεκομισμένος μετὰ τὸ ἀλοηθῆναι, ὃ ἐστὶ πατηθῆναι· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον. Ἀπήχεια: ἀντὶ τοῦ ἀπέχθαι Λυσίας πρὸς Μέδοντα καὶ Δείναρχος κατὰ Κηφισοκλέους. Ἀπίλλειν: Λυσίας ἐν τῇ κατὰ Θεομνήστου, εἰ γνήσιος, “ἀπο“κλείειν νομίζεται.” Ἀπιστεῖν: ἀντὶ τοῦ ἀπειθεῖν Ἀντιφῶν κατὰ Λαισποδίου, Ἰσοκράτης ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ πρὸς Φίλιππον. λέγουσι δὲ καὶ Ἀπιστίαν τὴν ἀπειθειαν, ὥς Δημοσθένης ἐν θ' Φιλίππικῶν καὶ ἄλλοι πολλοί. Ἀπλᾶς: Δημοσθένης κατὰ Κόνωνος. ^[10]

Lex 45 Καλλίστρατός φησιν τὰ μονόπελμα τῶν ὑποδημάτων οὕτω καλεῖσθαι. Στράτις Λημνομέδρα “ὑποδήματα σαυτῷ πρίασθαι τῶν ἀπλῶν.” Ἀποβάτης καὶ Ἀποβαίνειν καὶ Ἀποβατικοὶ τροχοί: Δείναρχος κατὰ Φορμισίου καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἀντιφάνην ἀπολογία, Λυκοῦργος τε ἐν τῇ πρὸς Δημάδην ἀπολογία. ὁ ἀποβάτης ἵππικόν τι ἀγώνισμα, καὶ ἀποβῆναι τὸ ἀγωνίσασθαι τὸν ἀποβάτην, καὶ ἀποβατικοὶ τροχοὶ οἱ ἀπὸ τούτου τοῦ ἀγωνίσματος. τὰ δ' ἐν αὐτῷ γινόμενα δηλοῖ Θεόφραστος ἐν τῷ κ' τῶν Νόμων. χρῶνται δὲ, φησὶ, τούτῳ μόνοι τῶν Ἑλλήνων Ἀθηναῖοι καὶ Βοιωτοί. Ἀπογραφὴ: ὅταν τις λέγῃ τινὰ ἔχειν τι τῶν τῆς πόλεως, ἀπογραφὴν ποιεῖται ὁ ἐναγόμενος, δηλῶν πόθεν ἔχει τὰ χρήματα καὶ πόσα ταῦτα εἶη. μήποτε δὲ καὶ εἰδός τι δίκης ἐστὶν ἢ ἀπογραφὴ· εἰ γὰρ ἄρνοϊτό τις μὴ ἔχειν, ἀπογραφῆς ἐκρίνετο ὥς οὐκ ὀρθῶς γεγενημένης τῆς ἀπογραφῆς· Δημοσθένης κατ' Ἀνδροτίωνος. τί δὲ ἦν τὸ κινδύνευμα τῷ τὴν ἀπογραφὴν ποιουμένῳ, ἐν τῷ Δημοσθένους πρὸς Νικόστρατον περὶ τῶν Ἀρεθουσίου ἀνδραπόδων, εἰ γνήσιος, δηλὸν γίνεται. ^[15]

Lex 46 Ἀποδέκται: ἀρχὴ τίς ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις οἱ ἀποδέκται, ἥς πολλάκις μνημονεύουσιν οἱ ῥήτορες καὶ οἱ κωμικοί. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ δεδήλωκεν ὥς δέκα τε εἴησαν, καὶ ὥς παραλαβόντες τὰ γραμματεῖα ἀπαλείφουσι τὰ καταβαλλόμενα χρήματα τῆς βουλῆς ἐναντίον ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, καὶ πάλιν ἀποδιδόασιν τὰ γραμματεῖα τῷ δημοσίῳ· καὶ ἀπλῶς ἃ πράττουσι διασαφεῖ. ὅτι δὲ ἀντὶ τῶν κωλακρετῶν οἱ ἀποδέκται ὑπὸ Κλεισθένους ἀπεδείχθησαν, Ἀνδροτίων β'. Ἀποδιδόμενοι: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Σαμοθρακῶν φόρου ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόντες. ἐξῆς δὲ φησιν “ἀποδιδόμεθα” ἤτοι ἀντὶ τοῦ ἀποδίδομεν ἢ ἀντὶ τοῦ πιπράσκομεν. Ἀποικία: ἰδίως τὰ γράμματα καθ' ἃ ἀποικοῦσιν τινες οὕτως ὠνόμασαν· Ὑπερείδης Δηλιακῷ. Ἀποικοδομεῖς: ἀντὶ τοῦ ἀποφράττειν ἀπολαβὼν τινα οἰκοδομήματι Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα. Ἀποκηρύττοντες: ἀντὶ τοῦ πιπράσκοντες Δημοσθένης κατ' Ἀριστοκράτους. Πλάτων Πρέσβει “σκευάρια δὴ κλέψας ἀπεκήρυξ’ “ἐκφέρων,” ἐπώλησεν. Ἀπόκρισις: ἢ ἀπολογία· Λυσίας. καὶ Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου “ἀποκρίναι γὰρ δεῦρο παρελθὼν μοι.” Εὐπολις Πόλεσιν ὥς ὑμῖν πάντως ἐγὼ ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ κατηγορούμενα. ^[20]

Lex 47

Ἀπολαχεῖν: ἀντὶ ἀπλοῦ τοῦ λαχεῖν Ἀντιφῶν ἐν τῷ κατὰ Φιλίνου, Λυσίας κατὰ Ποσειδίππου. Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς οὐ μὴν ὅ γε σὸς ἀδελφὸς οὗ ἀπελάγχανεν. Ἀπολελοιπότες: ἀντὶ τοῦ νενικηκότες. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν δρομέων· οἱ γὰρ νικῶντες ἀπολείπουν τοὺς ἡττωμένους. Ἰσοκράτης Παναθηναϊκῶ καὶ Πανηγυρικῶ. Ἀπόληξις: εἷς τῶν ἰ' συγγραφέων, ὃν Πλάτων κωμωδεῖ ἐν Σοφισταῖς. Ἀπομάττων: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ^[10]

Lex 48 οἱ μὲν ἀπλοϊκώτερον ἀκούουσιν ἀντὶ τοῦ ἀποψῶν καὶ ἀπολυμαινόμενος, ἄλλοι δὲ περιεργότερον, οἷον περιπλάττων τὸν πηλὸν καὶ τὰ πίτυρα τοῖς τελουμένοις, ὡς λέγομεν ἀπομάττεσθαι τὸν ἀνδριάντα πηλῷ· ἤλειπον γὰρ τῷ πηλῷ καὶ τῷ πιτύρῳ τοὺς μυσμένους, ἐκμιμούμενοι τὰ μυθολογούμενα παρ' ἐνίοις, ὡς ἄρα οἱ Τιτᾶνες τὸν Διόνυσον ἐλυμήναντο γύψῳ καταπλασάμενοι ἐπὶ τῷ μὴ γνῶριμοι γενέσθαι. τοῦτο μὲν οὖν τὸ ἔθος ἐκλιπεῖν, πηλῷ δὲ ὕστερον καταπλάττεσθαι νομίμου χάριν. Σοφοκλῆς ἐν Αἰχμαλωτίσι στρατοῦ καθαρτῆς κάπομαγμάτων Ἰδρις, καὶ πάλιν δεινότατος ἀπομάκτης τε μεγάλων συμφορῶν. Ἀπόλλων πατρῷος ὁ Πύθιος· προσηγορία τίς ἐστι τοῦ θεοῦ πολλῶν καὶ ἄλλων οὐσῶν. τὸν δὲ Ἀπόλλωνα κοινῶς πατρῶον τιμῶσιν Ἀθηναῖοι ἀπὸ Ἴωνος· τούτου γὰρ οἰκίσαντος τὴν Ἀττικὴν, ὡς Ἀριστοτέλης φησὶ, τοὺς Ἀθηναίους Ἴωνας κληθῆναι καὶ Ἀπόλλωνα πατρῶον αὐτοῖς ὀνομασθῆναι. Ἀπόμισθοι: οἱ μισθὸν μὴ λαμβάνοντες· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς καὶ ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. ^[15]

Lex 49 Ἀπὸ μισθωμάτων: Δίδυμός φησιν ὁ γραμματικὸς ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν τεμενικῶν προσόδων. ἐκάστῳ γὰρ θεῷ πλέθρα γῆς ἀπένεμον, ἐξ ὧν μισθουμένων αἱ εἰς τὰς θυσίας ἐγίνοντο δαπάναι· οὐ γὰρ κατ' εὐσέβειαν ἔθουον τὰ ἱερεῖα, ἀλλὰ μισθούμενοι. Ἀπονομή: ἡ ἀπόμοιρα, ὡς μέρος τι τῶν περιγιγνομένων ἐκ τῶν μετάλλων λαμβανούσης τῆς πόλεως, ἢ ὡς διαιρουμένων εἰς πλείους μισθωτὰς, ἵν' ἕκαστος λάβῃ τι μέρος· Δείναρχος ἐν τῷ πρὸς τοὺς Λυκούργου παῖδας πολλάκις. Ἀποπεφασμένον: ἀντὶ τοῦ ἀποδεδειγμένον καὶ πεφανερωμένον. οὕτω Δείναρχος καὶ Λυσίας καὶ Δημοσθένης κατὰ Νεαίρας “ἀπο“πεφασμένως πωλοῦνται” ἀντὶ τοῦ φανερώς. Ἀποπομπάς: Ἰσοκράτης Φιλίππῳ. ἀποπομπαῖοι τινες ἐκαλοῦντο θεοὶ, περὶ ὧν Ἀπολλόδωρος ἐν ἔκτῳ περὶ θεῶν διείλεκται. Ἀπορρέξαντες: ἀπομερίσαντες, ἀπόμοιράν τινα δόντες· Ἰσαῖος ἐν τῇ ὑπὲρ Νικίου συνηγορίᾳ· ἔστι δὲ καὶ τῇ κωμῳδίᾳ. ^[15]

Lex 50 Ἀπόρρητα: τὰ ἀπειρημένα ἐν τοῖς νόμοις· Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. τίνα δὲ ἦν ἅπερ ἀπείρηται λέγειν εἰς ἀλλήλους δεδήλωκε Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θεομνήστου, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. Ἀπορώτατος: ἀντὶ τοῦ πρὸς ὃν οὐδένα πόρον ἔστιν εὐρεῖν Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Μνησαίου θυγατρὸς. Ἀποσάξαντα: Δείναρχος ἀντὶ τοῦ φράξαντα τὸ τρῆμα καὶ ἀποπληρώσαντα. [Ἡρόδοτος ἐν ζ'.] Ἀποστασίου: δίκη τίς ἐστι κατὰ τῶν ἀπελευθερωθέντων δεδομένη τοῖς ἀπελευθερώσασιν, ἐὰν ἀφιστῶνται τε ἀπ' αὐτῶν ἢ ἕτερον ἐπιγράφονται προστάτην, καὶ ἃ κελεύουσιν οἱ νόμοι μὴ ποιῶσιν. καὶ τοὺς μὲν ἀλόντας δεῖ δούλους εἶναι, τοὺς δὲ νικήσαντας τελέως ἤδη ἐλευθέρους. πολλάκις δ' ἐστὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσι, παρὰ τῷ Λυσίᾳ ἐν τῷ πρὸς Ἀριστοδήμον καὶ Ὑπερίδῃ ἐν τῷ κατὰ Δημητρίαν ἀποστασίον. Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τοῦ πολεμάρχου γράφει ταυτί· “οὗτος δὲ εἰσάγει δίκας τὰς τε τοῦ ἀποστασίον καὶ “ἀπροστασίον καὶ κλήρων καὶ ἐπικλήρων. ^[15]

Lex 51 Ἀποστησάμενον: ἀντὶ τοῦ πρὸς σταθμὸν παραλαβόντα Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον. Ἀποστολεῖς: οἱ ἐπὶ τῆς ἐκπομπῆς τῶν τριήρων ἀποδεδειγμένοι· Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος καὶ Φιλόχορος ἐν ζ'. Ἀπόστολοι δ' εἰσὶν αἱ τῶν νεῶν ἐκπομπαί· ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν α' Φιλιππικῶν. Ἀποστροφήν: ἀντὶ τοῦ καταφυγῆν Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Ἀπόταξις: τὸ χωρὶς τετάχθαι τοὺς πρότερον ἀλλήλοις συντεταγμένους εἰς τὸ ὑποτελεῖν τὸν ὠρισμένον φόρον· Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Σαμοθρακῶν φόρου. Ἀποτιμηταί καὶ Ἀποτίμημα καὶ Ἀποτιμᾶν καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν. οἱ μισθούμενοι τοὺς τῶν ὀρφανῶν οἴκους παρὰ τοῦ ἄρχοντος ἐνέχυρα τῆς

μισθώσεως παρείχοντο· ἔδει δὲ τὸν ἄρχοντα ἐπιέμειν τινὰς ἀποτιμησομένους τὰ ἐνέχυρα. τὰ μὲν οὖν ἐνέχυρα τὰ ἀποτιμώμενα ἐλέγοντο ἀποτιμήματα, οἱ δὲ πεμπόμενοι ἐπὶ τῷ ἀποτιμήσασθαι ἀποτιμῆται, τὸ δὲ πρᾶγμα ἀποτιμᾶν. εἰώθεσαν δὲ καὶ οἱ τότε, εἰ γυναικὶ γαμουμένη προῖκα διδοῖεν οἱ προσήκοντες, αἰτεῖν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ὥσπερ ἐνέχυρόν τι τῆς προικὸς ἄξιον, οἷον οἰκίαν ἢ χωρίον. ^[15]

Lex 52 ἐλέγγοτο δὲ ὁ μὲν δοὺς τὸ ἀποτίμημα ἐνεργητικῶς ἀποτιμᾶν, ὁ δὲ λαβὼν ἀποτιμᾶσθαι. ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὀφλημάτων· Δημοσθένους ἐν τῷ κατ' Ὀνήτορος β' καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Διογένην ὑπὲρ μισθώσεως οἴκου, εἰ γνήσιος. Ἀπόταφος: ἀντὶ τοῦ ἀπεστερημένος τῶν προγονικῶν τάφων Δείναρχος ἐν τῇ κατ' Ἀγασικλέους εἰσαγγελίᾳ. Ἀποτείχισαι: τὸ ἀπολαβεῖν τείχει καὶ ἀποκλειῖσαι τῆς ἐξόδου, Ἀποτετειχισμένος δὲ ὁ ἀπειλημμένος καὶ ἀποκεκλεισμένος τῷ τείχει· Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφὴν ἀπολογία καὶ Θουκυδίδης. Ἐκ τοῦ πράγματος: ἀντὶ τοῦ ἄπωθεν Δημοσθένους κατ' Ἀνδροτίωνος. Ἀπόφασις: τὸ ἀποφαίνειν διὰ γραμμάτων κατὰ μέρος ὁπόσῃ οὐσίαν ἔχει, ὅπερ ἐν ταῖς ἀντιδόσεσι μάλιστα γίνεται· Δημοσθένους ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον πολλάκις, ἅπαξ μόνον Ἀπογραφὴν τὸ αὐτὸ τοῦτο κέκληκεν. Ἀποφορὰν: ἀντὶ τοῦ ἀπενεγκεῖν καὶ διάστημα ποιῆσαι μεταξὺ Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς ὀργεῶνας, ἐν ᾧ φησὶν οὕτως “εἴπερ γοῦν ὥριζον “ταῖς ἀποφοραῖς ταύταις τῶν ποδῶν ἀλλότριον εἶναι τὸ χωρίον. ^[15]

Lex 53 ” Ἀποψηφίζονται: ἀντὶ τοῦ καταδικάζουσιν αὐτὸν μὴ εἶναι πολίτην Δείναρχος ἐν τῷ κατ' Ἀρχεστράτου. καὶ Ἀποψήφισιν δὲ τὸ πρᾶγμα λέγει Δημοσθένους ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. Ἀπροβούλευτον: τὸ μὴ πρότερον εἰς τὴν βουλὴν, ἀλλ' εὐθὺς εἰς τὸν δῆμον εἰσφερόμενον ψήφισμα. ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος νόμος παράκειται ταῦτα δηλῶν. Ἀπρόσκλητον: τὴν οὐ προσκεκλημένην Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀθηνογένους β'. Ἀπροστασίου: εἶδος δίκης κατὰ τῶν προστάτην μὴ νεμόντων μετοίκων· ἡρεῖτο γὰρ ἕκαστος ἑαυτῷ τῶν πολιτῶν τινὰ προστησόμενον περὶ πάντων τῶν ἰδίων καὶ τῶν κοινῶν. Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας ἀπροστασίου β'. Ἀπρότων: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου “ἐμπεπηδηκόντων τῶν “ρήτόρων ὥσπερ ἀπρότων εἰς τὸ ἐμπόριον. ^[15]

Lex 54 ” μήποτε γραφικὸν ἀμάρτημα, καὶ δεῖ γράφειν “ὥσπερ ληστῶν.” ἐν τισὶ δὲ γέγραπται “ὥσπερ παρνόπων.” εἰσὶ δ' οἱ πάρνοπες εἶδος ἀκρίδος. Ἀραφήνιος: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους. δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Αἰγιήδος. Ἀργᾶς: Αἰσχίνης περὶ τῆς ἀποδόσεως. πιθανώτερόν ἐστι λέγειν ὅτι Δωριεῖς, μάλιστα δ' Ἀργεῖοι, τὸν ὄφιν ἀργᾶν ἐκάλουν, ὡς Ἀχαιὸς ἐν Ἀδράστῳ. ^[5]

Lex 55 Τιμαχίδας δὲ ὁ Ῥόδιος οὐ κατὰ γλῶτταν καλεῖσθαι τὸν ὄφιν ἀργᾶν φησὶν, ἀλλὰ γένος τι εἶναι ὄφεως τοὺς ἀργᾶς λέγεσθαι οὖν εἰκὸς τὸν Δημοσθένην, ἐπιτροπῆς τοῖς ἐπιτρόποις δίκας λαγχάνοντα, ὄφιν διὰ τὸ θηριῶδες. καὶ αὐτὸς τοὺς τοιούτους ὄφεσιν εἰκάζει ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος, ἐν μέντοι τοῖς Ἀττικιστοῖς ἐγγέγραπτο “ἄρπαξ.” ἔνιοι δὲ τοῦ δράκοντος εἶναί φασιν τὸ ἀργᾶν ἐπίθετον. Ἀργουρα: Δημοσθένους κατὰ Μειδίου. ἔστι δὲ πόλις τῆς Εὐβοίας ἐν τῇ Χαλκιδικῇ κειμένη, ὡς Ἀριστοτέλης ὁ Χαλκιδεὺς ἐν τῷ περὶ Εὐβοίας. Ἀργυριοθήκη: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Προξένου βλάβης. διττὰ ἦν γραμματεῖδια οἷς ἐχρῶντο Ἀθηναῖοι, τὰ μὲν ὥστε γράφειν μόνον τι ἐν αὐτοῖς, τὰ δὲ ὥστε καὶ ἀργυρίδιον κατατίθεσθαι, ἅπερ καὶ κιβώτια ἐκάλουν, τὰ δ' ἄλλα καὶ δίθυρα. ^[10]

Lex 56 Ἀργυρίτις γῆ καὶ χρυσίτις: ἡ ἐργαζομένη χρυσὸν καὶ ἄργυρον. Ἀργυροκοπεῖον: Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. ὅπου κόπτεται τὸ νόμισμα· ὁ νῦν σημαντήριόν τινες καλοῦσιν. Ἀργινοῦσαι: νῆσοι κείμεναι ἔναντι τῆς Λέσβου, ἀπὸ Ἀργίνου τινός. Ἀργυρόπους δίφρος: ὁ Ξέρξου, ὃς αἰχμάλωτος ἐπεκαλεῖτο, ἐφ' οὗ καθεζόμενος ἐθεώρει τὴν ναυμαχίαν. ἀνέκειτο δὲ εἰς τὸν

παρθενῶνα τῆς Ἀθηνᾶς. Ἀργαῖος· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. περὶ τούτου καὶ Θεόπομπος ἐν τῷ α' τῶν Φιλιππικῶν λέγει “τὸν Ἀρχέλαον κα’ ἰοῦσι καὶ Ἀργαῖον καὶ Πausανίαν.” Ἀριοβαρζάνης· σατράπης Φρυγίας ἀποδειχθεὶς οὗτος παρὰ Ἀρταξέρξου ἀπέστη, ὃς καὶ ἀποστείλας λαὸν τοὺς πολεμήσοντας αὐτῷ καὶ χειρωσάμενος ἐσταύρωσεν. ^[15]

Lex 57 Ἀρδηττός· Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἑλπίνην. τόπος Ἀθήνησιν ὑπὲρ τὸ στάδιον τὸ Παναθηναϊκόν, πρὸς τῷ δήμῳ τῷ ὑπένερθεν Ἀγρυλέων. ἐν τούτῳ, φασὶ, δημοσίᾳ πάντες ὤμνουν Ἀθηναῖοι τὸν ὅρκον τὸν ἡλιαστικόν. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Ἀρδήττου ἥρωος ἀρχαίου, ὃς Ἀθηναίους πρῶτος ἐξώρκισεν. Θεόφραστος δ' ἐν τοῖς περὶ νόμων δηλοῖ ὡς κατελέλυτο τὸ ἔθος τοῦτο. Ἀρετὴ· ἀντὶ τοῦ εὐδοξία Ἀνδοκίδης καὶ Θουκυδίδης ἐν α'. Ἄρθμιος· ὄνομα κύριον, δοῦλός τινος βασιλέως. Ἀριστεύς· ὄνομα καὶ τοῦτο κύριον. Ἀρίστυλλα· Ἀριστογείτονος ἦν ἀδελφή. Ἀριστίων· Ὑπερίδης κατὰ Δημοσθένους. οὗτος Σάμιος μὲν ἐστὶν ἢ Πλαταιεὺς, ὡς Δίλλος φησιν, ἐκ μειρακυλλίου δ' ἐταῖρος Δημοσθένους, ἐπέμφθη δ' ὑπ' αὐτοῦ πρὸς Ἡφαιστίωνα ἕνεκα διαλλαγῶν, ὡς φησι Μαρσύας ἐν ε' τῶν περὶ Ἀλέξανδρον. ^[10]

Lex 58 Ἀρκεῦσαι· Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Φρυνίχου θυγατρὸς, εἰ γνήσιος, τὸ καθιερωθῆναι πρὸ γάμων τὰς παρθένους τῇ Ἀρτέμιδι τῇ Μουνυχίᾳ ἢ τῇ Βραυρωνίᾳ. τὰ δὲ συντείνοντα εἰς τὸ προκείμενον εἴρηται παρὰ τε ἄλλοις καὶ Κρατερῷ ἐν τοῖς Ψηφίσμασιν. ὅτι δὲ αἱ ἀρκευόμεναι παρθένοι ἄρκτοι καλοῦνται, Εὐριπίδης Ὑψιπύλῃ, Ἀριστοφάνης Λημνίαις καὶ Λυσιστράτῃ. Ἀρκτοῦρος καὶ Ἀρκτοφύλαξ· ὁ Βοώτης ὀνομαζόμενος Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Φιλίππου ἐπιτροπῆς. ἰδίως δὲ ὁ ὑπὸ τὴν ζώνην αὐτοῦ ἀστήρ· Ἄρατος καὶ Ἡσίοδος Ἔργοις δηλοῦσιν. Ἀρκυωρός· Λυκοῦργος ἐν τῇ κατὰ Μενεσαίχμου εἰσαγγελίᾳ. ὁ τὰς ἄρκυς, τουτέστι τὰ λῖνα, φυλάττων. ἄρκυς δὲ πάντα τὰ κυνηγετικά λῖνα· Ξενοφῶν Κυνηγετικῶ, Κρατῖνος Θράτταις. Ἀρμοσταί· οἱ ὑπὸ Λακεδαιμονίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἄρχοντες ἐκπεμπόμενοι, ὡς Ἐρατοσθένης ἐν τοῖς περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν φησὶ· Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Ἀρρηφορεῖν· Δείναρχος κατὰ Πυθέου. ^[15]

Lex 59 τέσσαρες μὲν ἐχειροτονοῦντο δι' εὐγένειαν ἀρρηφόροι, δύο δὲ ἐκρίνοντο, αἱ τῆς ὑφῆς τοῦ πέπλου ἥρχον καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ αὐτόν. λευκὴν δ' ἐσθῆτα ἐφόρουν. εἰ δὲ χρυσία περιέθεντο, ἱερὰ ταῦτα ἐγίνετο. Ἀρτεμισία· Δημοσθένης περὶ τῆς Ῥοδίων ἐλευθερίας. δύο γεγόνασιν αὐταί, Καρικαὶ γένος καὶ βασιλίδες ἀμφοτέραι, ἡ μὲν πρώτη κατὰ τὰ Περσικά, θυγάτηρ δ' ἦν Λυγδάμιδος, ἥς καὶ Ἡρόδοτος μνημονεύει. ἡ δὲ νεωτέρα, ἥς ὁ Δημοσθένης, θυγάτηρ μὲν ἦν Ἐκατόμνω, γυνὴ δὲ καὶ ἀδελφὴ Μανσώλου, ἦν φησι Θεόπομπος φθινάδι νόσῳ ληφθεῖσαν διὰ τὴν λύπην τὴν ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἀδελφοῦ Μανσώλου ἀποθανεῖν. Ἀρτεμίσιον· ἰδίως τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἄγαλμα· Ὑπερίδης Δηλιακῶ. λέγεται δὲ καὶ ἀκρωτήριόν τι τῆς Εὐβοίας, ὡς Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Ἀρύββας· Ἀλκέτου μὲν υἱός, Μολοττῶν δὲ βασιλεὺς· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. ^[15]

Lex 60 Ἀρχαιρεσιάζειν· τὸ ἀξιοῦν ἑαυτὸν αἰρεθῆναι ἄρχοντα Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. Ἀρχαίως· Ἰσοκράτης Πανηγυρικῶ “τά τε παλαιὰ καινῶς διελ’θεῖν καὶ περὶ τῶν νεωστὶ γενομένων ἀρχαίως εἰπεῖν.” ἔνιοι μὲν φασὶ σημαίνειν ἀρχαιοτρόπως, τουτέστιν ἀρχαιοτέροις ὀνόμασι χρῆσθαι. Ἐφορος ἐν τῇ α' τῶν ἱστοριῶν τρόπον τινὰ ἐξηγήσατο. φησὶ περὶ τῶν ἀρχαίων πραγμάτων τοὺς νεωτέρους διεξέρχεσθαι. “περὶ “μὲν γὰρ τῶν καθ’ ἡμᾶς γεγεννημένων” φησὶ “τοὺς ἀκριβέστατα “λέγοντας πιστοτάτους ἡγούμεθα, περὶ δὲ τῶν παλαιῶν τοὺς οὕτω “διεξιόντας ἀπιθανωτάτους εἶναι νομίζομεν, ὑπολαμβάνοντες οὔτε τὰς “πράξεις ἀπάσας οὔτε τῶν λόγων τοὺς πλείστους εἰκὸς εἶναι μνη“μονεύεσθαι διὰ τοσοῦτων.” Δημοσθένης δ' ἐν Φιλιππικοῖς φησὶν “οὕτω δὲ ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς” ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς. Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι· Δημοσθένης προοιμίῳις δημηγορικοῖς. Σοφοκλῆς μὲν οὖν ἐν ταῖς ἐλεγείαις Σόλωνός φησιν αὐτὸ εἶναι ἀπόφθεγμα, Θεόφραστος δ' ἐν τῷ παροιμιῶν καὶ Ἀριστοτέλης Βίαντος. ^[15]

- Lex 61 Ἀρχὴν ἰᾶσθαι πολὺ λώϊον ἢ ἐτελευτήν· ἄλλη παροιμία· δηλοῖ δὲ ὡς ἀρχόμενα τὰ δεινὰ δεῖ μᾶλλον πειρᾶσθαι κωλύειν ἢ ἀκμάσαντα καὶ τελειωθέντα. Ἀρχιδάμειος πόλεμος· Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος καὶ Δείναρχος κατὰ Πυθέου ξενίας· τὰ πρῶτα δέκα ἔτη τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου Ἀρχιδάμειος ἐκλήθη πόλεμος, ὡς ἔοικεν, ἀπὸ τοῦ τὸν Ἀρχίδαμον εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμβαλεῖν, καθὰ Θουκυδίδης καὶ Ἐφορος καὶ Ἀναξιμένης φασίν. Ἀσήμαντα· τὰ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενα ἀσφράγιστα· σημεῖα γὰρ ἔλεγον τὰς σφραγίδας Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀντίου. Ἀσπασία· Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικόν, οὗ διάλογος ἐπιγραφόμενος Ἀσπασία· μνημονεύουσι δ' αὐτῆς πολλάκις καὶ οἱ ἄλλοι Σωκρατικοί, καὶ Πλάτων ἐν τῷ Μενεξένῳ τὸν Σωκράτην παρ' αὐτῆς φησὶ μαθεῖν τὰ πολιτικά. ^[10]
- Lex 62 ἦν δὲ τὸ μὲν γένος Μιλησία, δεινὴ δὲ περὶ λόγους· Περικλέους δὲ φασιν αὐτὴν διδάσκαλόν τε ἅμα καὶ ἐρωμένην εἶναι· δοκεῖ δὲ δυοῖν πολέμων αἰτία γεγονέναι, τοῦ τε Σαμιακοῦ καὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ, ὡς ἔστι μαθεῖν παρὰ τε Δουρίδος τοῦ Σαμίου καὶ Θεοφράστου ἐκ τοῦ δ' τῶν Πολιτικῶν καὶ ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους Ἀχαρνέων· δοκεῖ δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς ἐσχηκέναι ὁ Περικλῆς τὸν ὁμώνυμον αὐτῷ Περικλέα τὸν νόθον, ὡς ἐμφαίνει καὶ Εὐπολὶς ἐν τοῖς Δήμοις· Λυσικλεῖ δὲ τῷ δημαγωγῷ συνοικήσασα Πορίστην ἔσχεν, ὡς ὁ Σωκρατικὸς Αἰσχίνης φησίν. Ἀσταθμητότατον· περὶ οὗ οὐδεὶς ἂν δύναίτο τεκμήρασθαι οὐδὲ σταθμίσασθαι τί ποτε διανοεῖται ἢ τί πράξει· Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας· Ἄστικτον χωρίον· τὸ μὴ ὑποκείμενον δανειστῇ· ὅταν γὰρ ὑποκέηται, εἴωθεν ὁ δανείσας αὐτὸ τοῦτο δηλοῦν διὰ γραμμάτων ἐπόντων τῷ χωρίῳ· τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπ' οἰκίας γίνεται· Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικόν. Ἀστράβη· ἡ ἡμίονος· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου· μήποτε δὲ καὶ πᾶν ὑποζύγιον, ἐφ' οὗ ἄνθρωποι ὀχοῦνται, οὕτως ἐκαλεῖτο. ^[15]
- Lex 63 Ἀστυνόμος· Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους· δέκα φησὶν εἶναι τοὺς ἀστυνόμους Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, πέντε μὲν ἐν Πειραιεῖ, πέντε δ' ἐν ἄστει· τούτοις δὲ φησι μέλειν περὶ τε τῶν αὐλητρίδων καὶ ψαλτριῶν καὶ τῶν κοπρολόγων καὶ τῶν τοιούτων· Ἀσυνθετώτατον· Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας ἐπ' ὄχλου ἔταξε τοῦνομα, ἥτοι ἀντὶ τοῦ ἀπιστότατον καὶ ἀβεβαιοτάτον καὶ πίστει οὐ τιθέμενον διὰ τὸ ἀβέβαιον, ἢ ἀνομόλογον καὶ ἀσύμφωνον· ὁμολογίαι γὰρ αἱ συνθῆκαι· ἢ ἀντὶ τοῦ ἀσυνετώτατον, ὅπερ ἐστὶν ἀνοητότατον· ἢ ἀντὶ τοῦ ὄν μάλιστα οὐκ ἂν δύναίτο τις συνιέναι τί ποτε φρονεῖ· Ὅμηρος σὺ δὲ σύνθεο καὶ μευ ἄκουσον· Ἀταρνεύς· πολίχνιον τι καταντικρὺ Λέσβου κείμενον· Ἰσοκράτης Πανηγυρικῶ, Ἡρόδοτος ἐν ζ'. Ἀτεχνῶς· περισπωμένως μὲν ἀντὶ τοῦ σαφῶς ἢ βεβαίως ἢ ἀσφαλῶς ἢ φανερώς, παροξυτόνως δὲ ἀντὶ τοῦ ἀμελῶς καὶ ἄνευ τέχνης· Ἀτίμητος ἀγὼν καὶ τιμητός· ὁ μὲν τιμητὸς ἐφ' ᾧ τίμημα ὠρισμένον ἐκ τῶν νόμων οὐ κεῖται, ἀλλὰ τοὺς δικαστὰς ἔδει τιμᾶσθαι ὃ τι χρή παθεῖν ἢ ἀποτίσαι· ὁ δὲ ἀτίμητος τούναντίον ᾧ πρόσεστιν ἐκ τῶν νόμων ὠρισμένον τίμημα, ὡς μηδὲν δεῖν τοὺς δικαστὰς διατιμῆσαι. ^[5]
- Lex 64 Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος, Δημοσθένης κατὰ Μειδίου· Ἄτιμος· τοῦτο ἰδίως ἔταξε Δημοσθένης Φιλιππικοῖς, ἡγουν ὃν ἂν τις ἀποκτείνας οὐχ ὑποκέηται ἐπιτιμῷ· φησὶ γὰρ περὶ Ἀρθμίου λέγων ὅτι ἐψηφίσαντο Ἀθηναῖοι ἐχθρὸν εἶναι καὶ πολέμιον τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμάχων αὐτὸν καὶ γένος, καὶ ἄτιμον εἶναι· εἴτ' ἐπιφέρει ὥσπερ ἐξηγούμενος “τοῦτο δ' ἐστὶν οὐχ ἢν οὕτω τις ἂν “φήσειεν ἀτιμίαν· τί γὰρ τῷ Ζελεΐτῃ τῶν Ἀθηναίων κοινῶν εἰ μὴ “μεθέξειν ἔμελλεν; ἀλλ' ἐν τοῖς φονικοῖς γέγραπται νόμοις, ὑπὲρ “ὧν ἂν μὴ διδῶ δίκην φόνου δικάσασθαι, καὶ ἄτιμος, φησὶ, τεθνάτω· “τοῦτο δὲ λέγει καθαρὸν τὸν τούτων τινὰ ἀποκτείναντα εἶναι.” Ἄττα· ἀντὶ μὲν τοῦ ὅσα ἢ ἄτινα Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου, ἀντὶ δὲ τοῦ τινὰ ἢ ποιά τινα Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. ^[15]
- Lex 65 ἐνιαχοῦ δὲ παρέλκει τὸ ἄττα· [πυθοῦ χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται.] Ἄττης· Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ὁ Ἄττης παρὰ Φρυγί μάλιστα τιμᾶται ὡς πρόσπολος τῆς μητρὸς τῶν θεῶν· τὰ δὲ

περὶ αὐτὸν δεδήλωκε Νεάνθης μυστικός δὲ ὁ λόγος. Ἀττικοῖς γράμμασιν: Δημοσθένης κατὰ Νεαίρας ἀντὶ τοῦ παλαιοῖς τὴν γὰρ τῶν κδ' στοιχείων γραμματικὴν ὁψέ ποτε παρὰ τοῖς Ἴωσιν εὐρεθῆναι. ^[5]

Lex 66 Θεόπομπος δ' ἐν τῇ κε' τῶν Φιλιππικῶν ἐσκευωρῆσθαι λέγει τὰς πρὸς τὸν βάρβαρον συνθήκας, ἃς οὐ τοῖς Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐστηλιτεῦσθαι, ἀλλὰ τοῖς τῶν Ἰώνων. Αὐθέντης: Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Ἐρατοσθένους. ἐν τῷ πρὸς Ἰσόδημον ἰδίως ἔταξεν ἐπὶ τῶν λ', οἱ δι' ἐτέρων εἰργάζοντο τοὺς φόνους· ὁ γὰρ αὐθέντης ἀεὶ τὸν αὐτόχειρα δηλοῖ. Αὔλειος: ἡ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας, ὡς δηλοῖ Μένανδρος. Αὔλια: Λυσίας ἐν τῇ κατὰ Διοδότου καὶ Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος ἦτοι ἀντὶ τοῦ ἐπαύλεις, ἢ ἀντὶ τοῦ μικρὰς αὐλάς. Αὐλιζόμενοι: ἀντὶ τοῦ κοιμώμενοι Ἀντιφῶν περὶ ὁμονοίας. Αὐτοδικεῖν: ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς τὰ δίκαια ὀρίζειν Δεῖναρχος ἐν τῷ κατὰ Κλεομέδοντος. ^[10]

Lex 67 Αὐτοκλείδης: Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου “Κηδωνίδην καὶ Αὐτοκλείδην καὶ Θέρσανδρον.” οὗτοι παιδερασταὶ σφοδροὶ, ὡς καὶ Ἀριστογείτων κατὰ Τιμάρχου. Αὐ: Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ πάλιν ἐν τῷ κατ' Ἀφόβου α'. Αὐτολήκυθοι: Δημοσθένης κατὰ Κόνωνος. ἦτοι ἀντὶ τοῦ εὐζώνους τινὰς καὶ ἐτοίμους πᾶν ὅτιοῦν ποιεῖν καὶ ὑπομένειν, ἢ ἀντὶ τοῦ πένητας καὶ μηδὲν ἄλλο κεκτημένους ἢ ληκύθους, ἢ αὐτουργοὺς, ἢ ἀντὶ τοῦ εἰς πληγὰς ἐτοίμους καὶ οἷον τύπτοντας καὶ μαστιγοῦντας καὶ ὑβρίζοντας. ἢ λέγοι ἂν τοὺς ἐκ προχείρου διδόντας ἀργύριον καὶ ἐτοίμους πρὸς τὰς μίξεις· καὶ γὰρ εἶχον ἐν ταῖς ληκύθοις ἀργύριον. τὸ ὄνομα καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν τε Ἠνιόχῳ καὶ Δακτυλίῳ. ὅτι δὲ εἶχον ἐν ταῖς ληκύθοις ἀργύριον ἐνίοτε, Δίφιλος τῷ Ἀποβάτῃ· ὅτι δὲ λύσαντες τὴν λήκυθον ἐχρῶντο τῷ ἱμάντι πρὸς τὸ μαστιγοῦν, Μένανδρος Τροφωνίῳ. Αὐτόλυκος: Λυκούργου λόγος ἐστὶ κατ' Αὐτολύκου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. οὗτος δὲ τοὺς οἰκείους ὑπεκτιθέμενος ἐν τοῖς Χαιρωνικοῖς ἐάλω, καὶ κατεψηφίσαντο, αὐτοῦ οἱ δικασταί, ὡς ὁ αὐτὸς δηλοῖ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους. ^[15]

Lex 68 Αὐτομαχεῖν: τὸ δι' ἑαυτοῦ δικάζεσθαι, ἀλλὰ μὴ δι' ἐτέρου, οἷον ἐάν τις εἰς πρατῆρα ἀνάγῃ, πρὸς ἐκεῖνον ἀποφαίνει τὴν δίκην οὔσαν· καὶ ἐάν τις παρέχῃ τὸν διαμαρτυροῦντα μὴ εἰσαγωγίμον εἶναι τὴν δίκην, αὐτὸς μὲν οὐκέτι ἀγωνίζεται, πρὸς δὲ τὸν διαμαρτυρήσαντα ὁ ἀγὼν ἐστὶ. Λυσίας ἐν τῷ κατ' Εὐκλέους χωρίου ἐξούλης. Αὐτόχθονες: οἱ Ἀθηναῖοι. Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας “μόνοι γὰρ τῶν πάντων αὐτόχθονες ὑμεῖς ἐστέ.” Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν κληθῆναι φησιν αὐτοὺς αὐτόχθονας, ἐπεὶ τὴν χθόνα, τουτέστι τὴν γῆν, ἀργῆν οὔσαν πρῶτοι εἰργάσαντο· οἱ δὲ διὰ τὸ μὴ εἶναι ἐπὶ ἡλύδας. ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ ὁ τὴν Δαναΐδα πεποικηκώς φασιν Ἐριχθόνιον καὶ Ἠφαιστον ἐκ γῆς φανῆναι. αὐτόχθονες δὲ καὶ Ἀρκάδες ἦσαν, ὡς Ἑλλάνικός φησι, καὶ Αἰγινῆται καὶ Θηβαῖοι. Ἀφαίρεσις ἰδίως λέγεται ἢ εἰς ἐλευθερίαν· Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας. Ἀφαρέυς: οὗτος Ἰππίου μὲν ἦν υἱὸς, ἐνομιζέτο δὲ Ἰσοκράτους. Ἀφανής οὐσία καὶ φανερά: ἀφανής μὲν ἢ ἐν χρήμασι καὶ σώμασι καὶ σκεύεσι, φανερά δὲ ἢ ἔγγειος· Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἱπποθέρη. Ἀφείς καὶ Ἀπαλλάξας: τὸ μὲν ἀφείς, ὅταν ἀπολύσῃ τις τινὰ τῶν ἐγκλημάτων ὧν ἐνεκάλει αὐτῷ, τὸ δὲ ἀπαλλάξας, ὅταν πείσῃ τὸν ἐγκαλοῦντα ἀποστῆναι καὶ μηκέτι ἐγκαλεῖν· Δημοσθένης ἐν τῇ ὑπὲρ Φορμίωνος παραγραφῇ. ^[20]

Lex 69 ἔστι δὲ καὶ οὕτως εἰπεῖν, ὅτι ἀφίησι μὲν τις αὐτῶν μόνων ὧν ἂν ἐγκαλῇ, ἀπαλλάττει δὲ, ὅταν μὴδὲ ἄλλον τινὰ λόγον ὑπολίπηται ἑαυτῷ πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον. Δημοσθένης ἐν τῇ ὑπὲρ Φορμίωνος παραγραφῇ “ἴν' ἀπαλλαγὴ τις αὐτῷ γένηται παρ' ὑμῶν κυρία.” Ἀφείς τὴν ὑέραν τὸν πόδα διώκει: Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρίχους α'. παροιμία ἐπὶ τῶν παριέντων τὰ σπουδαιότερα καὶ περὶ τὰ φαῦλα διατριβόντων. ὑέραν δ' εἰσὶ ναυτικά σχοῖνοι, αἷς μετάγεται τὸ κέρας. Ἀφ' Ἑστίας μυεῖσθαι: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Καλυδῶνα. ὁ ἀφ' Ἑστίας μυούμενος Ἀθηναῖος ἦν πάντως. κλήρῳ δὲ λαχὼν ἐμυεῖτο. Ἀφορμή: ὅταν τις ἀργύριον δῶ ἐνθήκην,

ἀφορμή καλεῖται ἰδίως παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Ἀφοσιῶ: ἀντὶ τοῦ ἀποκαθαίρω, ἀφαγνίζω Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. ^[15]

Lex 70 τὸ δὲ μὴ ἐντελῶς τι ποιῆσαι, ἀλλ' ὥσπερ ὁσίας ἔνεκεν, ἀφοσιώσασθαι εἶπεν Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἑρμῶνα. Ἀφροδίσιον: ἰδίως τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἔδος. Ἀφύας: Ὑπερείδης κατ' Ἀρισταγόρας. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα ἐταιρῶν γυναικῶν ἀδελφῶν β'. Ἀχαριστεῖν: ἀντὶ τοῦ μὴ χαρίζεσθαι. οὕτως Ἀντιφῶν. Β Βαλβῖσιν: Ἀντιφῶν περὶ ὁμονοίας ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς, εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν δρομέων· ἡ γὰρ ὑπὸ τὴν ὕσπληγγα γινομένη γραμμὴ διὰ τὸ ἐπὶ ταύτης βεβηκέναι τοὺς δρομέας βαλβῖς καλεῖται. Βάραθρον: ὄρυγμα εἰς ὃ τοὺς ἐπὶ θανάτῳ κατακρίτους ἐνέβαλλον. ^[10]

Lex 71 Δημοσθένης δὲ ἐν Φιλιππικοῖς οὐ κυρίως αὐτὸ λέγει, ἀλλ' ἐκ μεταφορᾶς, οἷον ἐν τῷ ὀλέθρῳ. Βάσανος: Ἀντιφῶν. λίθος οὕτω καλεῖται, ἥ τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζεται. Ὑπερείδης δ' ἐν τῷ κατ' Ἀντίου τὰ ἐν ταῖς βασάνοις εἰρημένα ὑπὸ τῶν βασανιζομένων καὶ ἀναγραφέντα βασάνους ὠνόμασε. Βασιλικὴ διαδρομή: ἔοικεν ἡ γενομένη διαδρομὴ τοῦ βασιλέως παρόντος, ὅσπερ εἷς ἐστὶ τῶν Ἀθήνησιν θ' ἀρχόντων, βασιλικὴ διαδρομὴ καλεῖσθαι Δείναρχος κατὰ Πυθέου. Βασίλειος στοά: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος α'. β' εἰσὶ στοαὶ παρ' ἀλλήλας, ἥ τε τοῦ Ἐλευθερίου Διὸς καὶ ἡ βασίλειος. ἔστι δὲ καὶ τρίτη τις, ἡ πάλαι μὲν Πεισιανάκτειος καλουμένη, Ποικίλη δὲ μετονομασθεῖσα. Βασκαίνει: ἀντὶ τοῦ αἰτιᾶται καὶ μέμφεται καὶ συκοφαντεῖ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. καὶ ἐν τούτοις “βάσκανον “δὲ καὶ πικρὸν καὶ κακότηδες οὐκ ἔστι πολίτευμα ἐμόν” ἀντὶ τοῦ φιλαίτιον καὶ συκοφαντικόν. Βασανίσας: ἀντὶ τοῦ δοκιμάσας Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Προξένου. ^[15]

Lex 72 πολὺ δ' ἐστὶ τοῦνομα ἐπὶ τούτου τοῦ σημαινομένου παρ' Ἀττικοῖς. Βάταλος: αἰσχίνης ἐν τῷ παραπρεσβείας. κεκωμῶδεται δὲ ἐπὶ μαλακίᾳ. Εὐπολις δὲ τὸν πρωκτὸν βάταλον λέγει. μήποτε οὖν ἔνθεν τοὺς κιναιδούς βατάλους καλοῦσι. Βαυβοῦς: ὄνομα γυναικός. Βεβαιώσεως: δίκης ὄνομα ἐστίν, ἣν δικάζονται οἱ ὠνησάμενοί τι τῷ ἀποδομένῳ, ἂν ἕτερος μὲν ἀμφισβητῇ τοῦ πραθέντος, ὃ δὲ μὴ βεβαιοῖ. ἐνίοτε δὲ καὶ ἀρραβῶνος μόνου δοθέντος, εἴτα ἀμφισβητήσαντος τοῦ πεπρακότος, ἐλάγχανε τὴν τῆς βεβαιώσεως δίκην ὃ τὸν ἀρραβῶνα δούς τῷ λαβόντι. Λυσίας ἐν δυσὶ λόγοις. Βησαιῆς: Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Φιλοκράτην συμβολαίου ἀπολογίᾳ. δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος ἡ Βῆσα. Βιαίων: ὄνομα δίκης κατὰ τῶν βία πραττόντων ὅτιοῦν· ὃ δὲ ἀλούς ἀποτίνει εἰς τὸ δημόσιον ἴσον ὅσον τῷ ἐλόντι. ^[10]

Lex 73 Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς Λυσιακοῖς φερόμενοι λόγοι βιαίων. καὶ δῆλον ὅτι οὐκ ἐπὶ φθορᾷ παρθένων μόνον οὔτε τὸ ὄνομα οὔτε ἡ δίκη ἐλέγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων. Βλιμάζειν: τὸ ταῖς χερσὶ διαθλίβειν. καὶ τὸ τὰ κηρία θλίψαι βλίσαι λέγεται. Βοηδρόμια: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. ἐορτὴ τις Ἀθήνησιν οὕτω καλουμένη, ἣν φησι Φιλόχορος ἐν β' νενομίσθαι ἐπειδὴ Ἰῶν ὁ Ξούθου ἐβοήθησε σπουδῇ πολλῇ πολεμουμένοις Ἀθηναίοις ὑπὸ Εὐμόλπου τοῦ Ποσειδῶνος, Ἐρεχθέως βασιλεύοντος. βοηδρομεῖν γὰρ τὸ βοηθεῖν ὠνομάζετο, τουτέστιν ἐπὶ μάχην δραμεῖν. Βόθυνος: τόπος τις ἰδίως οὕτω καλούμενος ἐν τῇ ἱερᾷ ὁδῷ. ^[10]

Lex 74 Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἑρμῶνα περὶ ἐγγύης μνημονεύει τοῦ τόπου καὶ Καλλισθένης. Βολεῶνες: ὁ τόπος ὅπου ἡ κόπρος βάλλεται βολεῶν καλεῖται. Νίκανδρος ἐν γ' Ἀττικῆς διαλέκτου “βολεῶνας ἐπὶ τῶν ἀγρῶν, εἰς “οὓς τὰ κόπρια ἐκφέρει.” οὕτω Δείναρχος καὶ Φιλήμων καὶ ἄλλοι. Βομβυλιός: ζῶον παραπλήσιον μελίττῃ, ὠνομασμένον ἀπὸ τοῦ βόμβου Ἰσοκράτης Ἑλένης ἐγκωμίῳ. Βουλαία: Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Καλλισθένους ἐνδείξει “μαρ“τύρομαι τὴν Ἑστίαν τὴν βουλαίαν,” οἷον τὴν ἐν τῇ βουλῇ ἰδρυμένην. Βουλεία: τὸ ἐκ τῆς βουλῆς ὄντα πράττειν ἅ τοῖς βουλευταῖς προσήκει· Δείναρχος καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. Βουλευσεως: ἐγκλήματος ὄνομα ἐπὶ δυοῖν ταττόμενον πραγμάτων· τὸ μὲν γάρ ἐστιν ὅταν ἐξ ἐπιβουλῆς τίς τινι κατασκευάσῃ θάνατον, ἐάν τε ἀποθάνῃ ὁ ἐπιβουλευθεὶς ἐάν τε μὴ, τὸ δ'

ἕτερον ὅταν ἐγγεγραμμένος ὡς ὀφείλων τῷ δημοσίῳ αὐτὸς δικάζεται τινι ὡς οὐ δικαίως αὐτὸν ἐγγεγραφότι. ^[15]

Lex 75 τοῦ μὲν οὖν προτέρου μάρτυς Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην, ἐπὶ Παλλαδίῳ λέγων εἶναι τὰς δίκας, Δείναρχος δὲ ἐν τῷ κατὰ Πιστίου ἐν Ἀρείῳ πάγῳ. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ τῷ Ἰσαίῳ συμφωνεῖ. περὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ἐγκλήματος Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος α'. Ὑπερείδης δ' ἐν τῷ κατ' Ἀθηνογένους α' ἐπὶ ἐνέδρας καὶ ἐπιβουλῆς τῆς εἰς χρήματα ιδίως κέχρηται τῷ ὀνόματι. Βουτάδης: δῆμος τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς Βούτεια, ἅφ' ἧς οἱ δημόται Βουτάδαι. Βούτης: οὗτος ἔσχε τὴν ἱερωσύνην· καὶ ἀπὸ τούτου Βουτάδαι καὶ Ἑτεοβουτάδαι οἱ ἀπόγονοι τοῦ Βούτου· τὸ γὰρ ἔτεδον ἀληθές. Ὅμηρος “εἰ ἔτεδον σός εἰμι.” Βουφόνια: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου. ἑορτὴ τις ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις. Βούχετα: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῶν ζ'. ^[15]

Lex 76 πόλις ἐστὶ τῆς Ἠπειροῦ, πληθυντικῶς οὐδετέρως λεγομένη, ἣν Φιλοστέφανος ἐν τοῖς Ἠπειρωτικοῖς ὠνομάσθαι φησὶ διὰ τὸ τὴν Θέμιν ἐπὶ βοὸς ὀχουμένην ἐκεῖσε ἔλθειν κατὰ τὸν Δευκαλίωνος κατακλυσμόν. Βωώνης: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου ὅτι λαμπρὸς ἦν ὁ βωώνης καὶ αἱ μέγιστα ἀρχαὶ ἐπὶ τούτῳ ἐχειροτονοῦντο. Βρυτίδαι: ὄνομα γένους Ἀττικοῦ· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. Βωμολοχεύεσθαι: κυρίως ἐλέγοντο βωμολόχοι οἱ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ὑπὸ τοὺς βωμοὺς καθίζοντες καὶ μετὰ κολακείας προσαιτοῦντες, ἔτι δὲ καὶ οἱ παραλαμβάνόμενοι ταῖς θυσίαις αὐληταὶ τε καὶ μάντιες. Φερεκράτης Τυραννίδι κᾶπειθ' ἵνα μὴ πρὸς τοῖσι βωμοῖς πανταχοῦ ἀεὶ λοχῶντες βωμολόχοι καλώμεθα, ἐποίησεν ὁ Ζεὺς καπνοδόκην μεγάλην πάνυ. ἐκ μεταφορᾶς δὲ τούτων ἐλέγοντο βωμολόχοι εὐκολοὶ τινες ἄνθρωποι καὶ ταπεινοὶ καὶ πᾶν ὅτιοῦν ὑπομένοντες ἐπὶ κέρδει διὰ τοῦ παίζειν τε καὶ σκώπτειν. Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ χαριεντίζει καὶ καταπαίζεις ἡμῶν καὶ βωμολοχεύει. Γ Γαληψός: Ἀντιφῶν κατὰ Λαίσοδου. ^[15]

Lex 77 πόλις Θράκης, ὡς οἱ τὰς περιόδους γεγραφότες φασίν. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Γαληψοῦ τοῦ ἐκ Θάσου καὶ Τηλέφης, ὡς Μαρσύας ὁ νεώτερος ἐν πέμπτῳ Μακεδονικῶν. Γαμηλία: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει καὶ Ἰσαῖος. καὶ Δίδυμος ὁ γραμματικὸς ἐν μὲν τοῖς Ἰσαίου ὑπομνήμασί φησιν εἶναι γαμηλίαν τὴν τοῖς φράτορσιν ἐπὶ γάμοις διδομένην, παρατιθέμενος λέξιν Φανοδήμου, ἐν ἧ οὐδὲν τοιοῦτον γέγραπται. ἐν δὲ τοῖς εἰς Δημοσθένην ὁ αὐτὸς πάλιν γαμηλίαν φησὶν εἶναι τὴν εἰς τοὺς φράτορας εἰσαγωγὴν τῶν γυναικῶν, οὐδεμίαν ἀπόδειξιν τῆς ἐξηγήσεως παραθέμενος. Γάνος καὶ Γανιάδα: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. χωρία ἐστὶ Θρακικὰ, ὡς Ἀρτεμίδωρος. Γεισίπους καὶ Γεισιπόδισμα καὶ Γεισιποδίζειν: τὸ ἐξέχον τῆς δοκοῦ, ἐφ' οὗ τὸ γεῖσόν ἐστι, γεισίπους καλεῖται καὶ γεισιπόδισμα, καὶ γεισιποδίζειν τὸ τοῦτο ποιεῖν· Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς ὀργεῶνας. ^[10]

Lex 78 Γεννῆται: οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους κοινωνοῦντες. διηρημένων γὰρ ἀπάντων τῶν πολιτῶν κατὰ μέρη, τὰ μὲν πρῶτα καὶ μέγιστα μέρη ἐκαλοῦντο φυλαὶ, ἐκάστη δὲ φυλὴ τριχῇ διήρητο, καὶ ἐκαλεῖτο ἕκαστον μέρος τούτων τριττὺς καὶ φρατρία. πάλιν δὲ τῶν φρατριῶν ἐκάστη διήρητο εἰς γένη λ', ἐξ ὧν αἱ ἱερωσύναι αἱ ἐκάστοις προσήκουσαι ἐκληροῦντο. ἔστι δὲ παρὰ πολλοῖς τῶν ῥητόρων τοῦνομα, ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. Ἰσαῖος δ' ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀπολλοδώρου κλήρου τοὺς γεννήτας συγγενεῖς ὠνόμασεν· οὐχ οἱ συγγενεῖς μέντοι ἀπλῶς καὶ οἱ ἐξ αἵματος γεννῆται τε καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ἐκαλοῦντο, ἀλλ' οἱ ἐξ ἀρχῆς εἰς τὰ καλούμενα γένη κατανεμηθέντες. ^[10]

Lex 79 Φιλόχορος δ' ἐν τῇ δ' φησὶ πρότερον ὁμογάλακτας ὀνομάζεσθαι οὓς νῦν γεννήτας καλοῦσιν. Γεραραί: αἱ τῷ Διονύσῳ ἱερωμέναι γυναῖκες Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. Γεράνεια: Λυσίας ἐπιταφίῳ. ἔστι δὲ ὄρος Μεγαρίδος, ὡς Διευχίδας. Γέρρα: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος “τούς

τε ἐκ τῶν σκη“νῶν τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐξεῖργον καὶ τὰ γέρρα ἐνεπίμπρασαν.” Περσικὰ μὲν
 τινα ὅπλα τὰ γέρρα ἐστὶ, καθὰ καὶ Ἡρόδοτός φησιν· ἤδη δὲ καταχρηστικῶς καὶ ἅπαν σκέπασμα,
 εἴτε δερμάτινον εἴη εἴτε ἄλλης τινὸς ὕλης, γέρρον ἐλέγετο. νῦν γοῦν τὰ τῶν σκηνῶν
 σκεπάσματα καὶ παρακαλύμματα ἐμπίπρασθαί φησιν ὁ Δημοσθένης ὑπὲρ τοῦ μὴ συνεστάναι
 περὶ τὰ ὦνια ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς μηδὲ πρὸς ἄλλοις τισὶ τὰς διατριβὰς ἔχειν. ἐν δὲ τῷ κατὰ Νεαίρας,
 εἰ γνήσιος ὁ λόγος, φησὶν οὕτω· “τοὺς δὲ πρυτάνεις κελεύει τιθέναι τοὺς καδῖς“κους ὁ νόμος
 καὶ τὴν ψῆφον διδόναι προσιόντι τῷ δήμῳ, πρὶν “τοὺς ξένους εἰσιέναι καὶ τὰ γέρρα ἀναιρεῖν.”
 ἦτοι οὖν ταυτόν ἐστι τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, ἢ τοιοῦτό τι ὑποληπτέον ὡς παρὰ τοῖς
 ἐκκλησιάζουσι πολίταις ἢ ψῆφος ὑπὸ τῶν πρυτάνεων ἐδίδοτο πρὶν εἰσιέναι τοὺς ξένους καὶ
 πρὶν ἀναιρεθῆναι τὰ περιφράγματα, τουτέστι πρὶν ἀναπετασθῆναι τὴν ἐκκλησίαν παντὶ τῷ
 εἰπεῖν βουλομένῳ. ^[20]

- Lex 80 Γεωφάνιον: χωρίον ἐν ᾧ γῆς μέταλλον. περὶ δὲ τοῦ ἐν Σάμῳ γεωφανίου ὄν τρόπον ἐξευρέθη
 Ἐφορος δεδήλωκεν ἐν τῇ θ'. Γηπέδων: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. γήπεδον τὸ χωρίον,
 ὥσπερ καὶ οἰκόπεδον τὸ γῆ καὶ οἰκίμασιν ἀπαρτιζόμενον. Πλάτων γοῦν ἐν ε' Νόμων φησὶν
 “ὦν ἔλαχεν οἰκοπέδων ἢ γηπέδων.” Γλαῦκος: ὄνομα κύριον, τὸ γένος Καρύστιος. Γλυκέρα:
 ἑτάίρα τις. Γνώσις: ἀντὶ τοῦ κρίσις Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος Γόργυρα: τὸ κατὰ
 γῆς ὄρυγμα· Δείναρχος, Αἰσχίνης. ^[10]
- Lex 81 ἔστι καὶ παρ' Ἡροδότῳ ἐν γ'. Γραμματεὺς: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὁ γραμματεὺς πῶς
 τε καθίστατο καὶ τί ἔπραττεν, ὡς τῶν γραμμάτων τ' ἐστὶ κύριος καὶ τὰ ψηφίσματα τὰ γενόμενα
 φυλάττει καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἀντιγράφεται καὶ παρακάθεται τῇ βουλῇ, δεδήλωκεν
 Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Γραφεύς: ἀντὶ τοῦ ζωγράφος Δημοσθένης κατὰ Μειδίου.
 καὶ Γράφειν δὲ τὸ ζωγραφεῖν ἔλεγον. Γραφή: δημοσίου τινὸς ἐγκλήματος ὄνομα. οὐ μόνον δὲ
 ὅταν ψηφίσματος ἢ νόμου κατηγορῶ τις, παρανόμων γραφὴν ἀποφέρεισθαι καὶ γράφεσθαι
 λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλοις πολλοῖς ἀδικήμασιν, ὅταν ἢ δημοσίᾳ ἢ ὡς ἐπὶ δημοσίοις αὐτοῖς
 ἐγκαλῇ τις. πολὺ δὲ τοῦνομα παρὰ τοῖς ῥήτορσι. Δημοσθένης κατὰ Κόνωνος. Γρυπάνιον:
 Ἀντιφῶν Ἀληθείας β' “καῖον γὰρ τὴν γῆν καὶ συν“τῆκον γρυπάνιον ποιεῖ. ^[10]
- Lex 82 ” καὶ Μελάνθιος ἐν β' Ἀτθίδος εἰπὼν σεισμὸν γεγονέναι φησὶ “καὶ ἔγρυπεν ἡ γῆ.” Διονύσιος
 μὲν οὖν ὁ τοῦ Τρύφωνος ἐν δ' Ὀνομάτων “γρυπαίνειν ἐστὶ” φησὶ “τὸ γρυποῦσθαι, “οἷον τὰ
 ἀπαλὰ ξυλήφια ὅταν κάμψαντες ἀφῶμεν.” μήποτε δ' ἐμφαίνουσιν οἱ συγγραφεῖς ὡς γινομένης
 κατὰ τοὺς σεισμοὺς γρυπότητος τινος περὶ τὴν γῆν. Γρύλλος: Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ἐπικλέα
 περὶ οἰκίας. Ξενοφῶντος τοῦ Σωκρατικοῦ υἱοῦ Γρύλλος καὶ Διόδωρος. ἐτελεύτησε δὲ οὗτος ἐν
 Μαντινείᾳ μαχόμενος. Γυλιός: σκεῦος στρατιωτικὸν πλεκτὸν, εἰς ᾧ ἐνετίθετο τὰ ἐπιτήδεια, ὡς
 καὶ Ἀριστοφάνης δηλοῖ ἐν Εἰρήνῃ. Γύλιππος: ὄνομα κύριον, Λακεδαιμόνιος. Γύλων: ὄνομα
 κύριον. Γωνιασμός: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Λυσιθέου, εἰ γνήσιος. ^[10]
- Lex 83 “ἔστι “δὲ κάμψαντι τοῦ τείχους, ᾧ βουλή, γωνιασμός ἐν ἀριστερᾷ καὶ “εὐρυχωρία πάνυ
 πολλή.” καὶ Ἀριστοφάνης Βατράχοις λεπτῶν τε κανόνων ἐσβολὰς ἐπὼν τε γωνιασμούς. Δ
 Δαιδάλου ποιήματα. Δάειρα: ὄνομα κύριον. Δάμων: ὄνομα κύριον, διδάσκαλος Περικλέους.
 Δάοχος: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. εἷς οὗτος τῶν προεμένων Φιλίππῳ τὰ Θετταλῶν
 πράγματα. Δαρεικός: Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἐρατοσθένους ἐνὸς τῶν λ'. εἰσὶ μὲν χρυσοὶ στατήρῃς οἱ
 Δαρεικοὶ, ἡδύνατο δὲ ὁ εἷς ταὐτὸ ὅπερ καὶ ὁ χρυσοῦς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὀνομαζόμενος. ^[10]
- Lex 84 ἐκλήθησαν δὲ Δαρεικοὶ οὐχ ὡς οἱ πλεῖστοι νομίζουσιν, ἀπὸ Δαρείου τοῦ Ξέρξου πατρὸς, ἀλλ'
 ἀφ' ἑτέρου τινὸς παλαιότερου βασιλέως. λέγουσι δὲ τινες δύνασθαι τὸν Δαρεικὸν ἀργυρᾶς
 δραχμὰς κ', ὡς τοὺς ε' Δαρεικοὺς δύνασθαι μναῖν ἀργυρίου. Δατεῖσθαι: τὸ μερίζεσθαι, οἱ δὲ
 δατηταὶ οἶονεὶ μερισταί. τὸ δὲ εἰς δατητῶν αἵρεσιν εἰδός τι δίκης ἐστίν· ὁπότε γὰρ κοινωνοῖεν

τινες ἀλλήλοις, καὶ οἱ μὲν βούλονται διανέμεσθαι τὰ κοινὰ, οἱ δὲ μὴ, ἐδικάζοντο οἱ βουλόμενοι τοῖς μὴ βουλομένοις προκαλούμενοι εἰς दाτητῶν αἵρεσιν· Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλεξίδημον, εἰ γνήσιος, καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Δάτος· πόλις ἐστὶ Θράκης σφόδρα εὐδαίμων· ἀπὸ ταύτης γοῦν ἐλέγετο τις καὶ παροιμία, Δάτος ἀγαθῶν. δεδηλώκασι δὲ περὶ τε αὐτῆς καὶ τῆς παρακειμένης χώρας ὅτε μὲν τὸ Δάτον οὐδετέρως λέγοντες, ὅτε δὲ τὴν Δάτον θηλυκῶς, ὡς αἰεὶ Ἐφορος ἐν τῇ δ' ἅπαξ δ' ἄρσενικῶς τὸν Δάτον Θεόπομπος γ' Φιλίππων. μετωνομάσθη μέντοι ἢ πόλις τῶν Δατηνῶν Φίλιπποι, Φιλίππου τοῦ Μακεδόνων βασιλέως κρατήσαντος αὐτῆς, ὡς Ἐφορός τε φησι καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ ε'. ^[15]

Lex 85 Δεήσεις· ἀντὶ τοῦ ἐνδείας Ἀντιφῶν Ἀληθείας πρώτῳ. Δεῖγμα· κυρίως μὲν τὸ δεικνύμενον ἀφ' ἐκάστου τῶν πωλουμένων· ἤδη δὲ καὶ τόπος τις ἐν τῷ Ἀθήνησιν ἐμπορίῳ, εἰς ὃν τὰ δείγματα ἐκομίζετο, οὕτως ἐκαλεῖτο. ἔστι δὲ τὸ ἔθος Ἀττικόν, τὸ σημαίνειν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ τόπῳ τοὺς τόπους αὐτοῦς. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ τριηραρχήματος καὶ Λυσίας. Δειπνοφόρος· Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημέου. λέγεται δὲ καὶ τὰς δειπνοφόρους καταλέγεσθαι νῦν, ὅτι αἱ τῶν κατακεκλειμένων παίδων μητέρες εἰσέπεμπον καθ' ἡμέραν αὐτοῖς τροφήν εἰς τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν, ἐν ᾧ διητῶντο, καὶ αὐταὶ συνήεσαν ἀσπασόμεναι τοὺς ἑαυτῶν. Δειραδιώτης· δῆμος τῆς Λεοντίδας Δειράδες, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Δειραδιώτης. Δείνωι· ἀντὶ τοῦ δεινήσει Ἀντιφῶν Ἀληθείας β'. Δεκάζων· Ἰσοκράτης περὶ τῆς εἰρήνης. ^[15]

Lex 86 ὅ τι ποτὲ τοῦτ' ἐστὶ, δῆλον ἅπασιν· Ἐρατοσθένης δὲ ἐν τοῖς περὶ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας πόθεν τὸ πρᾶγμα εἴρηται δηλοῖ οὕτω λέγων “Λύκος ἐστὶν ἥρως πρὸς “τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίοις, τοῦ θηρίου μορφήν ἔχων, πρὸς ὃν οἱ “δωροδοκοῦντες κατὰ ἰ' γινόμενοι ἀνεστρέφοντο, ὅθεν εἴρηται Λύκου “δεκάς.” Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ Ἄνυτόν φησι καταδειξαι τὸ δεκάζειν τὰ δικαστήρια. Δέκα καὶ δεκαδοῦχος· Ἰσοκράτης ἐν τῇ πρὸς Καλλίμαχον παραγραφῇ “ἦρχον μὲν γὰρ οἱ ἰ' οἱ μετὰ τοὺς λ' καταστάντες.” περὶ τῶν μετὰ τὴν κατάλυσιν τῶν λ' Ἀθήνησι χειροτονηθέντων ἀνδρῶν ἰ' καὶ τῶν ἐξῆς εἴρηκεν Ἀνδροτίων ἐν τῇ γ'. ἐκαλεῖτο μέντοι τούτων ἕκαστος τῶν ἀρχόντων δεκαδοῦχος, ὡς δῆλον ποιεῖ Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ Διογένους κλήρου. Δεκαδαρχία· Ἰσοκράτης. τὰς μὲν ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατασταθείσας ἐν ταῖς πόλεσι δεκαδαρχίας συνεχῶς ὀνομάζουσιν οἱ ἱστορικοὶ, ὁ μέντοι Ἰσοκράτης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ τρόπον τινὰ ἐξηγήσατο τοῦνομα· φησὶ γὰρ ὅτι Λακεδαιμόνιοι ἰ' μόνον ἄνδρας κυρίους ἐκάστης πόλεως ἐποίησαν. Φίλιππος μέντοι παρὰ Θετταλοῖς δεκαδαρχίαν οὐ κατέστησεν, ὡς γέγραπται ἐν ζ' Φιλίππικῷ Δημοσθένους, ἀλλὰ τετραρχίαν. Δεκατεύειν· Δημοσθένης κατ' Ἀνδροτίωνος “οὐ γὰρ αὐτοὺς δε“κατεύοντες” ἀντὶ τοῦ τὴν δεκάτην εἰσπραττόμενοι καὶ οἷον λαφυραγωγοῦντες· τὰ γὰρ ἐκ τῶν πολεμίων ληφθέντα ἐδεκάτευον τοῖς θεοῖς. ^[20]

Lex 87 Δημοσθένους δ' ἐν τῷ κατὰ Μέδοντος περὶ τίνος παρθένου λέγοντος οὕτως “οὐ δεκατεῦσαι ταύτην οὐδὲ μυῆσαι,” Δίδυμος ὁ γραμματικὸς περὶ τούτου βιβλίον γράψας φησὶν ὅτι τὸ δεκατεῦσαι Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς Φρυνίχου θυγατρὸς ἀρκετεῦσαι εἴρηκεν. δεκατεῦσαι μέντοι, φησὶν, κυρίως ἐλέγετο τὸ καθιερῶσαι, ἐπειδὴ περ ἔθος ἦν Ἑλληνικὸν τὰς δεκάτας τῶν περιγινομένων τοῖς θεοῖς καθιεροῦν. ἴσως δὲ τὸ ἀρκετεῦσαι δεκατεῦσαι εἴρηκεν ὁ ρήτωρ, ἐπειδὴ αἱ δεκέτιδες ἤρκευον. Δεκατευτάς· ἀντὶ τοῦ τελώνας τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέγοντας Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς Δημοσθένους γραφῇ ἀπολογίᾳ. ὅτι δὲ ἦν τελώνιον ἢ δεκάτη δεδήλωκε Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν. Δεκατηλόγους· τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέγοντας. ταυτὸν ἄρα τοῖς δεκατευταῖς. Δημοσθένης κατὰ Ἀριστοκράτους. Δεκελειακός· ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος, ἀπὸ μέρους τοῦ τελευταίου. Δελφίνιον· χωρίον ἐν Χίῳ, ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ η'. ^[15]

Lex 88 ἔτερον δ' ἐστὶ Δελφίνιον Ἀθήνησιν ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ἔνθα ἦν καὶ τὸ ἐν Δελφίνιῳ δικαστήριον· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Βοιωτόν. Δερκυλίδας· Λακεδαιμονίων βασιλεύς. Δερματικόν·

Λυκοῦργος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ “ἀπολογισμὸς ὧν “πεπολίτευται.” δερματικὸν ἂν εἴη λέγων ὁ ῥήτωρ τὸ ἐκ τῶν δερματίων τῶν πιπρασκομένων περιγινόμενον ἀργύριον. Δερμηστής: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Εὐπείθην. Δίδυμος μὲν ἀποδίδωσι τὸν σκώληκα οὕτω λέγεσθαι τῷ Σοφοκλεῖ ἐν Νιόβῃ, ἐν ζ' τῆς ἀπορουμένης λέξεως, Ἀρίσταρχος δὲ τὸ Σοφόκλειον ἐξηγούμενος τὸν ὄφιν ἀπέδωκε. μήποτε δὲ μᾶλλον ἂν εἴη ὅστις τὰ δέρματα ἐσθίει δερμηστής, ὡς ὑποσημαίνεται καὶ ἐν ζ' Μιλησιακῶν Ἀριστείδου. Δευσοποῖος: κυρίως μὲν ἐπὶ τῆς πορφύρας λέγεται τοῦνομα τῆς ἔμμονον καὶ ἀνέκπλυτον ἐχούσης τὸ ἄνθος τῆς βαφῆς: ἐκ μεταφορᾶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν ἐχόντων τὸ χρῶμα ἔμμονον καὶ πολυχρόνιον τὸ δευσοποῖον λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὡς καὶ Πλάτων διασαφεῖ ἐν δ' Πολιτείας. Δίφιλος Συντρόφοις ἀγαθὸς βαφεὺς ἔνεστιν ἐν τῷ παιδίῳ· ταυτὶ γὰρ ἡμῖν δευσοποιᾶ παντελῶς τὰ σπάργαν' ἀποδέδειχεν. ^[15]

Lex 89 Δημαίνετος: ὄνομα κύριον. Δηλιασταί: οἱ εἰς Δῆλον ἐξελθόντες θεωροί: Λυκοῦργος κατὰ Μενεσαίχμου. Δήμαρχος: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Μόσχου. ἄρχων τις ἦν ὁ δήμαρχος οὗτοι δὲ τὰς ἀπογραφὰς ἐποιοῦντο τῶν ἐν ἐκάστῳ δήμῳ χωρίων. ἔτι δὲ καὶ τὰ ληξιαρχικὰ γραμματεῖα παρὰ τούτοις ἦν, καὶ συνῆγον τοὺς δήμους ὁπότε δεήσειεν, καὶ ψῆφον αὐτοῖς ἐδίδοσαν. τούτους δὲ φησιν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτεία ὑπὸ Κλεισθένους κατασταθῆναι, τὴν αὐτὴν ἔχοντας ἐπιμέλειαν τοῖς πρότερον ναυκράροις. ὅτι δὲ ἡνεχυρίαζον οἱ δήμαρχοι δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις. Δημόκοινος: ὁ δημόσιος βασανιστής. Ἰσοκράτης ἐν τῷ Τραπεζιτικῷ σχεδὸν ἐξηγήσατο τοῦνομα. Δημοποίητος: ὁ ξένος μὲν ὧν τῷ φύσει, ὑπὸ δὲ τοῦ δήμου πολίτης γεγεννημένος. ὃν δὲ τρόπον γίνονται τινες δημοποίητοι δεδήλωκε Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος. Δημόσιος: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. δημοσίους λέγουσι τοὺς τῆς πόλεως δούλους. ^[20]

Lex 90 Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου “ἄνθρωπον δημόσιον “οἰκέτην τῆς πόλεως.” Δημοτελῆ καὶ δημοτικὰ ἱερά: διέφερον ἀλλήλων καὶ τῶν ὀργεωνικῶν καὶ τῶν γενικῶν, ὡς Δείναρχος δηλοῖ ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. Δημοτενόμενος: δημοτεύεσθαι ἔστι τὸ τοῦδὲ τινος δήμου κοινωνεῖν καὶ χρηματίζειν ἀπ' αὐτοῦ· Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς Φίλιππον ἀπολογίᾳ, εἰ γνήσιος. Δημοφάνης: ὄνομα κύριον. Διαγορεύων: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους ἰδίως κέχρηται τῷ διαγορεύων ἀντὶ τοῦ διάφορα καὶ οὐ τὰ αὐτὰ λέγων. τὸ ἐναντίον γὰρ ἔστι παρ' αὐτοῖς τὸ διαγορεύειν τῷ συναγορεύειν, ὥσπερ τὸ συμφέρεσθαι τῷ διαφέρεισθαι καὶ τὸ συμπολιτεύεσθαι τῷ διαπολιτεύεσθαι καὶ τὸ συμφωνεῖν τῷ διαφωνεῖν. Διάγραμμα: Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ἐπικλέα. τὸ ταττόμενον ἐν ταῖς συμμορίαις ὅποσον ἕκαστον ἄνδρα εἰσφέρειν δεῖ. ἐτάττετο δὲ οὐ τὸ αὐτὸ πᾶσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν τίμησιν τῆς οὐσίας. περὶ δὲ τούτων σαφέστατα δεδήλωκεν Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου περὶ διαγράμματος. ^[15]

Lex 91 διαγραφεὺς μέντοι ἔστιν ὁ καθιστάμενος ἐν ταῖς συμμορίαις ἐπὶ τῷ διακρίναι πόσον ἕκαστος ἀνὴρ εἰσενεγκεῖν ὀφείλει, ὡς ὁ αὐτὸς πάλιν φανερόν ποιεῖ ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. Διαγραφή: ἡ διατύπωσις τῶν πιπρασκομένων μετάλλων, δηλοῦσα διὰ γραμμάτων ἀπὸ ποίας ἀρχῆς μέχρι πόσου πέρατος πιπράσκειται. Διαγράψασθαι: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου, εἰ γνήσιος, ἀντὶ τοῦ ἀνελέσθαι τὸ ἔγκλημα. Διαδόσεις: τὰς ἐκ διαιρέσεως ἴσης ἐπιβαλλούσας δόσεις Λυσίας. Διακεχρημένον: ἀντὶ τοῦ κατὰ μέρος δεδανεισμένον Δημοσθένης κατ' Ἀφόβου. Διάστασις: Ἀντιφῶν Ἀληθείας β' “περὶ τῆς νῦν κρατούσης “διαστάσεως” ἀντὶ τοῦ διακοσμήσεως τῶν ὅλων. Διαγράψαντος: Δείναρχος κατὰ Λυκούργου. μήποτε ἀντὶ τοῦ καταβαλόντος καὶ καταθέντος, ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ διὰ τραπέζης ἀριθμήσαντος, ὡς λέγομεν ἐν τῇ συνηθείᾳ. Διάθεσις: ἀντὶ τοῦ πρᾶσις Ἰσοκράτης Βουσίριδι. ἀντὶ δὲ τοῦ ἀποδεδόμεθα διεθέμεθα εἶπεν Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς τὴν Καλλίου ἔνδειξιν, καὶ ἀντὶ τοῦ διοίκεσις ὁ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας “ἀλλὰ “εἰδότες τὴν διάθεσιν ἀκούουσιν.” Φρύνιχος Τραγωδοῖς “τῇ διαθέσει τῶν ἐπῶν” φησί.

[20]

Lex 92 καὶ γὰρ τὸ ῥῆμα διαθέσθαι λέγουσιν ἐπὶ τοῦ διοικῆσαι· Ἀντιφῶν Ἀληθείας α' "γυμνωθεῖσα δὲ ἀφορμῆς πολλὰ "ἂν καὶ καλὰ κακῶς διαθεῖτο." διαθέσθαι ἀντὶ τοῦ συνθέσθαι Ὑπερείδης κατὰ Δημοσθένους. Διάληξις· διαλαγχάνειν τὸ κλήρῳ διαιρεῖσθαι, διάληξις δὲ τὸ πρᾶγμα· Ἀντιφῶν ἐν τῷ κατὰ Φιλίνου. Διὰ μέσου τείχους· Ἀντιφῶν πρὸς Νικοκλέα. τριῶν ὄντων τειχῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Τριφάλῃ, τοῦ τε βορείου καὶ τοῦ νοτίου καὶ τοῦ Φαληρικοῦ, διὰ μέσου τῶν παρ' ἐκάτερα ἐλέγετο τὸ νότιον, οὗ μνημονεύει καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ. Διαχειροτονία· διάκρισις τῆς χειροτονίας ἐν πλήθει γινομένης· Δημοσθένης ἔν τε τῷ κατὰ Τιμοκράτους καὶ κατ' Ἀνδροτίωνος. Διαμετρημένη ἡμέρα· μέτρον τι ἐστὶν ὕδατος πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ῥέον· ἐμετρεῖτο δὲ τῷ Ποσειδεῶνι μηνί. πρὸς δὲ τοῦτο ἡγωνίζοντο οἱ μέγιστοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες. διενέμετο δὲ τρία μέρη τὸ ὕδωρ, τὸ μὲν τῷ διώκοντι, τὸ δὲ τῷ φεύγοντι, τὸ δὲ τρίτον τοῖς δικάζουσι. ^[15]

Lex 93 ταῦτα δὲ σαφέστατα αὐτοῖς οἱ ῥήτορες δεδηλώκασιν, ὥσπερ καὶ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ διδάσκει περὶ τούτων. ἐπισκεπτέον δὲ τὸ παρ' Ἰσαίῳ ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους, πῶς μεμετρημένης τῆς ἡμέρας ὅτε μὲν φησι χωρὶς ὕδατος γίνεσθαι τοὺς ἀγῶνας, ὅτε δὲ πρὸς ὕδωρ. Διάμετρον· τὸ ἐλλεῖπον ἀπὸ τοῦ δικαίως μετρηθέντος· Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Καλλισθένης εἰσαγγελίᾳ. Διασκευάσασθαι· ἀντὶ τοῦ συσκευάσασθαι Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Καλλικράτην. Διασείστους· Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. εἰκόασιν ὠνομάσθαι παρὰ τὸ κινεῖσθαι καὶ διασεῖσθαι πρότερον, εἴτα βάλλεσθαι, ἵν' ἀκακούρητοι μᾶλλον ᾧσι· Μένανδρος Πωλουμένοις. Διαψήφισις· ἰδίως λέγεται ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις ἐξετάσεων, αἱ γίνονται περὶ ἐκάστου τῶν δημοτευομένων, εἰ τῷ ὄντι πολίτης καὶ δημότης ἐστὶν ἢ παρεγγέγραπται ξένος ὢν· Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. ἐντελέστατα δὲ διείλεκται περὶ τῶν διαψηφίσεων, ὡς γεγόνασιν ἐπὶ Ἀρχίου ἄρχοντος, Ἀνδροτίων ἐν τῇ Ἀτθίδι καὶ Φιλόχορος ἐν ζ' τῆς Ἀτθίδος. Διαμαρτυρία καὶ διαμαρτυρεῖν· τρόπος τις ἦν παραγραφῆς ἢ διαμαρτυρία· πρὸ γὰρ τοῦ εἰσαχθῆναι τὴν δίκην εἰς τὸ δικαστήριον ἐξῆν τῷ βουλομένῳ διαμαρτυρῆσαι ὡς εἰσαγωγίμος ἐστὶν ἢ δίκη ἢ οὐκ εἰσαγωγίμος. ^[20]

Lex 94 διαφέρει δὲ τῆς παραγραφῆς τῷ τὴν διαμαρτυρίαν γίνεσθαι οὐ μόνον ὑπὸ τῶν φευγόντων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν διωκόντων. καὶ πρότερόν γε τῷ διώκοντι ἦν προβάλλεσθαι τινα μαρτυροῦντα εἰσαγωγίμον εἶναι τὴν δίκην, καὶ περὶ τούτου πρότερον ἐγένετο ἡ κρίσις πρὸς αὐτὸν τὸν διαμαρτυρήσαντα, οὐ πρὸς τὸν ἐξ ἀρχῆς δικαζόμενον· εἰ δὲ μὴ προβάλοιτο μάρτυρα ὁ διώκων, τότε ἐξῆν τῷ φεύγοντι προσαγαγεῖν τινα μαρτυροῦντα μὴ εἰσαγωγίμον εἶναι τὴν δίκην, καὶ πάλιν πρὸς τὸν διαμαρτυρήσαντα ὁ ἀγὼν ἐγένετο. ἐπεσκήπτοντο δὲ ψευδομαρτυριῶν καὶ ταῖς διαμαρτυρίαις, ὥσπερ ταῖς μαρτυρίαις Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Ἀριστόδημον διαμαρτυρίῳ, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. Ἰσαῖος δ' ἐν τῷ πρὸς Πύθωνα ἀποστασίου φησὶν ὅτι οὐχ οἷόν τε διαμαρτυρεῖν ξένους· Ὑπερείδης δ' ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας ἀπροστασίου β' φησὶν ὡς οἱ νόμοι κελεύουσι διαμαρτυρεῖν ἐπὶ ταῖς γραφαῖς ταῖς τοῦ ἀπροστασίου τὸν βουλόμενον ὁμοίως τῶν ξένων καὶ τῶν ἐπιχωρίων. ^[15]

Lex 95 μήποτ' οὖν ἐν μὲν ταῖς τοῦ ἀποστασίου δίκαις κεκώλυνται διαμαρτυρεῖν οἱ ξένοι, ἐν δὲ ταῖς τοῦ ἀπροστασίου οὐ κεκώλυνται. Δείναρχος μέντοι τὸ διαμαρτυρῆσαι τέθεικεν οὐκ ἐπὶ τοῦ μαρτυρήσαντος αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρασχόντος τινα διαμαρτυρήσαντα ἐν τῇ διαμαρτυρίᾳ περὶ τοῦ μὴ ἐπίδικον εἶναι τὴν Ἀριστοφώντος θυγατέρα. οὗτος δὲ ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Ἡδύλης καὶ τὸν τρόπον διαγράφει τῆς διαμαρτυρίας. Διαιτηταί· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. εἰσὶ δὲ οἱ διαιτηταὶ ἕτεροι τῶν δικαστῶν· οὗτοι μὲν γὰρ ἐν δικαστηρίοις ἐδίκάζον ἀποδεδειγμένοις καὶ τὰς ἀπὸ τῶν διαιτητῶν ἐφεσίμους ἔκρινον, οἱ δὲ διαιτηταὶ πρότερον κλήρῳ λαχόντες ἢ ἐπιτρεψάντων αὐτοῖς τῶν κρινομένων τοῖς κρινομένοις διήττων. καὶ εἰ μὲν ἤρεσκε τοῖς ἀντιδίκοις, τέλος εἶχεν ἡ δίκη· εἰ δὲ μὴ, τὰ ἐγκλήματα καὶ τὰς προκλήσεις καὶ τὰς μαρτυρίας,

ἔτι δὲ καὶ τοὺς νόμους καὶ τὰς ἄλλας πίστεις ἐκατέρων ἐμβαλόντες εἰς καδίσκους καὶ σημηνάμενοι παρεδίδοσαν τοῖς εἰσαγωγεῦσι τῶν δικῶν. λέγει δὲ περὶ αὐτῶν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Διαστῆσαι: ἀντὶ τοῦ διαταράξαι καὶ οἷον ἀδύνατον ποιῆσαι Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως Μένανδρος Χήρα βοῶν ποιεῖτω τὴν πόλιν διάστατον. ^[15]

Lex 96 Διδάσκαλος: ἰδίως διδασκάλους λέγουσι τοὺς ποιητὰς τῶν διθυράμβων ἢ τῶν κωμωδιῶν ἢ τῶν τραγωδιῶν. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ χορευτοῦ “ἔλαχον” φησὶ “Παντακλέα διδάσκαλον” ὅτι γὰρ ὁ Παντακλῆς ποιητῆς, δεδήλωκεν Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς Διδασκαλίαις. πολὺ δ’ ἐστὶ καὶ τῇ ἀρχαίᾳ κωμωδίᾳ τοῦνομα ἐπὶ τούτου τοῦ σημαινομένου. Διεγγύησιν: ἀντὶ τοῦ κατάστασιν ἐγγυητῶν Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους. ἐν δὲ τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, φησὶ “διεγγυηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Στεφάνου.” Διεκωδώνισε: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας ἀντὶ τοῦ διεπείρασε καὶ ἐξήτασεν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἤτοι ἀπὸ τῶν περιπολούντων σὺν κώδωσι νυκτὸς τὰς φυλακὰς, ὡς Εὐριπίδης Παλαμῆδει, ἢ ἀπὸ τῶν δοκιμαζόντων τοὺς μαχίμους ὄρτυγας τῷ ἥχῳ τοῦ κώδωνος, ὡς Ἀρίσταρχος. Δι’ ἐνιαυτοῦ: ἀντὶ τοῦ δι’ ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ Ἀντιφῶν περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. Τηλεκλείδης δ’ ἐν τοῖς Πρυτάνεσι δι’ ἡμέρας εἶπεν ἀντὶ τοῦ δι’ ὅλης τῆς ἡμέρας. Διεσπενυσάμην: ἀντὶ τοῦ διὰ σπουδῆς ἐποίησάμην, ἢ ἀντὶ τοῦ διεπραξάμην Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἑρμῶνα περὶ ἐγγύης. Διεσκαριφυσάμεθα: Ἰσοκράτης Ἀρεοπαγίτικῳ. ^[20]

Lex 97 σκαριφήσασθαι ἐστὶ τὸ ἐπισεσυρμένως τι ποιεῖν καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν. Διετείναντο: ἰδίως Ἀντιφῶν τοῦτ’ ἔταξεν ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἡρώδου φόνου, ἀντὶ τοῦ διὰ συντόνου σπουδῆς ἀπηνήσαντο. Διήλλαξεν: ἀντὶ τοῦ μετήλλαξεν, ἐτελεύτησεν, Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. Διῆρξα: ἀντὶ τοῦ διὰ τέλους ἦρξα Λυσίας ἐν τῇ πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφῇ ἀπολογίᾳ. Διυπόλεια: ἐορτὴ τις Ἀθήνησι τὰ Διυπόλεια Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ χορευτοῦ. Δικαιογένης: τραγωδίας οὗτος ποιητῆς. καὶ διθυράμβους ἔγραψε. Δικαιοπόλις: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου, εἰ γνήσιος. πόλις ἐν τῇ Θράκῃ πλησίον Ἀβδήρων. τυχὸν δὲ καὶ ἑτέρα τίς ἐστὶ Δικαιοπόλις. Δικαιώσις: Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στρατιώτου, εἰ γνήσιος, καὶ μάλα τὰς δικαιώσεις φησὶν ἀντὶ τοῦ δικαιολογίας. ^[15]

Lex 98 ὁ μέντοι Θουκυδίδης πολλάκις τὴν δικαίωσιν ἐπὶ τῆς κολάσεως τάττει. Δίκη: σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα τὸ ὄνομα, ἰδίως δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν ιδιωτικῶν ἐγκλημάτων, ὡς σαφὲς ποιεῖ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. Διοικεῖν: ἀντὶ τοῦ διαιρῆσιν, ὥστε μὴ ἐν ταῦτῳ πάντας οἰκεῖν, ἀλλὰ χωρὶς καὶ κατὰ μέρος, Δημοσθένης ἐν ε’ Φιλιππικῶν. Διοπεύων: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Λακρίτου. δίοπος λέγεται νεῶς ὁ διέπων καὶ ἐποπτεύων τὰ κατὰ τὴν ναῦν, ὁ καθ’ ἡμᾶς λεγόμενος ἐπίπλους. Διότιμος: ὄνομα κύριον, ναύαρχος Ἀθηναίων. Διόφαντος: ὄνομα κύριον. Διωλύγιον: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Στρατοκλέα “πράγματα διωλύ” “για” ἀντὶ τοῦ μεγάλα. καὶ Πλάτων. Διωμοσία: κυρίως ἢ παρὰ τῶν διαδικαζομένων Δημοσθένης κατ’ Ἀριστοκράτους. Δοκιμασθεῖς: ἀντὶ τοῦ εἰς ἄνδρας ἐγγραφεῖς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος. ^[15]

Lex 99 λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀρχόντων τὸ δοκιμασθῆναι, ὡς ὁ αὐτὸς ρήτωρ ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει δηλοῖ. ἐλέγετο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πολιτευομένων, εἰ καὶ μὴδ’ ἦντιναοῦν ἦρχον ἀρχήν· ἐξητάζετο γὰρ αὐτῶν ὁ βίος ἐνίοτε, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου φησὶν. Λυκοῦργος δ’ ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως “γ’ δοκιμασίαι κατὰ “τὸν νόμον” φησὶ “γίνονται, μία μὲν ἦν οἱ θ’ ἄρχοντες δοκιμάζονται, “ἑτέρα δὲ ἦν οἱ ῥήτορες, τρίτη δὲ ἦν οἱ στρατηγοί.” λέγει μέντοι ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ ἱππέων δοκιμασίαν. Δορίσκος: χωρίον τῆς Θράκης Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφώντος καὶ Ἡρόδοτος. Δόσις: ἰδίως λέγεται παρὰ τοῖς ῥήτορι συμβόλαιον γραφόμενον, ὅταν τις τὰ αὐτοῦ διδῶ τινὶ διὰ τῶν ἀρχόντων, ὡς παρὰ Δεινάρχῳ. Δρακοντίδης: εἷς τῶν λ’ Ὑπερείδης. Δράκων: οὗτος ἐπιφανέστατος νομοθέτης, ὡς Αἰσχίνης. ἕτερος δ’ ἐστὶ Δράκων οὗ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Πανηγυρικῷ μέμνηται. Δρογγίλον: Θρακικὸν χωρίον· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. ^[15]

Lex 100 Δρομοκήρυκες: Αίσχίνης. οἱ λεγόμενοι ἡμεροδρόμοι. Δρυμός: πόλις μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τοῖς δικαιώμασι φησιν οὕτως “ἔπειτα Δρυμὸν ἔνα Ἀττικὸν καὶ ἕτερον Βοιώτιον.” Δρυς: Δημοσθένης κατ' Ἀριστοκράτους. πόλις ἐν Ἡπείρῳ. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἐν Θράκῃ, ἥς νῦν ὁ ῥήτωρ μνημονεύει ταύτην Θεόπομπος ἐν κς' φησὶν ὑπὸ Ἰφικράτους κατοικισθῆναι. Δυσάνιος: Ἀντιφῶν. ὁ ἐπὶ παντὶ ἀνιῶμενος, κἂν μικρὸν καὶ εὐκαταφρόνητον ἦ. καὶ Ἱπποκράτης ἐχρήσατο πού τῷ ὀνόματι καὶ Μένανδρος. Δυσαύλης: Δείναρχος ἐν τῇ τῆς ἱερείας διαδικασίᾳ, εἰ γνήσιος. Ἀσκληπιάδης δ' ἐν δ' Τραγωδουμένων τὸν Δυσαύλην αὐτόχθονα εἶναι φησι, συνοικήσαντα δὲ Βαυβοῖ σχεῖν παῖδας Πρωτονόην τε καὶ Νῖσαν. ^[10]

Lex 101 Παλαίφατος δ' ἐν θ' Τρωϊκῶν σὺν τῇ γυναικί φησιν αὐτὸν ὑποδέξασθαι τὴν Δήμητρα. Δυσωποῦμαι: ἀντὶ τοῦ φοβοῦμαι Δημοσθένης Φιλίππικοις καὶ Ξενοφῶν ἐν β' Ἀπομνημονευμάτων. Δωριεύς: ὄνομα παγκρατιαστοῦ. Δωροξενία: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου. ἐξηγήσατο τοῦνομα Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας οὕτω γράφων. “ἐπεὶ καὶ ὁ τῆς “δωροξενίας νόμος ἀρμόττων ἐστὶ τῷ νῦν ἀγῶνι παραχθῆναι· εἰ γὰρ “καὶ τοὺς ἀποφυγόντας ξενίας εἴρηκεν ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ πάλιν “γράψασθαι, ἐὰν μὴ δοκῶσι δικαίως τὸ πρῶτον ἀποπεφευγῆναι, πῶς “οὐ φανερόν ἐστι κατ' Ἀρισταγόρας τὸ δίκαιον;” καὶ Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν θεσμοθετῶν λέγων γράφει ταυτί· “εἰσὶ δὲ καὶ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς, ὧν παράστασις τίθεται, ξενίας “καὶ δωροξενίας, ἃν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγῃ τὴν συκοφαντίαν. ^[10]

Lex 102 ” Δῶρων γραφή: ὁπότε τις αἰτίαν ἔχοι τῶν πολιτευομένων δῶρα λαβεῖν, τὸ ἔγκλημα τὸ κατ' αὐτοῦ διχῶς ἐλέγετο, δωροδοκία τε καὶ δῶρων γραφή. Δείναρχος οὖν λόγον μὲν τινα ἐπέγραψε κατὰ Πολυεύκτου δωροδοκίας, ἐν δὲ τῷ κατὰ Πυθέου ξενίας πολλάκις ὀνομάζει τὴν τῶν δῶρων γραφήν. Ε' ἔάν τις γραψάμενος μὴ μεταλάβῃ τὸ ε' μέρος τῶν ψήφων, ὀφλισκάνει χιλίας καὶ πρόσσεστιν ἀτιμία τις. Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ κατὰ τῶν ῥητόρων νόμου. διείλεκται περὶ τούτων καὶ Θεόφραστος ἐν τοῖς περὶ τῶν νόμων. Ἐβδομευομένου: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἐτεοκλέα περὶ χρημάτων, εἰ γνήσιος. τοῖς ἀποτεχθεῖσι παιδίοις τὰς ἐβδόμας καὶ τὰς δεκάτας ἤγον, καὶ τὰ γε ὀνόματα ἐτίθεντο αὐτοῖς οἱ μὲν τῇ ἐβδόμῃ, ὡς καὶ ὁ ῥήτωρ λέγει, οἱ δὲ τῇ δεκάτῃ. ^[15]

Lex 103 Ἀριστοτέλης δ' ἐν θ' περὶ ζῶων ἱστορίας γράφει ταυτί· “τὰ πλεῖστα δὲ ἀναιρεῖται πρὸ τῆς “ἐβδόμης, διὸ καὶ τὰ ὀνόματα τότε τίθενται ὡς πιστεύοντες ἤδη τῇ “σωτηρίᾳ.” Ἐγγυθήκη: φέρεται τις λόγος ὡς Λυσίου ἐπιγραφόμενος ‘περὶ τῆς ἐγγυθήκης.’ εἴη δ' ἂν σκευὸς τι πρὸς τὸ κρατήρας ἢ λέβητας ἢ τι τούτων οὐκ ἀλλότριον ἐπικεῖσθαι ἐπιτήδειον, ὡς Καλλίξενός τε ἐν δ' περὶ Ἀλεξανδρείας ὑποσημαίνει καὶ Δαΐμαχος ὁ Πλαταιεὺς ἐν β' περὶ Ἰνδικῆς. Ἐδωλιάσαι: Λυκοῦργος ἐν τῷ ἐπιγραφόμενῳ ‘ἀπολογισμὸς ὧν ‘πεπολίτευται’ ἐπὶ τοῦ συγκαθίσαι. καὶ ἐδώλια αἱ ἐν ταῖς ναυσὶ καθέδραι· Ἡρόδοτος α'. ” Ἔθνος: οὐ μόνον τὸ μέγα καὶ πολυάνθρωπον γένος, ἀλλὰ καὶ ἰδίως μέρος τι τῆς πόλεως. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους, “εἴ τις ὑμᾶς ἔροιτο τί πονηρότατον νομίζετε τῶν ἐν τῇ πόλει πάντων ἐθνῶν, οὔτε τοὺς γεωργοὺς οὔτε τοὺς ἐμπόρους οὔτε τοὺς ἐκ “τῶν ἀργυρείων οὔτε τῶν τοιούτων οὐδὲν ἂν εἴποιτε.” ἐν δὲ τῷ θ' Φιλίππικῳ φησὶν “ἀλλὰ Θετταλία πῶς ἔχει; οὐχὶ τὰς πόλεις καὶ “τὰς πολιτείας αὐτῶν ἀφήρηται καὶ τετραδαρχίας κατέστησε παρ' “αὐτοῖς, ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις ἀλλὰ καὶ κατὰ ἔθνη δουλεύωσιν;” Εἰλωτεύειν: τὸ δουλεύειν Ἰσοκράτης Πανηγυρικῷ εἴλωτες γὰρ οἱ μὴ γόνῳ δοῦλοι Λακεδαιμονίων, ἀλλ' οἱ πρῶτοι χειρωθέντες τῶν Ἑλλήνων τὴν πόλιν οἰκούντων, ὡς ἄλλοι τε πολλοὶ μαρτυροῦσι καὶ Ἑλλάνικος ἐν τῇ α'. ^[5]

Lex 104 Εἰσαγγελία: δημοσίας τινὸς δίκης ὄνομα ἐστὶ, τρία δ' ἐστὶν εἴδη εἰσαγγελιῶν. ἡ μὲν γὰρ ἐπὶ δημοσίοις ἀδικήμασι μεγίστοις καὶ ἀναβολὴν μὴ ἐπιδεχομένοις, καὶ ἐφ' οἷς μήτε ἀρχὴ κατέστηκε μήτε νόμοι κεῖνται τοῖς ἄρχουσι καθ' οὓς εἰσάξουσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν βουλὴν ἢ τὸν

δῆμον ἢ πρώτη κατάστασις γίνεται, καὶ ἐφ' οἷς τῷ μὲν φεύγοντι, ἐὰν ἄλῳ, μέγισται ζημίαι ἐπικεῖνται, ὁ δὲ διώκων, ἐὰν μὴ ἔλῃ, οὐδὲν ζημιούται, πλὴν ἐὰν τὸ ε' μέρος τῶν ψήφων μὴ μεταλάβῃ· τότε γὰρ χιλίας ἐκτίνει· τὸ δὲ παλαιὸν καὶ οὗτοι μειζόνως ἐκολάζοντο. ἑτέρα δὲ εἰσαγγελία λέγεται ἐπὶ ταῖς κακώσεσιν· αὐταὶ δ' εἰσὶ πρὸς τὸν ἄρχοντα, καὶ τῷ διώκοντι ἄζημιοι, κἂν μὴ μεταλάβῃ τὸ ε' μέρος τῶν ψήφων. ἄλλη δὲ εἰσαγγελία ἐστὶ κατὰ τῶν διαιτητῶν· εἰ γάρ τις ὑπὸ διαιτητοῦ ἀδικηθεῖ, ἐξῆν τοῦτον εἰσαγγέλλειν πρὸς τοὺς δικαστάς, καὶ ἀλοὺς ἡτιμοῦτο. Ἰσαῖος μέντοι περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου τὸ αὐτὸ πρᾶγμα εἰσαγγελίαν καὶ γραφὴν ὠνόμασεν. Εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν· ὄνομα δίκης ἐστὶν ὑπὲρ τοῦ τὰ ἀμφισβητήσιμα εἶναι ἐν φανερωῖ· Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Φιλοκτήμονος κλήρου. ^[20]

Lex 105 ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ πρὸς τὸν ἄρχοντά φησι λαγχάνεσθαι ταύτην τὴν δίκην, τὸν δὲ ἀνακρίνοντα εἰσάγειν εἰς τὸ δικαστήριον. Εἰς ἕν ἦλθεν· ἀντὶ τοῦ ὠμονόησεν. Εἰσεπόδιζον· ἀντὶ τοῦ εἰσέβαινον τοὺς πόδας τοῦ χωρίου Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς ὀργεῶνας. Εἰς ἕω· ἀντὶ τοῦ εἰς ἀρχομένην ἡμέραν Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου. Εἰσφρήσειν· ἀντὶ τοῦ εἰσάξειν, εἰσδέξεσθαι· Ἀντιφῶν καὶ Δημοσθένης ἐν ἡ' Φιλιππικῷ. πολὺ δὲ τοῦνομα ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμωδίᾳ. Ἐκαλίστρου· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου, εἰ γνήσιος. Ἰακὸν δ' ἐστὶ, καὶ τάχ' ἂν εἴῃ Δεινάρχου· καὶ οὗτος γὰρ ξενικοῖς ὀνόμασι χρῆται. Ἐκάτης νῆσος· Λυκουργὸς κατὰ Μενεσαίχμου. πρὸ τῆς Δήλου κεῖται τι νησὺδριον, ὅπερ ὑπ' ἐνίων καλεῖται Ψαμμητίχη, ὡς Φανόδημος ἐν τῇ α'. ^[15]

Lex 106 Ψαμμητίχην δὲ κεκληῖσθαι φησιν ὁ Σῆμος ἐν α' Δηλιακῶν διὰ τὸ τοῖς ψαμμητοῖς τιμᾶσθαι τὴν θεόν· ψάμμητα δ' ἐστὶ ψαιστῶν τις ἰδέα. Ἐκατομβαιῶν· ὄνομα μηνός. Ὑπερείδης. ὁ γοῦν Ἀμμωνίος φησιν ἀπὸ τοῦ πλείστας τούτῳ τῷ μηνὶ θύεσθαι ἐκατόμβας κεκληῖσθαι. Ἐκατόμνω· ὄνομα κύριον. Ἐκατόμπεδος· Λυκουργὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ἀπολογισμὸς ὧν πεπολίτευται· ὁ παρθενῶν ὑπὸ τινων Ἐκατόμπεδος ἐκαλεῖτο διὰ κάλλος καὶ εὐρυθμίαν, οὐ διὰ μέγεθος, ὡς Μενεκλῆς ἢ Καλλικράτης ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν. Ἐκδεια· Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πασικλέους “ἐὰν δέ τις ἐκδεια γένηται,” ἡγουν ἐὰν δέ τις ἐνδεήσῃ τοῦ προὔπαρχοντος ἀργυρίου. ^[10]

Lex 107 Ἐκδεξάμενος· Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος “ἐκδεξάμενος “καὶ γράψας,” ἐκδέξασθαι ἐστὶ τὸ παρ' ἑτέρου λαβόντα αὐτὸν ἐγχειρεῖν τὸ δεύτερον. ἐπισκεπτέον δὲ πῶς ἔχει τὸ ἐν τῷ ε' Φιλιππικῷ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ ῥήτορος “καὶ τὸ δοκεῖν ἐκδέξασθαι τῶν ἐκείναις “πεπραγμένων.” Ἐκδικάσασθαι· ἀνάδικον ἐκπρᾶξαι διὰ τὸ δικάσασθαι· Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Καλλικράτην. Ἐκδοσις· τὸ ναυτικὸν δάνεισμα, οἶονεῖ ἔξω δόσις· Δημοσθένης κατ' Ἀφόβου α'. Ἐκκλητεύειν· τὸ εἰς κρίσιν ἄγειν, ἵν' ἐπάναγκές τις μαρτυρῇ· Αἰσχίνης ἐν τῇ περὶ τῆς πρεσβείας ἀπολογίᾳ. Ἐκλογεῖς· οἱ ἐκλέγοντες καὶ εἰσπράττοντες τὰ ὀφειλόμενα τῷ δημοσίῳ. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Σαμοθρακῶν φόρου “ἡρέθησαν “γὰρ ἐκλογεῖς παρ' ἡμῖν οἷς πλεῖστα ἐδόκει χρήματα εἶναι.” Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀρέσανδρον “νῦν δὲ πρὸς τοὺς ἐκλογέας τοῦ φόρου “ἅπαντα ἀπογραφόμεθα. ^[15]

Lex 108 ” Ἐκλώζετε· Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. κλωσμὸν ἔλεγον τὸν γιγνόμενον ἐν τοῖς στόμασι ψόφον, ὃ πρὸς τὰς ἐκβολὰς ἐχρῶντο τῶν ἀκροαμάτων ὧν οὐχ ἡδέως ἤκουον. Ἐκμαρτυρία· διαφέρει τῆς μαρτυρίας, ὅτι ἡ μὲν μαρτυρία τῶν παρόντων ἐστίν, ἡ δ' ἐκμαρτυρία τῶν ἀπόντων. σαφέστατα δὲ περὶ τούτων διδάσκουσι Δημοσθένης τε ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου καὶ Δείναρχος ἐν τῷ ὑπὲρ Αἰσχίνου κατὰ Δεινίου. Ἐκ περιουσίας· Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος “οὗτος δ' ἐκ “περιουσίας μου κατηγορεῖ.” βέλτιον οὕτως ἀκούειν, ὅτι ἐγὼ μὲν περὶ τῶν ἐσχάτων κινδυνεύω, οὗτος δ' ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος μου κατηγορεῖ, οὐ περὶ χρημάτων, ὡς οἶονταί τινες. Ἐκπλινθεύσας· ἀντὶ τοῦ διαλύσας καὶ ἐξελὼν τὰς πλινθούς· Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους. Ἐκπολεμῶσαι· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς ἀντὶ τοῦ εἰς πόλεμον καταστήσαι, ὡς καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ πολλάκις. ἐν μέντοι τοῖς Ἀττικιστοῖς διὰ τοῦ η γράφεται, ὡς καὶ παρὰ

Ξενοφῶντι ἐν ζ' Ἑλληνικῶν. Ἐκ προαγωγῆς: ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀνάγκην καὶ οὐκ ἐκ φύσεως οὐδ' ἀπλοϊκῶς. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν οὐχ ἡμένων, ἀλλ' ἐκ προβολῶν προηναγκασμένων δεσμοῖς. Δημοσθένης κατ' Ἀριστοκράτους. Ἐκφυλλοφορήσαι: εἰ ἐδόκει τις τῶν βουλευτῶν ἀδικεῖν, διεψηφίζετο ἡ βουλή περὶ αὐτοῦ εἰ χρὴ αὐτὸν μηκέτι βουλεύειν. ^[20]

Lex 109 ἀντὶ δὲ ψήφων φύλλοις ἐχρῶντο, δι' ὧν ἕκαστος ἐπσημαίνετο τὴν αὐτοῦ γνώμην. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος. Ἐλαιούς: πόλις ἐν Χερρονήσῳ τῇ Θρακίᾳ. Ἐλάτεια: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος: πόλις δὲ ἦν μεγίστη τῶν ἐν Φωκεύσι. τοῦ δὲ ῥήτορος πάλιν ἐν ζ' Φιλιππικῶν, εἰ γνήσιος, τάδε, “ἐν Κασσωπία τρεῖς πόλεις, Πανδοσίαν καὶ Βούχετα καὶ “Ἐλάτειαν.” ῥητέον ὅτι βέλτιον ἐν ἐνίοις γέγραπται διὰ τοῦ ρ Ἐλάτρεια: Θεόπομπος γοῦν ἐν μγ' τέτταρας πόλεις φησὶν εἶναι τῶν Κασσωπαίων, ἀλλ' οὐ τρεῖς ὥσπερ ὁ Δημοσθένης, Ἐλάτρειάν τε καὶ Πανδοσίαν καὶ Βιτίαν καὶ Βούχετα. Ἐλαφροτάτους: καὶ ἐν ἐπαίνῳ λέγουσι τοῦνομα οἱ παλαιοὶ, ἀντὶ τοῦ πραοτάτους, κατὰ τὸ ἐναντίον τοῦ βαρυτάτους καὶ φορτικωτάτους. Ἰσοκράτης Παναθηναϊκῶ “σφᾶς δ' αὐτοὺς ὡς δυνατὸν ἔλα“φροτάτους καὶ μετριωτάτους τοῖς συνοῦσι παρέχοντας.” Ἐλεοκόπων: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς “πέντε “μησὶ μετὰ τῶν ἐλεοκόπων διαιτῶμενος. ^[15]

Lex 110 ” ἐλεοκόπους λέγοι ἂν ὁ ῥήτωρ τοὺς τὰ ἔλη κόπτοντας, τοῦ ε παρεμβεβλημένου, ὡς τὸ “ἐλε“ὄθρεπτόν τε σέλινον” παρ' Ὀμήρῳ. μήποτε δὲ παρὰ τὸ ἐλεδόν, ὅπερ ἐστὶ σκεῦος ξύλινον, γεγένηται τοῦνομα. Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν εἰ προσκαθέλοι με τοῦλεόν. Ἐλευθέριος Ζεὺς: Ὑπερείδης “τῷ μὲν τοίνυν Διὶ, ὧ ἄνδρες “δικασταί, ἡ ἐπωνυμία γέγονε τοῦ ἐλευθέριον προσαγορεύεσθαι διὰ “τὸ τοὺς ἐξελευθέρους τὴν στοὰν οἰκοδομήσαι τὴν πλησίον αὐτοῦ.” ὁ δὲ Δίδυμός φησιν ἀμαρτάνειν τὸν ῥήτορα: ἐκλήθη γὰρ ἐλευθέριος διὰ τὸ τῶν Μηδικῶν ἀπαλλαγῆναι τοὺς Ἀθηναίους. ὅτι δὲ ἐπιγέγραπται μὲν σωτήρ, ὀνομάζεται δὲ καὶ ἐλευθέριος, δηλοῖ καὶ Μένανδρος. Ἐλευσίνια: Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Καλλίππου. τοῖς νικῶσι τὰ Ἐλευσίνια ἐδίδото ἄθλον. ὠνομάσθη δὲ ἡ πόλις Ἐλευσίς ἀπὸ Ἐλευσίνου τοῦ Ἑρμοῦ. ^[10]

Lex 111 ἄλλοι δὲ ἄλλας αἰτίας φασὶ καὶ ἑορτὴν εἶναι μόνον τὰ Ἐλευσίνια. Ἐλικτῆρες: ἐνωτίων εἶδος Λυσίας. Ἐλιξος: εἷς τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν παρὰ Μεγαρεῦσιν. Ἑλλανοδίκαί: Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Καλλίππου πρὸς Ἡλείους. Ἀριστοτέλης Ἡλείων πολιτεία τὸ μὲν πρῶτόν φησιν ἕνα καταστήσαι τοὺς Ἡλείους Ἑλλανοδικὴν, χρόνου δὲ διελθόντος β', τὸ δὲ τελευταῖον θ'. Ἀριστόδημος δ' ὁ Ἡλείος φησι τοὺς τελευταίους τιθέντας τὸν ἀγῶνα Ἑλλανοδικὰς εἶναι ι', ἀφ' ἐκάστης φυλῆς ἕνα. Ἑλληνοταμίαι: Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης, εἰ γνήσιος, ὅτι ἀρχὴ τις ἦν οἱ Ἑλληνοταμίαι, οἱ διεχειρίζον τὰ χρήματα, καὶ Ἀριστοτέλης δηλοῖ ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. μνημονεύει δὲ καὶ Θουκυδίδης αὐτῶν ἐν α'. Ἐμβεβλημένα: ἀντὶ τοῦ ἐγκεκεντρισμένα Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον. καὶ Ἀριστοτέλης δ' ἐμβολάδας ἀπίους λέγει τὰς τοιαύτας. Ἐμβιος: Ἀντιφῶν Ἀληθείας α' “καὶ ἡ σηπεδὼν τοῦ ξύλου ἔμ“βιος γένοιτο” ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ ζῆν, τουτέστι ζήσειε καὶ μὴ ξηρανθεῖη μὴδ' ἀποθάνοι. Ἐμβραχυ: ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς καὶ ἐν κεφαλαίῳ Ἀντιφῶν. ^[15]

Lex 112 Ἐμμηνοὶ δίκαι: αἱ τε ἐμπορικαὶ καὶ ἐρανικαί: Δημοσθένης καὶ Ὑπερείδης. Ἐμποδῶν: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως “καὶ τοὺς “ἐμποδῶν ἐκολάσατε” ἀντὶ τοῦ τοὺς ἐμπεσόντας, καθὰ καὶ Ἀνδοκίδης ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβιάδου. Ἐμπουσα: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. φάσμα τί φασιν εἶναι τῆς Ἑκάτης, ὅπερ στοιχοῦσιν ἐφαίνετο. πλήρης δὲ τοῦ ὀνόματος ἡ κωμῳδία. Ἐναι ἀρχαί: αἱ παρωχημέναι: Δημοσθένης κατ' Ἀριστογείτονος. Ἐνδειξις: εἶδος δίκης δημοσίας, ὅφ' ἦν τοὺς ἐκ τῶν νόμων εἰργομένους τινῶν ἢ τόπων ἢ πράξεων, εἰ μὴ ἀπέχοιντο αὐτῶν, ὑπῆγον. πολλοὶ μὲν οὖν εἰσὶ λόγοι ἐνδείξεως, γνωριμώτατοι δὲ οἱ κατ' Ἀριστογείτονος Δημοσθένους. Ἐνδεκάζοντας: ἀντὶ τοῦ ἐνεορτάζοντας, ἐν τῷ αὐτῷ τὴν δεκάτην ἄγοντας, Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίνου. Ἐν Διομείοις Ἡράκλειον: Ὑπερείδης κατὰ Κόνωνος. τῆς ἐν Διομείοις

ἀγομένης ἑορτῆς τῷ Ἡρακλεῖ μνημονεύουσι καὶ οἱ κωμικοί. Ἐνεπίσκημμα καὶ ἐνεπισκήψασθαι: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοθέου. ^[15]

Lex 113 ὁπότε δημευθεῖη τινὸς ἡ οὐσία, ἐξῆν προσελθόντι τῷ φάσκοντι δανειστῇ γεγονέναι τούτου τοῦ ἀνδρὸς λέγειν ὅτι ἐνοφείλεται αὐτῷ χρέος ἐν τῇ οὐσίᾳ. ἔστι δὲ καὶ λόγος τις ἐπιγραφόμενος ‘Δημόσθενους πρὸς Κριτίαν περὶ τοῦ ἐνεπισκήμματος,’ ὃν Καλλίμαχος μὲν ἀναγράφει ὡς γνήσιον, Διονύσιος δὲ ὁ Ἀλικαρνασεὺς ὡς ψευδεπίγραφον. Ἐνεσκευασμένην: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα καὶ Ἀρχιππον ἀντὶ τοῦ ἐσκευασμένην καὶ πεπλασμένην. Ἐνετιμᾶτο: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουδῖαν. τὸ ἀπετιμᾶτο διαφέρει τοῦ ἐνετιμᾶτο· ὅταν μὲν γὰρ πρὸς τι ποσὸν ἀργύριον ἀποτίμημα λαμβάνῃ τις, ἀποτιμᾶσθαι λέγεται· ὅταν δὲ ἐν εἵδεσί τισι λογίσηται τις μέρος τι τοῦ ἀργυρίου, τοῦτο λέγεται ὡς ἐνετιμῆσατο. Ἐνη καὶ νέα: Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς ‘Υγιαίνοντα. τὴν ὑφ’ ἡμῶν τριακάδα καλουμένην ἔνην καὶ νέαν καλοῦσιν Ἀθηναῖοι ἀπὸ τοῦ τὴν τελευταίην ἔχειν τοῦ προτέρου μηνὸς καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὑστέρου. ^[15]

Lex 114 Πολέμων δέ φησιν ὅτι ἐκάλεσάν ποτε αὐτὴν Ἀθηναῖοι Δημητριάδα ἐπὶ τιμῇ Δημητρίου τοῦ Μακεδόνο. ἔνην δὲ καὶ εἰς ἔνην τὸ εἰς τρίτην λέγουσι. καὶ ἀπλῶς τὸ ἔνον δασυνόμενον τὸ πρότερον καὶ παρεληλυθὸς δηλοῖ. Ἐνθρυπτα: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Δίδυμος ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ ὑπομνήματι τοῦ λόγου εἰπὼν ὡς τὰ ἐνθρυπτα ἐκκείμενα καὶ γνώριμα ἀπ’ αὐτῆς ἔχει τῆς φωνῆς τὸ σημαίνόμενον, περιεργότερόν τινα ἐκτίθεται ἐξήγησιν ἀμάρτυρον· εἰσὶ δὲ ἐνθρυπτα τὰ ἐκ πεμμάτων, ἢ τὰ ἐνθρυβόμενα βρώματα. ἔνιοι δὲ ταῖς τελεταῖς αὐτὰ προσοικειοῦσι· καὶ Ἀπόλλων δὲ παρ’ Ἀθηναίοις Ἐνθρυπτος. Ἐν Λίμναις Διονύσιον: Ἰσαῖος περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου. τόπος ἐστὶν ἐν Ἀθήναις Λίμναι, ἐν ᾧ ὁ τιμώμενος Διόνυσος. Ἐννεάκρουνον: [Λυσίας] Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως. κρήνη τις ἐν Ἀθήναις· πρότερον δ’ ἐκαλεῖτο Καλλιρρόη. Ἐννεά ὁδοί: Αἰσχίνης ἐν τῇ περὶ τῆς πρεσβείας ἀπολογίᾳ. ^[15]

Lex 115 τόπος ἐν Θράκῃ περὶ τὴν Ἀμφίπολιν. Ἐν παραβύστῳ: ἀντὶ τοῦ κρύφα καὶ οὐ φανερώς Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ’ Ἀρχεστρατίδου. Ἐνσημαινόμενος: ἀντὶ τοῦ ἐνδεικνύμενος καὶ ἐμφαίνων Ἰσοκράτης. Ἐν Φρεαττοῖ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ’ Ἀριστοκράτους περὶ τοῦ ἐν Φρεαττοῖ δικαστηρίου ἀκριβῶς διεξελήλυθε, λέγων οὕτως. “ἔτι “τοῖνυν πέμπτον δικαστήριον ἄλλο θεάσασθε οἷον ὑπερβέβηκε τὸ ἐν Φρεαττοῖ. ἐνταῦθα γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κελεύει δίκας ὑπέχειν “ὁ νόμος, ἐὰν τις ἐπ’ ἀκουσίῳ φόνῳ πεφευγῶς, μήπω τῶν ἐκβαλόντων αὐτὸν ἡδεσμένων, αἰτίαν ἔχη ἐτέρου φόνου ἐκουσίου.” καὶ μετ’ ὀλίγον φησὶν “ἦγαγε τοὺς δικάσοντας οἱ προσελθεῖν οἷόν τε ἐκεῖνῳ, “τῆς χώρας ἀποδείξας τόπον τινὰ ἐν Φρεαττοῖ καλούμενον ἐπὶ θαλάττης· εἴθ’ ὁ μὲν ἐν πλοίῳ προσπλεύσας λέγει, τῆς γῆς οὐχ “ἀπτόμενος, οἱ δ’ ἀκροῶνται καὶ δικάζουσιν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ μὲν “ἀλῶ, τὴν ἐπὶ τοῖς ἐκουσίῳις φόνοις δίκην ἔδωκε δικαίαν· ἐὰν δὲ “ἀποφύγῃ, ταύτης μὲν ἀθῶος ἀφίεται, τὴν δὲ ἐπὶ ἐτέρῳ φόνῳ φυ“γὴν ὑπέχει.” ὠνομάσθαι δ’ ἔοικε τὸ δικαστήριον ἀπὸ τινος Φρεάττου ἥρωος, καθά φησι Θεόφραστος ἐν ἱς τῶν Νόμων. Ἐξάγιστος: ἀντὶ τοῦ λίαν ἐναγῆς καὶ ἔμπλεως ἄγους. ^[20]

Lex 116 Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐπὶ τινος λιμένος εἶρηκε τοῦνομα. Ἐξαιρέσεως δίκη: ὁπότε τις ἄγοι τινὰ ὡς δοῦλον, ἔπειτά τις αὐτὸν ὡς ἐλεύθερον ἐξαιροῖτο, ἐξῆν τῷ ἀντιποιομένῳ τοῦ ἀνθρώπου ὡς δούλου λαγχάνειν ἐξαιρέσεως δίκην τῷ εἰς τὴν ἐλευθερίαν αὐτὸν ἐξαιρουμένῳ· Ἰσαῖος ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐμάθους εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρέσει. Ἐξαράσασθαι: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος “ὅτι χρυσᾶς ἀσπίδας ἀνέθηκε πρὸς τὸν καινὸν νεῶν πρὶν ἐξαράσασθαι.” ἐξαράσασθαι δὲ ἐστὶ τὸ ἐκτελέσαι τὰς ἀράς, τουτέστι τὰς εὐχὰς, ἃς ἐπὶ ταῖς ἰδρύσεσι τῶν ναῶν εἰώθασιν ποιεῖσθαι. Ἐξεγγύησις: τὸ ἐξελέσθαι τινὰ δι’ ἐγγυητῶν καταστάσεως· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Ἐξένιζε: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει “διαβε“βλήκασιν γάρ μου τὸν πατέρα ὡς ἐξένιζε.” μήποτε ἀντὶ τοῦ ξένος ἦν, καὶ οὐχ ὡς Δίδυμός φησιν, ἀντὶ τοῦ οὐκ Ἀττικῶς διελέγετο, ἀλλὰ ξενικῶς. Ἐξεπρέμνιζον: ἀντὶ τοῦ κατέβαλλον τὰ πρέμνα, τουτέστι

μέχρι ρίζων τὰ στελέχη, Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου. Ἐξετάζεσθαι: ἀντὶ τοῦ ὀρᾶσθαι Δημοσθένης κατὰ Στεφάνου. ^[15]

Lex 117 καὶ ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος “ἐξητάσθης” φησὶν ἀντὶ τοῦ ὥφθης, ἐωράθης. Ἐξηγητής: Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου. ὁ ἐξηγούμενος τὰ ἱερά. ἔστι δὲ καὶ ἃ πρὸς τοὺς κατοικομένους νομιζόμενα ἐξηγοῦντο τοῖς δεομένοις. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου δηλοῖ, πληθυντικῶς τοὺς ἐξηγητὰς πολλάκις ὀνομάζων. Ἐξήκεστος: ὄνομα κύριον· Δημοσθένης κατ' Ἀριστοκράτους. Ἐξορχησάμενος: ἀντὶ τοῦ φυγῶν καὶ ἀποδράς Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος προσπαίζων ἅμα εἶπε διὰ τὴν τῶν Διονυσίων πομπήν. Ἐξούλης: ὄνομα δίκης ἣν ἐπάγουσιν οἱ φάσκοντες ἐξείργεσθαι τῶν ιδίων κατὰ τῶν ἐξειργόντων. εἴρηται μὲν οὖν τοῦνομα ἀπὸ τοῦ ἐξίλλειν, ὃ ἐστὶν ἐξωθεῖν καὶ ἐκβάλλειν, δικάζοντα δὲ ἐξούλης κάπὶ τοῖς ἐπιτιμίοις οἱ μὴ ἀπολαμβάνοντες ἐν τῇ προσηκούσῃ προθεσμίᾳ, ὑπερημέρων γιγνομένων τῶν καταδικασθέντων. οἱ δὲ ἀλόντες ἐξούλης καὶ τῷ ἐλόντι ἐδίδοσαν ἃ ἀφηροῦντο αὐτὸν, καὶ τῷ δημοσίῳ κατετίθεσαν τὰ τιμηθέντα. ^[15]

Lex 118 ἐδικάζετο δὲ ἐξούλης καὶ ὁ χρήστης κατέχειν ἐπιχειρῶν κτῆμα τοῦ χρεωστοῦντος καὶ κωλυόμενος ὑπὸ τινος. καὶ ἐπεργασίας δέ τις εἰ εἴργοιτο, δίδωσιν ὁ νόμος δικάζεσθαι πρὸς τὸν εἴργοντα ἐξούλης. καὶ περὶ ἀνδραπόδου δὲ καὶ παντὸς οὗ φησὶ τις αὐτῷ μετεῖναι. ταῦτα δὲ σαφῶς Ἰσαῖος διδάσκει καὶ Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Στρατοκλέους ἐξούλης. Δεῖναρχος μέντοι ἐν τῇ Κροκωνιδῶν διαδικασίᾳ ἰδίως κέχρηται τῷ τῆς ἐξούλης ὀνόματι ἐπὶ τῆς ἱερείας τῆς μὴ βουλομένης τὰ ἴδια δρᾶν. ὅτι δὲ ἐπὶ παντὸς τοῦ ἐκ τῶν ιδίων ἐκβαλλομένου τάττεται τοῦνομα, καὶ οὐχ ὥς οἶεται Καικίλιος μόνων τῶν ἐκ καταδίκης ὀφειλόντων, καὶ Φρύνιχος ἐν Ποαστρίαις δῆλον ποιεῖ. Ἐξωμοσία: τὸ μεθ' ὅρκου πρᾶξιν τινα ἀπαρνήσασθαι διὰ νόσον ἢ τινα ἐτέραν πρόφασιν, ὥς δῆλον ποιεῖ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. Ἐπαγγελία: σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα, ἰδίως δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν ἐγκαλούντων τινὶ δημηγορεῖν καὶ πολιτεύεσθαι οὐκ ἐξὸν, καὶ ἔστιν οἷον παραγγελία· Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. λέγεται δὲ παρ' αὐτοῖς τὸ ἐπαγγέλλεσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ προστάττειν ἢ αἰτεῖσθαι, ὥς παρὰ τε Ἀντιφῶντι ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου καὶ Δημοσθένει ἐν τῷ περὶ πρεσβείας. ^[15]

Lex 119 Ἐπακτὸς ὄρκος: ὃν αὐτὸς τις ἐκὼν αὐτῷ ἐπάγεται, τουτέστιν αἰρεῖται· ἄλλοι δὲ τοῦναντίον ὁ ἀλλαχόθεν ἐπιφερόμενος, ἀλλ' οὐκ αὐθαίρετος. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Χαιρέστρατον καὶ Ἰσοκράτης Ἀπολλωνιάτης ἐν ταῖς πρὸς Δημόνικον παραινέσεσιν. ἔστι δὲ ὄρκου τρία εἶδη, ἀπώμοτος καὶ κατώμοτος καὶ ὁ καλούμενος ἐπακτός. εἶναι δὲ τοῦτον οὐχ ἀπλοῦν· δεῖν γὰρ τὸν προτεινόμενον ὑπὸ τοῦ ὀρκίζοντος αὐτοῖς ὀνόμασιν ἀντιφωνεῖν τὸν ὀρκίζόμενον. Ἐπακτροκέλης: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. εἶδος δ' ἐστὶ πλοίου σύνθετον ἔχον τὴν κατασκευὴν ἐκ τε ἐπακτρίδος καὶ κέλητος. ἦν δὲ ὡς ἐπίπαν ληστρικόν, ὥς καὶ Δεῖναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου δοκιμασίᾳ. Ἐπαλλάξεις: ἀντὶ τοῦ συναλλαγὰς ἢ μίξεις Ἀντιφῶν Ἀληθείας α'. Ἐπαναφορά: τὸ ἀναφέρειν καὶ ἀνακοινοῦσθαι τῷ πλήθει. Ἐπαιρόμενος: ἀντὶ τοῦ ἐπανατεινόμενος Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἐν δὲ τῷ πρὸς Ἀφοβὸν ἐπ' ἄλλου σημαينوμένου φησὶν “ἢ κέρδεσιν δι' ἀπορίαν ἐπαιρομένους.” ^[15]

Lex 120 ”[Ἀριστοφάνης Νεφέλαις εἶθ' ὦφελ' ἢ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς, ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα.] Ἐπεδίκασε καὶ ἐπεδικάσαντο: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ὀλυμπιοδώρου. τὸ μὲν ἐπεδίκασέν ἐστιν οἷον προσέκρινε, τὸ δὲ ἐπεδικάσαντο οἷον ἔπεισαν τοὺς δικαστὰς ἑαυτοῖς προσνεῖμαι τὸν κλῆρον. Ἐπενεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ καὶ προαγορεύειν ἐπὶ τῷ μνήματι: Δημοσθένης κατ' Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου ταῦτά φησιν ἐπὶ τοῦ βιαίως ἀποθανόντος. Ἴστρος δ' ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Ἀτθίδων περὶ Προκρίδος καὶ Κεφάλου εἰπὼν γράφει ταυτί· “τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ “τάφου δόρυ καταπεπηχότα τὸν Ἐρεχθέα φασὶ πεποιῆσθαι παρακαθήμενόν τε καὶ τὸ πάθος σημαίνοντα, διὰ τὸ νόμιμον εἶναι τοῖς “προσῆκουσι τοῦτον τὸν τρόπον μετέρχεσθαι τοὺς

φονέας.” Ἐπεσκήψατο: ἀντὶ τοῦ ἐνεκάλεσε ψευδομαρτυριῶν. λέγεται δὲ ἐνίστε κατὰ τὸ σπάνιον καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγκαλέσαι φόνου, ὡς Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως. τῷ δὲ ἐνεργητικῷ τῷ ἐπέσκηψεν ἀντὶ τοῦ ἐνετείλατο Ἰσαῖος κέχρηται ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐμάθους εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρέσει. τὸ δὲ ἐπισκήπτω ἀντὶ τοῦ μετὰ τινος ἐπιθειαςμοῦ λέγω καὶ οἶον ἐξορκίζω Ἀνδοκίδης τε ἐν τῷ περὶ τῶν μυστηρίων καὶ Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιάρχου εἰρήκασιν. ^[15]

Lex 121 Ἐπιβάτης: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ἐπιτριραρχήματος. οὕτως ἐκάλουν τῶν ἐν ταῖς τριήρεσι στρατευομένων τοὺς μὴ κωπηλατοῦντας, ἀλλὰ μόνον πρὸς τὸ μάχεσθαι ἐπιτηδεῖους. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις εὖ γ’ ἐξεκολύμβης’ οὐπιβάτης ὡς ἐξοίσων ἐπίγυιον. Ἐπιβλήτας: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Μικίνου φόνου, εἰ γνήσιος. ἐπιβλής ἐστίν, ὡς μὲν Τιμαχίδας φησὶ, δοκός, ὡς δὲ φησι Κλείταρχος ὁ γλωσσογράφος, ποιά τις δοκός. Ἐπίβοιον: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. Φιλόχορος δ’ ἐν β’ φησὶν οὕτως: “ἐὰν δέ τις τῇ Ἀθηνᾶ θύῃ βοῦν, ἀναγκαῖόν ἐστι καὶ “τῇ Πανδώρα θύειν οἶν, καὶ ἐκαλεῖτο τὸ θῦμα ἐπίβοιον.” ὁμοίως καὶ Στάφυλος ἐν α’ τῶν περὶ Ἀθηνῶν. Ἐπιβολή: ἡ ζημία. ^[10]

Lex 122 πολὺ τοῦνομα παρ’ αὐτοῖς, ὡς καὶ παρὰ Λυσία ἐν τῷ κατὰ Νικομάχου, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. Ἐπιγνώμονας: ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπους Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ σηκοῦ. Ἐπιγραφέας: τοὺς καθεστηκότας ἐπὶ τῷ γράφειν ὅποσον ὀφείλουσιν εἰσφέρειν εἰς τὸ δημόσιον Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς εἰσφορᾶς. Ἐπίγυιον: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀνδοκίδην ἀποστασίου, εἰ γνήσιος. τὰ πρυμνήσια ἐπίγυια ἔλεγον. κέχρηται τῷ ὀνόματι καὶ οἱ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταί: Ἀριστοφάνης Ὀλκάσιν. Ἐπιδέκατον: τὸ δέκατον Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ’ Ἐλπαγόρου. καὶ ἐπίπεμπτον εἰώθασιν λέγειν τὸ πέμπτον, ὡς καὶ Εὐπολὶς Αὐτολύκῳ. Ἐπὶ Δελφινίῳ: δικαστήριόν ἐστιν οὕτω καλούμενον Ἀθήνησι. δικάζονται δὲ ἐνταῦθα οἱ ὁμολογοῦντες μὲν ἀπεκτονέσθαι, δικαίως δὲ πεποιηκέναι τοῦτο λέγοντες, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατ’ Ἀριστοκράτους δηλοῖ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Ἐπιδιαιτίθεσθαι: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Θεοπείθῃ ἐπιτροπῆς ἐπιλόγῳ. ^[15]

Lex 123 ἐπιδιαιτίθεσθαί ἐστι τὸ συνθήκας τινὰς ποιεῖσθαι κατατιθεμένους τι ῥητὸν ἀργύριον παρὰ τινι τῶν μεταξὺ γινομένων, ὅσπερ ἐγγυᾶται ἐκατέρῳ ὥστε, εἰ ἡ πρᾶξις γένοιτο, θατέρῳ πάντως τὸ ὁμολογημένον ἀργύριον ἀποδοῦναι. τὸ δὲ πρᾶγμα αὐτὸ λέγεται ἐπιδιαθήκη, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τῷ ὑπὲρ Νησοκλέους δηλοῖ. Ἐπὶ Δηλίῳ μάχῃ: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυσικλέους. Δήλιον χωρίον ἐστὶ τῆς Βοιωτίας ἐνταῦθα Ἀθηναῖοι μαχόμενοι ἐνίκηθησαν ὑπὸ Βοιωτῶν, καθὰ φησι Θουκυδίδης ἐν δ’. Ἐπιδιετὲς ἡβῆσαι: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. Δίδυμός φησιν ἀντὶ τοῦ ἐὰν ἰς’ ἐτῶν γένωνται: τὸ γὰρ ἡβῆσαι μέχρι ιδ’ ἔστιν. ἀλλ’ οἱ ἔφηβοι παρ’ Ἀθηναίοις ὀκτωκαίδεκαετεῖς γίνονται, καὶ μένουσιν ἐν τοῖς ἐφήβοις ἔτη β’, ἔπειτα τῷ ληξιαρχικῷ ἐγγράφονται γραμματεῖω, καθὰ φησιν Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Χάρητα ἐπιτροπικῷ: “ἐπεὶ δὲ ἐνεγράφη ἐγὼ καὶ ὁ νόμος ἀπέδωκε τὴν κομιδὴν “τῶν καταλειφθέντων τῇ μητρὶ, ὃς κελεύει κυρίους εἶναι τῆς ἐπὶ “κλήρου καὶ τῆς οὐσίας ἀπάσης τοὺς παῖδας, ἐπειδὴν ἐπιδιετὲς “ἡβῶσιν.” Ἐπίδικος καὶ ἐπὶ κληρος καὶ ἐπίπροικος καὶ ἐπικληρῖτις: ἐπὶ κληρος μὲν ἐστὶν ἡ ἐπὶ παντὶ τῷ κλήρῳ ὀρφανὴ καταλειμμένη, μὴ ὄντος αὐτῇ ἀδελφοῦ (ἡ δὲ αὕτη καὶ ἐπικληρῖτις)· ἐπίπροικος δὲ ἡ ἐπὶ μέρει τινὶ τοῦ κλήρου ὥστε προῖκα ἔχειν, ἀδελφῶν αὐτῇ ὄντων· ἐπίδικος δὲ ἡ ἀμφισβητούμενη ἐπὶ κληρος ὅτῳ χρὴ αὐτὴν γαμηθῆναι. ^[15]

Lex 124 ταῦτα δὲ δηλοῦσιν Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Σάτυρον ὑπὲρ ἐπικλήρου καὶ Δείναρχος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ “διαμαρτυρία περὶ τοῦ μὴ ἐπίδικον “εἶναι τὴν Ἀριστοφῶντος θυγατέρα” ἐν δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ δέικνυται καὶ ὅτι τὰς ἀπορουμένας κόρας ἐξεδίδουσιν οἱ ἄγχιστα γένους πέντε μναῖς ἐπιδιδόντες. ὁ δὲ Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Λυσίβιον τὴν ἐπὶ κληρον ἐπικληρῖτιν κέκληκεν. Ἐπὶ Θρασύλλῳ: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ φησὶ “τὸ ἐπὶ Θρασύλλῳ.” Ἀττικὸν

ἔθος ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ Θρασύλλου μνήματι. Ἐπιθέτους ἐορτάς: Ἰσοκράτης Ἀρεοπαγитικῶ. τὰς μὴ πατρίους, ἄλλως δ' ἐπιψηφισθείσας, ἐπιθέτους ἐκάλουν. ἐλέγετο δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ ἄλλα ἐπίθετά τινα, ὅποσα μὴ πάτρια ὄντα ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή ἐδίκαζεν, ὡς σαφὲς ποιεῖ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφὴν. ἐπιθέτους δὲ ἐπιστολὰς Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου τινὰς ὀνομάζει, λέγει δ' ἂν τὰς δοθείσας τισὶν ὥστε διακομίσαι· λέγειν γὰρ ἦν εἰθισμένον “ἐπέθηκεν ἐπιστολήν” ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Χρυσίππου πρὸς τὴν Φορμίωνος παραγραφὴν. ^[20]

Lex 125 Κρατίνος δ' ἐν Τροφωνίῳ * * * * Ἐπικεκρυχέναι: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. ὁπότε βούλοιο πόλις ἢ ἄρχων ἀναιρεθῆναί τινα τῶν μὴ ὑφ' ἑαυτοῖς, ἐκήρυττε δώσειν χρήματα, εἴ τις αὐτὸν ἀνέλοι, τόσα καὶ τόσα, καθάπερ Ξέρξης ἐπεκήρυξαν οἱ Ἕλληνες, εἴ τις ἢ ζῶντα ἢ νεκρὸν κατάγοι Ἀθήναζε, δώσειν ρ' τάλαντα. Ἐπικηρυκεῖα: τὸ περὶ φιλίας καὶ διαλλαγῶν κήρυκας πέμπειν Δημοσθένης Φιλιππικῶν ε'. Ἐπὶ κόρρης: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. ἄλλοι μὲν ἄλλως ἀπέδοσαν, βέλτιον δὲ ὑπολαμβάνειν ἐπὶ κόρρης λέγεσθαι τὸ ἐπὶ τῆς γνάθου, ὃ λέγομεν ἐν τῷ βίῳ ράπισμα. Ὑπερείδης γοῦν ἢ Φιλῖνος ἐν τῷ κατὰ Δωροθέου, προειπὼν τὸν ράπισαντα Ἰππόνικον ἐπὶ κόρρης γραφῆναι ὕβρεως, ἐν τοῖς ἐξῆς ὥσπερ ἐξηγεῖται τοῦνομα λέγων “ἔπειτα Ἰππόνικος ὑπ' Αὐτοκλέους μόνον ἐρραπίσθη τὴν γνάθον, “ἐγὼ δ' ὑπὸ τούτων τῶν τριχῶν εἰλκόμην, κονδύλους ἔλαβον.” Ἐπικράτης: Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ῥηθέντων. οὗτός ἐστιν ὁ τῶν Ἀθηναίων δημαγωγὸς ὁ σακεσφόρος ἐπικαλούμενος, οὗ μνημονεύει καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. ^[15]

Lex 126 ἕτερος δ' ἐστὶν Ἐπικράτης οὗ μνημονεύει Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ διοικήσεως, λέγων ὡς χαλκοῦς ἐστάθη διὰ τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν ἐφήβων, ὃν φασὶ κεκτῆσθαι ταλάντων ἑξακοσίων οὐσίαν. ἄλλος δ' ἐστὶν Ἐπικράτης Αἰσχίνου τοῦ ῥήτορος κηδεστής, ὡς δηλοῦται ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ περὶ τῆς πρεσβείας ἀπολογίᾳ· οὗτος μέντοι ἐπωνύμιον εἶχε Κυρηβίων, ὡς Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. Ἐπιλαχών: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος “οὔτε λαχὼν οὔτ' “ἐπιλαχών, ἀλλ' ἐκ παρασκευῆς πριάμενος.” ἔοικε τὸ γιγνόμενον τοιοῦτον εἶναι. ἐκληροῦντο οἱ βουλευεῖν ἢ ἄρχειν ἐφιέμενοι, ἔπειτα ἐκάστω τῶν λαχόντων ἕτερος ἐπελάγχανε, ἵν' ἐὰν ὁ πρῶτος λαχὼν ἀποδοκιμασθῇ ἢ τελευτήσῃ, ἀντ' ἐκείνου γένηται βουλευτὴς ὁ ἐπιλαχὼν αὐτῷ. ὑποφαίνεται δὲ ταῦτα ἐν τῷ Πλάτωνος Ὑπερβόλῳ. Ἐπιμελητὴς τῶν μυστηρίων: παρ' Ἀθηναίοις ὁ λεγόμενος βασιλεὺς Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶν οὕτως “ὁ δὲ βασιλεὺς πρῶτον μὲν τῶν μυστηρίων “ἐπιμελεῖται μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν, οὓς ὁ δῆμος χειροτονεῖ, β' μὲν “ἐξ Ἀθηναίων ἀπάντων, ἕνα δ' ἐξ Εὐμολπιδῶν, ἕνα δ' ἐκ Κηρύκων.” Ἐπιμελητὴς ἐμπορίου: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου. ^[15]

Lex 127 Ἀριστοτέλης “ἐμπορίου δ' ἐπιμελητὰς ἰ' κληροῦσιν, τούτοις δὲ προστέ“τακταὶ τῶν τε ἐμπόρων ἐπιμελεῖσθαι, καὶ τοῦ σίτου τοῦ καταπλέ“οντος εἰς τὸ Ἀττικὸν ἐμπόριον τὰ β' μέρη τοὺς ἐμπόρους ἀναγκά“ζειν εἰς τὸ ἄστὺ κομίζειν.” Ἐπιμήνια: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. ἔοικεν εἶναι ἐπιμήνια ἥτοι τὰ καθ' ἕκαστον μῆνα θυόμενα, ἢ τὰ ὑπὲρ ὅλου τοῦ μηνὸς ἅπαξ ποτὲ γιγνόμενα θύματα. Ἐπιορκήσαντα: Λυσίας κατὰ Θεομνήστου ἐξηγήσατο ὅτι τὸ ἐπιορκήσαντα ὁμόσαντα ἐστίν. Ἐπὶ Παλλαδίῳ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. δικαστήριόν ἐστιν οὕτω καλούμενον, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, ἐν ᾧ δικάζουσιν ἀκουσίου φόνου καὶ βουλεύσεως οἱ ἐφέται. ἔσχε δὲ καὶ τὸ δικαστήριον τὴν τοῦ Παλλαδίου ἐπωνυμίαν καὶ οἱ δικασταὶ τὴν τῶν ἐφετῶν ἐντεῦθεν. Ἀγαμέμνωνος μετὰ τῶν Ἀργείων σὺν τῷ Παλλαδίῳ προσενεχθέντος Ἀθήναις ἐξ Ἰλίου Δημοφῶν ἀρπάζει τὸ Παλλάδιον καὶ πολλοὺς τῶν διωκόντων ἀναιρεῖ. Ἀγαμέμνωνος δὲ δυσχεράνας δίκην τὸν ἀρπάσαντα ἀπαιτεῖ, καὶ συνίσταται τὸ δικαστήριον ἐπὶ πεντήκοντα μὲν Ἀθηναίων, πεντήκοντα δὲ Ἀργείων, οὓς ἐφέτας ἐκάλεσαν διὰ τὸ παρ' ἀμφοτέρων ἐφεθῆναι αὐτοῖς τὰ τῆς κρίσεως. ^[15]

- Lex 128 Ἐπίπεμπτον: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Κριτόδημον καὶ Πλάτων ἀντὶ ἀπλοῦ τοῦ πέμπτου. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν οὐ μὴ μεταλάβῃ τοῦπίπεμπτον, κλαέτω. Ἐπιπλον: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα. τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν σκευὴ ἔπιπλα λέγουσι, τὴν οἶον ἐπιπόλαιον κτῆσιν καὶ μετακομίζεσθαι δυναμένην. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι. Ἐπὶ Πρυτανείῳ: δικαστήριόν ἐστι καὶ τοῦτο φονικόν, δικάζει δὲ ἅν τι τῶν ἀψύχων ἐμπεσὼν ἀποκτείνει τινὰ, τοῦτο δ' ἐστὶν ἐὰν λίθος ἢ ξύλον ἢ σίδηρος ἢ τι τοιοῦτον, καὶ τὸν μὲν βαλόντα ἀγνοῇ, αὐτὸ δὲ εἰδῇ καὶ ἔχῃ τὸ τὸν φόνον εἰργασμένον. Ἐπισημαίνεσθαι: ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν μὲν καὶ ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν ἐπιφωνεῖν Ἰσοκράτης Παναθηναϊκῶ, ἀντὶ δὲ τοῦ ἐπισφραγίσαι Ἰσαῖος ἐν τῇ ἐξούλῃς Καλυδῶνι πρὸς Ἀγνόθεον ἀπολογία. ^[15]
- Lex 129 Ἐπισίτια: τὰ εἰς τροφήν καὶ εἰς τὸ σιτεῖσθαι διδόμενα· Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς. ταῦτα δὲ ἐνίοτε ἐκάλουν καὶ σιτίον. Ἐπίσκοπος: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίου φόρου καὶ ἐν τῷ κατὰ Λαισποδίου. εἰκόασιν ἐκπέμπεσθαι τινες ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἐπισκεπτόμενοι τὰ παρ' ἐκάστοις. Θεόφραστος γοῦν ἐν α' τῶν πολιτικῶν τῶν πρὸς καιροὺς φησὶν οὕτω “πολλῶ γὰρ κάλ’ ἴον κατὰ γε τὴν τοῦ ὀνόματος θέσιν, ὡς οἱ Λάκωνες ἄρμουςτὰς “φάσκοντες εἰς τὰς πόλεις πέμπειν, οὐκ ἐπισκόπους οὐδὲ φύλακας, “ὡς Ἀθηναῖοι.” Ἐπιστάτης: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους. δύο εἰσὶν οἱ καθιστάμενοι ἐπιστάται, ὁ μὲν ἐκ πρυτάνεων κληρούμενος ὁ δὲ ἐκ τῶν προέδρων, ὧν ἐκάτερος τίνα διοίκησιν διοικεῖ δεδήλωκεν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. ἐλέγετο δ' ἐν τοῖς κοινοῖς καὶ ὁ ἐφεστηκὼς πράγματι ὁτῶν, ὡς Ὑπερείδης τε ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος φανερόν ποιοῦσιν. Ἐπίσταθος: Ἰσοκράτης Πανηγυρικῶ “Ἐκατόμνως ὁ Καρίας “ἐπίσταθος,” ὁ οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ κατὰ σατραπείαν Καρίας κύριος. ^[15]
- Lex 130 Ἐπιτελεοῦν καὶ ἐπιτελέωμα: ἀμφοτέρω πολλὰκις ἐστὶ τὰ ὀνόματα ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας Λυκούργου, ἔοικε δὲ ἐπιτελέωμα λέγεσθαι τὸ ἐπὶ πᾶσι θυόμενον ὑπὲρ τοῦ ἐπιτελεῖς γενέσθαι τὰς πρότερον θυσίας. αὐτὸς γοῦν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ λόγῳ φησὶν “ἔτι τοίνυν ἔφη “πάντων ὕστατα ταῦτα θύεσθαι καὶ ἐπιτελεώματα εἶναι τῶν ἄλλων “θυμάτων.” Ἐπιτιμητάς: οἱ μὲν τὸ πρῶτον τιμώμενοί τι τιμῆται ἐκαλοῦντο, οἱ δὲ τοῖς ἐξῆς ἔτεσι τὰ αὐτὰ τιμώμενοι ἐπιτιμηταί· Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Διογένοους. Ἐπιτείχισμα: τὸ τειχιζόμενον κατὰ τινων χωρίον, ὅθεν ὀρμώμενοι οἱ τειχίσαντες κακῶς δυνήσονται ποιεῖν τοὺς ἐπιτειχισθέντας· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. καὶ τὸ πρᾶγμα δὲ ἐπιτειχισμόν ὀνομάζουσιν, ὥσπερ ἐν ταύτῳ λόγῳ ἐστίν. Ἐπιτρέπειν: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀφόβου α' οὕτως ἤρξατο “εἰ μὲν ἐβούλετο Ἀφοβος, ὧ ἄνδρες δικασταί, δίκαια ποιεῖν περὶ ὧν “διαφερόμεθα τοῖς τε οἰκείοις ἐπιτρέπειν” ἀντὶ τοῦ διαιτητὰς αὐτοὺς αἰρεῖσθαι· ὅθεν καὶ Μενάνδρου δρᾶμα Ἐπιτρέποντες. ^[15]
- Lex 131 Λυσίας δ' ἐν τῷ πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν Βόωνος παίδων “ἐπέτρεψεν” εἶπεν “ἀν’ δράσιν” ἀντὶ τοῦ ἐπιτρόπους κατέστησεν. Ἐπιτρίταις: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Καλλιφῶντος “ἐξακοσίαις “δραγμαῖς ἐπιτρίταις” ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἡ' ὀβολοῖς, κατὰ τὸ τρίτον εἶναι μέρος τοὺς ἡ' ὀβολοὺς τοῦ τετραδράχμου. Ἐπιχάρης: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὄνομα κύριον, Σικυώνιος προδότης. Ἐπιχειροτονία: ἡ τῶν χειροτονητῶν κατάστασις· Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Σιμίου πρὸς Πυθέαν καὶ Λυκοῦργον. Ἐπιψηφίζων: ἀντὶ τοῦ ἐπικυρῶν· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος. πολὺ δὲ ἐστὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τοῦνομα ἐπὶ τούτου τοῦ σηματομένου, ὡς καὶ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν α' Ἀπομνημονευμάτων. Ἐπόγδοον: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Πολυκλέα περὶ τοῦ ἐπιτηρηρχήματος. ^[15]
- Lex 132 εἴη δ' ἂν ἐπόγδοον τὸ οὕτω δεδανεισμένον ὥστε τοῦ κεφαλαίου τὸ ὄγδοον μέρος δοθῆναι τῷ δανειστῇ, οἶον τριώβολον τοῦ τετραδράχμου. Ἐπωβελία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. ἐπιτίμιόν ἐστιν ἡ ἐπωβελία τὸ ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος, ὅπερ ἐδίδοσαν οἱ διώκοντες τοῖς φεύγουσιν, εἰ μὴ ἔλοιεν. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως, ὅτι καθ' ἐκάστην δραχμὴν ὀβολὸς ἦν, ὅπερ ἕκτον

ἐστὶν, ἐν ἑξ ὀβολοῖς τῆς δραχμῆς λογιζομένης. ἐκ πολλῶν δὲ ἔστι τοῦτο οὕτως ἔχον μαθεῖν.
Ἐπώνια: τέλος ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῇ ὥνῃ διδόμενον, εἴη δ' ἂν ἴσως ἡ πέμπτη· Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ'
Ἑλπαγόρου καὶ Δημοφάνους κἀν τῇ πρὸς Τληπόλεμον ἀντωμοσίᾳ. Ἐπώνυμοι: Δημοσθένους ἐν
τῷ κατὰ Τιμοκράτους. ^[10]

Lex 133 διττοὶ εἰσιν οἱ ἐπώνυμοι, οἱ μὲν ἰ' τὸν ἀριθμὸν, ἀφ' ὧν αἱ φυλαὶ, ἕτεροι δὲ β' καὶ μ', ἀφ' ὧν αἱ
ἡλικίαι προσαγορεύονται τῶν πολιτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος, ἀπὸ ιη' ἐτῶν μέχρι ξ'.
Ἐπωπτευκῶτων: Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Φρύνης. οἱ μυηθέντες ἐν Ἐλευσῖνι ἐν τῇ δευτέρᾳ
μυήσει ἐποπτεύειν λέγονται, ὡς δῆλόν ἐστιν ἕκ τε τοῦ Δημοσθένους λόγου καὶ ἐκ τῆς δεκάτης
Φιλοχόρου. Ἐρανίζοντες: Δημοσθένους ἐν τῇ περὶ τῶν Λυκούργου παίδων ἐπιστολῇ ἐρανίσας
εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἔρανον αἰτήσας· ἐν δὲ τῷ περὶ τοῦ ὀνόματός φησι “τί δὲ εἰ ψευδομαρτυριῶν
ἀλώσεσθαι προσδοκῶν ἐφ' “οἷς ἐρανίζει τούτοις τοῖς περὶ αὐτόν;” ἀντευποιεῖ ἀποδιδούς τὴν
ἴσην βοήθειαν αὐτοῖς, ἣν κάκεῖνοί ποτε παρέσχον ψευδομαρτυρήσαντες ὑπὲρ αὐτοῦ. ἐρανιστῆς
μέντοι κυρίως ἐστὶν ὁ τοῦ ἐράνου μετέχων καὶ τὴν φορὰν ἣν ἐκάστου μηνὸς ἔδει καταβάλλειν
εἰσφέρων. τὸ δὲ ὄνομα παρὰ Λυσία ἐν τῷ πρὸς Ἀριστοκράτην περὶ ἐγγύης ἐράνου, εἰ γνήσιος.
Ἔργα νέων: τοῦτο καὶ Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους Ἡσιόδου φησὶν εἶναι. ^[15]

Lex 134 παροιμία τίς ἐστιν, ἣν ἀνέγραψε καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς οὕτως ἔχουσαν ἔργα νέων,
βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων. Ἐργίσκη: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. καὶ ἡ Ἐργίσκη τῆς
Θράκης ἐστὶν, ὠνόμασαι δὲ ἀπὸ Ἐργίσκου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἄβας νύμφης. Ἐργοκλῆς:
στρατηγὸς Ἀθηναίων. Ἐργόφιλος: καὶ οὗτος στρατηγὸς Ἀθηναίων. Ἐρκειος Ζεὺς: Δείναρχος ἐν
τῷ κατὰ Μοσχίωνος “εἰ φράτορες “αὐτῷ καὶ βωμοὶ Διὸς ἐρκειοῦ καὶ Ἀπόλλωνος πατρῶου
εἰσίν.” ἔρκειος Ζεὺς, ὃ βωμὸς ἐντὸς ἔρκους ἐν τῇ αὐτῇ ἵδρυται· τὸν γὰρ περίβολον ἔρκος
ἔλεγον. ὅτι δὲ τούτοις μετὴν τῆς πολιτείας οἷς εἴη Ζεὺς ἔρκειος, δεδήλωκε καὶ Ὑπερείδης ἐν τῷ
ὑπὲρ δημοποιήτου, εἰ γνήσιος, καὶ Δημήτριος ἐν τοῖς περὶ τῆς Ἀθήνησι νομοθεσίας. Ἐρμα: ἡ
ὑφαλος πέτρα· Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς Καλλίου ἔνδειξιν ἀπολογίᾳ. ἔστι δὲ τοῦνομα καὶ παρ'
Ἀνακρέοντι καὶ ἐν Γηρυτάδῃ Ἀριστοφάνους. Ἐρμαῖ: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος καὶ
Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν. ^[15]

Lex 135 Μενεκλῆς ἢ Καλλικράτης ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν γράφει ταυτί “ἀπὸ γὰρ τῆς Ποικίλης καὶ τῆς τοῦ
βασί“λέως στοᾶς εἰσὶν οἱ Ἐρμαῖ καλούμενοι· διὰ γὰρ τὸ πολλοὺς κεῖσθαι “καὶ ὑπὸ ἰδιωτῶν καὶ
ἀρχόντων ταύτην τὴν προσηγορίαν εἰληφέναι “συμβέβηκεν. ἐφ' ἐνὸς δὲ αὐτῶν ἐπιγέγραπται
γράμμασιν ἄρ“χαίοις ἀντ' εὐεργεσίας Ἀγαμέμνονα δῆσαν Ἀχαιοί.” ὅτι δὲ καὶ Ἐρμῶν στοᾶ τις
ἐλέγετο δεδήλωκε καὶ Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. ὅτι δὲ ἐκαλοῦντό τινες καὶ Ἰππάρχειοι
Ἐρμαῖ ἀπὸ Ἰππάρχου τοῦ Πεισιστράτου εἴρηται ἔν τε τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ καὶ παρὰ Πλάτωνι ἐν
τῷ Ἰππάρχῳ. Ἐρμος: δῆμός ἐστι τῆς Ἀττικῆς, φυλῆς Ἀκαμαντίδος, ὡς φησι Διόδωρος ἐν τῷ
περὶ τῶν δήμων. Διονύσιος δὲ ὁ τοῦ Τρύφωνος ἐν τῷ περὶ ὀνομάτων φησὶν ὡς ἔοικεν
οὐδέτερον εἶναι τὸ τοῦ δήμου ὄνομα τὸ Ἐρμος, ὡς τὸ ἔρκος. ^[10]

Lex 136 Ζώπυρος δὲ ἐν τοῖς περὶ ποταμῶν Ἐρμον φησὶν εἶναι ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ δῆμον ὁμώνυμον αὐτῷ.
Ἐρμῆς ὁ πρὸς τῇ πυλίδι: Δημοσθένους ἐν τῷ κατ' Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου. Φιλόχορος ἐν ε'
Ἀτθίδος φησὶν ὡς οἱ ἐννέα ἄρχοντες ταῖς φυλαῖς ἀνέθεσαν Ἐρμῆν παρὰ τὸν πυλῶνα τὸν
Ἀττικόν. Ἐρμίας: ὄνομα κύριον, ὁ εὐνοῦχος ὁ τρίπρατος. οἰκείως δὲ διέκειτο πρὸς
Ἀριστοτέλην, καὶ τὴν θετὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἔδωκε τῷ φιλοσόφῳ. Ἐροιάδαι: οἱ Ἐροιάδαι
δῆμός ἐστι τῆς Ἰπποθωντίδος, ὡς φησι Διόδωρος. Ἐρυθραῖοι: Δημοσθένους ἐν Φιλιππικῷ η'.
πόλις ἐν Ἰωνίᾳ Ἐρυθρὰ, μία τῶν ὑπὸ Νηλέως τοῦ Κόδρου κτισθεισῶν, ὡς φησιν Ἑλλάνικος ἐν
Ἀτθίδι. Ἐρχιᾶθεν: Δείναρχος κατὰ Στεφάνου. ^[10]

Lex 137

Ἐρχιὰ δῆμός ἐστι τῆς Αἰγῆίδος, ὥς φησι Διόδωρος. Ἐσπαθᾶτο: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. Δίδυμός φησιν ἀντὶ τοῦ ἀπώλλυτο, παρὰ τὴν σπάθην, σπάθη δέ ἐστι ξίφος. μήποτε δὲ ἀπὸ τῶν ὑφαινόντων ἢ μεταφορά· σπάθη γὰρ χρῶνται. καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις “ὦ γύναι, λίαν σπαθαῖς.” Ἐστιάτωρ: ὁ τράπεζάν τισι παρατιθείς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Βοιωτόν. εἰστίων τὰς φυλάς οἱ μὲν ἐθέλονταί, οἱ δὲ κληρωτοί, ὥς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ δηλοῖ ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. Ἐσχάρα: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. Ἀμμώνιος ἐν τοῖς περὶ βωμῶν ἐχάραν φησὶ καλεῖσθαι τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος ἐστίαν, ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἰδρυμένην κοίλην, παρ' ὃ καὶ τοὺς ἰατροὺς τὰ ἐν τοῖς σώμασι κοῖλα ἔλκη ἐσχάρας καλεῖν. ^[10]

Lex 138 Ἐσχατιά: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον. τὰ πρὸς τοῖς τέρμασι τῶν χωρίων ἐσχατιάς ἔλεγον, οἷς γειτνιᾷ εἴτε ὄρος εἴτε θάλασσα. Ἐταιρεία: ἰδίως ἐπὶ τῆς ἐταιρήσεως τοῦνομα τέταχεν Ἀνδοκίδης ἐν τῇ περὶ τῶν μυστηρίων ἀπολογία. Ἐτεοβουτάδαι: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. γένος παρ' Ἀθηναίοις, οἷον οἱ ἀληθῶς ἀπὸ Βούτου· ἐτεόν γὰρ τὸ ἀληθές. ἐκ δὲ τούτων καθίστατο ἡ ἱερεία τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς, καθά φησι Δράκων περὶ γενῶν. Ἐτερόφθαλμος: ὁ ἐν Λοκροῖς νομοθετήσας Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Εὐαγόρας: ὄνομα κύριον, εἰς ὃν τὸ ἐγκώμιον Ἰσοκράτους. ^[10]

Lex 139 Εὐαῖων: Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. ὄνομα κύριον. Εὐανδρία: Δεῖναρχος ἐν τῷ κατ' Ἀγασικλέους. Παναθηναίοις εὐανδρίας ἀγὼν ἤγετο. Ἀνδοκίδης τ' ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβιάδου δηλοῖ καὶ Φιλόχορος. Εὐβουλος: Ὑπερείδου λόγος ἐστὶ περὶ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν, μνημονεύει δ' αὐτοῦ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος. ὅτι δὴ δημαγωγὸς ἦν ἐπιφανέστατος, ἐπιμελής τε καὶ φιλόπονος, ἀργυρίον τε συχνὸν πορίζων τοῖς Ἀθηναίοις διένειμε, διὸ καὶ τὴν πόλιν ἐπὶ τῆς τούτου πολιτείας ἀνανδροτάτην καὶ ῥαθυμοτάτην συνέβη γενέσθαι, Θεόπομπος ἐν τῇ ι' τῶν Φιλιππικῶν. ἕτερος δ' ἐστὶν ὁ κωμικὸς, οὗ μνημονεύει Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀρχεστρατίδου. Εὐδίκος: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος. εἷς δ' ἐστὶν οὗτος τῶν κατασταθέντων ὑπὸ Φιλίππου κυρίων Θετταλίας ἀπάσης. Εὐήνος: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους. δύο ἀναγράφουσιν Εὐήνους ἐλεγείων ποιητὰς ὁμωνύμους ἀλλήλοις, καθάπερ Ἐρατοσθένης ἐν τῷ περὶ χρονογραφίων, ἀμφοτέρους λέγων Παρίους εἶναι· γνωρίζεσθαι δὲ φησι τὸν νεώτερον μόνον. μέμνηται δὲ θατέρου αὐτῶν καὶ Πλάτων. Εὐηνιώτατα: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας. εὐήνιος ὁ πρῶτος καὶ μέτριος καὶ μὴ ταραχώδης· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων. ^[20]

Lex 140 ἔστι τοῦνομα καὶ παρὰ Πλάτωνα ἐν θ' τῶν Νόμων. Εὐθίας: Ὑπερείδης ὑπὲρ Φρύνης. τῶν ἐπὶ συκοφαντίᾳ διαβεβλημένων ἦν ὁ Εὐθίας. τὸν μέντοι λόγον αὐτῷ τὸν κατὰ Φρύνης Ἀναξιμένην πεποιηκέναι φησὶν Ἑρμιππος. Εὐθυνοί: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου, εἰ γνήσιος. εὐθυνοὶ ὄνομα ἀρχῆς παρ' Ἀθηναίοις. δέκα δὲ τὸν ἀριθμὸν ἦσαν ἄνδρες, παρ' οἷς ἐδίδονσαν οἱ πρεσβεύσαντες ἢ ἄρξαντες ἢ διοικήσαντες τι τῶν δημοσίων τὰς εὐθύνas. διείλεκται περὶ αὐτῶν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Εὐθύωρον: τὸ κατ' εὐθεῖαν Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. τὸ ὄνομα καὶ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν β' Ἀναβάσεως. Εὐμενίδες: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Αἰσχύλος ἐν Εὐμενίσιν εἰπὼν τὰ περὶ τὴν κρίσιν τὴν Ὁρέστου φησὶν ὡς ἡ Ἀθηνᾶ πραῦνασα τὰς Ἐρινύas ὥστε μὴ χαλεπῶς ἔχειν πρὸς τὸν Ὁρέστην, Εὐμενίδas ὠνόμασεν. εἰσὶ δὲ Ἀληκτώ, Μέγαιρα, Τισιφόνη. Εὐνεῖδαι: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Τελαμῶνος, εἰ γνήσιος. ^[15]

Lex 141 γένος ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις οὕτως ὀνομαζόμενον Εὐνεῖδαι, ἦσαν δὲ κιθαρωδοὶ πρὸς τὰς ἱερουργίας παρέχοντες τὴν χρεῖαν. Εὐξίθεος: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος ὑπὸ τούτου φησὶν Ἥλείους προδοθῆναι. Εὐοῖ σαβοῖ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος. Βακχικόν τι ἐπίφθεγμά ἐστι τὸ εὐοῖ. Ἀριγνώτη δὲ φησιν ὅτι τινὲς ἔλεξαν εὐοῖ ἀντὶ τοῦ εὖ σοι, τὸ εὖρημα τοῦ κατόπτρου ἐπαινέοντες. Εὐοφθάλμω: ἀντὶ τοῦ εὐπρεπῶς Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῶν. Εὐρύβατον: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφώντος. Ἐφορος ἐν τῇ η' Εὐρύβατόν φησιν ἄνδρα Ἐφέσιον λαβόντα χρήματα παρὰ Κροίσου ὥστε στρατιάν συναγαγεῖν εἰς τὸν πόλεμον τὸν εἰς τοὺς

Πέρσας, εἶτα προδότην γενόμενον ἐγχειρίσαι τὰ δοθέντα χρήματα τῷ Κύρῳ, καὶ ἐντεῦθεν τοὺς πονηροὺς Εὐρυβάτους καλεῖσθαι. Εὐρυμέδων: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους. τῆς Παμφυλίας οὗτος ποταμός ἐστιν, ἔνθα Κίμων Ἀθηναίων στρατηγὸς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐνίκησε τοὺς Πέρσας, ὡς Θουκυδίδης ἐν α΄. ^[15]

Lex 142 Εὐρυσάκειον: Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα. τέμενός ἐστιν Εὐρυσάκους τοῦ Αἴαντος ἐν Ἀθήναις οὕτως ὀνομαζόμενον, ἐν Μελίτῃ. Εὐσύμβολος: ἀντὶ τοῦ ῥαδίως καὶ εὖ συμβάλλων, τουτέστιν ἀγαθὸς συμβάλλειν, Ἀντιφῶν Πολιτικῷ. Εὐφραῖος: Δημοσθένης Φιλίππικῷ θ΄. οὗτος Ὠρείτης ἦν τὸ γένος, μετέσχε δὲ καὶ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς. Εὐωνυμεῖς: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Φιλοκράτους. δῆμός ἐστι τῆς Ἐρεχθίδος, ὡς φησι Διόδωρος. Ἔφεσις: ἡ ἐξ ἐτέρου δικαστηρίου εἰς ἕτερον μεταγωγή· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἔκκλητος καλεῖται. Δημοσθένους λόγος ἐστὶν ἐπιγραφόμενος Ἔφεσις πρὸς Εὐβουλίδην, ἐν δὲ τῷ λόγῳ πολλάκις ἐστὶν ἡ ἔφεσις καὶ τὸ ἐφεῖναι ῥῆμα. Ἐφεκτος τόκος: ὁ ἐπὶ τῷ ἔκτῳ τοῦ κεφαλαίου· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Χρυσίππου. Ἐφέται: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ’ Ἀριστοκράτους. ^[15]

Lex 143 οἱ δικάζοντες τὰς ἐφ’ αἵματι κρίσεις ἐπὶ Παλλαδίῳ καὶ ἐπὶ Πρυτανείῳ καὶ ἐπὶ Δελφινίῳ καὶ ἐν Φρεαττοῖ ἔφεται ἐκαλοῦντο. Ἐφ’ Ἱερὸν: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχήματος. ἱερὸν ἐστὶ τῶν ἰβ’ θεῶν ἐν Βοσπόρῳ, ὡς Τιμοσθένης ἐν τοῖς περὶ λιμένων. Ἐφορία: ἡ ἐπὶ τῶν ὄρων γινομένη προαγόρευσις, ὡς Δημοσθένης διδάσκει ἐν τῷ κατ’ Ἀριστοκράτους καὶ Θεόφραστος ἐν γ’ Νόμων. Ἐφορμεῖν: ἀντὶ τοῦ ἐφεδρεῖν· τὸ γὰρ κατὰ τινων ὀρμεῖν ἐπιτηροῦντας καιρὸν ἐπιθέσεως οὕτως ἔλεγον· Δημοσθένης Φιλίππικοῖς. Ἐχῖνος: ἔστι μὲν ἄγγος τι εἰς ὃ τὰ γραμματεῖα τὰ πρὸς τὰς δίκας ἐτίθεντο· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον. μνημονεύει τοῦ ἄγγους τούτου καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ καὶ Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν. ἦν δὲ καὶ πόλις Ἐχῖνος, ἧς μνημονεύει Δημοσθένης ἐν θ’ Φιλίππικῶν. ἔστι δέ τι καὶ ζῶον χερσαῖον καὶ θαλάσσιον ὄστρεον. Ἐωλοκρασία: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος “αἴτιος δ’ “οὗτος ὥσπερ ἐωλοκρασίαν τινά μου τῆς πονηρίας τῆς αὐτοῦ κατα“σκεδάσας. ^[15]

Lex 144 ” Δίδυμος δὲ “οὗτος χθὲς καὶ πρώην ἃ ἐκέρασε πράγ’ ματα, τήμερόν μου καταχεῖ καὶ ἐμὲ πρᾶξαι φησι.” Ζ Ζειρά ἤτοι σειρά: ὡς τινες, ἦν ἔνδυμά τι ὃ ἐπενεδύοντο μετὰ τοὺς χιτῶνας ὥσπερ ἐφαπτίδας Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Φιλίππου, εἰ γνήσιος. καὶ Ξενοφῶν ἐν ζ’ Ἀναβάσεως περὶ Θρακῶν λέγων φησὶ “καὶ ζειράς μέχρι ποδῶν ἐπὶ τῶν ἵππων εἶχον, ἀλλ’ οὐ χλαμύδας.” Ζεῦξις: Ἴσοκράτης περὶ τῆς ἀντιδόσεως. ἄριστος τῶν κατ’ ἐκεῖνον τὸν χρόνον ζωγράφων. Ζηλοτυποῦν: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἀντὶ τοῦ μισοῦν· ζηλοῦν γὰρ τὸ μακαρίζειν, ζηλοτυπεῖν δὲ τὸ εἰς ἀπέχθειαν ἐληλυθέναι. Ζητητής: ἀρχή τις Ἀθήνῃσι κατὰ καιροὺς καθισταμένη, εἴ ποτε τοὺς ἀδικοῦντάς τι δημοσίᾳ δέοι ζητεῖν· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους καὶ Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ ἐνδείξεως. οὗτος δὲ ὁ ῥήτωρ καὶ ζητητής ποτε ἐγένετο, ὡς φησι Λυσίας καὶ Ἴσοκράτης καὶ Πλάτων ὁ κωμικὸς Πρέσβεισιν. ^[15]

Lex 145 Ἡ Ἠγεμονία δικαστηρίου: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. ἄλλαι πρὸς ἄλλους τῶν ἀρχόντων ἐλαγχάνοντο δίκαι, τὰς δὲ ἀπενεχθείσας αἱ ἀρχαὶ κατὰ τὸν αὐτῆς ἐκάστη νόμον εἰσῆγον εἰς δικαστήριον ἡγουμένη καὶ προεστῶσα, οἷον πρὸς μὲν τὸν ἄρχοντα αἱ τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν ἐπικλήρων, πρὸς δὲ τὸν βασιλέα αἱ τῆς ἀσεβείας, πρὸς δὲ τὸν πολέμαρχον τοῦ ἀποστασίου τε καὶ ἀπροστασίου, πρὸς δὲ τοὺς θεσμοθέτας αἱ τῆς ξενίας τε καὶ δωροξενίας καὶ συκοφαντίας καὶ δώρων καὶ ψευδεγγραφῆς καὶ ὕβρεως καὶ μοιχείας καὶ βουλεύσεως καὶ ἄλλων. Ἠγεμῶν συμμορίας: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἡγεμῶν ἐκαλεῖτο συμμορίας ὁ προέχων τῷ πλούτῳ καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων ἡγεμονεύειν ἐπειλημμένος, ὡς ὑποφαίνει Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. Ἠγήμων: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. εἷς δὲ ἦν τῶν μακεδονιζόντων καὶ τῶν ἐπὶ δωροδοκίᾳ διαβεβλημένων. Ἠγήσιππος: Δημοσθένης Φιλίππικῷ.

[15]

Lex 146 οὗτος δ' ἐστὶν ὁ Κρώβυλος ἐπικαλούμενος, οὗ δοκεῖ τισὶν εἶναι ὁ ζ' Φιλιππικὸς ἐπιγραφόμενος Δημοσθένους. Ἡδύλειον: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. ὅρος ἐστὶν ἐν Βοιωτίᾳ τὸ Ἡδύλειον, ὡς καὶ Θεόπομπος ἐν τῇ κε' φησὶν. Ἡ ἐν ὁδῷ καθελὼν: ἀντὶ τοῦ ἐνεδρεύοντα ἐλὼν, τουτέστι ἐν τινὶ ἐνέδρᾳ καταβαλὼν. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Ἡετιώνεια: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως. οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ ἑτέρα τοῦ Πειραιέως ἄκρα ἀπὸ τοῦ κατακτησαμένου τὴν γῆν Ἡετιώνας, ὡς φησι Φιλόχορος ἐν τῇ πρὸς Δήμωνα ἀντιγραφῇ. μνημονεύει δὲ τῆς Ἡετιωνείας καὶ Θουκυδίδης ἐν η'. Ἡκρωτηριασμένοι: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος “ἡκρωτηριασμένοι τὰς ἑαυτῶν ἑκάστοι πατρίδας” ἀντὶ τοῦ λελυμασμένοι· οἱ γὰρ λυμαινόμενοι τισὶν εἰώθασι περικόπτειν αὐτῶν τὰ ἄκρα, ὡς καὶ Σοφοκλῆς Πολυξένη. τὸ μέντοι ἡκρωτηριασμένοι ἀντὶ ἐνεργητικοῦ κεῖται τοῦ ἡκρωτηριακότες. Ἡλιαία καὶ ἡλίασις: ἡλιαία μὲν ἐστὶ τὸ μέγιστον δικαστήριον τῶν Ἀθηνῆσιν, ἐν ᾧ τὰ δημόσια τῶν πραγμάτων ἐκρίνετο χιλίων δικαστῶν ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων συνιόντων. ^[15]

Lex 147 συνήεσαν δὲ οἱ μὲν χίλιοι ἐκ δυοῖν δικαστηρίων, οἱ δὲ χίλιοι πεντακόσιοι ἐκ τριῶν. ἡλιάζεσθαι δὲ καὶ ἡλιάσις ἐστὶ τὸ ἐν ἡλιαίᾳ δικάζειν. Λυσίας ἐν μὲν τῷ πρὸς Γλαύκωνα τὴν ἡλιαίαν πολλάκις ὀνομάζει, ἐν δὲ τῷ κατὰ Φιλωνίδου, εἰ γνήσιος, τῷ ἡλιάζεσθαι ἐχρήσατο. Ἡλικία τῆς πόλεως: ἀντὶ τοῦ οἱ ἐν ἡλικίᾳ, οἱ νέοι· Λυκοῦργος κατ' Ἀριστογείτονος καὶ Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Ἡμίεκτον καὶ ἡμιμέδιμνον: Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Καλλισθέλους εἰσαγγελίᾳ. τοῦ μεδίμνου ἔχοντος χοίνικας μῆ', τὸ χωροῦν κδ' χοίνικας ἡμιμέδιμνόν ἐστιν, ἡμίεκτον δὲ τὸ χωροῦν δ' χοίνικας, τοῦ ἕκτου, ὅπερ ἐστὶ χοίνικες η', τὸ ἥμισυ. Ἡμιολιασμός: Ἀντιφῶν Πολιτικῷ “διπλασιασμοῦ καὶ ἡμιολία” σμοῦ” ἀντὶ τοῦ τὸ ἡμιόλιον δοῦναι ἐν τοῖς λογισμοῖς. ἡμιόλιος δ' ἐστὶν ἀριθμὸς ὁ ἔχων ἄλλον ὅλον καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ, οἷον ὁ τρία πρὸς τὸν δύο. ^[15]

Lex 148 Ξενοφῶν γοῦν ἐν τῇ Ἀναβάσει φησὶν ὅτι τοῖς στρατιώταις ἐποίησεν ἡμιόλιον τὸν μισθὸν, ἀντὶ Δαρεικοῦ τρία ἡμιδαρειακά. Ἡπειρον: σύνηθές ἐστὶ τῷ Ἰσοκράτει τὴν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν γῆν οὕτω καλεῖν, ὥσπερ ἔν τε Φιλίππῳ καὶ Ἀρχιδάμῳ. Ἡράκλεια: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. πολλῶν ὄντων τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν Ἡρακλείων, νῦν ἂν ὁ Δημοσθένης μνημονεύει ἤτοι τῶν ἐν Μαραθῶνι ἢ τῶν ἐν Κυνοσάργει· ταῦτα γὰρ μάλιστα διὰ τιμῆς εἶχον Ἀθηναῖοι. Ἡραῖον τεῖχος: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. χωρίον ἐστὶν ἐν Θράκῃ οὕτως ὀνομαζόμενον, ὑπὸ Σαμίων δὲ ὠκίσθη, ὡς φησι Διονύσιος ἐν ε' Κτίσεων. Ἡρία: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατ' Αὐτολύκου. ἡρία εἰσὶν οἱ τάφοι, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ ῥήτωρ δηλὸν ποιεῖ. φασι δὲ τινες κοινότερον μὲν πάντας τοὺς τάφους οὕτως ὀνομάζεσθαι, κατ' ἐξαίρετον δὲ τοὺς μὴ ἐν ὕψει τὰ οἰκοδομήματα ἔχοντας, ἀλλ' ὅταν τὰ σώματα εἰς γῆν κατατεθῇ· ὠνομάσθαι δὲ παρὰ τὴν ἔραν. Ἡσμεν: ἀντὶ τοῦ ἥδειμεν. Ἀντιφῶν πρὸς τὴν Καλλίου ἔνδειξιν ἀπολογίᾳ “ἡμεῖς μὲν οὖν οὔτε ναυτικὸν ἥσμεν ὀπόσου δέοι.” Ἡιτημένην: ἀντὶ τοῦ κεχρημένην Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου, εἰ γνήσιος. ^[15]

Lex 149 ὅτι γὰρ αἰτεῖσθαι ἔλεγον τὸ κίχρασθαι, Μένανδρος οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν, οὐδὲ λοπάδ' αἰτούμενος. Ἡφαιστία: Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Ἀκαδήμου. ὅτι δύο πόλεις ἦσαν τῆς Λήμνου, Μύρινά τε καὶ Ἡφαιστία, δηλοῖ καὶ Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς ἐν γ' Κτίσεων. Ἡιών: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. Ἡιών πόλις Θράκης, Μενδαίων ἀποικία, ὡς Θουκυδίδης· Θεόπομπος δ' ἐν τῇ δ' φησὶν ὡς Ἀθηναῖοι ἐκβαλόντες ἐξ Ἡϊόνος Ἀμφιπολίτας κατέσκαψαν τὸ χωρίον. Θ Θαργήλια: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. ἑορτή ἐστὶ τὰ Θαργήλια, ἄγεται δὲ Θαργηλιῶνι μηνί, ὅς ἐστιν ἱερὸς Ἀπόλλωνος. Θέμενος τὰ ὅπλα: ἀντὶ τοῦ περιθέμενος καὶ ὀπλισάμενος Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. ^[10]

Lex 150 καὶ Ὁμηρος “κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ “κυνέην θέτο.” καὶ Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου φησὶν “ἄνθρωπε, τῇ “πόλει ὑπὲρ ἧς τὰ ὅπλα μὴ τίθεται.” Θεμιστεύειν: ἀντὶ τοῦ χρησιμῶδεῖν Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς ἀμβλώσεως, εἰ γνήσιος. ὅτι δὲ γέγονε τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ θέμιν ἐσχηκέναι ποτὲ τὸ μαντεῖον

πρὸ τοῦ Ἀπόλλωνος Αἰσχύλος ἀρχόμενος τῶν Εὐμενίδων φησίν. Θεμίσων: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὄνομα κύριον. οὗτος ἐτυράννησεν. Θεογείτων: Δημοσθένης ἐν τῷ αὐτῷ. ἔνιοι δὲ τοῦτον Θεογένην ὠνόμασαν, ὡς καὶ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους. Θεόγνις: Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἐρατοσθένους. οὗτος εἷς ἦν τῶν παρ' Ἀθηναίοις λ' τυράννων, καθά φασιν ἄλλοι τε καὶ Ξενοφῶν ἐν β' Ἑλληνικῶν. τοῦ δὲ ποιητοῦ Θεόγνιδος μνημονεύει Ἰσοκράτης ἐν ταῖς πρὸς Νικοκλέα ὑποθήκαις· οὗτος δ' ἦν Μεγαρεὺς, ἀπὸ τῶν πρὸς τῇ Ἀττικῇ Μεγάρων· αὐτὸς γάρ φησιν ὁ ποιητὴς ἦλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ εἰς Σικελὴν ποτε γαῖαν. ᾧ μὴ ἐπιστήσας Πλάτων ἐν α' Νόμων τῶν ἐν Σικελίᾳ Μεγαρέων πολίτην ἔφασκεν. ^[15]

Lex 151 κατηκολούθησαν δὲ τῷ Πλάτωνι οὐκ ὀλίγοι. Θεοίνιον: Λυκοῦργος ἐν τῇ διαδικασίᾳ Κροκωνιδῶν πρὸς Κοιρωνίδας. τὰ κατὰ δήμους Διονύσια Θεοίνια ἐλέγετο, ἐν οἷς οἱ γεννῆται ἐπέθουν· τὸν γὰρ Διόνυσον θέοιον ἔλεγον, ὡς δηλοῖ Αἰσχύλος καὶ Ἰστρος ἐν α' Συναγωγῶν. Θεοκρίνης: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος λοιδορούμενος Αἰσχίνῃ φησὶ “τραγικὸς Θεοκρίνης.” βούλεται δὲ λέγειν αὐτὸν συκοφάντην, ἐπειδὴ ὁ Θεοκρίνης τοιοῦτος, ὡς ἔστι δηλὸν ἐκ τοῦ κατὰ Θεοκρίνου, εἴτε Δημοσθένους ἐστὶν εἴτε Δεινάρχου οὗτος ὁ λόγος τὸν γοῦν πάλαι μὲν ὑποκριτὴν τραγικὸν, ὕστερον δὲ συκοφάντην εἰκότως ὠνόμασε τραγικὸν Θεοκρίνην. Θεράπναι: Ἰσοκράτης Ἑλένη. τόπος ἐστὶν ἐν Λακεδαίμονι Θεράπναι, οὗ μνημονεύει καὶ Ἀλκμάν ἐν α'. Θέρμαν: Αἰσχίνης ἐν τῇ περὶ τῆς πρεσβείας ἀπολογίᾳ. Θράκιον τοῦτο ἐστὶ πόλισμα, ὡς καὶ Θεόπομπος ἐν κβ' φησίν. Θερμοπύλαι: Ἰσοκράτης Πανηγυρικῷ. ^[15]

Lex 152 ἔνιοι μὲν τὴν πόλιν ταύτην Πύλας καλοῦσι· Φιλέας δὲ φησιν ἐν γῆς περιόδῳ Θερμοπύλας κληθῆναι, ἐπεὶ ἐκεῖ ἡ Ἀθηνᾶ θερμὰ λουτρὰ τῷ Ἡρακλεῖ ἐποίησε. Θέρσανδρος: Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. ὅτι παιδευσθεὶς οὗτος σφοδρὸς καὶ Ἀριστογείτων ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου δηλοῖ. Θέσθαι: ἀντὶ μὲν τοῦ ὑποθήκην λαβεῖν Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ὑγιαίνοντα, ἀντὶ δὲ τοῦ προσέσθαι καὶ κυρῶσαι νόμον Δημοσθένης· ἐπὶ γὰρ τῶν νόμων λέγεται ὡς ἔθηκε μὲν ὁ νομοθέτης, ἔθετο δὲ ὁ δῆμος· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν. ἐν μέντοι τῷ κατὰ Στεφάνου φησὶν “ἑαυτῷ νόμους ἰδίους θέμενον,” μήποτε ἀντὶ τοῦ θέντα. Θεσμός: ἐκαλεῖτο μὲν πάλαι καὶ εἷς ἕκαστος τῶν νόμων θεσμός, καὶ τὸ ὅλον δὲ τῆς πολιτείας σύνταγμα οὕτω κέκληκεν ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Θεσμοθέται: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδρότιωνος. ἀρχὴ τίς ἐστὶν Ἀθήνησιν ἢ τῶν θεσμοθετῶν ἔξ τὸν ἀριθμὸν ὄντων, εἰσὶ δὲ ἐκ τῶν καλουμένων θ' ἀρχόντων. ^[15]

Lex 153 καλοῦνται δὲ οὕτως, ὅτι τῶν νόμων τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον· θεσμοὶ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ νόμοι, ὡς προείπομεν. ὅτι δὲ τοὺς νόμους οὗτοι διώρθουν κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον εἶρηκεν Αἰσχίνης τε ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος καὶ Θεόφραστος ἐν γ' Νόμων. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ διέρχεται ὅσα οὗτοι πράττουσιν. Θέτης: μήποτε θέτην λέγουσι τὸν ὑποθήκην τεθεικότα, οὐχ ὡς Δίδυμος τὸν εἰσποιησάμενον· θετοὺς γὰρ ἔλεγον, φησὶ, τοὺς εἰσποιητούς. Θετταλός: Λυσίας κατὰ Νικίδου. εἷς τῶν Κίμωνος παίδων Θετταλὸς ἐκαλεῖτο, ὡς φησιν Ἡλιόδωρος ἐν τῷ περὶ ἀκροπόλεως. Θεοδοσίαν: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν. ἔστι δὲ χωρίον κείμενον ἐγγὺς Σκυθῶν, ὃ Σάτυρος πολιορκῶν ἐτελεύτησεν. Θεωρικά: Δημοσθένης Φιλιππικῷ. θεωρικά ἦν τινὰ ἐν κοινῷ χρήματα, ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως προσόδων συναγόμενα· ταῦτα δὲ πρότερον μὲν εἰς τὰς τοῦ πολέμου χρεῖας ἐφυλάττετο καὶ ἐκαλεῖτο στρατιωτικά, ὕστερον δὲ κατετίθετο εἰς τε τὰς δημοσίας κατασκευὰς καὶ διανομὰς, ὧν πρῶτος ἦρξато Ἀγύρριος ὁ δημαγωγός. ^[15]

Lex 154 Φιλόχορος δὲ ἐν τῇ γ' τῆς Ἀτθίδος φησὶ “τὸ δὲ θεωρικὸν ἦν τὸ πρῶτον νομισθὲν “δραχμὴ τῆς θέας, ὅθεν καὶ τοῦνομα ἔλαβε” καὶ τὰ ἐξῆς. Φιλῖνος δὲ ἐν τῇ πρὸς Σοφοκλέους καὶ Εὐριπίδου εἰκόνας περὶ Εὐβούλου λέγων φησὶν “ἐκλήθη δὲ θεωρικὸν, ὅτι τῶν Διονυσίων ὑπογύων ὄντων “διένειμεν Εὐβούλος εἰς τὴν θυσίαν, ἵνα πάντες ἐορτάζωσι καὶ τῆς “θεωρίας μηδεὶς τῶν

πολιτῶν ἀπολείπεται δι' ἀσθένειαν τῶν ιδίων.” ἄλλοτε μέντοι ἄλλως ὠρίσθη τὸ διδόμενον εἰς τε τὰς θεάς καὶ εἰς τὰς θυσίας καὶ ἑορτάς, ὥς ἔστι δηλὸν ἐκ τοῦ α' Φιλιππικῶν Δημοσθένους. ὅτι δὲ οὐκ ἔξῃν τοῖς ἀποδημοῦσι θεωρικὸν λαμβάνειν Ὑπερείδης δεδήλωκεν ἐν τῷ κατ' Ἀρχεστρατίδου. ἦν δὲ ἀρχὴ τις ἐπὶ τοῦ θεωρικοῦ, ὥς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος δεικνύει. θεωροὶ μέντοι λέγονται οὐ μόνον οἱ θεαταὶ, ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς θεοὺς πεμπόμενοι, καὶ ὅλως τοὺς τὰ θεῖα φυλάττοντας ἢ τῶν θείων φροντίζοντας οὕτως ὠνόμαζον· ὥρην γὰρ ἔλεγον τὴν φροντίδα· ὥρην γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε. ^[10]

Lex 155 Θεωρίς: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος, εἰ γνήσιος. μάντις ἦν ἡ Θεωρίς, καὶ ἀσεβείας κριθεῖσα ἀπέθανεν, ὥς καὶ Φιλόχορος ἐν ζ' γράφει. Θημακεύς: Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ μυστηρίων. δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἑρεχθίδος Θημακός, ὥς φησι Διόδωρος ὁ περιηγητὴς ἐν τῷ περὶ τῶν δήμων. Θηραμένης: Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἑρατοσθένους. ὃς ἀνηρέθη κατηγορήσαντος αὐτοῦ Κριτίου ἐπὶ τῶν λ'. Θησεῖον: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. τέμενός ἐστιν ἀνειμένον τῷ Θησεῖ. Θῆτες καὶ θητικόν: Ἀντιφῶν ἐν τῷ κατὰ Φιλίνου φησὶ “τούς “τε θῆτας ἅπαντας ὀπλίτας ποιῆσαι” καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Ἀγνίου κλήρου “τῶν ἐπικλήρων ὅσαι θητικὸν τελοῦσιν.” εἰς τέσσαρα διηρημένης παρ' Ἀθηναίοις τῆς πολιτείας οἱ ἀπορώτατοι ἔλέγοντο θῆτες καὶ θητικὸν τελεῖν. οὗτοι δὲ οὐδεμιᾶς μετεῖχον ἀρχῆς, ὥς καὶ Ἀριστοτέλης δηλοῖ ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. ὅτι δὲ οὐκ ἐστρατεύοντο εἴρηκε καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν. ὁ μέντοι Δημοσθένης ἐν τοῖς προκειμένοις ἐπὶ κληρὸν ὠνόμασε τὴν πενιχρὰν κόρην, ἣν θῆσαν ὀνομάζουσιν οἱ Ἀττικοί. ἐπάναγκες δὲ ἦν τοῖς ἔγγιστα γένους τὰς θῆσας ἢ λαμβάνειν πρὸς γάμον ἢ ε' μνᾶς διδόναι, ὥς καὶ Ποσειδίππος που ὁ κωμικός φησιν. ^[20]

Lex 156 Θίασος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. θίασός ἐστι τὸ ἀθροιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τελετῇ καὶ τιμῇ θεῶν. Ξενοφῶν ἐν β' Ἀπομνημονευμάτων. Ἴων δὲ ἐν Ὀμφάλῃ κοινῶς ἐπὶ παντὸς ἀθροίσματος ἔταξε τοῦνομα. θιασῶται δ' ἐκαλοῦντο οἱ κοινωνοῦντες τῶν θιάσων. Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ Ἀστυφίλου κλήρου. Θίβρων: Ἰσοκράτης Πανηγυρικῷ. Λακεδαιμόνιος οὗτος ἦν πεμφθεὶς εἰς τὴν Ἀσίαν ἀρμοστής μετὰ τὰ Πελοποννησιακά. Θόλος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. ὁ τόπος ἔνθα ἐδείπνουν οἱ πρυτάνεις οὕτως ἐκαλεῖτο παρ' Ἀθηναίοις. Ἀμμώνιος γοῦν ἐν δ' περὶ βωμῶν γράφει ταυτί “ὁ δὲ τόπος ὅπου ἐστιῶνται οἱ πρυτάνεις καλεῖται θόλος, ὑπ' ἐνίων δὲ σκιάς, διὰ τὸ οὕτως ὠκοδομηθῆσαι αὐτὸν στρογγύλον παρόμοιον θολίᾳ.” Θοραί: δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος, ὥς φησι Διόδωρος. Θορικός: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Ποσειδίππου. δῆμός ἐστι τῆς Ἀκαμαντίδος, ὥς ὁ αὐτὸς Διόδωρός φησιν ἐν τῷ περὶ τῶν δήμων. Θριπῆδεστον: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου θριπῆδεστον τὴν Ἑλλάδα εἶπεν ἀντὶ τοῦ διεφθαρμένην, ἀπὸ τῶν ὑπὸ θριπῶν κατεδεδεσμένων ξύλων. ^[15]

Lex 157 Θρόνιον: Αἰσχίνης ἐν τῷ παραπρεσβείας. πόλις ἐστὶ τῆς Λοκρίδος Θρόνιον, ὥς Θεόπομπος ἐν τῇ * * Θυμαϊτάδαι: δῆμος τῆς Ἱπποθωντίδος, ἀπὸ Θυμαίτου ἥρωος ὀνομασθεὶς, ὥς φησι Διόδωρος. Θυργωνίδαί: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνὸς ἐν τῷ περὶ τῶν δήμων “μετετέθησάν” φησιν “ἔξ Αἰαντίδος “Αφιδναῖοι, Περρίδαι, Τιτακίδαί, Θυργωνίδαί.” φησὶ δὲ καὶ Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν β' Διακόσμου τῆς Πτολεμαΐδος φυλῆς τὸν δῆμον εἶναι. Θύστιον: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. ^[10]

Lex 158 πόλις ἐστὶ τῆς Αἰτωλίας, καθά φησι Δίδυμος ἐπαγόμενος μαρτύριον ἐκ τῆς α' Νικάνδρου τῶν Αἰτωλικῶν. ἡμεῖς μέντοι ἐν τοῖς Ἀττικιστοῖς διὰ τοῦ τ' Θύτιον εὗρομεν γεγραμμένον. Ἰ Ἰδία: ἀντὶ τοῦ ἰδιωτικῆς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. ἐλέγετο δὲ τὸ ἴδιον καὶ ἰδιωτικόν, ὥς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τῷ πρὸς Ζηνόθεμιν. Ἰδριεύς: Ἰσοκράτης Φιλίππῳ. δυνάστης ἦν οὗτος ἐν Καρίᾳ, υἱὸς Ἐκατόμνω, ἀδελφὸς δὲ Μασώλου καὶ Ἀρτεμισίας. Ἰέραξ: Δημοσθένης ἐν α' Φιλιππικῶν. ὅτι ὁ Ἰέραξ εἷς ἦν τῶν ὑπ' Ἀμφιπολιτῶν πεμφθέντων πρέσβων Ἀθήναζε, βουλομένων αὐτῶν Ἀθηναίοις παραδοῦναι καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν, εἴρηκε Θεόπομπος ἐν γ' Φιλιππικῶν. Ἰερά

δόδος· Ἰσαῖος ἐν τῇ πρὸς Διοφάνην ἀπολογία. Ἰερὰ δόδος ἐστὶν ἣν οἱ μύσται πορεύονται ἀπὸ τοῦ ἄστεος ἐπ’ Ἐλευσίνα. βιβλίον οὗν ὅλον Πολέμωνι γέγραπται περὶ τῆς Ἰερᾶς ὁδοῦ. ^[15]

Lex 159

μνημονεύει δ’ αὐτῆς Κρατῖνος ἐν Δραπέτισιν. Ἰερὰ τριήρης· Δημοσθένης ἐν δ’ Φιλιππικῶν “καὶ τὴν ἱερὰν “ἀπὸ τῆς χώρας ὥχετο ἔχων τριήρη.” λέγοι ἂν τὴν Πάραλον, ὡς συνιδεῖν ἔστιν ἔκ τε τῆς Φιλοχόρου καὶ ἐκ τῆς Ἀνδροτίωνος ὁμοίως ς’. Ἱερομηνία· Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους. αἱ ἐορτώδεις ἡμέραι ἱερομηνία καλοῦνται. Ἱερομνήμονες· Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφώντος. οἱ πεμπόμενοι εἰς τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων συνέδριον ἐξ ἐκάστης πόλεως τῶν τοῦ συνεδρίου μετεχουσῶν οὕτω καλοῦνται, ὡς σαφὲς ποιεῖ Θεόπομπος ἐν τῇ λ’. Ἱεροφάντης· Ὑπερείδης φησὶ πού “ἐγὼ δὲ οὔτε δαδούχου θυ“γατέρα ἔχω οὔτε ἱεροφάντου.” Δείναρχος ἐν τῇ Κροκωνιδῶν διαδικασίᾳ ὠνομάσθαι φησὶ τὸν πρῶτον ἱεροφάντην τὸν ἀποφάναντα ἐκ τοῦ πολέμου ἐπανιόντα τὰ ἱερά. περὶ δὲ τοῦ γένους τῶν ἱεροφαντῶν δεδήλωκεν Ἑλλάνικος ἐν β’ Ἀτθίδος. Ἱερώνυμος· Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἱπποθέρσην. Ἱερωνύμου τοῦ στρατηγήσαντος Ἀθηναίων ἄλλοι τε μνημονεύουσι καὶ Ἔφορος ἐν τε τῇ ιη’ καὶ ἐν τῇ ιθ’. ἕτερος δ’ ἐστὶν Ἱερώνυμος Μεγαλοπολίτης, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατ’ Αἰσχίνου. ὅτι δ’ οὗτος ἦν τῶν μακεδονιζόντων μάλιστα καὶ Θεόπομπος εἴρηκεν ἐν τῇ να’. Ἰθύφαλλοι· Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ’ Ἀρχεστρατίδου “οἱ τοὺς ἰθυ“φάλλους ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ ὀρχοῦμενοι. ^[20]

Lex 160

” ποιήματά τινα οὕτως ἐλέγετο τὰ ἐπὶ τῷ φαλλῷ ἀδόμενα, ὡς Λυγκεὺς ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς φησὶν· Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος ἐπὶ ἐπωνύμου τεθειμένου τισὶ κατὰ παιδιὰν ἔταξεν αὐτό. ἐλέγετο δὲ κυρίως ἰθύφαλλος τὸ ἐντεταμένον αἰδοῖον, ὡς Κρατῖνος ἐν Ἀρχιλόχοις. Ἰκαριεύς· Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ’ Ἐλπαγόρου. δημὸς ἐστὶ φυλῆς τῆς Αἰγιῆδος, ὡς φησι Διόδωρος. Ἰκετηρία· Αἰσχίνης ἐν τῇ ἀπολογία. ἰκετηρία καλεῖται ἐλαίας κλάδος στέμματι ἐστεμμένος. Ἰόνιος· Λυσίας ἐν Ὀλυμπιακῷ. τὸν Ἀδρίαν καλούμενον οὕτως ὠνόμαζον ἐνίοτε οἱ παλαιοί. “Ἐπίδαμνός ἐστι πόλις ἐν δεξιᾷ ἐσπλῆ“οντι τὸν Ἰόνιον κόλπον” Θουκυδίδης α’. Ἰπνός· Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος α’. μέρος τι τῆς οἰκίας οὕτω καλεῖται, τὸ λεγόμενον παρ’ ἡμῖν μαγειρεῖον· ἔστι γοῦν δρᾶμα Φερεκράτους Ἰπνός ἢ Παννυχίς, ἐν ᾧ δηλοῦται τοῦτο, ὅτι μέρος ἐστὶ τῆς οἰκίας. λέγεται δὲ κυρίως ἰπνός ἢ κάμινος, ὅθεν καὶ ἰπνοπλάθους τινὰς ὀνομάζουσιν. Ἱππαρχος· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος. τύραννος ἦν οὗτος Ἐρετρία. ^[15]

Lex 161

ἕτερος δ’ ἐστὶν Ἱππαρχος περὶ οὗ Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος φησιν, Ἱππαρχος ὁ Πεισιστράτου. ἄλλος δὲ ἐστὶν Ἱππαρχος ὁ Χάρμου, ὡς φησι Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους περὶ δὲ τούτου Ἀνδροτίων ἐν τῇ β’ φησὶν ὅτι συγγενὴς μὲν ἦν Πεισιστράτου τοῦ τυράννου καὶ πρῶτος ἐξωστρακίσθη τοῦ περὶ τὸν ὀστρακισμόν νόμου τότε πρῶτον τεθέντος διὰ τὴν ὑποψίαν τῶν περὶ Πεισιστράτον, ὅτι δημαγωγὸς ὢν καὶ στρατηγὸς ἐτυράννησεν. ἄλλος δ’ ἐστὶν Ἱππαρχος ὑποκριτής, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος. λέγεται δὲ παρ’ Ἀθηναίοις Ἱππαρχος καὶ ὁ τῶν ἱππέων ἄρχων· δύο δ’ ἦσαν οὗτοι, ὡς Δημοσθένης ἐν δ’ Φιλιππικῶν φησὶ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Ἱπάς· Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀπολλοδώρου κλήρου “ἀπεγρά“ψατο μὲν τίμημα μικρὸν ὡς ἱπάδα τελῶν.” Ἀριστοτέλης δ’ ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶν ὅτι Σόλων εἰς τέτταρα διεῖλε τέλη τὸ πᾶν πλῆθος Ἀθηναίων, πεντακοσιομεδίμνους καὶ ἱππέας καὶ ζευγίτας καὶ θῆτας. τῶν οὖν ἱππέων αἱ ἱπάδες. Ἱπία Ἀθηνᾶ· Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Καλυδῶνα. Μνασέας ἐν α’ Εὐρώπης τὴν ἱππίαν Ἀθηνᾶν Ποσειδῶνος εἶναι φησι θυγατέρα καὶ Κορύφης τῆς Ὠκεανοῦ, ἄρμα δὲ πρῶτην κατασκευάσασαν διὰ τοῦτο ἱππίαν κεκληῖσθαι. ^[15]

Lex 162

Ἱποδάμεια· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον ἀγοράν φησιν εἶναι ἐν Πειραιεῖ καλουμένην Ἱποδάμειαν ἀπὸ Ἱποδάμου Μιλησίου ἀρχιτέκτονος τοῦ οἰκοδομησαμένου τοῖς Ἀθηναίοις τὸν Πειραιᾶ. Ἰσα βαίνων Πυθοκλεῖ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ’ Αἰσχίνου ἀντὶ τοῦ συνὼν ἀεὶ καὶ

μηδὲ βραχὺ ἀφιστάμενος. καὶ ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου α' φησὶν "Ἀριστολόχῳ τῷ τραπεζίτῃ ἴσα βαίνων ἐβάδιζε." Μένανδρος παρ' αὐτὸν ἴσα βαίνους' ἐταίρα πολυτελής. Ἴσαι ψῆφοι: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφώντος "ἕτερος δὲ πλεύσας "ιδιώτης εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρως ἤνεγκε, πρώην μὲν ποτε "εἰσηγγέλθη καὶ Ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο, εἰ δὲ μία ψῆφος ὑπὲρ "έπεσεν, ὑπερώριστο ἂν καὶ ἀπέθανεν." Ἰσαῖος: εἷς μὲν ἐστὶ τῶν δέκα ῥητόρων οὗτος, μαθητὴς δὲ Ἰσοκράτους, διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους, Ἀθηναῖος τὸ γένος, καθά φησιν Ἑρμιππος ἐν β' περὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν. Δημήτριος δ' ἐν τοῖς περὶ ὁμωνύμων ποιητῶν Χαλκιδέα φησὶν αὐτὸν εἶναι. Ἰσμηνίας: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου, εἰ γνήσιος. ^[15]

Lex 163 εἷς τῶν παρὰ Θηβαίοις ἦν πολέμαρχος ἐπιφανής. Ἰσοδαίτης: Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Φρύνης. ξενικός τις δαίμων, ᾧ τὰ δημῶδη γύναια καὶ μὴ πάνυ σπουδαῖα ἐτέλει. Ἰσοτελής καὶ ἰσοτέλεια: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου πολλάκις. τιμὴ τις διδομένη τοῖς ἀξίοις φανεῖσι τῶν μετοίκων, καθ' ἣν καὶ τοῦ μετοικίου ἄφεςις αὐτοῖς ἐγίνετο, ὡς Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Σώστρατον ὕβρεως, εἰ γνήσιος. ὅτι δὲ καὶ τῶν ἄλλων ὧν ἔπραττον οἱ μέτοικοι ἄφεςιν εἶχον οἱ ἰσοτελεῖς Θεόφραστος εἵρηκεν ἐν ια' τῶν Νόμων· οὗτος δὲ φησιν ὡς ἐνιαχοῦ καὶ πόλεσιν ὅλαις ἐψηφίζοντο τὴν ἰσοτέλειαν Ἀθηναῖοι, ὥσπερ Ὀλυνθίοις τε καὶ Θηβαίοις. ἔστι δὲ μαθεῖν ἐκ τοῦ προγεγραμμένου Ἰσαίου λόγου καὶ ὅσα ἐτέλει ὁ ἰσοτελής. Ἰσχάνδρος: Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου. τραγικός ὑποκριτής ὁ Ἰσχάνδρος ἐστὶ. δοκεῖ δ' αὐτῷ συνυποκρινόμενος Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ ἐν Κολλυτῷ καταπεσεῖν, καθά φησι Δημοχάρης ἐν τοῖς Διαλόγοις. ^[15]

Lex 164 Ἰτεαῖος: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου. δῆμός ἐστι τῆς Ἀκαμαντίδος Ἰτέα, ἀφ' ἧς ὁ δημότης Ἰτεαῖος, ὡς φησι Διόδωρος. Ἴων: Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως. Ἴωνος τοῦ τῆς τραγωδίας ποιητοῦ μνημονεύοι ἂν νῦν ὁ ῥήτωρ, ὃς ἦν Χῖος μὲν γένος, υἱὸς δὲ Ὀρθομένους, ἐπὶ κλησὶν δὲ Ξοῦθου. ἔγραψε δὲ μέλη πολλὰ καὶ τραγωδίας καὶ φιλόσοφόν τι σύγγραμμα τὸν Τριαγμὸν ἐπιγραφόμενον, ὅπερ Καλλίμαχος ἀντιλέγεσθαι φησιν ὡς Ἐπιγένους ἐν ἐνίοις δὲ καὶ πληθυντικῶς ἐπιγράφεται Τριαγμοί, καθὰ Δημήτριος ὁ Σκήψιος καὶ Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεύς. ἀναγράφουσι δὲ ἐν αὐτῷ τάδε "ἀρχὴ ἦδε μοι τοῦ λόγου. πάντα τρία καὶ πλεον οὐδὲν οὐδὲ "ἔλασσον. τούτων τῶν τριῶν ἐνὸς ἐκάστου ἀρετὴ τριάς, σύνεσις καὶ "κράτος καὶ τύχη." Κ Καβύλη: Δημοσθένης ἐν ἡ' Φιλιππικῶν. ^[10]

Lex 165 χωρίον ἐστὶ τῆς Θράκης, ὡς φησι Θεόπομπος τε ἐν μζ' καὶ Ἀναξιμένης ἐν ἡ' Φιλιππικῶν. οὗτος δὲ φησιν αὐτὸ ἰδρῦσθαι πρὸς τῷ Τάξῳ ποταμῷ κατὰ μέσον τῆς Θράκης. Καδίσκος: Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου. ἀγγεῖόν τι εἰς ὃ ἐψηφοφόρουν οἱ δικασταὶ οὕτως ἔλεγον. Φρύνιχος Μούσαις ἰδοῦ, δέχου τὴν ψῆφον. ὁ καδίσκος δέ σοι ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ' ἀπολλὺς ὁδὶ. Καδμεία: Ἰσοκράτης Πανηγυρικῷ. τῆς Καδμείας καὶ οἱ ἄλλοι ῥήτορες πολλάκις μνημονεύουσι, λέγεται δὲ οὕτως ἡ τῶν Θηβαίων ἀκρόπολις, ὡς παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς ἱστορικοῖς ὠμολόγηται. Καθάρσιον: Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. ἔθος ἦν Ἀθήνῃσι καθαίρειν τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ θέατρα καὶ ὅλως τὰς τοῦ δήμου συνόδους μικροῖς πάνυ χοιριδίοις, ἅπερ ὠνόμαζον καθάρσια. τοῦτο δ' ἐποιοῦν οἱ λεγόμενοι περιστάρχοι, οἵπερ ὠνομάσθησαν οὕτως ἥτοι ἀπὸ τοῦ περιστεῖναι ἢ ἀπὸ τῆς ἐστίας. Καθελών: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους φησὶν "ἡ ἐν "ὁδῷ καθελών" ἀντὶ τοῦ ἀνελών ἢ ἀποκτείνας. ἐχρήσαντο δὲ οὕτω τῷ ὀνόματι καὶ ἄλλοι, ὡς καὶ Στησίχορος ἐν Ἰλιοπέρσιδι καὶ Σοφοκλῆς ἐν Εὐμήλῳ. ^[15]

Lex 166 Καθήκοντα: Δημοσθένης ἐν ι' Φιλιππικῶν φησὶν "ὅστις οὐκ "ἡξίου τὰ καθήκοντα ἐφ' ἑαυτὸν ποιεῖν" ἀντὶ τοῦ τὰ ἡκοντα ἐφ' ἑαυτόν. Κάθετος: ὁ καθιέμενος εἰς τὸ πέλαγος ἄμνός· Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Τελαμῶνος. διείλεκται περὶ τοῦ καθέτου Μελίτων ἐν α' περὶ τῶν Ἀθήνῃσι γενῶν. Καὶ γὰρ τὸ μηδένα τῶν μαχίμων ἄνευ τῆς τῶν ἀρχόντων γνώμης ἀποδημεῖν: Ἰσοκράτους ἐν Βουσίριδι περὶ Λακεδαιμονίων ταῦτα λέγοντος ῥητέον ὅτι καὶ οἱ τὰς Λακεδαιμονίων πολιτείας γεγραφότες τὰ ὅμοια εἰρήκασιν· ὁ δὲ Ἀριστοτέλης οὐκ ἐξεῖναί φησιν ἀποδημεῖν τοῖς

Λακεδαιμονίοις, ὅπως μὴ ἐθίζωνται ἄλλων νόμων εἶναι φίλοι. τοῦ μέντοι Ἴσοκράτους τοὺς μαχίμους μόνους λέγοντος κωλύεσθαι ἀποδημεῖν οἱ περὶ Ἀριστοτέλην τοὺς πάντας Λακεδαιμονίους φασίν. Καινῶς: Ἴσοκράτης Πανηγυρικῶ, οἷον ὡς τοῖς νεωτέροις ἀρμόττει πράγμασιν. Ἐφορος δὲ τρόπον τινὰ ἐξηγήσατο αὐτὸ ἐν τῇ α'. Κακοτεχνιῶν: δίκης ὄνομα, ἣν οἱ ἐλόντες τινὰ ψευδομαρτυριῶν κατὰ τοῦ παρασχομένου αὐτὸν ἐδίδουσιν. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοθέου τίσεως, εἰ γνήσιος, καὶ ἐν τῷ κατ' Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου. ^[20]

Lex 167 Κακῶς εἰδότες: ἀντὶ τοῦ ἀγνοοῦντες Ἴσοκράτης ἐν τῷ περὶ εἰρήνης. Κακώσεως: δίκης ὄνομα ἐστὶ ταῖς τε ἐπικλήροις κατὰ τῶν γεγαμηκότων, καὶ κατὰ τῶν παίδων τοῖς γονεῦσι, καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῖς ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν ἐπεξιοῦσι διδομένη. Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους καὶ Λυσίας ἐν τε τῷ περὶ τοῦ Ἠγησάνδρου κλήρου καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ * * * καὶ Ὑπερείδης περὶ τοῦ Πυρράνδρου κλήρου. ὅτι δὲ ἐξῆν καὶ παντὶ τῷ βουλομένῳ γράφεσθαι κακώσεως γονέων καὶ ταῖς ἐπικλήροις βοηθεῖν δηλοῦται ἐν τε τῷ προειρημένῳ λόγῳ Ὑπερείδου καὶ ἐν τῷ Λυσίου κατὰ Φιλωνίδου βιαίων, εἰ γνήσιος. ἦν δὲ καὶ ἄνευ ὕδατος. Καλαύρεια: Δημοσθένης ἐν τῇ περὶ τῆς ἑαυτοῦ καθόδου ἐπιστολῇ. ^[10]

Lex 168 νῆσός ἐστι πλησίον Τροιζῆνος, ὡς Ἐκαταῖος ἐν περιόδῳ τῆς γῆς ἔφη. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Εἰρήνη ἢ Καλαύρεια, καθά φησιν Ἀντικλείδης. Κανηφόροι: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος. περὶ τῶν κανηφόρων Φιλόχορος ἐν β' Ἀτθίδος φησὶν ὡς Ἐριχθονίου βασιλεύοντος πρῶτον κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι φέρειν τὰ κανᾶ τῇ θεῷ, ἐφ' οἷς ἐπέκειτο τὰ πρὸς τὴν θυσίαν, τοῖς τε Παναθηναίοις καὶ ταῖς ἄλλαις πομπαῖς. Καρκίνος: Λυσίας ἐν τῇ περὶ τοῦ κυνὸς ἀπολογία, εἰ γνήσιος, “ἐλυμαίνοντο γὰρ μου τὸν καρκίνον εἰσφοιτῶσαι αἱ κύνες.” καὶ ὅταν ὁ σῖτος ῥιζωθῇ κατὰ τῆς γῆς, κεκαρκινῶσθαι φασί. Φερεκράτης Αὐτομόλοις ὁπότεν σχολάζης, νίψον, ἵνα τὰ λήϊα συγκαρκινωθῇ. λέγεται καρκίνος καὶ πάθος τι συμβαῖνον ἐν τοῖς σώμασιν, ὃ νῦν καρκίνωμα καλοῦσιν. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα, οὗ μνημονεύει Ἴσοκράτης Τραπεζιτικῶ: εἴη δ' ἂν οὗτος ὁ Ἀθηναίων στρατηγὸς ὁ πεμφθεὶς περιπλεῦσαι Πελοπόννησον. περὶ δὲ τοῦ τῆς τραγωδίας ποιητοῦ τοῦ Ξενοκλέους υἱοῦ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Μνησίμαχόν φησι “συντίθεται “δὲ τούτοις καὶ Καρκίνος ὁ ποιητὴς εἰπὼν “οὐκ οἶνος ἐξέστησε: τὰς γὰρ ἐμφύτους ὀρθῶς παγείσας – – φρένας “οὐδεὶς ἐπαίρει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν. ^[5]

Lex 169 “Καρποῦ δίκη: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς “εἰ “γάρ τι ἐγκαλεῖς τῷδε τῷ μειρακίῳ καὶ τῶν σῶν τι ἔχει, δίκασαι “αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους, εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβητεῖς, καρποῦ, εἰ δὲ “οἰκίας, ἐνοικίου, ὥσπερ οὗτος σοὶ νῦν ἐπιτροπῆς δικάζεται.” Καρύανδα: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. ἔστι δὲ πόλις τῆς Καρίας. Καταβολή: Δημοσθένης ἐν θ' Φιλιππικῶ “ὥσπερ περίοδος ἢ “καταβολὴ πυρετοῦ.” ἐν ταῖς περιοδικαῖς νόσοις λέγεται τις καταβολὴ διὰ τὸ ἐν ἀποδεδειγμένῳ προσιέναι χρόνῳ, καθάπερ οἱ ἐρανισταὶ τὰς καταβολὰς ποιοῦνται τῶν χρημάτων. Καταδεδέσθαι: ἀντὶ τοῦ πεφαρμακεῦσθαι καὶ δεδέσθαι φαρμάκοις Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πυθέου εἰσαγγελίᾳ. Κατὰ δῆμους δικαστάς: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. περὶ τῶν κατὰ δῆμους δικαστῶν, ὡς πρότερον μὲν ἦσαν λ' καὶ κατὰ δῆμους περιόντες ἐδίκαζον, εἴτα ἐγένοντο μ', εἴρηκεν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Καταδικασάμενος: ἀντὶ τοῦ νικήσας καὶ καταδικασθῆναι τινὰ ποιήσας Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους ὕβρεως. ^[20]

Lex 170 Κατάγειν τὰ πλοῖα: Δημοσθένης ἐν η' Φιλιππικῶ. κατάγειν τὰ πλοῖα λέγεται ἀντὶ τοῦ βιάζεσθαι καὶ κακοῦν, καὶ μὴ ἔαν τοὺς πλείοντας ὅποι βούλονται πλεῖν, ἀλλ' εἰς τὰ οἰκεῖα χωρία τοῖς ληστεύουσι κατάγειν, ὡς καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους δηλοῖ. Κατάστασις: Λυσίας “ψηφίσασθαι δὲ τοὺς φυλάρχους ἀπενεγ’ “κεῖν τοὺς ἱππεύσαντας, ἵνα τὰς καταστάσεις ἀναπράξητε παρ’ “αὐτῶν.” ἔοικεν ἀργύριον εἶναι ὅπερ οἱ κατασταθέντες ἱππεῖς ἐλάμβανον ἐκ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ καταστάσει, ὥσπερ αὐτὸς ὁ ῥήτωρ ἐν τοῖς ἐξῆς ὑποσημαίνει. παρεμφαίνει

τοῦτο καὶ Εὐπολὶς Φίλοις οὐκ ἐσωφρόνησας, ᾧ πρεσβῦτα, τὴν κατάστασιν τήνδε λαμβάνων ἄφνω πρὶν καὶ μαθεῖν τὴν ἱππικὴν. ἔτι δὲ σαφέστερον λέγεται ἐν τῷ Σύρφακι Πλάτωνος. ἀπεδίδοδοτο δὲ τὸ ἀργύριον ὑπὸ τῶν ἱππευσάντων, ὅτε ἀντ' αὐτῶν ἕτεροι καθίσταντο· ἀπῆτουν δὲ αὐτὸ οἱ φύλαρχοι. Κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν· Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀθηνογένους α' "ὁ μὲν τοῖνυν νόμος κελεύει ἀψευδεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ." ἔοικεν ὁ νόμος περὶ τῶν ὠνίων κεῖσθαι· Θεόφραστος γοῦν ἐν τοῖς περὶ νόμων φησὶ δυοῖν τούτων ἐπιμελεῖσθαι δεῖν τοὺς ἀγορανόμους, τῆς τε ἐν τῇ ἀγορᾷ εὐκοσμίας καὶ τοῦ ἀψευδεῖν μὴ μόνον τοὺς πιπράσκοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὠνουμένους. Κατατομή· Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους "καὶ καθή"μενος κάτω ὑπὸ τῇ κατατομῇ. [20]

Lex 171 " Φιλόχορος δὲ ἐν ζ' οὕτως "Αἰ"σχαῖος Ἀναγυράσιος ἀνέθηκε τὸν ὑπὲρ τοῦ θεάτρου τρίποδα "καταργυρώσας, νενικηκῶς τῷ πρότερον ἔτει χορηγῶν παισὶ, καὶ "ἐπέγραψεν ἐπὶ τὴν κατατομὴν τῆς πέτρας." Καταπλήξ· ὁ συνεχῶς πεπληγμένος· Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικόν, καὶ ἐν τῷ κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. Θεόπομπος Τισαμενῶ ἀλλ' ἢ μὲν Εἰλείθια συγγνώμην ἔχει ὑπὸ τῶν γυναικῶν οὕσα καταπλήξ τὴν τέχνην. Καταχύσματα· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου α'. ὅτι τῶν νεωνήτων οἱ δεσπότες τραγήματα κατέχεον Ἀριστοφάνης Πλούτῳ δηλοῖ ὅτι δὲ καὶ τῶν ἀπὸ θεωρίας * * * * . κατεχεῖτο δὲ καὶ τῶν νυμφίων, ὡς Θεόπομπος Ἠδυχάρει. Καταχειροτονία· ἔθος ἦν Ἀθήνῃσι κατὰ τῶν ἀρχόντων καὶ κατὰ τῶν συκοφαντῶν προβολὰς ἐν τῷ δήμῳ τίθεσθαι· εἰ δέ τις καταχειροτονηθεῖ, οὗτος εἰσῆγετο εἰς τὸ δικαστήριον. [10]

Lex 172 ἔστι δὲ πολλάκις τοῦνομα παρὰ τε Δημοσθένει ἐν τῷ κατὰ Μειδίου καὶ Ὑπερείδῃ ἐν τῷ ὑπὲρ Χαιρεφίλου περὶ τοῦ ταρίχους. διεξήλθε δὲ περὶ τῆς καταχειροτονίας καὶ Θεόφραστος ἐν δ' Νόμων. Καταψευδομαρτυρησάμενος· ἀντὶ τοῦ παρασχῶν τοὺς τὰ ψεύδη μαρτυρήσοντας Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. Κατέλευσαν· ἀντὶ τοῦ λίθοις κατέβαλον· Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους. Κατωικοδόμησεν· ἀντὶ τοῦ κατέκλεισεν εἰς οἶκημα καὶ ἀπέκτεινεν Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους πολλάκις. Κεβρῆνα· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. πόλις ἐστὶ τῆς Τρωάδος Κεβρῆν, Κυμαίων ἀποικία, ὡς φησιν Ἐφορος ἐν α'. Κεγχρεῶν· Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ "κάπειτ' ἔπεισε τοὺς οἰκέτας τοὺς ἐμοὺς καθέζεσθαι εἰς τὸν "κεγχρεῶνα" ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ καθαριστήριον, ὅπου τὴν ἐκ τῶν μετάλλων κέγχρον διέψυχον, ὡς ὑποσημαίνει Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ μετάλλων. [15]

Lex 173 Κεῖοι· Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῶν ἰδίων εὐεργεσιῶν "οἱ Κεῖοι μὲν "πόλις τοσαύτη." Κέως μία τῶν Κυκλάδων νήσων, παρακειμένη τῇ Ἀττικῇ. τὴν νῆσον δὲ πόλιν ὠνόμασεν ὁ ῥήτωρ. καὶ Εὐριπίδης τὴν Εὐβοίαν· Εὐβοὶ' Ἀθήναις ἐστὶ τις γείτων πόλις. Ἀριστοφάνης δὲ περὶ Σικελίας φησὶν οἷα πόλις τάλαινα διαλυμαίνεται. Κειριάδης· Ἰσαῖος ἐν τῇ πρὸς Βοιωτὸν ἐκ δημοτῶν ἐφέσει. ὅτι Κειριάδαι δῆμός ἐστι τῆς Ἱπποθωντίδος εἴρηκε Διόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν δήμων. Κεκροπὶς· Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα. μία δ' ἦν τῶν ἰ' φυλῶν Ἀθήνῃσι Κεκροπὶς, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ ἐπιταφίῳ, εἰ γνήσιος. Κελέοντες· Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς Δημοσθένους γραφῇ ἀπολογία "ἵνα τοὺς κελέοντας κατέπηξεν." κυρίως μὲν κελέοντές εἰσιν οἱ ἰστόποδες, ὡς καὶ παρ' Ἀριστοφάνει δῆλον τῷ κωμικῷ. μεταφορικῶς δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ λέγοι ἂν τὰ ὀρθὰ ξύλα. Κεραμεῖς· Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Ξενοφίλου α'. [20]

Lex 174 δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος Κεραμεῖς, ὡς φησι Διόδωρος. φησὶ δὲ Φιλόχορος ἐν γ' εἰληφέναι τούτους τοῦνομα ἀπὸ τῆς κεραμικῆς τέχνης καὶ τοῦ θύειν Κεράμῳ τινὶ ἥρωϊ. Κεραμεικός· Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα περὶ ὄρων. ὅτι δύο εἰσὶ Κεραμεικοὶ, ὡς καὶ ὁ ῥήτωρ φησὶν, ὁ μὲν ἔνδον τῆς πόλεως, ὁ δὲ ἕτερος ἔξω, ἔνθα καὶ τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτήσαντας ἔθαπτον δημοσίᾳ καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἔλεγον, δηλοῖ Καλλικράτης ἢ Μενεκλῆς ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν. Κερκιδᾶς· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος τοὺς προδότας καταλέγων φησὶν

“Αρκάδας Κερκιδᾶς,” ὅτι δ’ οὗτος τῶν τὰ Μακεδονικὰ φρονούντων ἦν εἴρηκε καὶ Θεόπομπος ἐν 1ε’ Φιλιππικῶν. Κέρκουρος: εἶδος τι νεῶς· Δείναρχος Τυρρηνικῶ. Κέρκωψ: Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. ἐν τοῖς εἰς Ὅμηρον ἀναφερομένοις Κέρκωψιν δηλοῦται ὡς ἐξαπατητῆρες τε ἦσαν καὶ ψεῦσται οἱ Κέρκωπες· Ξεναγόρας δὲ εἰς πιθήκους αὐτοὺς μεταβαλεῖν φησι, καὶ τὰς Πιθηκούσας νήσους ἀπ’ αὐτῶν κληθῆναι. Αἰσχύρων δὲ ὁ Σάμιος ἐν τοῖς ἰάμβοις καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγράφει, Κάνδουλον καὶ Ἄτλαντον. ^[15]

Lex 175 Κεινέας: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὠμολόγηται καὶ παρὰ τοῖς ἱστορικοῖς ὅτι Κεινέας εἷς ἦν τῶν προἰεμένων Φιλίππῳ τὰ Θετταλῶν πράγματα, καὶ μάλιστα Θεοπόμῳ ἐν α’, ἅμα καὶ διεξερχομένῳ τὰ περὶ τὸν ἄνδρα. Κερσοβλέπτης: πολλάκις τούτου μνημονεύουσιν οἱ ῥήτορες, ὥσπερ καὶ Δημοσθένης κατ’ Ἀριστοκράτους. ἦν δὲ παῖς Κότυος, καὶ νεώτατος ὢν βασιλεὺς κατεστάθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς Θράκης. ὅτι δὲ καὶ περὶ Χερρονήσου ποτὲ ἐπολέμησεν Ἀθηναίοις δηλοῖ καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ εἰρήνης. Κεστρίνοι: Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρίχους. κεστρίνος ἰχθύς. ἐπισκεπτέον δὲ εἰ διαφέρει τι κεστρέως. Κέφαλος: ὄνομα κύριον, δημαγωγός. Κεφαλῆθεν: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Καλυδῶνα ἐπιτροπῆς. ^[10]

Lex 176 Κεφαλή δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος, ἀφ’ ἧς ὁ δημότης λέγεται Κεφαλῆθεν, καθά φησι Διόδωρος. Κηδωνίδης: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου “ὑπερβαίνων “τούσδε τοὺς ἀγρίους, Κηδωνίδην καὶ Αὐτοκλείδην καὶ Θέρσανδρον.” παιδερασταὶ τινες ἦσαν οὗτοι σφοδροί. Κηκίς: βάμμα τι καὶ στύμμα, ἢ καρπός τις δρυὸς ἐπιτήδειος εἰς βαφήν· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ’ Ἀφόβου α’. Κῆπος: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. πόλις δ’ ἐστὶ κατὰ Βόσπορον καλουμένη Κῆπος. Κηρύκεια: ὁ διδόμενος μισθὸς τοῖς κήρυξιν ἐπὶ ταῖς γινομέναις πράξεσιν· Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ’ Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους. Κήρυκες: Ἰσοκράτης Πανηγυρικῶ. γένος ἐστὶν ἐν Ἀθήναις οὕτως ὀνομαζόμενον, κέκληται δὲ ἀπὸ Κήρυκος τοῦ Ἑρμοῦ. Κηττοί: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου ἀργίας. δῆμός ἐστι τῆς Λεοντίδος, ὡς Διόδωρος ὁ περιηγητὴς φησιν. Κηφισιεύς: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ’ Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους. ^[15]

Lex 177 δῆμός ἐστι τῆς Ἑρεχθίδος φυλῆς, ὡς αὐτός φησιν. Κηφισόδωρος: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου. κωμωδῶδεται δὲ οὗτος ὡς νωθής, ἕτερος δ’ ἂν εἴη Κηφισόδωρος ὃς ἵππαρχος ὢν ἐν Μαντινείᾳ μετὰ Γρύλλου τοῦ Ξενοφῶντος ἀπέθανεν, οὗ μνημονεύει Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλαισχροῦ. Κηφισόδοτος: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Ἀνδροτίων ἐν ε’ Ἀτθίδος ἱστορεῖ ὡς Ἀλωπεκόννησον πολιορκῶν ἀπεχειροτονήθη καὶ κριθεὶς ἐάλω καὶ ἀπέτισε πέντε τάλαντα. Κιγκλῖς: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ’ Ἀριστογείτονος. αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι κιγκλίδες ἐκαλοῦντο· Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν ὁ δ’ ἡλιαστής εἶπε πρὸς τὴν κιγκλίδα. Κίναδος: ἀντὶ τοῦ θηρίον Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ, ὡς καὶ παρ’ Ἀριστοφάνει. ἰδίως δὲ φασὶ Σικελιώτας τὴν ἀλώπεκα καλεῖν κινάδιον. Κινησίας: Λυσίου β’ λόγοι εἰσὶ πρὸς Κινησίαν, ἐν οἷς πολλάκις μνημονεύει τάνδρὸς, λέγων ὡς ἀσεβέστατος εἴη καὶ παρανομώτατος, καὶ ὅτι καὶ οἱ κωμωδοδιδάσκαλοι καθ’ ἕκαστον ἐνιαυτὸν γράφουσιν εἰς αὐτόν. ^[15]

Lex 178 εἴη δ’ ἂν οὗτος ὁ διθυραμβοποιὸς, οὗ μέμνηται πολλάκις οἱ κωμικοὶ καὶ Στράττις ὅλον δρᾶμα ποιήσας εἰς αὐτόν, ὅπερ ἐπεγράφη Κινησίας, ἐν ᾧ καὶ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ κωμωδεῖ. Κιρραῖον πεδῖον: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Κίρρα πόλις ἐστὶν ἀπέχουσα Δελφῶν σταδίου λ’. ἔοικεν οὖν Κιρραῖον πεδῖον καλεῖν ὁ ῥήτωρ τὸ ταύτῃ παρακείμενον τῇ πόλει. Κισθήνη: Ἰσοκράτης Πανηγυρικῶ. ὄρος τῆς Θράκης. Κρατίνος κἀνθένδ’ ἐπὶ τέρματα γῆς ἤξει καὶ Κισθήνης ὄρος ὄψει. Κιττοφόρος: ἔνιοι μετὰ τοῦ ς γράφουσι κιστοφόρος· τὰς γὰρ λεγομένας κίστας ἱερὰς εἶναι ἔλεγον τοῦ Διονύσου καὶ ταῖν θεαῖν. Κλιμάζη: Δείναρχος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ‘συνηγορία Αἰσχίνῃ ‘κατὰ Δεινίου’ “ὅταν οὖν ἀπολογούμενος κλιμάζη καὶ παράγῃ τοὺς “νόμους” ἀντὶ τοῦ παρακλίνῃ καὶ παρατρέπῃ. ^[10]

μήποτε δὲ δεῖ γράφειν βλιμάζηι, ἴν' ἧ οἶον θλίβῃ καὶ βιάζεται. Κληροῦχοι: Δημοσθένης ἐν ἡ' Φιλιππικῶν. κληροῦχοι ἐκαλοῦντο οὐς Ἀθηναῖοι ἔπεμπον ἐπὶ τὰς πόλεις ἅς ἐλάμβανον, κλήρους ἐκάστοις διανεμοῦντες. Ἰσοκράτης Πανηγυρικῶ “ὕπὲρ ὧν προσήκει τοὺς εὖ “φρονούντας μεγάλην χάριν ἔχειν πολὺ μᾶλλον ἢ τὰς κληρουχίας “ἡμῖν ὀνειδίζειν, ἅς ἡμεῖς εἰς τὰς ἐρημουμένας τῶν πόλεων φυλακῆς “ἔνεκα τῶν χωρίων, ἀλλ' οὐ διὰ πλεονεξίαν ἐξεπέμπομεν.” ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν Δημοσθένης κληρουχικὰ ἂν λέγοι τὰ τῶν ἐκπεμφθέντων εἰς ἑτέραν χώραν ἡντιναδήποτε κατὰ κληρουχίαν· πῶς γὰρ οἶόν τε τὸν μὴ ἐπιδημοῦντα Ἀθήνησι τριηραρχεῖν; Κλησίς: ἡ πρόσκλησις, τουτέστι παραγγελία εἰς κρίσιν· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. ὅτι μέντοι καὶ προσκλήσεις ἔλεγον ὁ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ Ἀγνίου κλήρου δηλοῖ. Κλητῆρες καὶ κλητεύειν: κλητῆρες μὲν οἱ ἄνδρες δι' ὧν εἰς τὰς δίκας προσκαλοῦνται οἱ δικαζόμενοί τισιν· ἔδει γὰρ παρεῖναι τινὰς ὥσπερ μάρτυρας τῆς προσκλήσεως· Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Νεοκλέα περὶ χωρίου. ^[15]

πολὺ δ' ἐστὶν ὅλως τοῦνομα παρά τε τοῖς ῥήτορι καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ. κλητεῦσαι δ' ἐστὶ τὸ κλητῆρα γενέσθαι, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Κλεομέδοντος. λέγεται δὲ κλητεῦεσθαι καὶ ἐκκλητεῦεσθαι ἐπὶ τῶν μαρτύρων, ὅταν μὴ ὑπακούωσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις, καὶ ἔστιν ἐπιτίμιον κατ' αὐτῶν δραχμαὶ χίλια, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ Πύθωνος ἀποστασίου. Κοβαλεία: Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πυθέου εἰσαγγελίᾳ. κοβαλεία ἐλέγετο ἡ προσποιητὴ μετ' ἀπάτης παιδιὰ, καὶ κόβαλος ὁ ταύτη χρώμενος. ἔοικε δὲ συνώνυμον τῷ βωμολόχῳ· Φιλόχορος β' Ἀθίδος “οὐ γὰρ ὥσπερ ἔνιοι λέγουσι, βωμολόχον τινὰ καὶ κόβαλον “γίνεσθαι νομιστέον τὸν Διόνυσον.” Ἀριστοτέλης δὲ ἐν ἡ' ζῶων ἱστορίας τὸν ὥτόν φησι κόβαλον καὶ μιμητὴν ὄντα ἀντορχούμενον ἀλίσκεσθαι. Κοινὸν γραμματεῖον καὶ ληξιαρχικόν: τὸ μὲν κοινὸν γραμματεῖον ἐστὶν εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ εἰσαγόμενοι εἰς τοὺς φράτορας καὶ γεννήτας, τὸ δὲ ληξιαρχικὸν εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ εἰς τοὺς δήμους ἐγγραφόμενοι, ὡς δεικνύουσιν ἄλλοι τε ῥήτορες καὶ Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀπολλοδώρου κλήρου. Κοινωνικῶν: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν. κοινωνικοὺς ἂν λέγοι τάχα μὲν τοὺς ἀνέμητον οὐσίαν ἔχοντας ἀδελφοὺς, ὧν ὁ μὲν πατὴρ ἐδύνατο λειτουργεῖν, οἱ δὲ κληρονόμοι τῶν ἐκείνου καθ' ἓνα τριηραρχεῖν οὐκ ἐξήρκουν· τάχα δὲ καὶ περὶ τῶν ἐκούσιον κοινωνίαν συνθεμένων ἐμπορίας ἢ τινος ἄλλου, ὧν ἕκαστος οὐκ εἶχε τὸ ὅλον τίμημα τῆς κοινῆς οὐσίας. ^[15]

Κοιρωνίδαί: ἔστι Λυκούργῳ λόγος οὕτως ἐπιγραφόμενος Ἐρσ' κωνιδῶν διαδικασία πρὸς Κοιρωνίδας, ὃν ἔνιοι Φιλίνου νομίζουσιν· ἔστι δὲ γένος οἱ Κοιρωνίδαί, περὶ ὧν Ἰστρος ἐν τῇ συναγωγῇ τῆς Ἀθίδος φησὶν. ὠνομασμένοι δ' ἂν εἶεν ἀπὸ Κοίρωνος, ὃν νόθον ἀδελφὸν εἶναι φασὶ τοῦ Κρόκωνος, παρ' ὃ καὶ ἐντιμωτέρους εἶναι τοὺς Κροκωνίδας. ὁ δὲ τὸν λόγον γεγραφώς ὅστις ποτ' ἐστὶν, τρισὶν ὀνόμασί φησιν αὐτοὺς προσηγορεῦσθαι· καὶ γὰρ Κοιρωνίδας καὶ Φιλιεῖς καὶ Περιθοίδας. Κολλυτεύς: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. δῆμός ἐστι τῆς Αἰγυῖδος Κολλυτός. Κολωνέτας: Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ἀπελλαῖον περὶ τοῦ θησαυροῦ. τοὺς μισθωτοὺς Κολωνέτας ὠνόμαζον, ἐπειδὴ παρὰ τῷ Κολωνῶ εἰστήκεσαν, ὅς ἐστι πλησίον τῆς ἀγορᾶς, ἔνθα τὸ Ἐφαιστεῖον καὶ τὸ Εὐρυσάκειόν ἐστιν· ἐκαλεῖτο δὲ ὁ Κολωνὸς οὗτος ἀγοραῖος. ^[15]

ἦν δὲ καὶ ἕτερος Κολωνὸς πρὸς τὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερὸν, ὡς Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους· οὗτος δ' ἂν εἴη ὁ τῶν ἱππέων. Φερεκράτης Πετάλῃ οὗτος, πόθεν ἦκει; ἐς Κολωνὸν ἰέμην, οὐ τὸν ἀγοραῖον, ἀλλὰ τὸν τῶν ἱππέων. Δημοσθένης ἐν τοῖς Κολωνῆθέν φησι. περὶ τῶν Κολωνῶν Διόδωρός τε ὁ περιηγητὴς καὶ Φιλόχορος ἐν γ' Ἀθίδος διεξῆλθεν. Κομιστικὰ πλοῖα: Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τῆς φυλακῆς τῶν Τυρρηνῶν. ἔοικε καλεῖσθαι κομιστικὰ πλοῖα ἐν οἷς ἐκόμιζον οἱ Τυρρηνοὶ τὰ ληφθέντα λάφυρα, ὡς αὐτὸς ὁ ῥήτωρ ὑποσημαίνει ἐν τῷ λόγῳ. Κόμματα καὶ κυρήβια: Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Καλλισθένους εἰσαγγελίᾳ. τὰ μὲν κυρήβια ἐστὶ τὰ πίτυρα, τὰ δὲ κόμματα ἔοικεν εἶναι μέρη τινὰ ἢ τῆς καλάμης ἢ τῶν περὶ τὸν σῖτον αὐτὸν ἐν τῷ

στάχυϊ γινομένων ἢ τῶν ἀνθερίκων. Κορδακισμός· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. ὁ κόρδαξ κωμικῆς ὀρχήσεως ἔστιν εἶδος, καθάπερ φησὶν Ἀριστόξενος ἐν τῷ περὶ τῆς τραγικῆς ὀρχήσεως. ^[15]

Lex 183 ἔστι δὲ τοῦνομα καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ, ὡς παρὰ Νικοφῶντι. Κοροπλάθος· Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως. τοὺς ἐκ πηλοῦ ἢ κηροῦ ἢ τινος τοιαύτης ὕλης πλάττοντας κόρας ἢ κόρους οὕτως ὠνόμαζον. Κορσιαί· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. πόλις ἔστι τῆς Βοιωτίας Κορσιαί, ὡς Θεόπομπος ἐν τῇ λ'. Κοτύλαιον ὄρος· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. ἔοικε τὸ ὄρος τῆς Εὐβοίας εἶναι· Ἀρχέμαχος γοῦν ἐν γ' Εὐβοϊκῶν φησὶ “Κότυλος μὲν οὖν φαίνεται κατασχεῖν τὸ ὄρος τὸ νῦν ἀπ' ἐκείνου “Κοτύλαιον καλούμενον.” Κότυς· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. οὗτος ἤρξε τῆς Θράκης ἔτη κδ', διῆγε δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐν τρυφαῖς καὶ ἡδυπαθείαις, ἔπειτα αὐξήσιν λαμβανούσης αὐτῷ τῆς εὐπραγίας εἰς ὠμότητα καὶ ὀργὴν ἐξηγέθη, ὡς καὶ τὴν γυναῖκα, ἐξ ἧς αὐτῷ ἦν τέκνα, διέκοψε μέσην ταῖς αὐτοῦ χερσὶν, ἀπὸ τῶν αἰδοίων ἀρξάμενος. Κραυαλλίδαι· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. ^[15]

Lex 184 Δίδυμός φησι δεῖν γράφεσθαι Κραυγαλλίδαι· οὕτω γὰρ λέγεσθαι τὴν ἐν Φωκεῦσι πλησίον Κίρρας χώραν Κραυγάλλιον, ὡς καὶ Ξεναγόρας ἐν δ' Χρόνων ἱστορεῖ. Κράστις· Δείναρχος ἐν τῷ πρὸς Λυσικράτην. κράστις ἔστιν ἡ πόα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης. Κριθώτην· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Κριθώτη μία πόλις τῶν ἐν Χερρονήσῳ, καθά φησιν Ἑλλάνικος ἐν α' Τρωϊκῶν. Ἔφορος δ' ἐν τῇ δ' φησὶν αὐτὴν κατοικισθῆναι ὑπὸ Ἀθηναίων τῶν μετὰ Μιλτιάδου ἐκεῖ παραγενομένων. Κριωεύς· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον. δῆμός ἐστι τῆς Ἀντιοχίδος Κριώα, ὡς φησι Διόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν δῆμων. Κρώβυλος· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Ἠγήσιππος μὲν ἔστιν ὁ Κρώβυλος ἐπικαλούμενος, κυρίως δὲ εἶδος τι ἐμπλοκῆς ἔστιν ὁ Κρώβυλος, καθά φησι Θουκυδίδης ἐν α'. Κτησίου Διός· Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ἀπελλαῖον. κτήσιον Δία ἐν τοῖς ταμείοις ἰδρύνοντο· Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ νῦν δ' εἰς γυναικωνίτιν εἰσιόνθ' ὅταν ἴδω παράσιτον, τὸν δὲ Δία τὸν κτήσιον ἔχοντα τὸ ταμεῖον οὐ κεκλεισμένον, ἀλλ' εἰστρέχοντα πορνίδα. ^[15]

Lex 185 Κτησιφῶν· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου “τὸ μὲν γὰρ ἐξ “ἀρχῆς, ἄχρι τοῦ λόγου τυχεῖν Φίλιππον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, Κτησιφῶν καὶ Ἀριστόδημος τὴν πρώτην ἔφερον τοῦ φενακισμοῦ.” εἷς τῶν ἰ' πρέσβειων τῶν μετὰ Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου πρεσβευσάντων ἦν οὗτος· ἐκάτερος γοῦν τῶν ῥητόρων ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας πολλάκις αὐτοῦ μνημονεύει. ἕτερος δ' ἂν εἴη τις ὁ τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τοῦ στεφάνου γεγραφὼς Δημοσθένης, καθ' οὗ λόγος ἔστι τῷ Αἰσχίνῃ ὁ κατὰ Κτησιφῶντος. Κυδαθηναίεύς· Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἰππέως κλήρου. Κυδαθήναιον δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Πανδιονίδος, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Κυδαθηναίεύς. Κυδαντίδης· Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Πολύευκτον. δῆμός ἐστι τῆς Αἰγινήδος Κυδαντίδαι. Κυθήριος· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον. Κύθηρος δῆμος τῆς Πανδιονίδος, ἀφ' οὗ ὁ δημότης λέγεται Κυθήριος. Κύθνιοι· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συντάξεως. ^[15]

Lex 186 Κύθνος μία τῶν Κυκλάδων νήσων, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κυθνίων πολιτείᾳ. Κύκλοι· Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλαίσχρου. κύκλοι ἐκαλοῦντο οἱ τόποι ἐν οἷς ἐπωλοῦντο τινες ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ κύκλῳ περιεστάναι τοὺς πωλουμένους. Μένανδρος Ἐφεσίῳ ἐγὼ μὲν ἦδη μοι δοκῶ νῆ τοὺς θεοὺς ἐν τοῖς κύκλοις ἑμαυτὸν ἐκδεδουκότα ὁρᾶν, κύκλῳ τρέχοντα καὶ πωλούμενον. Κυμβίον· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. εἶδος τι ἐκπώματος τὸ κυμβίον. φησὶ δὲ Δίδυμος ἐπίμηκες αὐτὸ εἶναι καὶ στενὸν καὶ τῷ σχήματι παρόμοιον τῷ πλοίῳ ὃ καλεῖται κυμβίον. Κυννίδαι· Λυκοῦργος ἐν τῇ διαδικασίᾳ Κροκωνιδῶν πρὸς Κοιρωνίδας. γένος ἔστι παρ' Ἀθηναίοις οἱ Κυννίδαι. Κυνόσαργες· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. ἐν τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίῳ τὸ Κυνόσαργες. Κυπρόθεμις· ὄνομα κύριον. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς τῶν Ῥοδίων ἐλευθερίας “Σάμον δὲ φρουρουμένην ὑπὸ Κυπροθέμιδος, ὃν “κατέστησε Τιγράνης ὁ βασιλέως ὕπαρχος.” Κύπασσις· Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Βακχίου καὶ Πυθαγόρου, εἰ γνήσιος. ^[15]

Lex 187 οἱ γλωσσογράφοι χιτῶνος εἶδος φασιν αὐτὸν εἶναι τὸν κύπασσιν, οἱ μὲν γυναικείου, οἱ δὲ ἀνδρείου. μέννηται δ' αὐτοῦ Ἰππῶνάξ τε καὶ Ἐκαταῖος ἐν περιόδῳ Εὐρώπης, λέγων “Κίσσιοι δὲ ἐσθῆτα “φορέουσι κυπάσσεις Περσικούς,” καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ταγηνισταῖς. Κύρβεις: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν ἔχειν ἐγγεγραμμένους τοὺς νόμους, εἶναι δ' αὐτοὺς λίθους ὀρθοὺς ἐστῶτας, οὐς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος ἀνατάσεως διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι κύρβεις ἐκάλουν, ὥσπερ καὶ κυρβάσιαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τιθεμένην. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶν “ἀναγράψαντες δὲ “τοὺς νόμους εἰς τοὺς κύρβεις ἔστησαν ἐν τῇ στοᾷ τῇ βασιλείᾳ.” Κύρειον: Ἰσοκράτης Παναηγυρικῶ. Κύρειον στράτευμα τὸ μετὰ Κύρου συναναβεβηκός, ὅτε ἐστράτευσεν ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀρταξέρξην· οὗ μετεῖχε καὶ Ξενοφῶν. Κυρηβίων: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. ^[15]

Lex 188 ὅτι δ' ἐπώνυμόν ἐστι τοῦτο Ἐπικράτους τοῦ Αἰσχίνου κηδεστοῦ καὶ ἐν ἄλλοις δεδήλωται. Κυρία ἐκκλησία: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημέου ξενίας, εἰ γνήσιος. τίνες δὲ αἱ κύρια ἐκκλησίαι Ἀριστοτέλης δεδήλωκεν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, λέγων τοὺς πρυτάνεις συνάγειν τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον, τὴν μὲν βουλὴν ὁσημέραι, πλὴν ἂν τις ἀφέσιμος ᾖ, τὸν δὲ δῆμον τετράκις τῆς πρυτανείας ἐκάστης. “προγράφουσι δέ” φησι “καὶ κυρίαν ἐκκλησίαν, ἐν ᾗ δεῖ τὰς ἀρχὰς ἀποχειροτονεῖν οἱ δοκοῦσι “μὴ καλῶς ἄρχειν, καὶ περὶ φυλακῆς δὲ τῆς χώρας.” καὶ τὰς εἰσαγγελίας ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοὺς βουλομένους ποιεῖσθαι φησι, καὶ τὰ ἐξῆς. Κυρσίλον: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος “τὸν μὲν ταῦτα “συμβουλευσάντα Θεμιστοκλέα στρατηγὸν ἐλόμενοι, τὸν δὲ ὑπ᾽ αὐτὸν ἀποφηνάμενον Κυρσίλον καταλιθώσαντες.” Κώδεια: τὴν τῆς μήκωνος κεφαλὴν οὕτω καλοῦσιν· Ὑπερείδης καὶ Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς “ἀγαθὴν γε κώδειαν.” Κωλιάς: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος. ἐπιθαλασσία ἄκρα τῆς Ἀττικῆς ἐστίν ἡ Κωλιάς, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κώλου ὠνομασμένη· ἐστὶ δ' αὐτόθι Ἀφροδίτης ἱερόν. ^[15]

Lex 189 μέννηται Ἀριστοφάνης κατ' ἀρχὴν τῆς Λυσιστράτης. Λαγίσκα: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Λαΐδα, εἰ γνήσιος. Λαγίσκας τῆς ἐταίρας μνημονεύει καὶ Στράτις ὁ κωμικὸς οὕτω Λαγίσκαν τὴν Ἰσοκράτους παλλακὴν ἰδεῖν με συκάζουσιν εὐναίαν ἔτι τὸν τ' αὐλοτρύπην αὐτόν. Λαμπάδιον: ἦν νῦν ἡμεῖς λαμπάδα καλοῦμεν, οὕτως ὠνόμαζον· Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου καὶ Πλάτων ἐν α' τῆς Πολιτείας. Λαμπάς: Λυσίας ἐν τῷ κατ' Εὐφῆμου. τρεῖς ἄγουσιν Ἀθηναῖοι ἐορτὰς λαμπάδος, Παναθηναίους καὶ Ἡφαιστίους καὶ Προμηθεῖς, ὡς Πολέμων φησὶν ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν τοῖς προπυλαίοις πινάκων. ^[10]

Lex 190 Ἰστρος δ' ἐν α' τῶν Ἀθιδῶν, εἰπὼν ὡς ἐν τῇ τῶν Ἀπατουρίων ἐορτῇ Ἀθηναίων οἱ καλλίστας στολὰς ἐνδεδυκότες, λαβόντες ἡμένας λαμπάδας ἀπὸ τῆς ἐστίας, ὕμνουσι τὸν Ἡφαιστον θύοντες, ὑπόμνημα τοῦ κατανοήσαντα τὴν χρεῖαν τοῦ πυρὸς διδάξαι τοὺς ἄλλους. Λαμπρεῖς: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Κάλλιππον. Λαμπτραὶ δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος, ὡς Διόδωρος φησι. δύο δ' εἰσὶ Λαμπτραί, αἱ μὲν παράλια, αἱ δὲ καθύπερθεν· Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρῳ “Λαμ“πρεὺς ἔγωγε τῶν κάτω.” Λάρκος: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Καλλιππίδην. λάρκος ἐστὶ φορμὸς εἰς ὃν ἄνθρακας ἐνέβαλλον. κέχρηται τῷ ὀνόματι ἄλλοι τε καὶ Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέυσιν. Λαρυγγίζειν: τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν καὶ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι, ἀλλ' ἐπιτηδεύειν περιεργότερον τῷ λάρυγγι χρῆσθαι οὕτως ἐλέγετο· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Λεβάδεια: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυσικλέους. πόλις ἐστὶ τῆς Βοιωτίας. Λέμβος: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ζηνόθεμιν. ^[15]

Lex 191 εἶδος νεὼς ὁ λέμβος· πολλάκις δὲ εἴρηται ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. Λέσχει: Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. Λέσχας ἔλεγον δημοσίους τινὰς τόπους, ἐν οἷς σχολὴν ἄγοντες ἐκαθέζοντο πολλοί. Ὅμηρος οὐδ' ἐθέλεις εὐδεῖν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθὼν ἢ ἐπὶ λέσχην. Κλεάνθης ἐν τῷ περὶ θεῶν ἀπονενεμῆσθαι τῷ Ἀπόλλωνι τὰς λέσχας φησὶν, ἐξέδραις δὲ ὁμοίας γίνεσθαι αὐτάς, καὶ

παρ' ἐνίοις τὸν θεὸν λεσχηνόριον ἐπικαλεῖσθαι. Λευκάς: Δημοσθένης ἐν θ' Φιλιππικῶν. νῆσός ἐστι πρὸ τῆς Ἠπείρου κειμένη. Λεύκη: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος “ἐστεφανωμένους τῷ μαράθῳ καὶ τῇ λεύκῃ.” [10]

Lex 192 ” οἱ τὰ Βακχικὰ τελούμενοι τῇ λεύκῃ στέφονται διὰ τὸ χθόνιον μὲν εἶναι τὸ φυτὸν, χθόνιον δὲ καὶ τὸν τῆς Περσεφόνης Διόνυσον. τὴν δὲ λεύκην πεφυκέναι φασὶ πρὸς τῷ Ἀχέροντι, ὅθεν καὶ ἀχερωΐδα καλεῖσθαι παρ' Ὀμήρῳ· ἥριπε δ' ὥς ὅτε τις δρυς ἥριπεν ἢ ἀχερωΐς ἢ ἐ πίτυς βλωθρή. Λευκὴ ἀκτὴ: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλκιβιάδην. πλειόνων οὐσῶν Λευκῶν, ὡς Δημήτριος ὁ Μάγνης δηλοῖ, ἔοικε τῆς ἐν Προποντίδι μνημονεύειν ὁ ῥήτωρ νῦν. Λευκονοιεύς: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀφόβου. Λευκόνιοιον δῆμος τῆς Λεοντίδος, ὡς Διόδωρός φησιν. Λεῦκτρα: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἔστι δὲ χωρίον Βοιωτικὸν περὶ Θεσπιάς. Λέχαιον: ἐν τῇ πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφὴν ἀπολογία φησὶ Λυσίας ὅτι τὸ Λέχαιον ἐάλω Μνασίππου ἄρχοντος. [10]

Lex 193 ἔστι δὲ τὸ Λέχαιον ἐπίνειον Κορινθίων. Λεωκόρειον: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. τὸ δὲ Λεωκόρειον εἶναί φησι Φανόδημος ἐν θ' Ἀτθίδος ἐν μέσῳ τῷ Κεραμεικῷ. Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ τελεωθέντες τῶν παίδων, οἷς ἐξῆν ἤδη τὰ πατρῶα οἰκονομεῖν, παρ' ὃ καὶ τοῦνομα γεγονέναι, διὰ τὸ τῶν λήξεων ἄρχειν· λήξεις δ' εἰσὶν οἱ τε κληροὶ καὶ αἱ οὐσίαι, ὡς καὶ Δείναρχος ἐν τῇ α' καθ' Ἠγελόχου συνηγορίᾳ ὑπὲρ ἐπικλήρου. Λῆξις: τὸ ἔγκλημα, καθ' ὃν λόγον φαμὲν καὶ λαχεῖν δίκην· Ἰσαῖος ἐν τῇ πρὸς Βοιωτὸν ἐφέσει. Λητή: Ὑπερείδης κατὰ Δημάδου. Λητὴ πόλις ἐστὶ τῆς Μακεδονίας, μνημονεύει δὲ αὐτῆς πολλάκις Μαρσύας ὁ νεώτερος ἐν ζ' Μακεδονικῶν. Λίθος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος “τῶν τε παρόντων καθ' ἧν ἡμῖν οὕτως καὶ πρὸς τὸν λίθον ἄγοντες καὶ ἐξορκοῦντες.” εἰκόασι δ' Ἀθηναῖοι πρὸς τινι λίθῳ τοὺς ὅρκους ποιεῖσθαι, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ καὶ Φιλόχορος ἐν τῷ γ' ὑποσημαίνουσιν. Λικνοφόρος: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. [20]

Lex 194 τὸ λίκνον πρὸς πᾶσαν τελετὴν καὶ θυσίαν ἐπιτήδειόν ἐστιν· ὁ τοῦτο οὖν φέρων λικνοφόρος λέγοιτ' ἄν. Λιπάρα: Δείναρχος Τυρρηνικῷ. μία τῶν καλουμένων Αἰόλου νήσων περὶ τὴν Σικελίαν ἢ Λιπάρα, ὡς Εὐδόξος ζ' περιόδου. Λογισμός: ἡ λογιστικὴ τέχνη· Ἰσοκράτης Βουσίριδι. Λογισταὶ καὶ λογιστήρια: ἀρχὴ τις παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη· εἰσὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα, οἱ τὰς εὐθύνas τῶν διωκημένων ἐκλογίζονται ἐν ἡμέραις τριάκοντα, ὅταν τὰς ἀρχὰς ἀποθῶνται οἱ ἄρχοντες· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. διείλεκται περὶ τούτων Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, ἔνθα δείκνυται ὅτι διαφέρουσι τῶν εὐθύνων. μέμνηται τῆς ἀρχῆς καὶ οἱ κωμικοί· Εὐπολὶς Πόλεσιν ἄνδρες λογισταὶ τῶν ὑπευθύνων χορῶν. λογιστήρια δ' ἐστὶ τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα, ὡς Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους καὶ Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῶν μυστηρίων δηλοῦσιν. Λογοποιός: ὁ ὑφ' ἡμῶν ἱστορικὸς λεγόμενος· Ἰσοκράτης Βουσίριδι καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῷ β'. Λόγου τυχεῖν: ἀντὶ τοῦ ἐπαίνου Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. [15]

Lex 195 Λοιδίας: Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. ὅτι Μακεδονίας ἐστὶ ποταμὸς ἄλλοι τε ἱστοροῦσι καὶ Ἐκαταῖος ἐν περιόδῳ Εὐρώπης. Λουτροφόρος καὶ λουτροφορεῖν: ἔθος ἦν τοῖς γαμοῦσι λουτρὰ μεταπέμπεσθαι ἑαυτοῖς κατὰ τὴν τοῦ γάμου ἡμέραν, ἔπεμπον δ' ἐπὶ ταῦτα τὸν ἐγγύτατα γένους παῖδα ἄρρενα, καὶ οὗτοι ἐλουτροφόρουν. ἔθος δὲ ἦν καὶ τῶν ἀγάμων ἀποθανόντων λουτροφόρον ἐπὶ τὸ μνήμα ἐφίστασθαι· τοῦτο δὲ ἦν παῖς ὑδρίαν ἔχων. λέγει περὶ τούτων Δείναρχος ἔν τε τῷ κατὰ Θεοδότου καὶ ἐν τῇ κατὰ Καλλισθένους εἰσαγγελίᾳ. ὅτι δὲ τὰ λουτρὰ ἐκόμιζον ἐκ τῆς νῦν μὲν Ἐννεακρουνίου καλουμένης κρήνης, πρότερον δὲ Καλλιρρόης, Φιλοστέφανος ἐν τῷ περὶ κρηνῶν φησί. μέμνηται δὲ τοῦ ἔθους οἱ κωμικοί. Λουσιεύς: Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς τὴν Δημέου γραφὴν. δῆμός ἐστι τῆς Οἰνηίδος Λουσιὰ, ἀφ' ἧς ὁ δημότης Λουσιεύς, ὡς Διόδωρός φησιν. Λύκειον: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. [15]

Lex 196 ἔν τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίων ἐστὶ τὸ Λύκειον, ὃ Θεόπομπος μὲν ἐν τῇ κα' Πεισίστρατον ποιῆσαι, Φιλόχορος δ' ἐν τῇ δ' Περικλέους φησὶν ἐπιστατοῦντος αὐτὸ γενέσθαι. Λυκιουργεῖς; Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον. Δίδυμός φησι τὰς ὑπὸ Λυκίου κατεσκευασμένας φιάλας, τοῦ Μύρωνος υἱοῦ, οὕτως εἰρῆσθαι. ἀγνοεῖν δὲ ἔοικεν ὁ γραμματικὸς ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίων ὀνομάτων οὐκ ἂν τις εὔροι γινόμενον, μᾶλλον δὲ ἀπὸ πόλεων καὶ ἔθνων· “κλίνη Μιλησιουργής” Κριτίας φησὶν ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ. μήποτ' οὖν γραπτέον καὶ παρ' Ἡροδότῳ ἐν τῇ ζ', ἀντὶ τοῦ προβόλους δύο Λυκοεργέας, Λυκιεργέας, ἵνα ὥσπερ παρὰ τῷ Δημοσθένει οὕτως ὀνομάζεται τὰ ἐν Λυκίᾳ εἰργασμένα. Λυκοῦργος; εἷς τῶν δέκα ῥητόρων, οὗ πάππος Λυκοῦργος ὁ νομοθέτης. Λύσανδρος; ὄνομα κύριον, Λακεδαιμονίων ναύαρχος. Λυσίμαχος; Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν. ἦν δὲ Ἀριστείδου υἱὸς τοῦ δικαίου ἐπικληθέντος. [15]

Lex 197 ἕτερος δ' ἐστὶ Λυσίμαχος οὗ μνημονεύει Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως ὡς εὐτελοῦς μελοποιῶ. Μ Μαιμακτηριῶν; ὁ πέμπτος μὴν παρ' Ἀθηναίοις; Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Διὸς μαιμάκτου. μαιμάκτης δ' ἐστὶν ὁ ἐνθουσιώδης καὶ ταρακτικὸς, ὡς φησι Λυσιμαχίδης ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησι μηνῶν· ἀρχὴν δὲ λαμβάνοντος τοῦ χειμῶνος ἐν τούτῳ τῷ μηνὶ ὁ ἀὴρ ταραττεται καὶ μεταβολὴν ἵσχει. Μακροκέφαλοι; Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας. ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον, οὗ καὶ Ἡσίοδος μέμνηται ἐν γ' Γυναικῶν καταλόγῳ. Παλαίφατος δ' ἐν ζ' Τρωϊκῶν ἐν τῇ Λιβύῃ φησὶν ὑπεράνω Κόλχων οἰκεῖν τοὺς Μακροκεφάλους. Μαλκίομεν; Δημοσθένης θ' Φιλιππικῶν φησὶ “μένομεν καὶ “μαλακιζόμεθα. [10]

Lex 198 ” ἐν ἐνίοις γράφεται μαλκίομεν, ὅπερ δηλοῖ τὸν ὄρρον φρίττειν. Αἰσχύλος ἔλα, δῖωκ' ἀκμητι μαλκίων ποδὶ. Μάλθη; ὁ μεμαλαγμένος κηρός; Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. Ἰππῶναξ ἔπειτα μάλθη τὴν τρῶπιν παραχρίσας. Μαντινέων διοικισμός; Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης περὶ Λακεδαιμονίων λέγων φησὶ “Μαντινέας διώκισαν,” καὶ Ἐφορος ἐν τῇ κ' φησὶν ὅτι εἰς ε' κώμας τὴν Μαντινέων διώκισαν πόλιν Λακεδαιμόνιοι. Μαργίτης; Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος “ἔπωνυμίαν δὲ “Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτην ἔθετο.” καὶ Μαρσύας ἐν ε' τῶν περὶ Ἀλεξάνδρου ἱστορεῖ λέγων Μαργίτην ὑπὸ Δημοσθένους καλεῖσθαι τὸν Ἀλέξανδρον. ἐκάλουν δὲ τοὺς ἀνοήτους οὕτω διὰ τὸν εἰς Ὀμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην, ὅπερ ποίημα Καλλίμαχος θαυμάζειν ἔοικεν. Μαρώνεια; Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ. τόπος ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς. ἔστι μέντοι καὶ πόλις ἐν Θράκῃ Μαρώνεια, ἣν φασιν εἶναι τὴν ὑφ' Ὀμήρου Ἴσμαρον καλουμένην· μνημονεύουσι δὲ αὐτῆς Δημοσθένης τε ἐν τῷ πρὸς Πολυκλέα καὶ Ἐφορος ἐν τῇ δ'. [15]

Lex 199 Μασσαλία; Ἰσοκράτης μὲν φησιν ἐν Ἀρχιδάμῳ ὡς Φωκαεῖς φυγόντες τὴν τοῦ μεγάλου βασιλέως δεσποτείαν εἰς Μασσαλίαν ἀπώκησαν· ὅτι δὲ πρὸ τούτων τῶν χρόνων ἤδη ὑπὸ Φωκαέων ὥκιστο ἡ Μασσαλία καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Μασσαλιωτῶν πολιτείᾳ δηλοῖ. Μάστειρα; ἐν ἡ' Φιλιππικῶν Δημοσθένης “τῶν μὲν ἐν Θράκῃ “κακῶν· τί γὰρ ἂν ἄλλο τις εἴποι Δρογγίλον καὶ Καβύλην καὶ “Μάστειραν;” μήποτε γραπτέον Βάστειραν ἢ Πίστειραν ἢ Ἐπίμαστον, ἐπεὶ ταύτας τὰς πόλεις εὐρίσκομεν παρ' Ἀναξιμένη ἐν ζ' τῶν περὶ Φίλιππον, τὴν δὲ Μάστειραν οὐδαμοῦ μνήμης τυχούσαν. Μαστῆρες; Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Πάγκαλον. ἔοικεν ἀρχὴ τις εἶναι ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τοῦ ζητεῖν τὰ κοινὰ τοῦ δήμου, ὡς οἱ ζητῆται καὶ οἱ ἐν Πελλήνῃ μάστροι, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πελληνέων πολιτείᾳ. Ματρυλεῖον; Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Προξένου. Ἡρακλέων καὶ Δίδυμος τόπον τινὰ φασιν εἶναι ἐν ᾧ γρᾶες διατρίβουσαι δέχονται τοὺς βουλομένους καταμεθυσθῆναι· Μένανδρος Ἐπιτρέπουσιν οὐκ οἰμώζεται καταφθαρεῖς ἐν ματρυλεῖῳ τὸν βίον; Μαύσωλος; Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. [5]

Lex 200

ὄνομα κύριον, ἄρχων Καρῶν. φησὶ δὲ αὐτὸν Θεόπομπος μηδενὸς ἀπέχεσθαι πράγματος χρημάτων ἔνεκα. Μαχάτας: ὄνομα κύριον. Μέδιμνος: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλισθένους. μέτρον ἐστὶ ξηρῶν, οἶον πυρῶν ἢ κριθῶν, ἔχει δὲ χοίνικας μῆ', καθά φησι Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνὸς ἐν τοῖς ἐξηγητικοῖς τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου. Μεθώνη: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. λέγοι ἂν τὴν ἐν Θράκῃ, ἣν πολιορκῶν Φίλιππος ἐξεκόπη τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν. Δημήτριος δ' ὁ Μάγνης ἐν ταῖς Συνωνύμοις πόλεσι τέσσαρας εἶναι φησι Μεθώνας. Μείον καὶ μειαγωγός: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Στρατοκλέα “παρέ”στησε μείον.” θῦμά ἐστιν ὃ τοῖς φράτορσι παρεῖχον οἱ τοὺς παῖδας εἰσάγοντες εἰς τούτους. Ἐρατοσθένης δ' ἐν τοῖς περὶ κωμωδίας φησὶν οὕτως “νόμου ὄντος μὴ μείον εἰσάγειν ὠρισμένου τινός, ἐπὶ “σκώπτοντες μετὰ παιδιᾶς πάντα τὸν εἰσάγοντα μείον ἔφασαν εἰσά”γειν, ὅθεν τὸ μὲν ἱερεῖον μείον προσηγορεύθη, μειαγωγὸς δὲ ὁ εἰσά”γων. ^[15]

Lex 201 ” Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν “οἱ φράτορές” φησιν, “ἵνα “μείζονας νέμονται μερίδας, ἐφώνουν ἐστῶτες ἰσάνειν δεῖν, μείον “γάρ ἐστι.” περὶ δὲ τοῦ μειαγωγοῦ Εὐπολις ἐν Δήμοις τοιγαροῦν στρατηγὸς οὐδεὶς ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου ἐδύναθ', ὥσπερ μειαγωγὸς ἐστιῶν – – – τῆς τοῦδε νίκης πλείον' ἐλκύσαι σταθμόν. μειαγωγῆσαι δὲ ἐστὶ τὸ ἐπιδοῦναι τοῖς φράτορσι τὸ μείον, ὡς Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς. Μελανίππειον: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος. Μελανίππου τοῦ Θησέως ἡρῶν ἐστιν, ὡς φησιν Ἀσκληπιάδης Τραγωδουμένοις. Κλείδημος δ' ἐν α' Ἀτθίδος ἐν Μελίτῃ αὐτὸ εἶναι λέγει. Μελάνωπος: Δημοσθένης κατ' Ἀνδροτίωνος. ὄνομα κύριον, κηδεστὴς Διοφάντου τοῦ ῥήτορος. Μελίνη: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. ὁσπρίου ἐστὶ σπέρμα, καὶ ἀρσενικῶς λέγουσι· θηλυκῶς δὲ Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ “κνήμη με“λίνης” καὶ Ἡρόδοτος “σπεύροντες μελίην. ^[15]

Lex 202 ” Ξενοφῶν Ἀναβάσεως α' “καὶ σίτου καὶ μελίνης,” ἐν δὲ τῷ αὐτῷ “πολὺν δὲ σήσαμον καὶ “μέλινον” καὶ ἐν ζ' “καὶ ὁσπρια πάντα καὶ μελίνους.” ἔνιοι μὲν οὖν εἶδος κέγχρου νομίζουσι τὴν μελίην, ὅπερ τινὰς καλεῖν ἔλυμον· Θεόφραστος δὲ ἐν ζ' περὶ φυτῶν ὡς διαφέροντα ταῦτα ἀναγράφει, “κέγχρον ἢ μελίην ἢ ἔλυμον.” Μελίτη: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. δῆμός ἐστι τῆς Κεκροπίδος κεκληῖσθαι δὲ φησι τὸν δῆμον Φιλόχορος ἐν γ' ἀπὸ Μελίτης θυγατρὸς κατὰ μὲν Ἡσίοδον Μύρμηκος, κατὰ δὲ Μουσαῖον Δίου τοῦ Ἀπόλλωνος. Μένδη: Δημοσθένης κατὰ Λακρίτου. μία πόλις ἐστὶ τῶν ἐν Παλλήνῃ Μένδη, ὑπὸ Ἐρετριέων ὠκισμένη. Μενέλαος: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. ἀδελφὸς Φιλίππου ὁμοπάτριος. Μεσεγγύημα: τὸ ὁμολογηθὲν ἀργύριον παρ' ἀνδρὶ μέσῳ γινομένῳ ἐγγυητῇ τῆς ἀποδόσεως. ^[10]

Lex 203 καὶ μεσεγγυήσασθαι τὸ ποιῆσαι τοῦτο λέγεται, ὡς ὑποσημαίνει Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Μεταγειτνίων: Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Ξενίππου. ὁ δεύτερος μὴν παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλεῖται. ἐν δὲ τούτῳ Ἀπόλλωνι Μεταγειτνίῳ θύουσιν, ὡς Λυσιμαχίδης ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησι μηνῶν. Μεταλλεῖς: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Διοχάρη, εἰ γνήσιος. οἱ τὰ μέταλλα ἐργαζόμενοι μεταλλεῖς ὀνομάζονται. ἔστι δὲ καὶ δῖαμα Φερεκράτους Μεταλλεῖς, ὅπερ Νικόμαχόν φησι πεποιηκέναι Ἐρατοσθένης ἐν ζ' περὶ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. Μεταπύργιον: Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῶν ἰδίων εὐεργεσιῶν. τὸ ἐν μέσῳ οἰκοδόμημα τῶν ἐπὶ τοῦ τείχους πύργων μεταπύργιον ἐλέγετο. οὕτω καὶ Θουκυδίδης πολλάκις, ὥσπερ ἐν τῇ γ'. Μετοίκιον: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας. μέτοικος μὲν ἐστὶν ὁ ἐξ ἐτέρας πόλεως μετοικῶν ἐν ἐτέρᾳ καὶ μὴ πρὸς ὀλίγον ὡς ξένος ἐπιδημῶν, ἀλλὰ τὴν οἴκησιν αὐτόθι καταστησάμενος. ἐδίδοντο δὲ ὑπ' αὐτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος δραχμαὶ ἰβ', ὅπερ ὠνόμαστο μετοίκιον, ὡς δηλοῖ Εὐβουλος ἐν τῇ Πλαγγόνι. ^[15]

Lex 204 Ἰσαῖος δ' ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους ὑποσημαίνει ὅτι ὁ μὲν ἀνὴρ ἰβ' δραχμὰς ἐτέλει μετοίκιον, ἡ δὲ γυνὴ ζ', καὶ ὅτι τοῦ υἱοῦ τελοῦντος ἡ μήτηρ οὐκ ἐτέλει· μὴ τελοῦντος δ' ἐκείνου αὐτὴ τελεῖ. ὅτι δὲ καὶ οἱ δοῦλοι ἀφθενέες ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐτέλουν τὸ μετοίκιον ἄλλοι τε τῶν κωμικῶν δεδηλώκασιν καὶ Ἀριστομένης. Μένανδρος δ' ἐν Ἀνατιθεμένῃ καὶ ἐν

Διδύμαις πρὸς ταῖς ἰβ' δραχμαῖς καὶ τριώβολόν φησι τούτους τελεῖν, ἴσως τῷ τελώνῃ. οἱ μέντοι μὴ τιθέντες τὸ μετοίκιον μέτοικοι ἀπὴγοντο πρὸς τοὺς πωλητὰς, καὶ εἰ ἐάλωσαν ἐπιπράσκοντο, ὥς φησι Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος. ἐνεβίβαζον δὲ καὶ εἰς τὰς ναῦς τοὺς μετοίκους, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν Φιλιππικοῖς δηλοῖ. ἐκάλουν δὲ οἱ κωμικοὶ σκαφέας τοὺς μετοίκους, ἐπεὶ ἐν ταῖς πομπαῖς τὰς σκάφας ἐκόμιζον οὗτοι. Μετωινώσασθαι: ἀντὶ τοῦ μεταθέσθαι τὸν φαῦλον οἰωνὸν Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους. Μετρονόμοι: ἀρχὴ τις Ἀθηναίων ἐστιν ἢ τῶν μετρονόμων, ὡς Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλισθένους. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ι', ε' μὲν εἰς Πειραιᾶ, ε' δ' εἰς ἄστν, εἶχον δὲ τὴν ἐπιμέλειαν ὅπως δίκαια ἦ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ δηλοῖ. ^[15]

Lex 205 Μέταυλος: Λυσίας ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ Ἐρατοσθένους φόνου ἀπολογίᾳ. μέταυλός ἐστιν ἡ ῥυπαρὰ λεγομένη αὐλὴ, οὗ ὄρνιθες ἦσαν. Ἀριστοφάνης Λημνίαις καὶ Μένανδρος Θαΐδι. Μηκύβερνα: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου. πόλις ἐστὶν ἐν Θράκῃ σταδίου κ' ἀπέχουσα τῆς Ὀλύμπου ἢ Μηκύβερνα. Μηλόβιος: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους. ἔστι δὲ εἷς τῶν λ' τῶν παρ' Ἀθηναίοις τυραννησάντων. Μητῶιον: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος. τοὺς νόμους ἔθεντο ἀναγράψαντες ἐν τῷ μητρώῳ· δηλοῖ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου. Μίκων: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας “καὶ Μίκωνα τὸν “γράψαντα καταδεῶς τοὺς Ἕλληνας ἐξημίωσαν.” Μόλπας: Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ Διογένους κλήρου φησὶ “Μόλ” πῖς ὁ τῶν ι' τῶν ἐν Πειραιεῖ. ^[15]

Lex 206 ” οἱ δ' ἄρα κατὰ τοὺς λ' δέκα ἄνδρες ἦρχον ἐν Πειραιεῖ, ὧν εἷς ἦν ὁ Μόλπας, ὡς Ἀνδροτίων ἐν γ' Ἀτθίδος. Μοιροκλῆς: ὄνομα κύριον, Σαλαμίνιος, τῶν παρ' Ἀθηναίοις οὐκ ἀφανῶς πολιτευσαμένων. Μοιρολογχῆσαι: ἀντὶ τοῦ μέρους μεταλαβεῖν Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς Καλλίου ἔνδειξιν ἀπολογίᾳ. Μουνυχία: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος. ^[5]

Lex 207 τόπος παραθαλάσσιος ἐν τῇ Ἀττικῇ. Ἑλλάνικος δὲ ἐν β' Ἀτθίδος ὠνομάσθαι φησὶν ἀπὸ Μουνύχου τινὸς βασιλέως τοῦ Παντακλέους. Μουνυχιῶν: Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Ξενοφίλου. ὁ δέκατος μὴν παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλεῖται, ἐν δὲ τούτῳ τῷ μηνὶ Ἀρτέμιδι θύεται Μουνυχία. Μουσαῖος: Λυσίας πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφὴν, εἰ γνήσιος, “καὶ δύο παῖδας αὐτῷ ἀκολουθούτους εἶναι, ὧν οὗτος τὸν μὲν Μουσαῖον “καλεῖ, τὸν δὲ Ἡσίοδον.” ὅτι μὲν ὁ κρινόμενος ἐπετήδευσε τοὺς οἰκέτας οὕτω καλεῖν δηλον· περὶ δὲ Μουσαίου Ἀριστόξενος ἐν τοῖς Πραξιδαμαντείοις φησὶν ὅτι οἱ μὲν ἐκ Θράκης εἰρήκασιν τὸν ἄνδρα εἶναι, οἱ δὲ αὐτόχθονα ἐξ Ἑλευσίνος. εἰρήκασιν δὲ περὶ αὐτοῦ ἄλλοι τε καὶ Γλαῦκος. Μόραν: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. συντάγματα τινα Λακωνικὰ οὕτω καλεῖται. διείλεκται δὲ περὶ τούτων Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ. φησὶ δὲ ὡς εἰσὶ μόραι ἐξ ὠνομασμένοι, καὶ διήρηνται εἰς τὰς μόρας Λακεδαιμόνιοι πάντες. ^[15]

Lex 208 Ξενοφῶν δὲ ἐν τῇ Λακωνίων πολιτείᾳ φησὶν “ἐκάστη δὲ τῶν πολιτικῶν μορῶν ἔχει πο“λέμαρχον ἓνα, λοχαγοὺς δ', πεντηκοστύας ἡ', ἐνωμοτάρχας ις’.” Μυλωθρός: ὁ μυλῶνα κεκτημένος καὶ ἐργαζόμενος ἐν αὐτῷ· Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλισθένους πολλάκις. ἔστι δὲ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς πολὺ τοῦνομα. Μύριοι ἐν Μεγάλῃ πόλει: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. συνέδριόν ἐστι κοινὸν Ἀρκάδων ἀπάντων, οὗ πολλάκις μνημονεύουσιν οἱ ἱστορικοί. διείλεκται δὲ περὶ αὐτῶν καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ κοινῇ Ἀρκάδων πολιτείᾳ, ἀρχόμενος τοῦ βιβλίου. Μύρτανον: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφώντος. φρούριον ἦν ἐν Θράκῃ, ὡς Μαρσύας ὁ πρεσβύτερος ἐν ζ' Μακεδονικῶν καὶ Ἀναξιμένης ἐν Φιλιππικοῖς. Μύρτις: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος καταλέγων τοὺς προδεδωκότας ἐκάστην πόλιν φησὶν “Ἀργεῖους Μύρτις, Τελέδαμος, “Μναςέας. ^[10]

Lex 209 ” Θεόπομπος δ' ἐν τῇ να' Πασέαν καὶ Ἀμυρταῖον ὀνομάζει τῶν Ἀργείων τοὺς μακεδονίζοντας. ἰδεῖν οὖν εἰ γραφικά ἐστὶν ἁμαρτήματα. Μυσῶν λείαν: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος.

παροιμία τίς ἐστιν οὕτω λεγομένη, ἣν φησι Δήμων ἐν α' περὶ παροιμιῶν τὴν ἀρχὴν λαβεῖν ἀπὸ τῶν καταδραμόντων ἀστυγειτόνων τε καὶ ληστῶν τὴν Μυσίαν κατὰ τὴν Τηλέφου τοῦ βασιλέως ἀποδημίαν. κέχρηνται δὲ τῇ παροιμίᾳ ἄλλοι τε καὶ Στράτις ἐν Μηδείᾳ καὶ Σιμωνίδης ἐν ἰάμβοις. Ν Ναῖς: ἐταῖρα τις Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Φιλωνίδου, εἰ γνήσιος, καὶ Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ. μήποτε δὲ καὶ ἐν τῷ Πλούτῳ, ὅπου φησὶν ὁ κωμικὸς ἐρᾷ δὲ Λαῖς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου, γραπτέον ἦν διὰ τοῦ Ν Ναῖς. Νάννιον: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους, εἰ γνήσιος. ^[15]

Lex 210 Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐταῖρων Αἶγα λέγεσθαι φησι ταύτην τὴν ἐταῖραν διὰ τὸ θάλλον τὸν κάπηλον καταφαγεῖν· ὅτι γὰρ θαλλῶ χαίρουσιν αἱ αἶγες καὶ Σοφοκλῆς Ποιμέσιν ἐωθινὸς γὰρ, πρὶν τιν' αὐλιτῶν ὄρᾶν, θαλλὸν χιμαίραις προσφέρων νεοσπάδα, εἶδον στρατὸν στείχοντα παρ' Ἀλίαν ἄκραν. ἔστι δὲ αὐτῆς μνήμη καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. Ἀντιφάνης δὲ ὁ νεώτερος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐταῖρων τὴν Νάννιον φησι Προσκήνιον ἐπονομάζεσθαι διὰ τὸ ἔξωθεν δοκεῖν εὐμορφοτέραν εἶναι. Ναύκληρος: Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρίχους οὐ μόνον ὡς ἡ συνθήθεια χρῆται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ δηλοῖ ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα καὶ Σαννυρίων Γέλῳτι καὶ Δίφιλος Ἐμπόρῳ. Ναυκραρικά: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. ^[10]

Lex 211 μήποτε δὲ βέλτιον φέρεται ἐν τοῖς Ἀττικιστοῖς Ναυκρατικά, ἵν' ἢ ἀπὸ Ναυκρατικῶν πλοίου ἢ Ναυκρατικῶν ἐμπλεόντων· ἡ γὰρ Ναύκρατις τὸ παλαιὸν ἐμπόριον ἦν τῆς Αἰγύπτου. ἐὰν δὲ ἢ ναυκραρικά, εἴη ἂν τὰ τῶν ἀρχόντων· ναυκράρους γὰρ τὸ παλαιὸν τοὺς ἄρχοντας ἔλεγον, ὡς καὶ ἐν τῇ ε' Ἡρόδοτος δηλοῖ. Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶ “κατέστησαν δὲ δημάρχους τὴν αὐτὴν ἔχοντας ἐπιμέλειαν τοῖς “πρότερον ναυκράροις.” [δήμους ἀντὶ τῶν ναυκραριῶν ἐποίησαν.] Ναυτοδίκαι: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλκιβιάδην, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν οἱ ναυτοδίκαι· Κρατερὸς γοῦν ἐν τῷ δ' τῶν Ψηφισμάτων φησὶν “ἐὰν δέ τις ἐξ ἀμφοῖν ξένοι γεγωνὼς “φρατρίζη, διώκειν εἶναι τῷ βουλομένῳ Ἀθηναίων, οἷς δίκαι εἰσὶ, “λαγχάνειν δὲ τῇ ἔνῃ καὶ νέᾳ πρὸς τοὺς ναυτοδίκας. ^[10]

Lex 212 Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοφάνους “ἐθέλω βάψας πρὸς ναυτοδίκας ξένον ἐξαίφνης – –.” Νεαλῆς: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοφάνους, εἰ γνήσιος. ὁ νεωστὶ ἐαλωκὼς οὕτως ἐλέγετο κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν ἰχθύων. Νεβρίζων: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος. οἱ μὲν ὡς τοῦ τελοῦντος νεβρίδα ἐνημμένον ἢ καὶ τοὺς τελουμένους διαζωννύντος νεβρίσιν, οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ νεβροῦς διασπᾶν κατὰ τινὰ ἄρρητον λόγον. ἔστι δὲ ὁ νεβρισμὸς καὶ παρὰ Ἀριγνώτῃ ἐν τῷ περὶ τῶν τελετῶν. Νεήλατα: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφώντος κατ' ἔλλειψιν ἀντὶ τοῦ νεήλατα ἄλφιτα, τὰ νεωστὶ ἀληλεσμένα, ἃ δὴ μέλιτι ἀναδεύοντες, ἀσταφίδας τε καὶ χλωροὺς ἐρεβίνθους ἐπεμβάλλοντες, τοῖς τὰ ἱερὰ τελοῦσιν ἔνεμον. ἐκάλουν δὲ αὐτὰ οἱ μὲν ἀμβροσίαν, οἱ δὲ μακαρίαν. Νεμεὰς Χαράδρα: Αἰσχίνης περὶ τῆς πρεσβείας. οὕτω τόπος τις ἐκαλεῖτο ἐν Πελοποννήσῳ “πλησίον τῆς Νεμεάδος Χαράδρας” Ὑφορος ἐν κγ'. ^[15]

Lex 213 Νεμέας αὐλητρίδος μνημονεύει Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους, εἰ γνήσιος. ὁ δὲ Πολέμων ἐν τοῖς περὶ τῆς ἀκροπόλεως παρατίθεται ψήφισμα καθ' ὃ ἀπείρητο Ἀθήνησιν ὄνομα πεντετηρίδος τίθεσθαι δούλην ἢ ἀπελευθέρᾳ ἢ πόρνην ἢ αὐλητρίδι· ἄξιον οὖν ἀπορῆσαι πῶς οὕτως ὠνομάζετο ἡ αὐλητρίς. Νεμέσεια: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Σπουδίου. μήποτε ἑορτὴ τις ἦν Νεμέσεως, καθ' ἣν τοῖς κατοικομένοις ἐπετέλουν τὰ νομιζόμενα. Νέων: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος. περὶ τῆς πρὸς Φίλιππον τούτου φιλίας Θεόπομπος ἐν β' Φιλιππικῶν ἱστορεῖ. Νεώρια καὶ νεώσοικοι: μήποτε νεώρια λέγεται ὁ τόπος ἅπας εἰς ὃν ἀνέλκονται αἱ τριήρεις καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ καθέλκονται, ὡς ὑποσημαίνουσι Λυκοῦργος τε ἐν ἀπολογισμῷ ὧν πεπολίτευται καὶ Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. Νεῶσι: Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου.

πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Φωκίδι, ἣν Ἡρόδοτος μὲν ἐν η' Νεῶνα ὀνομάζει, Ἀνδροτίων δ' ἐν ζ' Ἀτθίδος Νεῶνας. Νίκαια: Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. ^[15]

Lex 214 ἔστι δὲ πόλις τῆς Λοκρίδος ἐπιθαλαττίδιος. Νικάνωρ: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους. τρεῖς γεγόνασι Νικάνορες, ὁ μὲν υἱὸς Βαλάκρου, ἕτερος δὲ Παρμενίωνος υἱὸς, ἄλλος δὲ Σταγειρίτης τὸ γένος, οὗ μνημονεύοι ἂν νῦν ὁ ῥήτωρ. Νίκη Ἀθηνᾶ: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. ὅτι δὲ Νίκης Ἀθηνᾶς ξόανον ἄπτερον, ἔχον ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ ῥόαν, ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κράνος, ἐτιμάτο παρ' Ἀθηναίοις δεδήλωκεν Ἡλιδώωρος ὁ περιηγητὴς ἐν α' περὶ ἀκροπόλεως. Νοθεΐα: τὰ τοῖς νόθοις ἐκ τῶν πατρῶων διδόμενα οὕτω καλεῖται, ἣν δὲ μέχρι χιλίων δραχμῶν Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Καλλιφάνη ξενίας, εἰ γνήσιος, Ἰσαῖος πρὸς Λυσίβιον περὶ ἐπικλήρου. Ἀριστοφάνης Ὅρνισι τί δ' ἦν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδῶ τὰ χρήματα τὰ νοθεῖ ἀποθνήσκων; ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἔῃ. τίνων δ' οὐκ ἔξῃν τοῖς νόθοις μετέχειν δεδήλωκεν Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας β'. Δημοσθένης δ' ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους φησὶν ὡς εἰς τὸ Κυνόσαργες ἐτέλουν. Νομοφύλακες: ἀρχὴ τις παρ' Ἀθηναίοις οὕτως ἐκαλεῖτο, διαφέρουσα τῶν θεσμοθετῶν Δεῖναρχος κατ' Ἱμεραίου καὶ ἐν τῷ κατὰ Πυθέου. ^[20]

Lex 215 Φιλόχορος δὲ ἐν τῷ ζ' ἄλλα τέ τινα διεξῆλθε περὶ αὐτῶν καὶ ὅτι οὗτοι τὰς ἀρχὰς ἐπηνάγκαζον τοῖς νόμοις χρῆσθαι. Νότιον: Λυσίας κατὰ Μαντίου. ὅτι δὲ ἐστὶ χωρίον προκείμενον τῆς Κολοφωνίων πόλεως Θεόπομπος ἐν τῇ ιε' φησὶν. Νύμφαιον: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος φησὶ "Νύμφαιον τὸ ἐν τῷ Πόντῳ." Κρατερός δὲ ἐν θ' τῶν Ψηφισμάτων φησὶν ὅτι Ἀθηναίοις τὸ Νύμφαιον ἐτέλει τάλαντον. Ξ Ξενίζειν: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέρει πολλάκις. ἔνιοι μὲν οἷον ξένη διαλέκτῳ χρῆσθαι, τάχα δ' ἂν εἴη μᾶλλον τὸ ἐν τῇ ξένη διατρίβειν. Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. συνεστήσατο δ' αὐτὸ πρῶτον Κόνων, παρέλαβε δ' αὐτὸ Ἰφικράτης ὕστερον καὶ Χαβρίας ὃ χρησάμενοι τὴν Λακεδαιμονίων μόραν κατέκοψαν στρατηγοῦντος αὐτοῖς Ἰφικράτους καὶ Καλλίου, καθά φησιν Ἀνδροτίων τε καὶ Φιλόχορος. Ξενιτευόμενος: ἀντὶ τοῦ μισθοφοροῦντας, ξένοι δὲ οἱ μισθοφόροι. Ἰσοκράτης Φιλίππῳ κἂν τινι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐπιστολῶν. Ἀντιφάνης Εὐθυδίκῳ ἐγὼ ξενιτευόμενος ἐστρατευόμην. Ξηραλοφεῖν: Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. ^[20]

Lex 216 Ξηραλοφεῖν ἔλεγον τὸ χωρὶς λουτρῶν ἀλείφεσθαι, ὡς Δίδυμος ἐν κη' Τραγικῆς λέξεως καὶ Νίκανδρος ἐν ιη' Ἀττικῆς διαλέκτου, προστιθεὶς ὅτι μήποτε καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ἀλειπτῶν λεγόμενον ξηροτριβεῖσθαι οὕτως ἐλέγετο. Σοφοκλῆς Πηλεΐ καὶ Ξηραλοφῶν εἵματος διὰ πτυχῶν. Ξυπεταῖνες: Ὑπερείδης κατ' Ἀρχεστρατίδου. δῆμος τῆς Κεκροπίδος Ξυπέτη, ἀφ' ἧς ὁ δημότης Ξυπεταίων, ὡς Διόδωρος. Ξυστίς: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Νικόδημον καὶ Κριτόβουλον. γυναικεῖόν τι ἔνδυμά ἐστιν ἢ ξυστίς πεποικιλμένον, ὡς δῆλον ποιοῦσιν ἄλλοι τε τῶν κωμικῶν καὶ Ἀντιφάνης ἐν Εὐπλοίᾳ τὸν ποικίλ' ὥσπερ ξυστίδ' ἡμφιεσμένον. ἔστι μὲν καὶ τραγικόν τι ἔνδυμα οὕτω καλούμενον, ὡς Κρατῖνος ἐν Ὠραῖς, ἔστι δὲ καὶ ἵππικόν ἔνδυμα, ὡς Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. ^[10]

Lex 217 Ο ὀβολοστατοῖ: ἀντὶ τοῦ δανεῖζοι Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου, εἰ γνήσιος. ἐν δὲ τῷ πρὸς Λακράτην διασαφῶν φησὶν "οὐδ' ἂν εἰ "πολὺ ἐλάττονα τόκον λογίσαιτό τις ἢ ὅσον οὗτοι οἱ ὀβολοστατοῦντες "τοὺς ἄλλους πράττονται." ὀβολοστατάς δ' ἔλεγον τοὺς δανειστάς, ὡς παρὰ τε Ὑπερείδῃ ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου καὶ πολλάκις ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. Ὀδός: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους φησὶν "ἡ ἐν ὁδῷ "καθελών" ἀντὶ τοῦ ἐν λόχῳ καὶ ἐνέδρᾳ. τοιοῦτον δὲ εἶναι καὶ τὸ Ὀμηρικόν φασιν "ἡ ὁδὸν ἐλθέμεναι." εἰ δὲ ψιλωθείη ἢ προτέρα, σημαίνει τὸν βαθμόν, ὡς παρὰ Λυσίᾳ ἐν τῷ κατὰ Φιλίππου, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. Ὄθνεϊος: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Στρατοκλέους ἀντὶ τοῦ ἀλλότριος, ὡς καὶ παρὰ Πλάτωνι ἐν α' Νόμων. Οἴθηεν: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου. ^[15]

Lex 218

δήμος τῆς Πανδιονίδος ἡ Οἴη, ὡς Διόδωρος· Οἴηθεν δὲ ἀπὸ τόπου ἐπίρρημα. Φιλόχορος δ' ἐν τῇ γ' τὴν Οἴην Κεφάλου μὲν θυγατέρα, Χάροπος δὲ γυναῖκα ἱστορεῖ. Οἰκέως· Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θεομνήστου ὥσπερ ἐξηγούμενος τοῦνομα φησὶ “τὸ δὲ οἰκέως θεράπωντος.” Οἴκημα· ἀντὶ τοῦ δεσμωτήριον Δεῖναρχος ἐν Τυρρηνικῷ καὶ ἐν τῷ κατὰ Ποσειδίου, ἀντὶ δὲ τοῦ πορνεῖον Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. Οἰκίσκωι· ἀντὶ τοῦ μικρῷ τινι οἴκῳ Δημοσθένους ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος. ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὕψ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνιθοτροφεῖον οἰκίσκον· Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς, Μεταγένης Αὔραις. ἐκ τούτων δ' ἔοικε πλανώμενος ὁ Δίδυμος καὶ τὸ Δημοσθενικὸν ἐξηγεῖσθαι. Οἰνήϊς· Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα. μία τῶν δέκα φυλῶν παρ' Ἀθηναίοις. Οἰνόη καὶ Οἰναῖος· Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα “καὶ ἔφασαν ἐν Οἰνόῃ ἀκοῦσαι ὅτι μάχη εἴη γεγονυῖα.” ^[10]

Lex 219 ” Οἰνόη δὴμος τῆς Ἰπποθωντίδος πρὸς Ἑλευθέραις, ὁ δὲ τῆς Αἰαντίδος πρὸς Μαραθῶνι· ἀφ' ἐκατέρου δὲ τῶν δήμων ὁ δημότης Οἰναῖος καλεῖται. μνημονεύει δ' ἂν νῦν ὁ ῥήτωρ τοῦ πρὸς Ἑλευθέραις, οὗ καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ β'. Οἶον· Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τῆς ποιήσεως. δῆμοί εἰσιν ἐν τῇ Ἀττικῇ διττοὶ οὐδετέρως λεγόμενοι, καλοῦνται δὲ Οἶον. κεκληῖσθαι δὲ φησιν οὗτω Φιλόχορος ἐν τῇ γ' διὰ τὸ μηδαμῶς οἰκητὸν τόπον ἔχειν, ἀλλὰ μεμονώσθαι· τὸ γὰρ μόνον οἶον ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι. ἔστι δὲ τὸ μὲν Κεραμεικὸν Οἶον τῆς Λεοντίδος φυλῆς, τὸ δὲ Δεκελεικὸν τῆς Ἰπποθωντίδος, ὡς Διόδωρος. οἱ δὲ δημόται ἐκατέρωθεν ἐλέγοντο ἐξ Οἶου. ἄλλοι δ' ἦσαν οἱ λεγόμενοι Οἴηθεν, ὡς προεῖρηται. Οἶος εἶ καὶ οἶός τε εἶ· τὸ μὲν χωρὶς τοῦ τέ σημαίνει τὸ βούλει καὶ προήρησαι, τὸ δὲ σὺν τῷ τέ τὸ δύνασαι. ἀμφοτέροις ἐχρήσατο Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Λυσιθέου, εἰ γνήσιος. Οἰσύμη· Ἀντιφῶν ἐν τῷ κατὰ Λαισποδίου. ^[15]

Lex 220 πόλις ἐστὶ τῆς Θράκης, καθά φασιν ἄλλοι τε καὶ Ἐφορος ἐν δ'. “Ὅτι διαμαρτάνει Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λέγων Πλαταιέας γεγράφθαι ἐν τῇ Ποικίλῃ στοᾷ· οὐδεὶς γὰρ τοῦτο εἴρηκεν, ὥσπερ οὐδὲ Κρατερός ἐν τῇ τῶν ψηφισμάτων συναγωγῇ. Ὁ κάτωθεν νόμος· Δημοσθένους ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Δίδυμος “ἦτοι” φησὶ “τὴν ἡλιαίαν λέγει ὁ ῥήτωρ διὰ τὸ τῶν δικαστηρίων τὰ μὲν ἄνω, τὰ δὲ κάτω ὀνομάζεσθαι, ἢ διὰ τὸ σχῆμα “τῆς ἐν τοῖς ἄξοσι γραφῆς βουστροφηδὸν γεγραμμένης τὸν ἀπὸ τῶν “εὐωνύμων ἀρχόμενον νόμον κάτωθεν ὀνομάζει ὁ Δημοσθένης· ὅτι “γάρ” φησὶ “βουστροφηδὸν ἦσαν οἱ ἄξονες καὶ οἱ κύρβεις γεγραμμένοι δεδήλωκεν Εὐφορίων ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ. ἢ ἐπεὶ” φησὶ “τοὺς ἄξονας καὶ τοὺς κύρβεις ἄνωθεν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὸ “βουλευτήριον καὶ τὴν ἀγορὰν μετέστησεν Ἐφιάλτης, ὡς φησιν “Ἀναξιμένης ἐν Φιλιππικοῖς.” Ὅτι ἑξακισχίλια ἦν τάλαντα τὸ τίμημα τῆς Ἀττικῆς.” ^[15]

Lex 221 Δημοσθένους ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν φησὶν οὕτως “ἡμῖν δὲ τὸ τῆς “χώρας τίμημα ὑπάρχειν ἀφορμὴν ὀκτακισχίλια τάλαντα ἀκούσεται.” ἦτοι οὗν γραφικὸν ἀμάρτημά ἐστιν, ἢ ἴσως ὁ ῥήτωρ συναρπάξει, ἵνα δοκῇ πλείω τὴν ἀφορμὴν ἔχειν ἢ πόλις εἰς τὸν πρὸς βασιλέα πόλεμον. ὅτι γὰρ ἑξακισχίλια τάλαντα ἦν τὸ τίμημα τῆς Ἀττικῆς καὶ λυθέντος ἐν τοῖς ἐξῆς τοῦ λόγου φησὶν, λογισμὸν αὐτῶν διδοὺς ποικίλως, καὶ Φιλόχορος ἐν ι' Ἀτθίδος. Ὀλιγορήσετε· ἀντὶ τοῦ ἀμελήσετε Δημοσθένους Φιλιππικοῖς. ὀλιγορεῖν γὰρ λέγεται τὸ ὀλίγην ὥραν ἔχειν· ἔστι δὲ τὸ ὀλίγην ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγην, ὡς ἐν τῷ ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς, ὥρα δ' ἐστὶν ἡ φροντίς. Ὀλοσχοίνωι· Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ πρεσβείας. Θεόφραστος δ' ἐν δ' περὶ φυτῶν, εἰπὼν τοῦ σχοίνου τρία εἶδη εἶναι, φησὶν ὡς ὁ τρίτος μεγέθει καὶ εὐσαρκίᾳ διαφέρων ὀλόσχοινος καλεῖται. Ὀμηρεύοντας· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφώντος ἐπὶ τῶν ἀναπεμφθέντων Λακεδαιμονίων Ἀλεξάνδρῳ. ^[15]

Lex 222 Κλείταρχος δὲ φησιν ἐν τῇ ε' ν' εἶναι τοὺς δοθέντας παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων ὁμήρους. ὁμηροὶ δὲ εἰσιν οἱ ἐπὶ συμβάσει διδόμενοι· ὁμηρῆσαι γὰρ τὸ συμβαλεῖν· Ὀμηρος ὠμήρησε δὲ μοι παρ' ἐταίρων ἄγγελος ἐλθὼν. Θεόπομπος δὲ ὁμηρεῖν φησὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λέγεσθαι τὸ ἀκολουθεῖν· τοὺς οὖν ἐπ' ἀκολουθίᾳ τῶν ὁμολογουμένων διδομένους ἐντεῦθεν ὁμήρους φησὶ

λέγεσθαι. Ὀμηρίδαι: Ἰσοκράτης Ἑλένη. Ὀμηρίδαι γένος ἐν Χίῳ, ὅπερ Ἀκουσίλαος ἐν γ', Ἑλλάνικος ἐν τῇ Ἀτλαντιάδι ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ φησιν ὠνομάσθαι. Σέλευκος δὲ ἐν β' περὶ βίων ἀμαρτάνειν φησὶ Κράτῃτα νομίζοντα ἐν ταῖς Ἱεροποιαῖς Ὀμηρίδας ἀπογόνους εἶναι τοῦ ποιητοῦ ὠνομάσθησαν γὰρ ἀπὸ τῶν ὁμήρων, ἐπεὶ αἱ γυναῖκες ποτε τῶν Χίων ἐν Διονυσίοις παραφρονήσασαι εἰς μάχην ἦλθον τοῖς ἀνδράσι, καὶ δόντες ἀλλήλοις ὄμηρα νυμφίους καὶ νύμφας ἐπαύσαντο, ὧν τοὺς ἀπογόνους Ὀμηρίδας λέγουσιν. Ὀμοερκές: Δείναρχος ἐν τῷ πρὸς τὴν Καλλίππου παραγραφὴν ἀντὶ τοῦ ὕφ' ἐν ἔρκος, τουτέστιν ὑπὸ τὸν αὐτὸν περίβολον. Ὀμόσε ἰέναι: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀθηνογένους φησὶν “ἀλλὰ “ὁμόσε βούλομαι τῷ λόγῳ τούτῳ ἐλθεῖν” ἀντὶ τοῦ παραβαλέσθαι. λέγεται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὁμόσε ταῖς λόγχαις ἰέναι, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐναντίας εἰς τὸ αὐτὸ ἔρχεσθαι καὶ μὴ στρέφεσθαι μηδὲ φεύγειν. ^[20]

Lex 223 Ὀμοῦ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονός φησιν “εἰσὶν “ὁμοῦ δισμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι” ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. ἔστι δὲ πολὺ παρ' Ἀττικοῖς. καὶ Μένανδρός που “ἤδη γὰρ ἔστι τοῦ τίκτειν “ὁμοῦ.” Ὀνήτωρ: Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως. πρὸς τοῦτον ἂν εἶεν οἱ γεγραμμένοι Δημοσθένηι περὶ τῆς ἐξούλης λόγοι. ὅτι δὲ τῶν χορηγησάντων ἦν Ἡλιόδωρος περὶ τῶν Ἀθήνησι τριπόδων. Ὀνομάζων: ἀντὶ τοῦ φράζων, ἐρμηνεῖα χρώμενος, Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος. Ὁξυθύμια: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου φησὶ “περὶ οὗ “πολλῷ ἂν δικαιότερον ἐν τοῖς ὀξυθυμίοις ἢ στήλῃ σταθεῖν ἢ ἐν τοῖς “ἡμετέροις ἱεροῖς.” ἔνιοι μὲν, ὧν ἔστι καὶ Ἀρίσταρχος, ὀξυθύμια λέγεσθαι φασὶ τὰ ξύλα ἀφ' ὧν ἀπάγχονται τινες, ἀπὸ τοῦ ὀξέως τῷ θυμῷ χρῆσθαι· ταῦτα δ' ἐκκόπτοντες ἐξορίζουσι καὶ καίουσι. Δίδυμος δὲ Ἀντικλείδου λέξιν παραγράψας ἐκ τῶν ἐξηγητικῶν φησιν, ὀξυθύμια τὰ καθάρματα λέγεται καὶ ἀπολύματα· ταῦτα γὰρ ἀποφέρεσθαι εἰς τὰς τριόδους, ὅταν τὰς οἰκίας καθαίρωσιν. ^[15]

Lex 224 ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι τῷ κατὰ Δημάδου τὰ ἐν ταῖς τριόδοις φησὶν Ἑκαταῖα, ὅπου τὰ καθάρσια ἔφερόν τινες, ἃ ὀξυθύμια καλεῖται. Εὐπολις Δήμοις ὃν χρῆν ἐν τε ταῖς τριόδοις κἂν τοῖς ὀξυθυμίοις προστρέπαιον τῆς πόλεως κάεσθαι τετριγότα. ἔστι τοῦνομα καὶ παρὰ Πυθέα ἐν τῷ κατὰ Ἀδειμάντου. Ὀπισθόδομος: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συντάξεως “ἀνέφξαν “δήπου πρῶην τινὲς τὸν ὀπισθόδομον.” ὁ οἶκος ὁ ὀπισθεν τοῦ νεῶ τῆς Ἀθηνᾶς οὕτω καλεῖται, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα. Ὀργάς: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συντάξεως. ὀργὰς καλεῖται τὰ λοχμῶδη καὶ ὀρεινὰ χωρία καὶ οὐκ ἐπεργαζόμενα, ὅθεν καὶ ἡ Μεγαρικὴ ὀργὰς προσωνομάσθη τοιαύτη τις οὖσα, περὶ ἧς ἐπολέμησαν Ἀθηναῖοι Μεγαρεῦσιν. Ὀργεῶνας: Ἰσαίου λόγος ἔστι πρὸς ὀργεῶνας, ὀργεῶνες δ' εἰσὶν οἱ ἐπὶ τιμῇ θεῶν ἢ ἡρώων συνιόντες· ὀργιάζειν γὰρ ἔστι τὸ θύειν καὶ τὰ νομιζόμενα δρᾶν, ἥτοι παρὰ τὸ ὀρέγειν τῷ χεῖρε, ἢ παρὰ τὰ ὄργια, ἢ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργαῖσι καὶ τοῖς ἄλλοις τὰ ἱερὰ δρᾶν. ^[15]

Lex 225 οἱ μέντοι ποιηταὶ ἔταττον τοῦνομα ἀπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερέων, ὡς Ἀντίμαχος τέ που καὶ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς, μήποτε δὲ ὕστερον νενόμισται τὸ ἐπὶ τιμῇ τινὰς τῶν ἀποθανόντων συνιέναι καὶ ὀργεῶνας ὁμοίως ὠνομάσθαι, ὡς ἔστι συνιδεῖν ἐκ τῶν Θεοφράστου διαθηκῶν. Ὀργεῶν: ἀντὶ τοῦ ὀργεῶνων Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ Θεοπόμπου κλήρου. Ὀρικὰ ζεύγη: τὰ τῶν ὀρέων, τουτέστι τῶν ἡμιόνων, Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας· ὅτι γὰρ ὀρέας ἐκάλουν τὰς ἡμιόνους καὶ Ὀμηρος καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις δηλοῖ. Ὀριγνηθῆναι: ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῆσαι Ἀντιφῶν Ἀληθείας α'. Ὀρκάνη: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος β'. μήποτε ὁ φραγμὸς, τουτέστι τὸ περίφραγμα καὶ ἡ αἵμασις, οὕτω καλεῖται, παρὰ τὸ ἐρύκειν ἢ παρὰ τὸ ἔρκος εἶναι. Ὀμηρος αἵμασις λέξαντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἔρκος. Ὀρνιθευτής: ὁ ὀρνιθοθήρας· Δείναρχος κατὰ Προξένου, Πλάτων ἢ Κάνθαρος Συμμαχία. ^[15]

Lex 226 ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ νέᾳ κωμῳδίᾳ δρᾶμα Ὀρνιθευτῆς Νικοστράτου. Ὅρος: οὕτως ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἐπόντα ταῖς ὑποκειμέναις οἰκίαις καὶ χωρίοις γράμματα, δηλοῦντα ὅτι ὑπόκεινται δανειστῇ· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουδῖαν καὶ Μένανδρος Παρακαταθήκη. Ὅρον: σκευὸς τι

γεωργικὸν, ὥς Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους ὑποσημαίνει. μήποτε μέντοι τὸ ὄρον παρὰ τε Αἰσχύλῳ ἐν Κερκύονι καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν β' Ἐπικλήρῳ σημαίνει ξύλον τι, ᾧ τὴν πεπατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν. Ὀρρωδεῖν: ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀδείας. πολὺ δ' ἐστὶ τοῦνομα παρ' αὐτοῖς. Ὀρρωδία δὲ τὸ δέος Δημοσθένης ἐν δημογορικοῖς προοιμίαις. Ὅρυγμα: ἰδίως οὕτως ἐκαλεῖτο ἐφ' οὗ οἱ κακοῦργοι ἐκολάζοντο Ἀθήνησι· Λυκοῦργος κατ' Ἀριστογείτονος. Ὅσιον: Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονά φησι “καὶ τὰ “χρήματα τὰ τε ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια,” ὃ τε Ἰσοκράτης Ἀρεοπαγίτικῳ “καὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς ὀσίοις,” ὅτι δὲ τὰ ὅσια τὰ δημόσια δηλοῖ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους σαφῶς διδάσκει περὶ τούτων· “καὶ τὰ μὲν ἱερὰ, τὰς δεκάτας τῆς θεοῦ καὶ τὰς πεντηκοστὰς τῶν “ἄλλων θεῶν, σεσυληκότες” καὶ μετ' ὀλίγα “τὰ δὲ ὅσια ἃ ἐγίνετο “ἡμέτερα κεκλοφότες.” ^[15]

Lex 227 Ὁ Δίδυμος δὲ “διχῶς” φησὶν “ἔλεγον τὸ “ὄσιον, τό τε ἱερὸν καὶ τὸ ἰδιωτικόν.” Ὅσχοφόροι: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημέου, εἰ γνήσιος. περὶ τῶν ὀσχοφόρων ἄλλοι τε εἰρήκασιν καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ β'. ὁ δὲ Ἰστρος ἐν τῇ ιγ' περὶ Θησέως λέγων γράφει οὕτως, ἔνεκα τῆς κοινῆς σωτηρίας νομίσαι τοὺς καλουμένους ὀσχοφόρους καταλέγειν δύο τῶν γένει καὶ πλούτῳ προυχόντων. ἢ δὲ ὅσχη κλημὰ ἐστὶ βότρυσ ἐξηρητημένους ἔχον· ταύτην δὲ ὀρεσχάδα ἔνιοι καλοῦσιν. Ὅτι νόμος ἐστὶν ὑπὲρ μ' ἔτη γενόμενον χορηγεῖν παισὶν Αἰσχίνης τε ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου φησὶ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Ὅτι ξένους τινὰς ἑαυτοῦ αἰχμαλώτους σκάπτοντας ἐν τῷ Φιλίππου ἀμπελουργίῳ καὶ δεδεμένους παρὰ πότον ἐξητήσατο παρὰ Φιλίππου Σάτυρος Αἰσχίνης μὲν ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας φησὶ, Δημοσθένης δ' ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου φησὶν ὅτι Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἐξητήσατο, καὶ ἔοικε μᾶλλον ἀληθεύειν· καὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ἐν τινὶ τῶν πρὸς Φίλιππον ἐπιστολῶν λέγει ὡς Σατύρῳ τῷ ὑποκριτῇ τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἀφῆκεν. Ὅτι οἱ ἀλόντες ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ ἐξουσίαν εἶχον εἰς διοίκησιν τῶν ἰδίων, Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους ὑποσημαίνει καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ ιγ' τῶν Νόμων δηλοῖ. ^[20]

Lex 228 Ὅτι οἱ ποιητοὶ παῖδες ἐπανελθεῖν εἰς τὸν πατρῶον οἶκον οὐκ ἦσαν κύριοι, εἰ μὴ παῖδας γνησίους καταλίποιν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ποιησαμένου, Ἀντιφῶν ἐπιτροπικῶ κατὰ Καλλιστράτου καὶ Σόλων ἐν κα' Νόμων. Ὅτι τὰ ἐπικηρυττόμενά τισι χρήματα ἐπὶ τῶν βωμῶν ἐτίθετο εἴρηκεν Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην τὸν Σωκρατικόν, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. Ὅτι πρὸς τὴν φυλὴν τοῦ κεκτημένου αἱ πρὸς τοὺς δούλους λαγχάνονται δίκαι Ἰσαῖος ἐν ἀπολογία ἀποστασίου πρὸς Ἀπολλόδωρον δηλοῖ. Ὅτι παιδὶ καὶ γυναικὶ οὐκ ἐξῆν συμβάλλειν πέρα μεδίμνου κριθῶν Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀριστάρχου κλήρου φησὶν. Ὅτι χιλίας ἐζημιοῦντο αἱ κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀκοσμοῦσαι γυναῖκες Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας β' εἴρηκεν. Κρώβυλος δὲ ὁ κωμικός φησι τοῦ Φιλιππίδου τὸν νόμον εἶναι τὸν περὶ τούτων κείμενον. ^[15]

Lex 229 Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμῇ τοῖς πολλοῖς: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. παροιμία ἐστὶν ἐλλειπῶς λεγομένη· προσυπακουστέον οὖν ἔξωθεν τὸ ἀγκύρας. Οὐσίας δίκη: οἱ δικαζόμενοι περὶ χωρίων ἢ οἰκιῶν πρὸς τοὺς ἔχοντας οὐσίας ἐδικάζοντο τὴν δευτέραν δίκην· ἢ δὲ προτέρα ἦν τῶν μὲν οἰκιῶν ἐνοικίου, τῶν δὲ χωρίων καρποῦ, τρίτη δὲ ἐπὶ τούτοις ἐξούλης. καὶ ἐξῆν τοῖς ἐλοῦσι κρατεῖν τῶν κτημάτων καὶ εἰ τὴν δίκην τὴν τοῦ καρποῦ ἢ τοῦ ἐνοικίου καὶ εἰ τὴν δευτέραν ἡττηθεῖεν τὴν τῆς οὐσίας· εἰ δὲ καὶ ἐξούλης ἀλοῖεν, οὐκέτι ἐξῆν ἐπικρατεῖν, ἀλλ' ἐξίστασθαι ἔδει ἤδη τῶν κτημάτων τοῖς καταδικασαμένοις. ταῦτα δὲ ἔστι μὲν καὶ παρ' ἄλλοις ῥήτορσιν, ἀκριβέστατα δὲ εἴρηται Ἰσαίῳ ἔν τε τῷ πρὸς Τιμωνίδην περὶ χωρίου καὶ ἐν τῷ πρὸς Δωρόθεον ἐξούλης. διείλεκται δὲ περὶ τῆς δίκης καὶ Θεόφραστος ἐν ιη' περὶ νόμων. Ὁφρύνιον: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀπατούριον. πόλις ἐστὶ τῆς Τρωάδος, ὡς δηλοῖ Ἀνδροτίων ἐν γ' Ἀτθίδος. Ὅχειον: ἀντὶ μὲν τοῦ ὄχημα Δεῖναρχος ἐν ἀπολογία πρὸς Ἀντιφάνην περὶ τοῦ ἵππου,

ἀντὶ δὲ τοῦ εἰς ὀχείαν ἀποδεδειγμένον ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ φησὶ γὰρ “ὠνοῦνταί μοι τὸν ἵππον ὀχείον.” ^[20]

Lex 230 ” Λυκοῦργος δ’ ἐν τῷ περὶ διοικήσεως γείτονας τοῦ ὀχείου φησί· μήποτε δὲ ἐπὶ τόπου τινὸς, ἐν ᾧ ὀχεῖαι γίνονται κτηνῶν ἢ ὀχήματα μισθοῦται. Π Παγασαί· Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. ἐπίνειόν ἐστι Φεραίων αἱ Παγασαί, ὡς Θεόπομπος ἐν τῇ ε’ τῶν Φιλιππικῶν δηλοῖ. Παιανιεῖς καὶ Παιονίδαι· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφώντος “ὅτ’ ἐγράψατο εἰς Ἄρειον πάγον Δημομέλη τὸν Παιανιέα ἀνεψιὸν “ὄντα.” Δίδυμος γραπτέον εἶναί φησι Παιανιᾶ, χωρὶς τοῦ ε. εἰσὶ δὲ διττοὶ δῆμοι Παιανιέων τῆς Πανδιονίδος φυλῆς, οὓς Διόδωρος καλεῖσθαι φησι Παιανίαν καθύπερθεν καὶ Παιανίαν ὑπένερθεν· ὁμοίως δ’ ἐκατέρου τῶν δῆμων τὸν δημότην καλεῖσθαι φησι Παιανιέα. ^[10]

Lex 231 διαφέρουσι δὲ οὗτοι τῶν Παιονιδῶν, ὡς Ἰστρος ἐν Ἀτάκτῳ ὑποσημαίνει. μνημονεύουσι δὲ καὶ τούτων οἱ ῥήτορες, ὥσπερ καὶ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου περὶ τοῦ ὀχετοῦ. δῆμος δὲ ἐστὶν οὗτος τῆς Λεοντίδος, ὡς ὁ αὐτὸς Διόδωρος δηλοῖ. Παλιναιρέτος· Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος ἐνδείξει. μήποτε παλιναιρέτον λέγει ὁ ῥήτωρ τὸν Πολύευκτον, ἐπειδὴ περ συκοφαντῶν τινὰς, ἔπειτα λαμβάνων δῶρα τούτοις αὐτοῖς ἐβόηθει, ὡς ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ δείκνυται· ἢ ὅτι συκοφάντης ἀλοὺς ἐζημιούτο, καὶ διὰ τοῦτ’ ἐκωλύετο λέγειν πρὶν ἀποτίσαι τὴν ζημίαν ἣν ὤφλεν, ἔπειτα ἀποτίσας τὴν ζημίαν πάλιν ἔλεγεν, ὡς δηλοῦται καὶ τοῦτο ἐν τῷ λόγῳ. ὅτι γὰρ τοὺς τοιοῦτους ἐκάλουν παλιναιρέτους, καὶ τοὺς ἀποχειροτονηθέντας τὴν ἀρχὴν καὶ πάλιν χειροτονηθέντας, Εὐπολὶς τε ἐν Βάπταις δηλοῖ καὶ Ἀρχίππος ἐν τοῖς Ἰχθύσι λέγων αἰρουμένους τε πραγμάτων ἐπιστάτας ἀποδοκιμάζειν, εἴτα δοκιμάζειν πάλιν. ^[15]

Lex 232 ἦν οὖν ποιῶμεν ταῦτα, κίνδυνος λαθεῖν ἀπαξάπαντας γενομένους παλιναιρέτους. ἐπὶ δὲ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων Πίνδαρος Διθυράμβοις. Παλίνσκιον· Ἰσαῖος μὲν ἐν τῷ πρὸς ὀργεῶνας “μήτε παλίν·σκιον γίνεσθαι τὸ χωρίον” ἀντὶ τοῦ σύσκιον, Ἀρχίλοχος δὲ τριμέτροις πρὸς τοῖχον ἐκλίνθησαν ἐν παλινσκήῳ ἀντὶ τοῦ ἐν σκοτεινῷ, καὶ Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ χειμῶνι σὺν παλινσκήῳ ἀντὶ τοῦ ζοφεροῦ. Παλίμβολον· Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. ὁ πολλάκις ἐπ’ ἐμπολῇ μεταβεβλημένος παλίμπρατος παλίμβολος λέγεται, ὡς δῆλόν ἐστιν ἔκ τε τοῦ Δεινάρχου κατὰ Πολυεύκτου καὶ ἐκ τοῦ Μενάνδρου Σικυωνίου. Παλληνεύς· Ὑπερείδης ἐν τῇ ὑπὲρ Χαιρεφίλου ἀπολογίᾳ. Παλλήνη δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος. τὸ δὲ ἐκ τόπου ἐπίρρημα Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου Παλλήνηθεν φησιν, ὁ δὲ δημότης Παλληνεύς. ^[15]

Lex 233 ὅτι δ’ ἐστὶ καὶ ἐν Θράκῃ Παλλήνη γνῶριμον. Παλαμναῖος· Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου. τοὺς αὐτοχειρίᾳ τινὰς ἀνελόντας τῇ παλάμῃ παλαμναίους ἐκάλουν, ὡς καὶ Ἀντικλείδης ἐν ἐξηγητικῷ ὑποσημαίνει. Παμβωτάδης· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον. Παμβωτάδαι τῆς Ἐρεχθίδος δῆμος. Πανδαισία· Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Μέδοντα. ἔστι μὲν τοῦνομα πολλάκις καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ, πανδαισία δὲ ἐστὶ τὸ πάντα ἔχειν ἄφθονα καὶ μηδὲν ἐλλεῖπειν ἐν τῇ δαιτί. ἢ γὰρ τοῦ Διδύμου ἀπόδοσις περίεργος. Πάνδημος Ἀφροδίτη· Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους, εἰ γνήσιος. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν πάνδημόν φησιν Ἀθήνησι κληθῆναι τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ παλαιὸν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἃς ἐκάλουν ἀγοράς. Νίκανδρος ἐν ζ’ Κολοφωνιακῶν Σόλωνά φησι σώματα ἀγοράσαντα εὐπρεπῇ ἐπὶ στέγῃς στῆσαι διὰ τοὺς νέους, καὶ ἐκ τῶν περιγενομένων χρημάτων ιδρύσασθαι Ἀφροδίτης πανδήμου ἱερόν. ^[15]

Lex 234 ἔστι δὲ τὸ πάνδημον πάγκοινον. Πάνδια· ἑορτὴ τις Ἀθήνησι μετὰ τὰ Διονύσια ἀγομένη. Πανδοσία· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. περὶ τῆς ἀλώσεως τῶν ἐν Κασσωπία πόλεων, ὧν ἐστὶ καὶ

Πανδοσία, Θεόπομπος ἐν γ' ἱστορήκεν. Πανδιονίς· Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. μία τῶν δέκα φυλῶν παρ' Ἀθηναίοις ἐστὶ, κληθεῖσα ἀπὸ Πανδίωνος τοῦ Ἐριχθονίου, ὡς ἄλλοι τε πολλοὶ λέγουσι καὶ Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Φορμισίου. Παναθήναια· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. διττὰ Παναθήναια ἤγετο Ἀθήνησι, τὰ μὲν καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, τὰ δὲ διὰ πεντετηρίδος, ἅπερ καὶ μεγάλα ἐκάλουν. Ἰσοκράτης Παναθηναϊκῶ φησι “μὴ κρὸν δὲ πρὸ τῶν μεγάλων Παναθηναίων.” ἤγαγε δὲ τὴν ἑορτὴν πρῶτος Ἐριχθόνιος ὁ Ἡφαίστου, καθά φησιν Ἑλλάνικός τε καὶ Ἀνδροτίων, ἐκάτερος ἐν α' Ἀτθίδος. ^[15]

Lex 235 πρὸ τούτου δὲ Ἀθήναια ἐκαλεῖτο, ὡς δεδήλωκεν Ἰστρος ἐν γ' τῶν Ἀττικῶν. Πάνακτος· Δημοσθένης κατὰ Κόνωνος. πόλις ἐστὶ μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Αἰγῇ μνημονεύει. Θουκυδίδης μὲν οὖν οὐδετέρως καλεῖ τὸ χωρίον ἐν τε ἄλλοις κὰν τῇ ε', ἀρρενικῶς δὲ Μένανδρος ἐν Ψοφοδεῖ. Πάνδροσος· ὄνομα γυναικός. Παραγραφή· οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ κοινοῦ καὶ γνωρίμου τίθεται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ἀλλ' ἰδίως Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως φησιν “λέγε ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς παραγραφῆς,” ὅπερ ἐστὶν ἀπὸ τῆς γραμμῆς ἥν μέχρι νῦν παράγραφον καλοῦμεν· καὶ ἔστι τὸ λεγόμενον, ἀφ' οὗ παρέγραψα· τοῦτο δ' ἂν εἴη, ἀφ' οὗ παρεθέμην. ὁ δ' Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους “οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς” φησὶν ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μέχρι τινὸς ὠρισμένου χρόνου καὶ παραγεγραμμένου, ὃ ἐστὶ περιγεγραμμένου. Παραγγελία· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου “ὄση σπουδὴ καὶ παραγγελία περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα γέγονε.” καὶ Αἰσχίνης δὲ τρόπον τινὰ τῇ αὐτῇ διανοίᾳ ἐχρήσατο ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος “τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν παράταξιν “ὄση γεγένηται, καὶ τὰς κατ' ἀγορὰν δεήσεις αἷς κέχρηνταί τινες. ^[15]

Lex 236 ” Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἀποφάσει “καὶ τὰς ἰδία παραγ’ γελίας γεγενημένας καὶ τὰς δεήσεις.” Παράκλησις· ἀντὶ τοῦ προτροπῇ. Ἰσοκράτης Παραινέσεις “διόπερ ἡμεῖς οὐ παράκλησιν εὐρόντες, ἀλλὰ παραινέσιν γράψαντες.” τίθεται μέντοι σπανίως καὶ ἀντὶ τῆς δεήσεως· Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας προειπὼν “εἰ μὲν ὑπὲρ ἰδίου τινὸς ἦν ὁ ἀγών, ἐδεόμην ἂν “ὑμῶν μετ' εὐνοίας ἀκοῦσαί μου” μετ' ὀλίγον φησὶν “νυνὶ δὲ αὐτοὺς “ὑμᾶς οἶμαι τοῦτο ποιήσιν καὶ χωρὶς παρακλήσεως τῆς ἐμῆς.” Πάραλος· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. μία τῶν παρ' Ἀθηναίων πρὸς τὰς δημοσίας χρεῖας διαπεμπομένων τριήρων, ἀπὸ τινος ἥρωος τοῦνομα λαβοῦσα Παράλου. οἱ δὲ ἐπιβεβηκότες αὐτῆς ἐκαλοῦντο Πάραλοι, οἱ διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν τέτταράς τε ὀβολοὺς ἐλάμβανον καὶ τὸ πλεῖον μέρος τοῦ ἐνιαυτοῦ οἴκοι ἔμενον, ἄλλα τέ τινα ὑπῆρχεν αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως, ὥς φησιν Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀρχεστρατίδου. μέμνηται δὲ τοῦ Παράλου ἥρωος καὶ Φύλαρχος ἐν κα'. Παράβυστος· οὕτως ἐκαλεῖτο τι τῶν παρ' Ἀθηναίοις δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ἑνδεκα Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα περὶ ὄρων. ^[15]

Lex 237 μνημονεύουσι δ' αὐτοῦ ἄλλοι τε τῶν κωμικῶν καὶ Τιμοκλῆς ἐν Ὁρεσταυτοκλείδῃ. ἐκαλεῖτο δὲ τις ἐν τοῖς νυμφικοῖς δωματίοις καὶ κλίνη παράβυστος, ἥς μέμνηται Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. λέγεσθαι δ' ἔοικε ταῦτα κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβυσμάτων, τουτέστι παραπληρωμάτων. Παραπεπτωκός· ἀντὶ τοῦ ὑποπεπτωκός· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. Παρακαταβολή καὶ παρακαταβάλλειν· οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων τινῶν δεδημευμένων πρὸς τὴν πόλιν καὶ οἱ περὶ κλήρων ἢ ἐπικλήρων πρὸς ἰδιώτας ἀντιδικοῦντες ἀργυρίον τι κατετίθεσαν· καὶ τούτου ἐχρῆν αὐτοὺς στέρεσθαι, εἰ τὴν δίκην ἡττηθεῖεν. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἀμφισβητήσεων δῆλόν ἐστιν ὅτι τὸ ε' μέρος τοῦ ἀμφισβητουμένου κατετίθετο. περὶ μὲν οὖν τῶν δημοσίων πολλαχοῦ εἴρηται τῷ Λυσία, ὥσπερ ἐν τε τῷ πρὸς Ἀλκιβιάδην περὶ οἰκίας καὶ ἐν τῷ πρὸς Ἀσωπόδωρον περὶ οἰκίας, περὶ δὲ τῶν κληρικῶν ἄλλοι τε πάλιν εἰρήκασιν ῥήτορες καὶ Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἰππέως κλήρου δευτέρῳ. Δημοσθένης μέντοι ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ περὶ ἰδίας τινὸς δίκης φησὶ

“καὶ μετὰ ταῦτα προσκαλεῖται μέν με τὴν δίκην πάλιν, ἐπειδὴ θάπτον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολάς.” Παραβάλοιτο: ἀντὶ τοῦ παραπέμψαιτο Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφώντος. ^[20]

Lex 238 Πάρεδρος: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. πολὺ ἐστὶ τοῦνομα παρὰ τε τοῖς ῥήτορι καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶ “λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους ὃ “τε ἄρχων καὶ ὁ πολέμαρχος, δύο ἑκάτερος οὐς ἂν βούληται· καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν, καὶ εὐθύνας “διδόασιν ἐπὶ τὴν παρεδρεύωσιν.” Παρεῖται ὄφεις: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφώντος. παρεῖται ὀνομάζονται τινες ὄφεις παρὰ τὸ παρείας μείζους ἔχειν, ὡς καὶ Κρατῖνος ἐν τῷ Τροφωνίῳ ὑποσημαίνει. ὁ δὲ Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου γράφει ταυτί “εἶναι δὲ τοὺς ῥήτορας ὁμοίους τοῖς ὄφεσι “τούς τε γὰρ ὄφεις μισητοὺς μὲν εἶναι πάντας, τῶν δὲ ὄφρων αὐτῶν “τούς μὲν ἔχεις τοὺς ἀνθρώπους ἀδικεῖν, τοὺς δὲ παρείας αὐτοὺς τοὺς “ἔχεις κατεσθίειν.” Παρρησίας: ἀντὶ τοῦ βλασφημίας καὶ λοιδορίας Ἰσοκράτης Βουσίριδι [καὶ περὶ τοῦ ζεύγους]. ^[15]

Lex 239 Παρακρούεται: ἀντὶ τοῦ ἐξαπατᾶ. πολὺ δ' ἐστὶ παρὰ τε τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς καὶ παρὰ Δημοσθένει ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. μετῆκται δὲ τοῦνομα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἰστάντας τι ἢ μετροῦντας κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασεῖειν ἔνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν, καὶ ὡς Σοφοκλῆς πού ὡς μήτε κρούσης μήθ' ὑπὲρ χεῖλος βάλης. Παρασκήνια: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. ἔοικε παρασκήνια καλεῖσθαι, ὡς καὶ Θεόφραστος ἐν κ' Νόμων ὑποσημαίνει, ὁ παρὰ τὴν σκηνὴν ἀποδεδειγμένος τόπος ταῖς εἰς τὸν ἀγῶνα παρασκευαῖς. ὁ δὲ Δίδυμος τὰς ἑκατέρωθεν τῆς ὀρχήστρας εἰσόδους οὕτω φησὶ καλεῖσθαι. Παράσημος ῥήτωρ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος. ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἀπὸ τῶν νομισμάτων, ἃ καλοῦσι παράσημα ἥτοι ὅτι ὑποχαράττεται ὑπὸ τῶν ἀργυραμοιβῶν σημείῳ τινὶ ὃ τὴν φαυλότητα δηλοῖ, ἢ ἐπειδὴ παρατετύπεται καὶ παρακεχάρακται. ὅτι γὰρ ἐπὶ νομισμάτων λέγεται τὸ παράσημον δεδήλωκεν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Παράστασις: Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Πύρρου κλήρου. τοῦνομα παρὰ πολλοῖς ἐστὶν Ἀττικοῖς, ἔστι δὲ δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων τὰς ἰδίας δίκας· Μένανδρος Μισογύνη ἔλκει δὲ γραμματείδιον ἐκεῖσε δίθυρον καὶ παράστασις μία δραχμή. ^[20]

Lex 240 Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν θεσμοθετῶν λέγων φησὶν οὕτως “εἰσὶ δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς, ὧν παράστασις τίθεται, “ξενίας καὶ δωροξενίας, ἃν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν, καὶ “ψευδεγγραφῆς καὶ ψευδοκλητείας καὶ βουλευσεως καὶ ἀγραφίου καὶ “μοιχείας.” Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς περὶ νομοθεσίας τοὺς διαιτητάς φησι λαμβάνειν τὰς δραχμὰς μίαν μὲν ἀπὸ τῆς λήξεως, ἣν παράστασιν ἐκάλουν, ἑτέραν δὲ καθ' ὑπωμοσίαν ἐκάστην. Παραφρυκτωρεῖν: Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Δεινίου ἐνδείξει. τὸ τοῖς φρυκτοῖς παρὰ τὸ προσῆκον χρῆσθαι, τουτέστιν ἐπὶ συμφέροντι μὲν τῶν πολεμίων, ἐπὶ βλάβῃ δὲ τῶν φίλων, οὕτως ἔλεγον, ὡς αὐτὸς ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ λόγῳ αὐτὸ ἐξηγήσατο. Παρεγγύησεν καὶ παρεγγυηθέντος: Ἰσαῖος ἐν τῇ πρὸς Διοφάνην ἐπιτροπῆς ἀπολογία φησὶ “τὸ μὲν παρῶν, τὸ δὲ παρ' ἑτέρων “μεταλαβεῖν παρεγγύησεν,” ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν ἐντειλάμενος ἑκατέρῳ, τῷ μὲν λαβεῖν, τῷ δὲ δοῦναι. ^[10]

Lex 241 καὶ πάλιν φησὶ “τὰ μὲν ἐμοῦ “διαλύσαντος, β' τάλαντα καὶ λ' μνᾶς, τὰ δὲ τοῦ γεωργοῦ παρεγ' “γυηθέντος” ἀντὶ τοῦ παραλαβόντος. Παρελθεῖν: ἀντὶ τοῦ νικῆσαι Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφώντος. Παρουσία: ἀντὶ τοῦ περιουσία ἢ αἰτία πλούτου οὐσία· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συντάξεως καὶ Δείναρχος ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς νεώς. καὶ Κράτης Θηρίοις ἔχοντες εὐπαθῆ βίον παρουσίαν τε χρημάτων. Παρράσιος: Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως. ὅτι μὲν ζωγράφος Παρράσιος παντὶ δῆλον· Ἰόβας δὲ ἐν ἡ' περὶ ζωγράφων διεξέρχεται τὰ περὶ τὸν ἄνδρα, φησὶ δ' αὐτὸν εἶναι υἱὸν καὶ μαθητὴν Εὐήνορος, Ἐφέσιον δὲ τὸ γένος. ^[10]

Lex 242

Πασίνος: Ἰσοκράτης Αἰγινήτικῳ. ὄνομα κύριον. Πασίων: ὄνομα κύριον, τραπεζίτης. Παταικίων: ὄνομα κύριον, κλέπτης καὶ τοιχωρύχος. Πεδιακά: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Φιλίππου ἐπιτροπῆς, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. ἔστι μοῖρα τῆς Ἀττικῆς, ἥ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἐκαλεῖτο Πεδίον· εἶχε δὲ καὶ προβάτων νομάς, καὶ τὰ ἐντεῦθεν, ὡς ἔοικεν, ἐκαλεῖτο Πεδιακά. ἔστι δὲ καὶ παρ’ ἄλλοις ῥήτορσι τοῦνομα. Πεδάριτος: Ἰσοκράτης ἐν τῷ Ἀρχιδάμῳ. τῶν ἐκ Λακεδαιμόνωνος ἐκπεμφθέντων ἐστὶν οὗτος, ἀρμοστής ἀνὴρ, τῶν γεγονότων καλῶν, ὡς φησι Θεόπομπος ἐν β’ Ἑλληνικῶν. Πεζέταιροι: Δημοσθένης Φιλίππικοις. ^[10]

Lex 243 Ἀναξιμένης ἐν α’ Φιλίππικῶν περὶ Ἀλεξάνδρου λέγων φησὶν “ἔπειτα τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους ἵππεύειν συνεθίσας ἐταίρους προσηγόρευσε, τοὺς δὲ πλείστους “καὶ τοὺς πεζοὺς εἰς λόχους καὶ δεκάδας καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς “διελὼν πεζεταίρους ὠνόμασεν, ὅπως ἐκάτεροι μετέχοντες τῆς βασι“λικῆς ἐταιρίας προθυμότατοι διατελῶσιν ὄντες.” Πέλανος: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. πολλάκις ἐστὶ τοῦνομα παρὰ πολλοῖς τῶν ἀρχαίων. Ἀπολλώνιος δ’ ὁ Ἀχαρνεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν ἐορτῶν οὕτω γράφει “ὁμοίως δὲ καὶ ὁ προσαγορευόμενος “πέλανος. λέγεται δὲ πέμματα τινα τοῖς θεοῖς γινόμενα ἐκ τοῦ “ἀφαιρεθέντος σίτου ἐκ τῆς ἄλλω.” Σαννυρίων δ’ ἐν Γέλωτί φησι πέλανον * * * * ἃ καλεῖτε σεμνῶς ἄλφιθ’ ὑμεῖς οἱ βροτοί. Δίδυμος δὲ κυρίως φησὶ τὸ ἐκ τῆς παιπάλης πέμμα, ἐξ ἧς ποιοῦνται πέμματα, ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι, ἢ ὅτι λευκά ἐστιν· Ὀμηρος ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας. ^[10]

Lex 244 ἢ διὰ τὸ φανὸν εἶναι, ὃ ἐστὶ λευκόν. Εὐριπίδης μέντοι ἐν τῷ Ὀρέστη ἰδίως φησὶν ἐκ δ’ ὁμορξον ἀθλίου στόματος ἀφρώδη πέλανον. ὅπερ τὸν ἐπὶ τοῦ στόματος ἀφρὸν δηλοῖ. Πεντακοσιομέδιμνον: Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς Ὀνομακλέους θυγατρὸς. ὅτι δ’ τέλη ἐποίησεν Ἀθηναίων ἀπάντων Σόλων, ὧν ἦσαν καὶ οἱ πεντακοσιομέδιμνοι, δεδήλωκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Πεπάρηθος: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος φησὶ “καὶ “τὴν Πεπαρήθου πόρθησιν.” νῆσός ἐστιν αὕτη οὐκ ἄπωθεν Εὐβοίας. Πείσων: Λυσίας ἐν τῷ κατ’ Ἐρατοσθένους. εἷς τῶν λ’ τῶν παρ’ Ἀθηναίοις τυραννησάντων. Πενέσται: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ’ Ἀριστοκράτους. Πενέσται παρὰ Θετταλοῖς καλοῦνται οἵπερ παρὰ Λακεδαιμονίοις Εἰλωτες· Ξενοφῶν γοῦν ἐν γ’ Ἑλληνικῶν φησιν ἐπὶ τίνος “καὶ τοὺς Πενέστας “ὥπλισεν ἐπὶ τοὺς δεσπότας.” διείλεκται δὲ περὶ αὐτῶν ἐπὶ πλέον Στάφυλος ἐν τῇ γ’ περὶ Θετταλῶν. οὐ μόνον δὲ αὐτοὺς Πενέστας καλεῖσθαι φησιν, ἀλλὰ καὶ Θετταλίκτας. Πεντηκόνταρχος: ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἄρχων, ὡς δηλοῖ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ἐπιτρηραρχήματος. ^[20]

Lex 245 ὅτι δὲ πεντηκόντορος ἐκαλεῖτο ἡ ναὺς ἢ ὑπὸ ν’ ἐρεσσομένη πρόδηλον. Πεντηκοστή καὶ πεντηκοστεύεσθαι καὶ πεντηκοστολόγοι: πεντηκοστή μὲν τέλος τι καὶ πεντηκοστολόγοι οἱ τοῦτο τὸ τέλος ἐκλέγοντες, πεντηκοστεύεσθαι δὲ τὸ πράττεσθαι τὴν πεντηκοστήν. ταῦτα δ’ ἔστιν εὐρεῖν ἐν τε τῷ κατὰ Μειδίου καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφὴν Δημοσθένους, καὶ Ὑπερίδου ἐν τῷ περὶ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν. Πέπλος: Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ῥηθέντων· περὶ τοῦ πέπλου τοῦ ἀναγομένου τῇ Ἀθηνᾷ τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις οὐ μόνον παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐστὶ μνήμη, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. Περγασῆθεν: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Θουτίμου. Περγασὴ δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος· τὸν μέντοι δημότην διχῶς λέγεσθαί φασι, Περγασέα τε καὶ Περγασῆθεν. ^[10]

Lex 246 Περίανδρος: ὄνομα κύριον. Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς: Δημοσθένης Φιλίππικοις. Δίδυμός φησι τὴν περὶ ὄνου σκιᾶς παροιμίαν παραπεποιῆσθαι ὑπὸ τοῦ ῥήτορος λέγοντος περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς, λέγεσθαι δ’ αὐτὴν ἐπὶ τοῖς περὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων μαχομένοις. Περιθοῖδαι: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Πολυκλέα. δῆμός ἐστι τῆς Οἰνήϊδος. Περίλαος: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἔστι δὲ ὄνομα κύριον. Περίοδος: Δημοσθένης Φιλίππικοις φησὶν “ἐπεὶ ὅτι γε ὥσπερ “περίοδος ἢ καταβολὴ πυρετοῦ.” περιοδικὰ νοσήματα καλοῦσιν οἱ ἱατροὶ τὰ τεταγμένως ἀνιέμενα καὶ αὖθις ἐπιτεινόμενα, οἷον τριταίους καὶ τεταρταίους· καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ κάμνοντες δοκοῦσιν ἐν

ταῖς τῶν ἀνέσεων ἡμέραις μὴδὲν νοσεῖν, ἀλλ' ὑγιεῖς εἶναι. Περιοίκιον: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Μενεκράτην “καὶ τὸ περιοίκιον “καὶ τὴν οἰκίαν.” μήποτε ὁ ἡμεῖς λέγομεν ἐποίκιον. Περίπολος: Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτεία περὶ τῶν ἐφήβων λέγων φησὶν οὕτως “τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γενομένης ἀποδεξάμενοι τῷ δήμῳ περὶ τὰς τάξεις καὶ λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ “παρὰ τοῦ δήμου περιπολοῦσι τὴν χώραν καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς “φυλακτηρίοις. ^[15]

Lex 247 ” παρατηρητέον οὖν ὅτι ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἓνα φησὶν ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς περιπόλοις γίνεσθαι τοὺς ἐφήβους, ὁ δὲ Αἰσχίνης δύο· καὶ τάχα διὰ τοῦτο ἐπεμνήσθη τοῦ πράγματος ὁ ῥήτωρ, καίπερ πάντων τῶν ἐφήβων ἐξ ἀνάγκης περιπολοῦντων, ὅτι αὐτὸς δύο ἔτη γέγονεν ἐν τοῖς περιπόλοις· διὸ καὶ μαρτυρῶν ἐδήλωσεν αὐτό. Περίστατοι: Ἰσοκράτης περὶ τῆς ἀντιδόσεως “θαυματοποιαῖς “ταῖς οὐδὲν ὠφελούσαις, ὑπὸ δὲ τῶν ἀνοήτων περιστάτοις γινομέ“ναις” ἀντὶ τοῦ περὶ ἃς κύκλῳ ἴστανται οἱ θεώμενοι. τὸ ὄνομα καὶ ἐν Ἀρχιδάμῳ ἐστὶ καὶ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Κόλαξιν. Περίστασιν: Δεινάρχος Τυρρηνικῷ “μετὰ ταῦτα τοῦ Δάμωνος “ἥδη περὶ ἀναγωγὴν ὄντα με περίστασιν ποιησαμένου καὶ μαρτυρεῖν “ἄξιοῦντος” καὶ τὰ ἐξῆς, μήποτε τοιοῦτόν ἐστι τὸ λεγόμενον, ἐν κύκλῳ περιέστη με αὐτὸς καὶ οἱ συμπαρόντες αὐτῷ, καὶ μαρτυρεῖν ἠνάγκαζον, ἵνα τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἔχη τῷ περίστατόν με ἐποίησαν. ^[15]

Lex 248 ἐν ἐνίοις δὲ παράστασιν γράφεται. Περιστοιχίζεται: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς φησι “μέλλοντας “ἡμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται” ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν· κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν θηρίων ὀρθὰ ξύλα ἰσθᾶσιν, ἃ καλοῦσι στοίχους ἢ στόχους, καταπεταννύντες αὐτῶν δίκτυα, ἵν' ἐὰν αὐτοὺς ἐκφύγη τὰ θηρία εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέση, ὡς ὑποσημαίνει Ξενοφῶν ἐν τῷ Κυνηγετικῷ. ἐν ἐνίοις μέντοι γράφεται περιστοιχίζεται, ἐν ἄλλοις δὲ καὶ περισχοινίζεται. Περίστοιχοι: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον περὶ τῶν Ἀρεθουσίου ἀνδραπόδων “φυτευτήρια ἐλαῶν περιστοίχων κατέκλασεν.” Δίδυμος δὲ τι γένος ἐλαιῶν περιστοίχους καλεῖ, ἃς Φιλόχορος στοιχάδας προσηγόρευσε. μήποτε δὲ περιστοίχους κέκληκεν ὁ ῥήτωρ τὰς κύκλῳ περὶ τὸ χωρίον ἐν στοίχῳ πεφυκυίας. Πεφασμένης: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος ἀντὶ τοῦ γεγενημένης. ^[15]

Lex 249 Λυσίας δ' ἐν τῷ κατὰ Θεομνήστου, εἰ γνήσιος, φησὶ “τὸ μὲν πεφασμένως ἐστὶ φανερώς.” Πεφοριῶσθαι: Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Πολυκράτην κατ' Ἐμπεδου ἐπιστολῇ, εἰ γνήσιος, φησὶν “ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι ἢ πεφοριῶσθαι” ἐπὶ τοῦ ἀποκεκλειμένου, ὥσπερ Εὐφορίων κέχρηται τῷ ὀνόματι· εἰσὶ γὰρ τινες ὀφθαλμοὶ κατακεχαλασμένα ἔχοντες τὰ βλέφαρα καὶ οἰονεῖ μύοντες. ἐὰν δὲ γράφηται πεφορινῶσθαι, εἴη ἂν πεπαχύνθαι, ἀπὸ τῆς φορίνης· ὅτι γὰρ καὶ ἐπ' ἀνθρώπων τάσσουσι τὴν φορίνην δῆλον ποιεῖ Ἀντιφῶν ἐν β' Ἀληθείας. Πηγαί: Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης, εἰ γνήσιος. Πηγαὶ τόπος ἐν Μεγάροις, ὡς ἐν δ' τῆς Ἀτθίδος φησὶν Ἑλλάνικος. Πήληξ: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, δῆμός ἐστι τῆς Λεοντίδος Πήληκες, ὡς φησι Διόδωρος ὁ περιηγητής. Πινάκια: τὰ καθιέμενα ἀντὶ κλήρων ὑπὸ τῶν κληρουμένων. ^[10]

Lex 250 ἔοικε δ' εἶναι ταῦτα χαλκᾶ, ὡς ὑποσημαίνει Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος. ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς ὅταν λέγῃ “μικρὸν, ὧ Ἀθηναῖοι, “μικρὸν πινάκιον πάντα τὰ ἐνταῦθα,” τυχὸν πινάκιον λέγει εἰς ὃ ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα τὰ κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων, ὡς καὶ παρὰ Δεινάρχῳ ἐν συνηγορίᾳ Αἰσχίνῃ δείκνυται. Πιτθεύς: δῆμος τῆς Κεκροπίδος ἢ Πιτθός. Πλειστηριάσαντες: ἀντὶ τοῦ ὑπερβαλόντες ἐν τῇ τιμῇ τῶν πιπρασκομένων Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀνδοκίδην, εἰ γνήσιος. κέχρηται τῷ ὀνόματι καὶ Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν Γρυψίν. Πληρωτής: Δημοσθένης κατ' Ἀριστογείτονος, πληρωτὰς ἐκάλουν τοὺς ἀποδιδόντας τὸν ἔρανον τοῖς ἥτοι λαχοῦσιν ἢ ἐωνημένοις. εἶεν δ' ἂν οὗτοι οἱ παρ' ἡμῖν καλούμενοι ἐρανάρχαι. τὸ δὲ πληρωτής ὄνομα καὶ ἐν τῷ κατὰ Μειδίου, καὶ ἐν τῷ κατὰ τῶν Πατροκλέους παίδων Δεινάρχου. ^[10]

- Lex 251 Πλινθεῖον: ὁ τόπος ἐν ᾧ πλίνθος πλάττεται· Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Λυσιθέου. Πλυντήρια: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις. Πλωθεύς: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. Πλωθειὰ δῆμος τῆς Αἰγιῆδος, ὅθεν ὁ δημότης Πλωθεύς. Ποδοστράβη: Ὑπερείδης ἐν τε τῷ κατ' Ἀθηνογένους καὶ ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους. ποδοστράβας ἔλεγον μηχανήματά τινα ὑπὸ τῶν κυνηγετῶν κατασκευαζόμενα, εἰς ἃ θηρία ἐμβαίνοντα ἠλίσκετο. διείλεκται Ξενοφῶν περὶ τῆς κατασκευῆς αὐτῶν ἐν τῷ περὶ κυνηγετικῶν καὶ τῆς χρήσεως. Ποδοκάκκη: Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους. τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ οὕτως ἐκαλεῖτο, ἥτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἐτέρου κ, ποδῶν τις κάκωσις οὕσα, ἢ κατὰ συγκοπὴν, ὡς φησι Δίδυμος, οἷον ποδοκατοχή. Λυσίας δ' ἐν τῷ κατὰ Θεομνήστου, εἰ γνήσιος, ἐξηγεῖται τοῦνομα· φησὶ γὰρ “ἡ ποδοκάκκη αὐτό ἐστὶν ὃ νῦν καλεῖται ἐν “τῷ ξύλῳ δεδέσθαι.” Πολιτεία: ἰδίως εἰώθασιν τῷ ὀνόματι χρῆσθαι οἱ ῥήτορες ἐπὶ τῆς δημοκρατίας, ὥσπερ Ἰσοκράτης τε ἐν τῷ Πανηγυρικῷ καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. ^[20]
- Lex 252 Πολέμαρχος: Ἰσαῖος ἐν ἀπολογία ἀποστασίου πρὸς Ἀπολλόδωρον. ἀρχὴ τις ἦν παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη, ἔστι δὲ εἷς τῶν θ' ἀρχόντων. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ διεξελθὼν ὅσα διοικεῖ ὁ πολέμαρχος, “πρὸς ταῦτά” φησιν “αὐτός τε εἰσάγει δίκας “τάς τε τοῦ ἀποστασίου καὶ ἀπροστασίου καὶ κλήρων καὶ ἐπικλή“ρων τοῖς μετοίκους, καὶ ἄλλα ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων, ταῦτα “τοῖς μετοίκους ὁ πολέμαρχος.” εἰκότως οὖν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ προειρημένῳ λόγῳ ἐγγυῆσαί φησι πρὸς τῷ πολεμάρχῳ Ἀπολλόδωρον· ὁ γὰρ Ἀπολλόδωρος Σάμιος τὸ γένος μέτοικος ἦν. ὅτι δὲ καὶ κύριον ὄνομα ὁ Πολέμαρχος τοῦ Λυσίου ἀδελφὸς αὐτός τε ὁ Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἐρατοσθένους καὶ Πλάτων ἐν τε τῷ α' τῆς Πολιτείας καὶ ἐν Φαίδρῳ φησὶν. Πολίοχος καὶ Πολυάλκης: ὀνόματα κύρια. ^[10]
- Lex 253 Πομπείας καὶ πομπεύειν: ἀντὶ τοῦ λοιδορίας καὶ λοιδορεῖν Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. μεταφέρει δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν λοιδορουμένων ἀλλήλοις· Μένανδρος Περινθία ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν εἰσι πομπεῖαί τινες σφόδρα λοῖδοροι. πομπεῖα δὲ λέγεται τὰ εἰς τὰς πομπὰς κατασκευαζόμενα σκευή, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ κατ' Ἀνδροτίωνος ὑποσημαίνει. “πομπεῖοις δέ” φησι Φιλόχορος “πρότερον ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς ἐκ τῆς οὐσίας “τῶν λ' κατασκευασθεῖσιν. ὁψὲ δέ” φησι “καὶ Ἀνδροτίων ἄλλα “κατεσκεύασεν.” Πόριος: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. Πόρος ἐστὶ δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος ὁ δὲ δημότης Πόριος. Πορθμός: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ^[10]
- Lex 254 πόλις ἐστὶ τῆς Εὐβοίας. Πολύγνωτος: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. περὶ Πολυγνώτου τοῦ ζωγράφου, Θασίου μὲν τὸ γένος, υἱοῦ δὲ καὶ μαθητοῦ Ἀγλαοφῶντος, τυχόντος δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας ἥτοι ἐπεὶ τὴν Ποικίλην στοὰν ἔγραψε προῖκα, ἢ ὡς ἕτεροι, τὰς ἐν τῷ Θησεῖῳ καὶ τῷ ἀνακείῳ γραφὰς, ἱστορήκασιν ἄλλοι τε καὶ Ἀρτέμων ἐν τῷ περὶ ζωγράφων καὶ Ἰόβας ἐν τοῖς περὶ γραφικῆς. Πολύστρατος: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου, εἰ γνήσιος. Πολύστρατος αἰτίαν ἔχων τοὺς Ἑρμᾶς περικόψαι ἀνῆρέθη ὑπὸ Ἀθηναίων. ἕτερος δ' ἂν εἴη Πολύστρατος ὑπὲρ οὗ λόγος ἐστὶ Λυσία ἐπιγραφόμενος ὑπὲρ Πολυστράτου δήμου καταλύσεως ἀπολογία· ἄλλος δ' ἂν εἴη Πολύστρατος οὗ Δημοσθένης μνημονεύει ἐν Φιλιππικοῖς, λέγων αὐτόν ποτε ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν τρέφειν. μήποτε μέντοι ἐνταῦθα δεῖ γράφειν Πολύτροπον ἀντὶ τοῦ Πολυστράτου· παρὰ μηδενὶ γάρ φησιν ὁ Δίδυμος εὐρηκέναι τὸν Πολύστρατον ἡγησάμενον τοῦ ἐν Κορίνθῳ ξενικοῦ. ^[15]
- Lex 255 τὸν Πολύτροπον μὲν οὖν ἐν τῇ ζ' τῶν Ἑλληνικῶν Ξενοφῶντος εὖρον· ἀλλ' οὔτε τὸ ξενικὸν τοῦτο ἔφησεν ὁ Ξενοφῶν τρέφεσθαι ὑπ' Ἀθηναίων οὔτε αὐτὸς Ἀθηναῖος ἦν ὁ Πολύτροπος. Ποσειδεών: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Μαντιθέου. ὁ ζ' μὴν παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλεῖται. Ποταμός: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου ἀργίας. Ποταμὸς δῆμος τῆς Λεοντίδος, οὗ ὁ δημότης Ποτάμιος. ἐκωμωδοῦντο δὲ ὡς ῥαδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράπτους, ὡς ἄλλοι τε δηλοῦσι

καὶ Μένανδρος ἐν Διδύμαις. Προβαλλομένους· ἀντὶ τοῦ ὑποτιθεμένου, οἷον πρὸ τῆς πράξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους, ὡς Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφώντος. ἔν τε τῷ κατ' Αἰσχίνου τὴν προαίρεσιν τῆς πολιτείας προβεβλημένην καὶ ἄπιστον εἶπεν ἀντὶ τοῦ εὐλαβῶς ἔχουσιν καὶ φυλαττομένην. ἐν δὲ τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος φησι “προβληθεὶς πυλάγορος οὕτω καὶ “τριῶν ἢ τεττάρων χειροτονησάντων αὐτόν.” ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου “καὶ προὔβαλόμην” φησὶν “ἀδικεῖν τοῦτον περὶ τὴν ἑορτήν” ἀντὶ τοῦ προβολῇ ἐχρησάμην τῇ συνήθει καὶ νομιζομένη κατὰ τῶν περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικούντων, [ὠνόμασα τοῦτον ἐν τῷ δήμῳ]. ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς φησι “προβάλλεσθαι δ' ἢ βλέπειν ἐναντίον οὔτε οἶδεν “οὔτε ἐθέλει” ἀντὶ τοῦ προτείνειν τὰς χεῖρας ὡς εἰς μάχην. ^[15]

Lex 256 Προβολάς· ἀντὶ τοῦ ἀσφαλείας ἐκ πόλεων ἢ τειχῶν ἢ τινων ἄλλων δυνάμεων ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ κράτει γιγνομένων Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον συνθηκῶν, εἰ γνήσιος. παρὰ δ' Αἰσχίνῃ ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας ἢ προβολῇ τοῦνομα γέγονεν ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαι τινα ἀδικεῖν. Προβούλευμα· τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθὲν πρὶν εἰς τὸν δῆμον εἰσενεχθῆναι· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. Προβόλιον· εἶδος δόρατος, ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγέται πρὸς τὴν τῶν συῶν θήραν. Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τῆς φυλακῆς τῶν Τυρρηνῶν τροπικῶς ἐκ μεταφορᾶς ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι. ὅτι δὲ δόρυ τι σημαίνει πολλάκις ἔστι μαθεῖν ἐκ τοῦ Ξενοφώντος Κυνηγετικοῦ. Πρόβολοι· αἱ εἰς θάλατταν προκείμεναι πέτραι καὶ οἷον ἄκται τινες· Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. Πρόεδροι· ἐκληροῦντο ὑπὸ τῶν πρυτάνεων καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν, εἷς ἐξ ἑκάστης φυλῆς πλὴν τῆς πρυτανευούσης, οἵτινες τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας δῶκουν. ^[15]

Lex 257 ἐκαλοῦντο δὲ πρόεδροι, ἐπειδὴ περ προήδρευον τῶν ἄλλων ἀπάντων. πολλάκις δ' ἔστι τοῦνομα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ὡς καὶ παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος καὶ Αἰσχίνῃ ἐν τῷ κατὰ Κτησιφώντος. ὅτι δ' ὁ καλούμενος ἐπιστάτης κληροῖ αὐτοὺς εἶρηκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Προηροσία· Ὑπερείδης Δηλιακῷ. ὄνομα θυσίας. Προθεσμίας νόμος· Δημοσθένης ὑπὲρ Φορμίωνος. τὴν τῶν ε' ἐτῶν ἂν λέγοι προθεσμίαν ὁ ῥήτωρ, ὡς ἐν τῷ λόγῳ ὑποσημαίνει, καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Μενέστρατον, εἰ γνήσιος ὁ λόγος ἐστίν. Πρόκλησις· εἰώθεσαν, ὁπότε δικάζοιντό τινες, ἐξαιτεῖν ἐνίῳτε θεραπαίνας ἢ θεράποντας εἰς βάσανον ἢ εἰς μαρτυρίαν τοῦ πράγματος, καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προκαλεῖσθαι, τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ περὶ τούτου γραφόμενον ὠνομάζετο πρόκλησις. παρὰ πολλοῖς δὲ ἔστι ῥήτορσι. Δημοσθένης δ' ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου καὶ περὶ ὧν πρόκλησις γίνεται δηλοῖ. Προκῶνια· Λυκοῦργος κατὰ Μενεσαίχμου. Δίδυμος “προ“κῶνιά” φησὶν “ἔστι πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι.” Ἀριστοφάνης δ' ὁ γραμματικὸς καὶ Κράτης τὰ ἐξ ἀφρύκτων κριθῶν οὕτω φασὶν ὀνομάζεσθαι. ^[15]

Lex 258 ἔοικε δὲ καὶ ἐκ πυρῶν καὶ ἐκ κριθῶν γίνεσθαι, ὡς Ἀντικλείδης ἐν τοῖς ἐξηγητικοῖς ὑποσημαίνει. Δήμων δ' ἐν τῷ περὶ θυσιῶν φησι “καὶ προκῶνιά ἐστι κάχυς κατηρειγμένοι μετὰ ἄρωμάτων.” Προμετρητάς· Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρίχους. Δείναρχος κατ' Ἀγασικλέους “Σκύθου τοίνυν τοῦ προμετρητοῦ ἦν υἱὸς καὶ ἐν “δημόταις γέγονε καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ἀγορᾷ προμετρῶν διατετέλεκεν.” Προναία· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφώντος. ὠνομάζετο τις παρὰ Δελφοῖς Ἀθηναῖα Προναία διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἰδρῦσθαι. ταύτην δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ η' Προνηΐην ὀνομάζει. ^[5]

Lex 259 ἱστορήκασιν δὲ περὶ αὐτῆς ἄλλοι τε καὶ Στάφυλος ἐν τῷ περὶ Αἰολέων. Πρόπεμπα· Λυσίας ἐν τῷ πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφὴν, εἰ γνήσιος, καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου. Δίδυμος “μήποτε” φησὶν “ἄλλα τινὰ ἐστὶν ἐπιτίμια τὰ πρὸ τῆς καταβολῆς “εἰσὶ γὰρ οἱ τὰ πέμπτα τῶν τιμημάτων παρακαταβάλλεσθαι φα“σιν, ὡς Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀπολλοδώρου ὑποσημαίνει. εἰ μὴ ἄρα “πρόπεμπα ὡς Δημοσθένης πρὸ ἡμερῶν πέντε· ταῖς γὰρ μεγάλαις “δίκαις οὐκ ἤρκει μία ἡμέρα πρὸς τὴν κρίσιν.” Προπεπωκότες· ἀντὶ τοῦ προδεδικότες. ἐκ μεταφορᾶς δὲ λέγεται. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφώντος. ἐν ἀρχῇ τῶν Μυρμιδόνων Αἰσχύλος

τάδε μὲν λεύσσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ, δοριλυμάντους Δαναῶν μόχθους, οὓς * * * εἴσω κλισίας.
[10]

Lex 260 Προπύλαια ταῦτα: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς, δύναται μὲν δεικτικῶς λέγεσθαι ἅτε ὀρωμένων τῶν προπυλαίων ἀπὸ τῆς Πυκνὸς, βέλτιον δὲ ἀναφορικῶς ἀκούειν ἐπὶ γὰρ τῶν πάνυ γνωρίμων οὕτω λέγειν εἰώθασιν. ἐν γοῦν τῷ κατ' Αἰσχίνου αὐτὸς ὁ Δημοσθένης φησὶν “ἤρετο Σάτυρον τουτονὶ τὸν κωμικὸν ὑποκριτὴν.” περὶ δὲ τῶν προπυλαίων τῆς ἀκροπόλεως, ὡς ἐπὶ Εὐθυμένους ἄρχοντος οἰκοδομεῖν ἤρξαντο Ἀθηναῖοι Μνησικλέους ἀρχιτεκτονοῦντος, ἄλλοι τε ἱστορήκασιν καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ δ'. Ἡλιόδωρος δ' ἐν α' περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως μεθ' ἕτερα καὶ ταῦτά φησιν “ἐν ἔτεσι μὲν ε' παντελῶς “ἐξεποιήθη, τάλαντα δὲ ἀνηλώθη δισχίλια ιβ'. πέντε δὲ πύλας ἐποίησαν, δι' ὧν εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰσίσαιιν.” Προσεποιήσατο: ἀντὶ τοῦ ἀντεποιήσατο· Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Νικοδήμου “οὐδεὶς πώποτε προσεποιήσατο οὐδ' ἡμιφισβήτησε τῆς “κληρονομίας ἐκεῖνῳ.” Πρόσκλησις: ἢ εἰς δικαστήριον κλήσις, καὶ προσκαλέσασθαι τὸ παραγγέλλειν εἰς δίκην· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου, Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Δάμιππον. [15]

Lex 261 Προσπάλτιοι: Λυσίας ἐν τῷ περὶ Μακαρτάτου κλήρου. Πρόσπαλτα δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος. Προστάτης: οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι προεσθηκότες προστάται ἐκαλοῦντο· ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἕκαστον τῶν μετοίκων πολίτην τινὰ Ἀθηναῖον νέμειν προστάτην· Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας, μέμνηται καὶ Μένανδρος ἐν ἀρχῇ τῆς Περινθίας. Προστασία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος “ταῦτα οὐχ “ὁμολογουμένη προστασία;” ἀντὶ τοῦ βοήθεια προῖσταμένου τινὸς καὶ ἐπικουρῶντος τῷ ἀδικουμένῳ. Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας “ὡς δεῖ τὰ τῆς Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγκεῖν “εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας.” Δίδυμος τὴν προστασίαν φησὶ κεῖσθαι ἀντὶ τῆς προστάσεως, τουτέστι τῆς ὑπ' ἐνίων προστάδος καλουμένης. Πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου. Φιλόχορος ἐν τῇ ε' “Ἀθηναίων” φησὶν “ἀρξαμένων τειχίζειν τὸν Πειραιᾶ οἱ θ' ἄρχοντες τοῦτον ἀναθέντες ἐπέγραψαν ἀρξάμενοι πρῶτοι τειχίζειν οἷδ' ἀνέθηκαν βουλῆς καὶ δήμου δόγμασι πειθόμενοι. [15]

Lex 262 Προστιμήματα: ἔστι μὲν τινα ἐν τοῖς νόμοις ὠρισμένα κατὰ τῶν ἀδικούντων, ὥσπερ ἡ ἐπωβελία παρ' Ἰσαίῳ ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους, ἔστι δὲ καὶ ἄλλα ἃ προστιμᾶται τὸ δικαστήριον, ὡς δείκνυσιν Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Προστρόπαιον: Αἰσχίνης περὶ τῆς πρεσβείας “ἔασετε οὖν “αὐτὸν τὸ τοιοῦτον προστρόπαιον” ἀντὶ τοῦ ἄγος καὶ τὸ μίσμα. καὶ προστροπὴ δὲ παρὰ τοῦτο λέγεται· ἐν γοῦν τῷ κατὰ Κτησιφώντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ. κεῖται δὲ τοῦτο τὸ ὄνομα καὶ παρὰ Δεινάρχῳ ἐν τῷ κατὰ Φορμισίου ἀσεβείας. Προτέλεια: Λυκούργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναι τι τῶν εἰς τὸ θεῖον ἀναφερομένων γινόμενα ἢ διδόμενα καλεῖται προτέλεια. Προφereῖς: οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. Προσφορά: ἀντὶ τοῦ πρόσδοδος Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. καὶ παρ' ἄλλοις δὲ τοῦνομα. Προχειροτονία: ἔοικεν Ἀθήνησι τοιοῦτὸ τι γίνεσθαι, ὁπότεν τῆς βουλῆς προβουλευσάσης εἰσφέρεται εἰς τὸν δῆμον ἢ γνώμη· πρότερον γίνεται χειροτονία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· ὁπότεν δοκεῖ περὶ τῶν προβουλευθέντων σκέψασθαι τὸν δῆμον, ἢ ἀρκεῖ τὸ προβούλευμα. [20]

Lex 263 ταῦτα δ' ὑποσημαίνεται ἐν τῷ Λυσίου πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφὴν. Προσχαίρητήρια: Λυκούργος ἐν τῇ Κροκωνιδῶν διαδικασίᾳ. ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις ἀγομένη ὅτε δοκεῖ ἀπιέναι ἡ Κόρη. Πρυτανεῖα: Ἰσοκράτης ἐν τῇ πρὸς Καλλίμαχον παραγραφῇ. [5]

Lex 264 ἔστι δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς τὰ πρυτανεῖα· ἦν δὲ ἀργύριον τι ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφοτέροι, καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων. Πρυτανείας: Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς

Νικοκλέα. ἔστι δὲ ἀριθμὸς ἡμερῶν ἢ πρυτανεία ἥτοι λς' ἢ λε', ἃς ἐκάστη φυλὴ πρυτανεύει. διείλεκται δὲ περὶ τούτων Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Πρυτανεύοντα: κυρίως μὲν ἀντὶ τοῦ πρύτανιν ὄντα· ἀντὶ δὲ τοῦ διοικοῦντα Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. ἐν δὲ ἑτέρῳ Φιλιππικῷ “πρυτανευόμενοι” φησιν ἀντὶ τοῦ διοικούμενοι καὶ διατρεφόμενοι. Πρυτάνεις: τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν φ', ν' ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς, οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα, πρυτάνεις ἐκαλοῦντο. ἐπρυτάνευσεν δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλαις αἱ ἰ' φυλαὶ κλήρῳ λαχοῦσαι, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Πτοιόδωρος: Δημοσθένης. ^[10]

Lex 265 ὄνομα κύριον. Πυανόψια: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου “καὶ ἡμεῖς “Πυανόψια ταύτην τὴν ἑορτὴν καλοῦμεν, οἱ δ' ἄλλοι Ἑλληνες Πα“νόψια, ὅτι πάντας εἶδον τοὺς καρποὺς τῇ ὄψει.” Ἀπολλώνιος καὶ σχεδὸν πάντες οἱ περὶ τῶν Ἀθηνῆσιν ἑορτῶν γεγραφότες Πυανεψιώνος ἐβδόμη τὰ Πυανέψια Ἀπόλλωνι ἄγεσθαι φασί. δεῖν δέ φασί λέγειν Πυανέψια, καὶ τὸν μῆνα Πυανεψιώνα· πύανα γὰρ ἔψουσιν ἐν αὐτοῖς καὶ ἡ εἰρεσιώνη ἄγεται. Πύγελα: Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Βακχίου, εἰ γνήσιος. πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Ἰωνίᾳ τὰ Πύγελα, ἣν Θεόπομπός φησιν ἐν ζ' λαβεῖν τοῦνομα ἐπειδὴ τῶν μετ' Ἀγαμέμνονός τινες διὰ νόσον τὴν περὶ τὰς πυγὰς ἐνταῦθα κατέμειναν. Πτώματα ἐλαιῶν: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου. λέγοι ἂν ἥτοι τὸν καρπὸν τὸν ἀποπεπτωκότα τῶν φυτῶν, ἢ αὐτὰ τὰ δένδρα κατὰ τινὰ τύχην πεπτωκότα. Πυελίδα: τὸ ὕψ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιδοφυλάκιον Λυσίας ἐν τῷ κατ' Εὐφήμου καὶ Ἀριστοφάνης Ἡρωσιν. Πυθαεᾶ: Ὑπερείδης πρὸς Ἀπελλαῖον. ^[15]

Lex 266 ἄπορον πῶς ἀπὸ τούτου ἐσχημάτισται παρὰ τῷ Διδύμῳ· καὶ γὰρ οὐ δι' ὧν παρέθετο ὁ γραμματικὸς ὠνόμασε τὰ Πύθια ἑορτὴν, ἀλλὰ τὸν Πύθιον Ἀπόλλωνα. Πυκνί: Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Χαιρεφίλου α' φησὶ “καὶ τῆς “Πυκνὸς τοσοῦτον εὐρισκούσης.” ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησία οὕτως ἐκαλεῖτο. πολλὴ δ' ἡ μνήμη αὐτῆς παρ' Ἀττικοῖς. Κλείδημος δ' ἐν γ' Πρωτογονίας “συνήεσάν” φησιν “εἰς τὴν Πύκνα ὀνομασθεῖσαν “διὰ τὸ τὴν συνοίκησιν πυκνουμένην εἶναι.” Πύλαι καὶ Πυλαία καὶ Πυλαγόρας: Πύλαι μὲν καλοῦνται αἱ Θερμοπύλαι· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. ἐκλήθησαν δ' οὕτω διὰ τὸ στενὴν εἶναι ταύτην τὴν εἴσοδον ἀπὸ Θετταλίας εἰς τὴν Φωκίδα πορευομένοις. Πυλαία δ' ἐκαλεῖτο ἡ εἰς τὰς Πύλας σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων· Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ^[10]

Lex 267 ὅτι δὲ τις ἐγίγνετο σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων εἰς Πύλας Ὑπερείδης τε ἐν ἐπιταφίῳ καὶ Θεόπομπος ἐν τῇ λ' εἰρήκασιν. ἐπέμποντο δ' ἐκ τῶν πόλεων τῶν μετεχουσῶν τῆς Ἀμφικτυονίας τινὲς οἵπερ ἐκαλοῦντο Πυλαγόροι· μνημονεύουσι δὲ καὶ τούτων πολλοὶ, ὥσπερ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος καὶ Ἀριστοφάνης ἐν δευτέραις Θεσμοφοριαζούσαις. Πυριλάμπης: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῶν ταῶν. ὄνομα κύριον. Πύρρα: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου, εἰ γνήσιος. Πύρρα μία πόλις ἐστὶ τῶν ἐν Λέσβῳ, ὡς μαρτυροῦσιν οἱ τὰς περιόδους γράψαντες. Πωληταὶ καὶ πωλητήριον: οἱ μὲν πωληταὶ ἀρχὴ τίς ἐστὶν Ἀθήνησι, ἰ' τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες, εἷς ἐκ τῆς φυλῆς ἐκάστης· διοικοῦσι δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ τῆς πόλεως πάντα, τέλη καὶ μέταλλα καὶ μισθώσεις καὶ τὰ δημεύόμενα· Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας β'. διείλεκται δὲ περὶ αὐτῶν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. πωλητήριον δὲ καλεῖται ὁ τόπος ἔνθα συνεδρεύουσιν οἱ πωληταί· Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου πολλάκις. Πωλάς: ἀντὶ τοῦ πράσεις Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ἀπελλαῖον. ἔστι τοῦνομα καὶ ἐν τοῖς Σώφρονος Ἀνδρείοις. Πωλῶσι: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας “ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ “πωλῶσί τι ἀποπεφασμένως. ^[20]

Lex 268 “ Δίδυμός φησιν ἀντὶ τοῦ πορνεύουσι φανερώς πωλεῖν γὰρ τὸ παρέχειν ἑαυτὴν τοῖς βουλομένοις, ὅθεν καὶ τὸ πορνεύειν, ὅπερ ἐστὶ περνάναι. ἐγὼ δὲ φημι ὅτι κυρίως ἔταξε νῦν ὁ ῥήτωρ τὸ πωλεῖν· φησὶ γὰρ τὸν νόμον οὐκ ἔαν ἐπὶ ταύταις μοιχὸν λαβεῖν, ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶσί τι ἀποπεφασμένως. Πώμαλα: ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς

Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. ἔστι δὲ τὸ μὲν πῶ Δώριον, τιθέμενον ἀντὶ τοῦ πόθεν· τὸ δὲ μάλα ἦτοι παρέλκει ἢ ἔστιν ἐν ποσοῖς λεγόμενον πώμαλα, οἷον οὐ μάλα, οὐ πάνυ. ^[5]

Lex 269

πολὺ δ' ἐστὶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ Ἀριστοφάνης ἢ λαιδορία τις ἐγένεθ' ὑμῖν; πώμαλα οὐδ' εἶπον οὐδέν. Ρ' Ῥαῖσας; ἀντὶ τοῦ ῥᾶον ἔχων ἐκ τῆς νόσου Δημοσθένης Φιλίππικοις. Ῥηναία: Ὑπερείδης Δηλιακῶ. ἔστι δὲ νῆσος πλησίον Δήλου. Ῥητορικὴ γραφή: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην. ἔοικε ῥητορικὴ γραφὴ καλεῖσθαι ἢ κατὰ ῥήτορος γράψαντός τι ἢ εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον, ὥσπερ λέγεται καὶ πρυτανικὴ ἢ κατὰ πρυτάνεως καὶ ἐπιστατικὴ ἢ κατ' ἐπιστάτου. ἴσως δὲ καὶ κατὰ τοῦτο ῥητορικαὶ γραφαὶ τινες καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ κατὰ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται, ὡς Ἀντιφῶν ἐν τῷ κατὰ πρυτάνεως, εἰ γνήσιος, ὑποσημαίνει. Ῥίνων: Ἰσοκράτης ἐν τῇ πρὸς Καλλίμαχον παραγραφῇ. ὄνομα κύριον. Ῥοδογούνη: γυνὴ μὲν Ὑστάσπου, Ξέρξου δὲ καὶ Δαρείου μήτηρ. ^[15]

Lex 270

Ῥοδωνιά: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀρεθουσίου ἀνδραπόδων. Ῥοδωνιά ἐστὶν ἡ τῶν Ῥόδων φυτεία, ὥσπερ ἰωνιά ἡ τῶν Ἴων, ὡς Ἐκαταῖος ἐν α' περιηγήσεως δηλοῖ. Ῥόθιον: Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ Πολύεукτον στρατηγεῖν. Ῥόθιον καλεῖται παρὰ τὸν Ῥόθον τὸν ἐκ τῶν κωπῶν ἀκουόμενον, ὅταν σφοδρῶς ἐλαύνωσιν. τοῦνομα παρὰ πολλοῖς καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ἰππεῦσι καὶ Θουκυδίδῃ ἐν δ'. Ῥόπτρον: Λυσίας κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας “ἔδησε τὸν ἵππον “ἐκ τοῦ Ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ.” νῦν τὸν τῆς θύρας κρίκον λέγει, ὡς καὶ ἄλλοι, Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρῳ, Ξενοφῶν Ἑλληνικῶν ζ'. Ῥυτά: συνεσταλμένως εἰδός ἐστι ποτηρίου Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. ἐκτεταμένως τὰ παρ' ἡμῖν λεγόμενα ὁμοίως Κρατῖνος ἐν Ὠραῖς. Σ Σαβοῖ: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. οἱ μὲν Σαβοὺς λέγεσθαι τοὺς τελουμένους τῷ Σαβαζίῳ, τουτέστι τῷ Διονύσῳ, καθάπερ τοὺς τῷ Βάκχῳ Βάκχους. ^[15]

Lex 271

τὸν αὐτὸν δὲ εἶναι Σαβάζιον καὶ Διόνυσόν φασιν ἄλλοι τε καὶ Νύμφις β' περὶ Ἡρακλείας. οὕτω δέ φασι καὶ τοὺς Ἑλληνάς τινες τοὺς Βάκχους Σαβοὺς καλεῖν. Μνασέας δὲ ὁ Παταρεὺς υἱὸν εἶναί φησι τοῦ Διονύσου Σαβάζιον. Σείρινα: Λυκοῦργος περὶ τῆς διοικήσεως. σείριον ἐκάλουν λεπτὸν ἱμάτιον ἀσπάθητον, οἷον θέριστρον, καθὰ φασιν οἱ γλωσσογράφοι. καὶ σειρὴν δὲ ὁ λεπτὸς καὶ διαφανὴς χιτῶν, εὐθετος τότε ὅτε ἐστὶν ὁ Σείριος. ἔστι δὲ καὶ Σεῖρις πόλις Ἰταλική, καὶ τάχα τὰ ἔνθεν ὑφάσματα ἢ τινα ἄλλα σείρινα εἶπεν ὁ ῥήτωρ. ἐν ἐνίοις μέντοι χωρὶς τοῦ ε γράφεται σίρινα. Σεμναὶ θεαί: οὕτω καλοῦσιν Ἀθηναῖοι τὰς Ἐρινύας. Σέρρειον τεῖχος καὶ Σίριον: ὀνόματα χωρίων. Σεσημασμένωι: ἀντὶ τοῦ ἐσφραγισμένῳ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος, Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀντίου ὀρφανικῶ. Σεύθης: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου. ^[10]

Lex 272

ἔστι δὲ εἷς τῶν ἐν Θράκῃ βασιλέων. Σηκός: ἐπιγράφεται τις λόγος Λυσίου ἐν τῇ τῆς εὐσεβείας περὶ τοῦ σηκοῦ ἀπολογίᾳ, ἐν ᾗ δῆλόν ἐστιν ὡς περὶ ἐλαίας ἐκκοπέσης ὁ λόγος ἐστί. γράφει δὲ καὶ ταυτὶ ὁ ῥήτωρ “ὅς δύο ἔτη ἐγεώργησεν “οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν οὔτε μορίαν οὔτε σηκὸν παραλαβών.” μήποτε οὖν τὰς μὲν ἰδιωτικὰς ἐλαίας καλοῦσι, τὰς δὲ δημοσίας μορίας; σηκὸν δὲ, ὡς ἔοικε, καὶ μορίαν ὀνομάζουσι τὴν αὐτήν. Σηράγγιον: Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος. χωρίον τι τοῦ Πειραιῶς οὕτως ἐκαλεῖτο. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς. Σημεῖα: οὕτω λέγουσι τὰς σφραγίδας. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον. Σθένελος: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Διογένην. καὶ ἐν ταῖς Διδασκαλίαις εὐρίσκεται ὁ Σθένελος τραγωδίας ποιητής. ἐκωμῶδει δὲ αὐτὸν ὁ τοὺς Πλάτωνος Λάκωνας γράψας ὡς τὰλλότρια ἔφη σφετεριζόμενον. Σίγειον: Δημοσθένης Φιλίππικοις. πόλις ἐστὶ τῆς Τρωάδος, οὐκ ἄπωθεν τοῦ Ἰλίου. Σῆμος: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. εἷς τῶν Ἀλευαδῶν οὗτός ἐστι τῶν δοκούντων συμπρᾶξαι τῷ Μακεδόνι. Σιμύλος: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος φησιν “ἀλλὰ “μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ὑποκριταῖς Σιμύλῳ καὶ Σω“κράτει. ^[20]

Lex 273

” Σίμων: ὄνομα κύριον. Σινώπη: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Ἡρόδικος ἐν ζ’ Κωμωδουμένων φησὶν ὅτι Σινώπη ἡ ἑταῖρα Ἀβυδος ἐλέγετο διὰ τὸ γραῦς εἶναι. Σιπύα: Λυσίας ἐν τῷ περὶ ἡμικληρίου τῶν Μακαρτάτου χρημάτων. σιτηρὸν ἀγγεῖόν ἐστιν ἡ σιπύα, ἔστι δὲ πολλάκις παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κωμικοῖς· Εὐπολις Χρυσῶ γένει, Ἀριστοφάνης Τελμησεῦσιν. Σιτηρέσιον: τὸ διδόμενόν τισιν εἰς τροφήν· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τριηραρχήματος. Σῖτος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ’ Ἀφόβου α’.

Lex 274 σῖτος καλεῖται ἡ διδομένη πρόσδοδος εἰς τροφήν ταῖς γυναῖξιν ἢ τοῖς ὀρφανοῖς, ὡς ἐξ ἄλλων τε μαθεῖν ἔστι καὶ ἐκ τοῦ Σόλωνος α’ ἄξονος καὶ ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων πολιτείας. Τιμαχίδας δὲ ἡγεῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς σῖτον λέγεσθαι τὸν τόκον, ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ἐν ἀνθ’ ἐνὸς οὐδέποτε παρ’ αὐτοῖς ὁ τόκος σῖτος καλεῖται. Σιτοφύλακες: Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Καλλισθένους εἰσαγγελίᾳ. ἀρχὴ τις ἦν Ἀθήνησιν ἣτις ἐπεμελεῖτο ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πραθῇσεται καὶ τὰ ἄλφιστα καὶ οἱ ἄρτοι. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ι’, ε’ μὲν ἐν ἄστει, ε’ δ’ ἐν Πειραιεῖ, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Σκαμβωνίδαί: Λυκοῦργος ἐν τῇ διαδικασίᾳ Κροκωνιδῶν.

Lex 275 ἔστι δὲ δῆμος τῆς Λεοντίδος. Σκαφηφόροι: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀγασικλέους φησὶν “οἱ ἄντι σκαφηφόρων ἔφηβοι εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβήσονται, οὐχ ὑμῖν ἔχοντες χάριν τῆς πολιτείας, ἀλλὰ τῷ τούτου ἀργυρίῳ,” ἀντὶ τοῦ μέτοικοι· οὗτοι γὰρ ἐσκαφηφόρου Ἀθήνησι. Δημήτριος γοῦν ἐν γ’ Νομοθεσίας φησὶν ὅτι προσέταττεν ὁ νόμος τοῖς μετοίκους ἐν ταῖς πομπαῖς αὐτοῦς μὲν σκάφας φέρειν, τὰς δὲ θυγατέρας αὐτῶν ὑδρεῖα καὶ σκιάδια. διείλεκται περὶ τούτων καὶ Θεόφραστος ἐν ι’ Νόμων. Σκαφίον: Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφὴν ἀπολογία. ὅτι δὲ τὸ σκαφίον εἶδος κουράς καὶ Ἀριστοφάνης Γήρα. Σκευοποιοῦντα τὸ πρᾶγμα: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Μαντιθέου ἀντὶ τοῦ σκευωρούμενον καὶ κατασκευάζοντα καὶ πλαττόμενον. Σκηνίτης: Ἰσοκράτης Τραπεζιτικῶ “Πυθόδωρον γὰρ τὸν σκη“νίτην καλούμενον.” ἔοικεν ἐπώνυμον εἶναι. μήποτε δὲ ὡς ἀγοραῖον καλούμενον, ἐπειδὴ ἐν σκηναῖς ἐπιπράσκετο πολλὰ τῶν ὠνίων. Σκηνὴν δὲ ἣν ἔχουσιν, οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσι: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουδῖαν. ἔοικε δὲ σκεῦός τι εἶναι, ὅπερ οἱ μὲν κόσμον τινὰ γυναικεῖον εἶναι φασιν, οἱ δὲ σκιάδιον.

Lex 276 Σκῆψις: Δημοσθένης κατ’ Ἀριστοκράτους. πόλις ἐστὶν ἐν Τροίᾳ, ἥς μνημονεύουσιν ἄλλοι τε καὶ Ἑφορος ἐν ιε’. Σκίαθος: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. νῆσός ἐστι πλησίον Εὐβοίας. Σκιάποδες: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας. ἔθνος ἐστὶ Λιβυκόν. Κτησίας ἐν περίπλῳ Ἀσίας φησὶν “ὑπὲρ δὲ τούτων Σκιάποδες, οἱ “τούς τε πόδας οἴους οἱ χῆνες ἔχουσι κάρτα πλατέας, καὶ ὅταν “θέρμη ἦ, ὕπτιοι ἀναπесόντες, ἄραντες τὰ σκέλη σκιάζονται τοῖς “ποσίν.” Σκίρον: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. Σκίρα ἐορτὴ παρ’ Ἀθηναίοις, ἀφ’ ἧς καὶ ὁ μὴν Σκιροφοριῶν. φασὶ δὲ οἱ γράψαντες περὶ τε μηνῶν καὶ ἐορτῶν τῶν Ἀθήνησιν, ὧν ἐστὶ καὶ Λυσιμαχίδης, ὡς τὸ σκίρον σκιάδιόν ἐστι μέγα, ὅφ’ ὃ φερομένῳ ἐξ ἀκροπόλεως εἰς τινα τόπον καλούμενον Σκίρον πορεύονται ἢ τε τῆς Ἀθηνᾶς ἱερεῖα καὶ ὁ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερεὺς καὶ ὁ τοῦ Ἥλιου κομίζουσι δὲ τοῦτο Ἑτεοβουτάδαί. σύμβολον δὲ τοῦτο γίνεται τοῦ δεῖν οἰκοδομεῖν καὶ σκέπας ποιεῖν, ὡς τούτου τοῦ χρόνου ἀρίστου ὄντος πρὸς οἰκοδομίαν.

Lex 277 καὶ Ἀθηνᾶν δὲ Σκιράδα τιμῶσιν Ἀθηναῖοι, ἣν Φιλόχορος μὲν ἐν β’ Ἀτθίδος ἀπὸ Σκίρου τινὸς Ἑλευσινίου μάντεως κεκληῖσθαι, Πραξίων δὲ ἐν β’ Μεγαρικῶν ἀπὸ Σκίρωνος. Σκιράφια: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Προξένου. σκιράφια ἔλεγον τὰ κυβευτήρια, ἐπειδὴ διέτριβον ἐν Σκίρῳ οἱ κυβεύοντες, ὡς Θεόπομπος ἐν τῇ ν’ ὑποσημαίνει. Σκυθικαί: Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Βακχίου καὶ Πυθαγόρου, εἰ γνήσιος. εἶδος τι ὑποδήματός εἰσιν αἱ Σκυθικαί. καὶ Ἀλκαῖος ἐν η’ καὶ Σκυθικὰς ὑποδησάμενος. Σμικυθίων: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ’ Ἀριστοκράτους. ὄνομα κύριον. Σόλοι: Ἰσοκράτης Εὐαγόρα. Σόλοι ἢ μὲν Κυπρικὴ πόλις, ἢ δὲ τῆς Κιλικίας, ὡς ἄλλοι τε ἱστοροῦσι καὶ

Ἐφορος ἐν τῇ ε'. Σπάρτωλος: Ἀντιφῶν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ἑπιτροπικὸς Τιμοκράτει. πόλις ἐστὶ τῆς Βοττικῆς ἢ Σπάρτωλος. Σπερμολόγος: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ^[15]

Lex 278 λέγεται τι μικρὸν ὀρνιθάριον κολοιῶδες σπερμολόγος, ὠνομασμένον, ὡς ἔοικεν, ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν, οὗ μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνισι. λέγεται οὖν ἀπὸ τούτου ὁ εὐτελής καὶ εὐκαταφρόνητος ἄνθρωπος καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων διαζῶν σπερμολόγος. Στασιώτης: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως “περὶ τοίνυν ὧν Ἀπόληξις κατηγόρηκεν, ὡς στασιώτης ἦν ἐγὼ καὶ ὁ πάππος ὁ ἑμός.” ἔοικε νῦν ὁ ῥήτωρ ἰδίως ἐπὶ τοῦ δορυφόρου κεχρησθαι τῷ ὀνόματι· ἐν γοῦν τοῖς ἐξῆς φησιν ὅτι οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας ἡδυνήθησαν οἱ πρόγονοι κολάσαι, τοὺς δὲ δορυφόρους ἡδυνάτησαν. Σταφυλοβολεῖον: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους. ἔστι δὲ τὸ καλούμενον πατητήριον, ὡς Ἀνδροτίων ἢ Φίλιππος ἐν τῷ Γεωργικῷ. Στεφανηφόρος: Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. Στεφανηφόρου ἡρῶν, ὡς ἔοικεν, ἦν ἐν ταῖς Ἀθήναις. εἴη δ' ἂν ὁ Στεφανηφόρος ᾗτοι τῶν Ἡρακλέους υἱέων εἷς τῶν γενομένων ἐκ τῶν Θεστίου θυγατέρων, οὗ μνημονεύει Ἑλλάνικος ἐν ι' Φορωνίδος· ἢ μήποτε τοῦ Ἀττικοῦ Στεφανηφόρου τὸ ἡρῶν ἦν, οὗ πάλιν ὁ αὐτὸς Ἑλλάνικος ἐν β' Ἀτθίδος μέμνηται. Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου ἀντὶ τοῦ τιμῶν. καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ διοικήσεως φησιν “ἀλλὰ μὴν καὶ Καλλισθένην ρ' μναῖς ἐστεφανώσατε. ^[20]

Lex 279 ” καὶ παρ' ἄλλοις ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας τὸ στεφανοῦν, ὡς παρὰ τε Θεοδόμῳ ἐν νζ' καὶ Μενάνδρῳ ἐν Αὐτὸν πενθοῦντι. Στειριεύς: Ὑπερείδης κατ' Ἀρχεστρατίδου. δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος ἢ Στειριά. Στρατεία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις: Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. τίς ἦν ἢ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις στρατεία δεδήλωκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ λέγων “εἰσὶ γὰρ ἐπώνυμοι ι' μὲν οἱ τῶν φυλῶν, β' δὲ καὶ μ' οἱ τῶν ἡλικιῶν. οἱ δὲ ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λευκωμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο, καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς ὃ τε ἄρχων ἐφ' οὗ ἐνεγράφησαν καὶ ὁ ἐπώνυμος ὁ τῷ “προτέρῳ ἔτει δεδιητηκώς· νῦν δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται.” καὶ μετ' ὀλίγα “χρῶνται δὲ τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας, “καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσι, προγράφουσιν ἀπὸ τίνος ἄρχοντος “ἐπώνυμου μέχρι τίνος δεῖ στρατεῦσθαι. ^[10]

Lex 280 ” διείλεκται περὶ τούτων καὶ Φιλόχορος ἐν δ' τῆς Ἀτθίδος. Στρατηγοί: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. οἱ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν χειροτονούμενοι στρατηγοὶ ι' ἦσαν, ὡς μαθεῖν ἔστιν ἐκ τε τῶν Ὑπερείδου κατ' Αὐτοκλέους καὶ ἐκ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας Ἀριστοτέλους. Στράβαξ: ὄνομα κύριον. Στρέψα: Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. πόλις ἐστὶ τῆς Θράκης, ὡς Ἑλλάνικος ἐν β' Περσικῶν ὑποσημαίνει. οἱ δὲ πολῖται τῆς Στρέψης καλοῦνται Στρεψαῖοι. Στρεπούς: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. πλακοῦντος εἰδός ἐστιν οἱ στρεπτοὶ, ὡς καὶ παρ' ἑτέροις. Στρομβιχίδης: Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Δεξιῶ ἀποστασίου. ὄνομα κύριον. Στρούθης: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου. σατράπης τις βασιλέως ἦν. Στροφάδες νῆσοι: Δείναρχος Τυρρηνικῶ. νῆσοί τινες εἰσὶ μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Ἡλίδος κείμεναι. Στρύμη: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ τριηραρχήματος. ^[15]

Lex 281 Ἡρακλείδης ἢ Φιλοστέφανος ἐν τῷ περὶ νήσων φησὶν “ἀποικίαι δὲ εἰσὶ “Θασίων ἐπὶ τῆς Θράκης Γαληψὸς καὶ Στρύμη ἢ νῆσος.” ἔστι δὲ ἐμπόριον Θασίων. μνημονεύει τῶν Θασίων πρὸς Μαρωνείτας περὶ τῆς Στρύμης ἀμφισβητήσεως Φιλόχορος ἐν ε', Ἀρχίλοχον ἐπαγόμενος μάρτυρα. Στύραξ: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Λυσιθέου. στύραξ καλεῖται τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ καταπηγνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασιν, ὡς Θουκυδίδης πού φησι “στυρακίῳ ἀκοντίου ἀντὶ βαλάνου χρῆσάμενος εἰς τὸν μοχλόν.” Στρωτήρ: Λυκοῦργος κατ' Ἰσχυρίου. τὰ μικρὰ δοκίδια τὰ ἐπάνω τῶν δουροδόκων τιθέμενα στρωτήρας ἔλεγον, ὡς φησι Δίδυμος. ἔστι τοῦνομα καὶ ἐν Βαβυλωνίοις Ἀριστοφάνους. Σύλας: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου τῆς τριηραρχίας. κὰν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφὴν “ἐξελόμενος ὁπότεν μὴ “σῦλαι ὦσιν

Ἀθηναίοις.” ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς ὥσπερ ἐξηγούμενος αὐτό φησιν “σεσυλήμεθα δὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ Φασηλιτῶν ὥσπερ δεδομένων συλῶν Φασηλίταις κατ’ Ἀθηναίων. ^[15]

Lex 282 ἐπειδὴν γὰρ μὴ θέλωσιν ἀποδοῦναι ἃ ἔλαβον, τί ἂν τις ἔχοι ἄλλο ὄνομα θέσθαι τῷ τοιούτῳ ἢ ὅτι ἀναιροῦνται τὰ ἀλλότρια;” ἀντὶ τοῦ τὰς συλήσεις σύλας ἔλεγον. Συλλογῆς· ὄνομα ἀρχῆς. Ἰσαῖος ἐν τῷ μετοικικῷ σαφέστατα δηλοῖ. Σύμβολα· τὰς συνθήκας, ἃς ἂν ἀλλήλαις αἱ πόλεις θέμεναι τάττωσι τοῖς πολίταις ὥστε διδόναι καὶ λαμβάνειν τὰ δίκαια. πολλάκις ἐν τῷ ζ’ Φιλιππικῶν Δημοσθένους, καὶ Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ’ Ἐλπαγόρου. Συμμορία· Δημοσθένους κατ’ Ἀφόβου α’. οὐχ ἅπαν τὸ πλῆθος, ὥσπερ παρ’ ἡμῖν, διήρητο εἰς τὰς συμμορίας Ἀθήνησιν, ἀλλὰ μόνοι οἱ πλούσιοι καὶ εἰσφέρειν τῇ πόλει δυνάμενοι. ὁ γοῦν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν φησι, περὶ τῶν χιλίων καὶ διακοσίων ἀνδρῶν λέγων τῶν πλουσιωτάτων, “ἐκ τούτων τοῖνυν οἴμαι δεῖν ποιῆσαι συμμορίας κ’, ὥσπερ νῦν εἰσὶ, σώματα ξ’ ἐκάστην ἔχουσιν. ^[15]

Lex 283 ” Ὑπερίδης δ’ ἐν τῷ πρὸς Πολύευκτόν φησιν “εἰσὶ γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ “ἐκάστη ἰε’ ἄνδρες.” οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν πῶς ὁ μὲν Δημοσθένης φησὶν ξ’ ἄνδρας ἔχειν τὴν συμμορίαν, ὁ δὲ Ὑπερίδης ἰε’ ἐν γὰρ τῷ κατὰ Πασικλέους λέγει τὴν αἰτίαν, γράφων ταυτί “ἔως μὲν οἱ πλουσιώτατοι παρακρούμενοι τὴν πόλιν σύμπεντε καὶ σύνεξ τριηραρ’ χοῦντες μέτρια ἀνήλiskon, ἡσυχίαν ἦγον οὗτοι· ἐπειδὴ δὲ ταῦτα “κατιδὼν Δημοσθένης νόμους ἔθηκε τοὺς τ’ τριηραρχεῖν καὶ βαρεῖαι “γεγόνασιν αἱ τριηραρχίαι, νῦν ὁ Φορμίων αὐτὸν ἐκκλέπτει.” ὅτι δὲ καὶ οἱ δημοποίητοι ἐνεγράφοντο εἰς τὰς συμμορίας δεδήλωκεν ὁ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου πολλάκις. συμμοριῖται δὲ εἰσιν οἱ τῆς αὐτῆς αὐτοῖς μετέχοντες συμμορίας, ὥς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ Ὑπερίδης δείκνυσσι. διηρέθησαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ Ναυσινίκου ἄρχοντος, ὥς φησι Φιλόχορος ἐν τῇ ε’ Ἀτθίδος. Συγγραφεῖς· Ἰσοκράτης Ἀρεοπαγитικῷ. εἰθισμένον ἦν παρ’ Ἀθηναίοις, ὅποτε δέοι, πλῆθός τι αἰρεῖσθαι, εἰς ῥητὴν ἡμέραν εἰσφέρον γνῶμας εἰς τὸν δῆμον. ^[15]

Lex 284 τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν υ’ ἐγένετο, καθὰ Θουκυδίδης ἐν τῇ η’ φησὶν “ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ “οἱ περὶ Πείσανδρον ἐλθόντες εὐθύς τῶν λοιπῶν εἶχοντο, καὶ πρῶτον “μὲν τὸν δῆμον συλλέξαντες εἶπον γνώμην, ἰ’ ἄνδρας ἐλέσθαι συγγραφέας αὐτοκράτορας, τούτους δὲ συγγράψαντας γνώμην ἐξενεγ’ “κεῖν ἐς τὸν δῆμον ἐς ἡμέραν ῥητὴν, καθότι ἄριστα ἢ πόλις οἰκὴ “σεται.” ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες συγγραφεῖς λ’ οἱ τότε αἰρεθέντες, καθὰ φησιν Ἀνδροτίων τε καὶ Φιλόχορος, ἐκάτερος ἐν τῇ Ἀτθίδι· ὁ δὲ Θουκυδίδης τῶν ἰ’ ἐμνημόνευσε μόνων τῶν προβούλων. Σύνδικοι· Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ’ Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους φησὶν “οἱ μετὰ τὰ ἐκ Πειραιῶς, ὥς ἐγὼ ἀκούω, σύνδικοι ἦσαν, πρὸς “οὓς τὰ δημεύμενα ἀπεφέρετο.” καὶ Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Δεξίππου, εἰ γνήσιος, “καὶ ποῦ ἐτέρωθι ἀνδρεῖός ἐστιν οὗτος; πρὸς τοῖς “θεσμοθέταις γραφὰς γραφόμενος, πρὸς τοῖς συνδίκους ἀπογραφὰς “ἀπογράφων.” μήποτ’ οὖν ἀρχὴ τις ἦν καθεσταμένη μετὰ τὴν ἐκ Πειραιῶς κάθοδον. Συνήγοροι· Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφὴν ἀπολογίᾳ καὶ ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. ^[15]

Lex 285 εἰοίκασι παρ’ Ἀθηναίοις τινὲς χειροτονεῖσθαι συνήγοροι ἐπὶ τῷ συναγορεύειν. Σύγκλητος ἐκκλησία· τῶν ἐκκλησιῶν αἱ μὲν ἐξ ἔθους καὶ κατὰ μῆνα ἐγίνοντο· εἰ δέ τι ἐξαίφνης κατεπεΐξειεν ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη ἐκαλεῖτο σύγκλητος ἐκκλησία· Δημοσθένους ἐν τῷ κατ’ Αἰσχίνου. Σύνταξις· ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη διοικήσεως Δημοσθένους Φιλιππικοῖς “καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν αὐτὴν τοῦ τε λαμβάνειν καὶ “τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα.” ἔλεγον δὲ καὶ τοὺς φόρους συντάξεις, ἐπειδὴ χαλεπῶς ἔφερον οἱ Ἕλληνες τὸ τῶν φόρων ὄνομα, Καλλιστράτου οὕτω καλέσαντος, ὥς φησι Θεόπομπος ἐν ἰ’ Φιλιππικῶν. Ὑπερίδης Δηλιακῷ “σύνταξιν ἐν τῷ παρόντι οὐδενὶ διδόντες, ἡμεῖς “δέ ποτε ἡξιώσαμεν λαβεῖν.” Συντελεῖς· οἱ συνδαπανῶντες καὶ

συνεισφέροντες τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται, ὥς ἔστιν εὐρεῖν ἐν τῷ Ἀντιφῶντος περὶ τοῦ Σαμοθρακῶν φόρου. ^[15]

Lex 286 Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Σφηττός: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς δημότας περὶ χωρίου. Σφηττός δημος τῆς Ἀκαμαντίδος. Σφοδρίας: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Μεγαρέων, εἰ γνήσιος. στρατηγὸς Λακεδαιμονίων ὁ Σφοδρίας. φησὶ δ' αὐτὸν ὁ Καλλισθένης ἐν β' Ἑλληνικῶν εὐήθη τε εἶναι λίαν καὶ κοῦφον πρὸς τὰς ἐλπίδας. Τ Ταυρέας: ὄνομα κύριον. Ταμίαι: Ἰσαῖος ἔν τινι τῶν κληρικῶν. ἀρχή τις παρ' Ἀθηναίοις ἦν οἱ ταμίαι, ἰ' τὸν ἀριθμόν. παραλαμβάνουσι δ' οὗτοι τό τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς Νίκας καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ τὰ χρήματα ἐναντίον τῆς βουλῆς, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. εἰσὶ δέ τινες καὶ τῶν ἱερῶν τριήρων ταμίαι, ὥς ὁ αὐτὸς φιλόσοφος φησιν. ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχοις παρείποντο ταμίαι δεδήλωκεν Εὐπολις ἐν Μαρικᾷ. Ταμύναι: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. πόλις ἔστιν ἐν Εὐβοίᾳ ἐν τῇ χώρᾳ τῇ Ἑρετριέων αἱ Ταμύναι, ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ὥς οἱ τε τὰ Εὐβοϊκὰ γράψαντες μαρτυροῦσι καὶ Σιμωνίδης ἐν τῷ εἰς Λυσίμαχον τὸν Ἑρετρίεα θρήνω. ^[15]

Lex 287 Τὰ τῶν φωρῶν κρείττω: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀθηνογένους β'. παροιμία ἐστὶ λεγομένη κατὰ τῶν πλείω φερομένων ὧν ἡδίκησαν. Τεταρτημόριον: Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Καλλισθέλους εἰσαγγελίᾳ. τεταρτημόριόν ἐστι τὸ τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολου, τουτέστι χαλκοῖ β'. Τετρακόσιοι: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως. οἱ υ' πρὸς ζ' ἐτῶν κατέστησαν τῶν λ' τυράννων παρ' Ἀθηναίοις, οἵτινες δ' μῆνας ἤρξαν τῆς πόλεως, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Τετραρχία: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. τετάρων μερῶν ὄντων τῆς Θετταλίας ἕκαστον μέρος τετράς ἐκαλεῖτο, καθά φησιν Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Θετταλικοῖς: ὄνομα δὲ φησιν εἶναι ταῖς τετράσι Θετταλιῶτιν, Φθιώτιν, Πελασγιῶτιν, Ἑστιαῖωτιν. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ κοινῇ Θετταλῶν πολιτείᾳ ἐπὶ Ἀλεύᾳ τοῦ Πύρρου διηρησθῆναι φησιν εἰς δ' μοίρας τὴν Θετταλίαν. ^[15]

Lex 288 εἴη ἂν οὖν λέγων ὁ Δημοσθένης τὴν τετραρχίαν. ὅτι δὲ Φίλιππος καθ' ἐκάστην τούτων τῶν μοιρῶν ἄρχοντα κατέστησε δεδηλώκασιν ἄλλοι τε καὶ Θεόπομπος ἐν τῇ μδ'. Τετρυπημένη: Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ γράφει ταυτί “ψῆφοι δὲ εἰσι χαλκαῖ, αὐλίσκον “ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ, αἱ μὲν ἡμίσειαι τετρυπημέναι, αἱ δὲ ἡμίσειαι “πλήρεις. οἱ δὲ λαχόντες ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπειδὰν εἰρημένοι ὦσιν “οἱ λόγοι, παραδιδόασιν ἐκάστῳ τῶν δικαστῶν β' ψήφους, τετρυπη“μένην καὶ πλήρη, φανεράς ὁρᾶν τοῖς ἀντιδίκους ἵνα μήτε πλήρεις “μήτε πάντη τετρυπημένας λαμβάνωσιν.” Τετύφωμαι: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημαι, ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα, ἥτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς, ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν τυφῶνα ἀναφερομένων σκηπτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων, ἃ δὲ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρώως καταρραγέντα· καὶ γὰρ Ἀλκαῖός φησι ἀμπαν δὲ τυφῶς ἔκ ς' ἔλετο φρένας. Τηλεφάνης: αὐλητής· Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. ^[15]

Lex 289 ὄνομα κύριον. Τῆνος: μία τῶν Κυκλάδων νήσων. Τῆτες: ἀντὶ τοῦ τούτῳ τῷ ἔτει Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Πυθόδημον ἀπολογίᾳ, εἰ γνήσιος, Ἀριστοφάνης Γήρᾳ καὶ οἱ ἄλλοι. Τιλωφώσαιον: Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου. ὄρος ἐστὶ μικρὸν ἀπέχον τῆς λίμνης τῆς Κωπαΐδος, ὥς Θεόπομπος ἐν ταῖς Φιλιππικαῖς. Τίμημα: ἀντὶ μὲν τοῦ ἐνέχυρον καὶ οἶον ἀποτίμημα Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Καλλίου “οὗτοι δὲ φάσκοντες πλείονος μισθώσεσθαι καὶ “τίμημα καταστήσεσθαι.” τοῦτο δ' ἐν τοῖς ἐξῆς ἀποτίμημα καλεῖ. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ οἶον κεφάλαιον, ὥς ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν Δημοσθένους. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἰσφερόμενον παρ' ἐκάστου τίμημα παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν τῷ κατ' Ἀφόβου. ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου ἐπὶ τῆς τιμωρίας εἴρηται. Τιτακίδαι: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. ^[10]

Lex 290

δῆμος ἐστὶ τῆς Αἰαντίδος φυλῆς οἱ Τιτακίδαι, ὡς Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνὸς ἐν τῷ περὶ τῶν δῆμων δηλοῖ. μήποτε δὲ ἀπὸ Τιτακοῦ ὠνομάσθησαν, οὗ μνημονεύει Ἡρόδοτος. Τοπεῖον: Ἰσαῖος κατὰ Διοκλέους. τοπεῖα λέγουσι τὰ σχοινία· Στράτις Μακεδόσι τὸν πέπλον δὲ τοῦτον ἔλκουσ' ὀνεύοντες τοπείοις ἄνδρες ἀναρίθμητοι εἰς ἄκρον ὥσπερ ἰστίου τὸν ἰστόν. Ἀρχιππος Ὀνῶ τροχιλίασι ταῦτα καὶ τοπείοις ἰστᾶσιν οὐκ ἄνευ πόνου. Τί ἐστὶ τὸ ἐν τοῖς Δημοσθένους Φιλιππικοῖς “καὶ τὸ θρυλούμενόν “ποτε ἀπόρρητον ἐκεῖνο,” Θεόπομπος ἐν λα' δεδήλωκε. φησὶ γὰρ “καὶ πέμπει πρὸς τὸν Φίλιππον πρεσβευτὰς Ἀντιφῶντα καὶ Χαρί“δημον πράζοντας καὶ περὶ φιλίας, οἱ παραγενόμενοι συμπεῖθειν “αὐτὸν ἐπεχειροῦν ἐν ἀπορρήτῳ συμπράττειν Ἀθηναίοις ὅπως ἂν λάβωσιν Ἀμφίπολιν, ὑπισχνόμενοι Πύδναν. [15]

Lex 291 οἱ δὲ πρέσβεις οἱ τῶν “Ἀθηναίων εἰς μὲν τὸν δῆμον οὐδὲν ἀπήγγελλον, βουλόμενοι λανθᾶ“νεῖν τοὺς Πυδναίους, ἐκδιδόναι μέλλοντες αὐτοὺς, ἐν ἀπορρήτῳ δὲ “μετὰ τῆς βουλῆς ἔπραττον.” Τορώνη: Ἰσοκράτης Παναθηναϊκῶ. πόλις ἐν Θράκῃ, ὡς Ἐφορος ἐν δ' ἱστορεῖ. Τοὺς ἐτέρους τραγωιδοὺς ἀγωνιεῖται: Λυκοῦργος ἐν τῷ πρὸς Δημάδην. Δίδυμός φησιν ὅτι παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀρμοζομένων καὶ σεμνοποιούντων ἑαυτοὺς πρὸς τὰ ἐναντία. Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς “καὶ μετὰ “ταῦτα ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας “τῶν δεσποτῶν.” οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ χωρὶς τοῦ προσκεῖσθαι φανερόν ἂν εἴη τὸ δηλούμενον, ὅτι οἱ ἀπελεύθεροι καθ' αὐτοὺς ᾤκουν, χωρὶς τῶν ἀπελευθερωσάντων, ἐν δὲ τῷ τέως δουλεύοντες ἔτι συνώκουν. Τραγικὸς πίθηκος: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἔοικε λέγειν τοῦτο ὁ ρήτωρ ὡς καὶ περὶ τὴν ὑπόκρισιν ἀτυχοῦντος τοῦ Αἰσχίνου, καὶ μιμουμένου μᾶλλον τραγωδοῦς ἢ τραγωδεῖν δυναμένου. Τραπεζοφόρος: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας ὅτι ἱερωσύνης ὄνομά ἐστιν ἢ τραπεζοφόρος. [15]

Lex 292 ὅτι δ' αὕτη τε καὶ ἡ κοσμῶ συνδιέπousι πάντα τῇ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερεῖα αὐτός τε ὁ ρήτωρ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ δεδήλωκε καὶ Ἰστρος ἐν ιγ' τῶν Ἀττικῶν συναγωγῶν. Τριακάς: τοῖς τετελευτηκόσιν ἤγετο ἢ τριακοστὴ ἡμέρα διὰ θανάτου, καὶ ἐλέγετο τριακάς, ὡς Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἰππέως κλήρου δηλοῖ, ἐνικῶς τε καὶ πληθυντικῶς τριακάδα καὶ τριακάδας τὴν ἡμέραν καλῶν. Τριβωνευόμενοι: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. ἥτοι ἀντὶ τοῦ τριβάς ἐμποιοῦντες, ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες, ἀπὸ τοῦ τρίβωνες εἶναι πραγμάτων. Τρίγωνον δικαστήριον: Λυκοῦργος κατ' Ἀριστογείτονος. ὄνομά ἐστι δικαστηρίου, ἴσως καὶ τῷ σχήματι τριγώνου ὄντος. μνημονεύουσιν αὐτοῦ ἄλλοι τε καὶ Μένανδρος ἐν τῇ * * * Τριηράρχημα: τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ τριηραρχήματος. [10]

Lex 293 ἐπιτριηράρχημα δὲ τὸ ἀναλίσκόμενον μετὰ τὸν τῆς τριηραρχίας χρόνον. Τρικάρανον: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Μεγαλοπολιτῶν. φρούριόν ἐστι τῆς Ἀργείας οὕτω καλούμενον. Τρικέφαλος: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην “μικρὸν δ' ἄνω τοῦ “τρικεφάλου παρὰ τὴν Ἑστίαν ὁδόν.” τὸ πλήρες ἐστὶ τοῦ τρικεφάλου Ἑρμοῦ. τοῦτον δὲ φησι Φιλόχορος ἐν γ' Εὐκλείδην ἀναθεῖναι Ἀγκυλῆσιν. Τριπτῆρα: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους. Νίκανδρος ἐν ιζ' τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου φησὶν ὅτι τριπτῆρ ἐστὶ πιθάκνη ἐκπέταλος, οἷα τὰ ἐπιλήνια. ἐπὶ τούτου δ' ἂν τάττοιτο νῦν παρὰ τῷ ρήτορι· πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα σημαίνει τοῦνομα. Τριτημόριον: Δείναρχος κατὰ Καλλισθένους, ὅτι δὲ τριτημόριόν ἐστιν ζ' χαλκοῖ Φιλήμων ἐν ἀρχῇ τοῦ Σαρδίου διδάσκει. Τρίτον ἡμίδραχμον: Δείναρχος κατὰ Λυκούργου. [15]

Lex 294 τὰς β' ἡμισυ δραχμὰς οὕτως εἰώθασιν ὀνομάζειν οἱ παλαιοί. Τριτοπάτορες: Δήμων ἐν τῇ Ἀτθίδι φησὶν ἀνέμους εἶναι τοὺς Τριτοπάτορας· Φιλόχορος δὲ τοὺς Τριτοπάτορας πάντων γεγονέναι πρώτους· τὴν μὲν γὰρ γῆν καὶ τὸν ἥλιον, φησὶν, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα καλεῖν, γονεῖς αὐτῶν ἠπίσταντο οἱ τότε ἄνθρωποι, τοὺς δὲ ἐκ τούτων τρίτους πατέρας. Φανόδημος δὲ ἐν ζ' φησὶν ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι θύουσὶ τε καὶ εὐχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παίδων, ὅταν γαμεῖν μέλλωσιν· ἐν δὲ τῷ Ὀρφέως Φυσικῶ ὀνομάζεσθαι τοὺς Τριτοπάτορας Ἀμαλκείδην καὶ Πρωτοκλέα καὶ

Πρωτοκρέοντα, θυρωρούς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων· ὁ δὲ τὸ Ἐξηγητικὸν ποιήσας Οὐρανοῦ καὶ Γῆς φησιν αὐτοὺς εἶναι, ὀνόματα δὲ αὐτῶν Κόττον, Βριάρεων καὶ Γύγην. Τριτόμηνης: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. τὴν τρίτην τοῦ μηνὸς τριτομήνιδα ἐκάλουν. δοκεῖ δὲ γεγεννησθαι τότε ἡ Ἀθηνᾶ. Ἴστρος δὲ καὶ Τριτογένειαν αὐτὴν φησι διὰ τοῦτο λέγεσθαι, τὴν αὐτὴν Σελήνην νομιζομένην. ^[15]

Lex 295 Τριττὺς: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. τριττὺς ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς αὕτη γὰρ διήρηται εἰς γ' μέρη, τριττὺς καὶ ἔθνη καὶ φατρίας, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Τυρμεῖδαι: Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Ξενοφίλου. δῆμος τῆς Οἰνηΐδος οἱ Τυρμεῖδαι, ὡς φησι Διόδωρος. Τυρταῖος: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους. ὁ τῶν ἐλεγείων ποιητής. Υ' Ὑακινθίδες: Λυκοῦργος ἐν τῇ κατὰ Λυκόφρονος εἰσαγγελίᾳ. εἰσὶ δὲ θυγατέρες Ὑακίνθου τοῦ Λακεδαιμονίου. Ὑβάδαι: Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς Ὀνομακλέους θυγατρὸς. ἔστι δὲ δῆμος τῆς Λεοντίδος. Ὑγία Ἀθηνᾶ: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. ἔστι δὲ ἐπώνυμον τῆς Ἀθηνᾶς καὶ γὰρ Ὑγία καλεῖται καὶ Νίκη καὶ Ἰππία καὶ Ἐργάνη. Ὑπάγουσιν: ἀντὶ τοῦ προάγουσι Δημοσθένους Φιλίππικοις. Ὑπέρβολος: Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. ^[15]

Lex 296 ἦν δὲ δημαγωγὸς ὃν Θουκυδίδης ἐν τῇ η' ἐξωστρακίσθαι φησίν. Ὑπερήμεροι: οἱ δίκην ὀφλόντες ὅποιαν οὖν καὶ τὰ ἐπιτίμια τοῖς ἐλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς προθεσμίαις ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο, καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπερημερία, ὡς ὑποσημαίνει ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκλέους Ἰσαῖος, εἰ γνήσιος ὁ λόγος ἐστίν. Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας. λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ' Καταλόγου Κατουδαίους ὀνομαζομένους. Ὑποκυδεῖς γὰρ εἰσιν οἱ τόποι: Δεῖναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. ὑποκυδής ἐστίν ὁ δῖυγρος, ὡς ἐκ τῆς γ' Κτησίου φανερόν ἐστιν. Εὐφορίων οἶόν θ' εἰαμενῆς ὑποκυδέος. ἐν ἐνίοις μέντοι τῶν ἀντιγράφων παρὰ τῷ ῥήτορι γέγραπται ὑπόκοιλοι. Ὑπόλογον: Λυσίας περὶ ἀμβλώσεως, εἰ γνήσιος, “οὐχ ὑπόλο”γον ὄντα” ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐν λόγῳ. ^[15]

Lex 297 Δεῖναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου “οὐδεὶς ὑπόλογος βουλῇ γέγονεν” ἀντὶ τοῦ οὐδεμία συγγνώμη, οὐδεμία παραίτησις. Ὑπονομεύοντες: ἀντὶ τοῦ ὑπονόμους ὀρύττοντες Δεῖναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλίππου. Ὑποστήσας: ἀντὶ τοῦ ὑποβαλόμενος Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀντίου. Ὑποφόνια: τὰ ἐπὶ φόνῳ διδόμενα χρήματα τοῖς οἰκείοις τοῦ φονευθέντος, ἵνα μὴ ἐπεξίωσιν. Δεῖναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλισθέους καὶ ἐν τῷ κατὰ Φορμισίου, Θεόφραστος Νόμων ις'. Ὑπωμοσία: τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην προφάσει χρώμενον ἀποδημία ἢ νόσῳ ἢ τινὶ τῶν παραπλησίων μεθ' ὅρκου οὕτως ἐλέγετο, καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο ὑπόμνησθαι, ὡς ἔκ τε ἄλλων δῆλον καὶ ἐκ τοῦ Δημοσθένους κατ' Ὀλυμπιοδώρου. Ὑσιαί: Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Ξενοφίλου. Ὑσιαὶ τῆς Βοιωτίας πόλις, ἧς μνημονεύει καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀντιόπῃ. Φ Φαλάγγια: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας β' ὅτι τῶν δακετῶν τι ζῶόν ἐστὶ τὸ φαλάγγιον. ^[15]

Lex 298 δῆλον δὲ ποιεῖ καὶ Ξενοφῶν ἐν α' τῶν Ἀπομνημονευμάτων. Φάληρον: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Λυσιθέου. Φάληρον δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Φαληρεύς. Φανίας: ὄνομα κύριον, τῶν ἐστρατηγηκότων τις. Φανοστράτη: Δημοσθένους κατ' Ἀνδροτίωνος. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἐταιρῶν ταύτην φησὶν ἐπονομάζεσθαι Φθειροπύλην, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς θύρας ἐστῶσα ἐφθειρίζετο. Φαρμακός: Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας, εἰ γνήσιος. δύο ἄνδρας Ἀθήνησιν ἐξῆγον καθάρσια ἐσομένους τῆς πόλεως ἐν τοῖς Θαργηλίοις, ἓνα μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, ἓνα δὲ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν. ὅτι δὲ ὄνομα κύριόν ἐστιν ὁ Φαρμακός, ἱερὰς δὲ φιάλας τοῦ Ἀπόλλωνος κλέψας ἀλοῦς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἀχιλλέα κατελεύσθη, καὶ τὰ τοῖς Θαργηλίοις ἀγόμενα τούτων ἀπομιμήματά ἐστιν, Ἴστρος ἐν α' τῶν Ἀπόλλωνος ἐπιφανειῶν εἴρηκεν. Δημοσθένους δ' ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος λέγοντος “οὗτος οὖν αὐτὸν ἐξαιρήσεται ὁ

φαρμακός” Δίδυμος προπερισπᾶν ἀξιοῖ τοῦνομα· ἀλλ’ ἡμεῖς οὐχ εὖρομεν οὕτω που τὴν χρῆσιν.
[15]

Lex 299 Φαρμακῶντα: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. ἔστι δὲ φαρμακῶν ὁ ὑπὸ φαρμάκων βεβλαμμένος, ὡς καὶ Θεόφραστος ἐν ἱε’ Νόμων ὑποσημαίνει. Φάσις: λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος, ὅταν τις ἀποφαίνῃ τῶν δημοσίων ἔχοντα τινὰ μὴ πριάμενον, λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων. ὅτε γὰρ μὴ ἐκμισθώσαιεν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων, ἔφαινε αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα, ἵνα μισθωθῇ· ἔφαινε δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν μεμίσθωτο. τοῦ μὲν οὖν προτέρου τὰ μαρτύρια ἔνεστιν εὖρεῖν παρά τε Δεινάρχῳ καὶ Δημοσθένει, τῆς δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων φάσεως παρὰ Λυσία πρὸς τὴν φάσιν τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου. Φάσκωλον: πῆρα τις οὕτως ἐκαλεῖτο παρ’ αὐτοῖς· Ἰσαῖος καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Δίωνα, Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις. Φάϋλλος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ’ Ἀριστοκράτους. [15]

Lex 300 Ὀνόμαρχος ἦν Φωκέων τύραννος· τούτῳ δὲ ζῶντι συνῆρχεν ὁ ἀδελφὸς Φάϋλλος. Φελλέα: Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου. τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία φελλέας ἐκάλουν· Κρατῖνος Ὀραις, Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Φηγαιῦσι: Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῶν ἰδίων εὐεργεσιῶν. Φηγαίης δῆμος τῆς Αἰαντίδος, ὡς φησι Διόδωρος. Φηλώματα: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονομίας ἐξαπάτας· φηλοῦν γὰρ τὸ ἐξαπατᾶν. Φηγούσιον: Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Βατράχου φόνου. Φηγοῦς δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος. Φθόην: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν Λυκούργου παίδων καὶ Ἰσοκράτης Αἰγινήτικῳ. [10]

Lex 301 τὴν νῦν φθίσιν λεγομένην φθόην ἔλεγον. Φιλάμμων: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος Φιλάμμωνα τὸν Ἀθηναῖον πύκτην. Φιλέψιος: Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους· Φιλεψίου μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταὶ ἐπὶ τῷ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους λέγειν· κεκωμώδεται δὲ καὶ εἰς πανουργίαν. Φιλίσκος: Δημοσθένης. ὄνομα κύριον. Φιλοσοφεῖν: ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι καὶ ἀσκεῖν Ἰσοκράτης περὶ τῆς εἰρήνης. Μένανδρος Θρασυλέοντι “φιλοσοφεῖ δὲ τοῦθ’ ὅπως κατα“πράζεται τὸν γάμον.” Φιλοτησία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ’ Αἰσχίνου· ἡ κύλιξ ἦν κατὰ φιλίαν τοῖς φίλοις προὔπινον φιλοτησία ἐκαλεῖτο, ὡς Ὑπερείδης φησὶ καὶ Ἀλεξίς. Φιμοί: Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου “καὶ φιμοὺς καὶ κυβευ“τικά ἔτερα ὄργανα.” φιμὸς δ’ ἐστὶν ὁ καλούμενος κημὸς, εἰς ὃν ἐνεβάλλοντο, καθά φασιν οἱ γλωσσογράφοι. [15]

Lex 302 Δίφιλος Συνωρίδι ἔλκ’ ἐς μέσον τὸν φιμόν, ὡς ἂν ἐμβάλῃ. Φλυέα: Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου. Φλυεῖς δῆμος τῆς Κεκροπίδος. ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγωδίας ποιητής. Φορβαντεῖον: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους, ὅτι τὸ Ἀθήνησι Φορβαντεῖον ὠνομάσθη ἀπὸ Φόρβαντος βασιλεύσαντος Κουρήτων καὶ ὑπ’ Ἐρεχθέως ἀναιρεθέντος δεδήλωκεν Ἄνδρων ἐν ἡ’ τῶν Συγγενειῶν· ἦν δὲ Ποσειδῶνος υἱὸς ὁ Φόρβας, καθά φησιν Ἑλλάνικος ἐν α’ Ἀτθίδος. Φορίνη: Ἀντιφῶν Ἀληθείας β’. ὅτι καὶ ἐπ’ ἀνθρωπείου δέρματος ἐλέγετο ἡ φορίνη καὶ Ἀριστομένης ἐν Γόρσι δῆλον ποιεῖ. Φρατέρες: Δημοσθένης περὶ τοῦ ὀνόματος. φρατρία ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς, φρατέρες δὲ οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχοντες, καὶ φρατρίζειν τὸ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχειν· φρατρίαρχος δ’ ἐστὶν ὁ τῆς φρατρίας ἄρχων. [10]

Lex 303 Φρεάρριος: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἔστι δὲ δῆμος τῆς Λεοντίδος. Φροῦδος: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἡρώδου φόνου ἀντὶ τοῦ ἐκποδῶν. παρὰ πολλοῖς δὲ τοῦνομα ἐστίν. Φρυκτωρῶν: φρυκτωρεῖν ἐστὶ κυρίως τὸ διὰ πυρσῶν ἀναιενομένων σημαίνειν ὅτιοῦν· Δείναρχος ἐν τῇ Αἰσχίνῃ συνηγορίᾳ κατὰ Δεινίου. Φρυνώνδας: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. ἦν δὲ Ἀθηναῖος περιβόητος ἐπὶ πονηρίᾳ, οὐδὲν ἥττον Εὐρυβάτου. Φρύνων: Δημοσθένης κατ’ Αἰσχίνου. οὗτος

τῶν ἰ' πρέσβειων εἷς ἦν τῶν μετ' Αἰσχίνου καὶ Δημοσθένους. Φύλαρχος: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. φύλαρχός ἐστιν ὁ κατὰ φυλὴν ἐκάστην τοῦ ἵππικοῦ ἄρχων, ὑποτεταγμένος δὲ τῷ ἱππάρχῳ, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησί. Φυλὴ: Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης. ^[15]

Lex 304 δῆμος ἐστὶ Φυλὴ τῆς Οἰνηίδος· Μένανδρος Δυσκόλῳ τῆς Ἀττικῆς νομίζειτ' εἶναι τὸν τόπον φυλὴν, τὸ Νυμφαῖον δ' ὅθεν προέρχονται φυλασίων. Φιλόχορος δ' ἐν ζ' Ἀτθίδος φρούριον αὐτό φησιν εἶναι. Χ Χάρακα: Δημοσθένης τὸ χαράκωμα ὃ περιεβάλλοντό τινες στρατοπέδῳ ἐπὶ σωτηρίᾳ. Μένανδρος Ἀσπίδι πολλοὶ γὰρ ἐκλελοιπότες τὸν χάρακα τὰς κώμας ἐπόρθουν. Χαλκεῖα: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημέου ξενίας. τὰ Χαλκεῖα ἐορτὴ παρ' Ἀθηναίοις τῇ Ἀθηνᾶ ἄγομένη Πυανεψιδῶνος ἔνῃ καὶ νέᾳ, χειρώναξι κοινῇ, μάλιστα δὲ χαλκεῦσιν, ὡς φησιν Ἀπολλώνιος ὁ Ἀχαρνεύς. ^[10]

Lex 305 Φανόδημος δὲ οὐκ Ἀθηνᾶ φησιν ἄγεσθαι τὴν ἐορτὴν ἀλλ' Ἡφαίστῳ. γέγραπται δὲ καὶ Μενάνδρῳ δρᾶμα Χαλκεῖα. Χαρικλῆς: εἷς τῶν λ' Λυσίας. Χερνίβων: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος “καὶ χερνίβων “καὶ κανῶν ἀψόμενον.” εἴη δ' ἂν ἀπ' ὀρθῆς τῆς χέρνιψ γενικὴ πληθυντικὴ χερνίβων· τῆς γὰρ χέρνιβος μέμνηται καὶ οἱ κωμικοὶ ὡς παραλαμβανομένης εἰς τὰς θυσίας. ὁ γοῦν Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνισί φησι παῖ παῖ, τὸ κανοῦν αἵρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα. Χίλιοι διακόσιοι: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἰσχύμαχόν φησιν “οὐ“δεῖς Λυσίδης ἐστὶ τῶν διακοσίων καὶ χιλίων.” οἱ πλουσιώτατοι Ἀθηναίων χίλιοι καὶ διακόσιοι ἦσαν, οἱ καὶ ἐλειτούργουν. μνημονεύουσι δ' αὐτῶν καὶ ἄλλοι ῥήτορες καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ ς'. Λυσίας δ' ἐν τῷ πρὸς Κλεινίαν καὶ Ἰσαῖος ἐν τῇ ὑπὲρ Νικίου συνηγορίᾳ τῷ ἀπηρτισμένῳ ἀριθμῷ ἐχρήσαντο χιλίους εἰπόντες. Χιλιωθέντα: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος ἀντὶ τοῦ χιλίας ὀφλόντα. ὁ δ' αὐτὸς ῥήτωρ καὶ ἐν τῷ κατὰ Κηφισοδότου φησὶ κεχιλιῶσθαι. Χίλων: ὄνομα κύριον Αἰσχίνης. ^[15]

Lex 306 Χλῆδος: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα περὶ χωρίου βλάβης “ἔπειτα δὲ τὸν χλῆδον ἐκβαλὼν εἰς τὴν ὁδὸν, ἐξ ὧν ὑψηλοτέραν “καὶ στενωτέραν τὴν αὐτὴν ὁδὸν πεποιῆσθαι συμβέβηκεν.” πᾶν πλῆθος χλῆδος λέγεται, καὶ ἐστὶν οἶον σωρός τις, μάλιστα δὲ τὸ τῶν ἀποκαθαρμάτων τε καὶ ἀποψημάτων, καὶ ἡ τῶν ποταμῶν πρόσχωσις, καὶ πολὺ μᾶλλον τῶν χειμάρρων, ὃ καὶ χέραδος καλεῖται. νῦν δὲ ἔοικεν ὁ ῥήτωρ λέγειν ὅτι χοῦν καὶ φρυγανώδη τινα ἐκ τοῦ χωρίου σωρὸν ὁ Καλλικλῆς εἰς τὴν ὁδὸν ἐμβέβληκεν, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἐξῆς ὑποσημαίνει. κέχρηται δὲ τῷ ὀνόματι πολλοί. Αἰσχύλος Ἀργείοις καὶ παλὰ ἀγκυλητὰ καὶ χλῆδον βαλὼν. Χόες: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος. ἐορτὴ τις ἦν παρ' Ἀθηναίοις ἄγομένη Ἀνθεστηριῶνος δωδεκάτῃ. φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος Ἀνθεστήρια μὲν καλεῖσθαι κοινῶς τὴν ὅλην ἐορτὴν Διονύσω ἄγομένην, κατὰ μέρος δὲ Πιθοίγια, Χόας, Χύτρους. Χολαργεύς: Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου. ^[15]

Lex 307 Χολαργία δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος. Χολλεῖδαι: Λυσίας. δῆμος τῆς Λεοντίδος. Χρησταί: δύο σημαίνει τοῦνομα τάναντία· καὶ γὰρ τοὺς δανειστάς, ὡς παρ' Ἰσαίῳ ἐν τῷ πρὸς Καλυδῶνα καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις· φησὶ γὰρ ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων ἄγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι. ἐπὶ δὲ τοῦ δανειζομένου κέχρηται τῷ ὀνόματι ἄλλοι τε καὶ Δημοσθένης ἐν τῇ ὑπὲρ Φορμίωνος παραγραφῇ. καὶ ἐν τῇ πρὸς Ζηνόθεμιν παραγραφῇ φησιν “οἱ δὲ δανεισταὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἡπατημένοι, ὀρῶντες “ἑαυτοῖς ἀντὶ τῶν χρημάτων ἄνθρωπον πονηρὸν χρήστην, ἄλλο δ' “οὐδέν.” Χρυσίς: ἡ φιάλη· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος, Ἀριστοφάνης Εἰρήνη. Χρυσοχοεῖν: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου “πάλιν γὰρ Αἰ“σχίνου ἀποφοιτήσας παρὰ τούτῳ δήλον ὅτι χρυσοχοεῖν ἐμάνθα“νεν, ἀλλ' οὐ τὸ προκείμενον αὐτῷ πράττειν ἢ πάσχειν. ^[15]

Lex 308

” κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Πλάτων ἐν εἴ Πολιτείας λέγων “τί δέ; ἢ “δ’ ὃς ὁ Θρασύμαχος, χρυσοχοήσοντας οἶει τούσδε νῦν ἐνθάδε ἀφ’ ἑλθαι, ἀλλ’ οὐ λόγων ἀκουσομένους;” ἄρξασθαι δέ φασι τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν. ἔπεσέ τις φήμη ποτὲ εἰς τὸ πλῆθος τὸ Ἀθηναίων ὡς ἐν Ὑμητῷ χρυσοῦ ψῆγμα πολὺ φανείη καὶ φυλάττοιο ὑπὸ τῶν μαχίμων μυρμηκῶν. οἱ δ’ ἀναλαβόντες ὅπλα ἐξέθεον ἐπ’ αὐτούς. ἄπρακτοι δ’ ὑποστρέψαντες καὶ μάτην κεκακοπαθηκότες ἔσκωπτον ἀλλήλους, λέγοντες “σὺ δὲ ὦ χρυσοχοήσῃς,” ὅπερ δηλοῖ, σὺ δὲ ὦ ψῆγμα πολὺ συλλέξας καὶ χρυσοχοήσας πλουτήσῃς. ἐχλευάζοντο δὲ καὶ ὑπὸ τῶν κωμικῶν· Εὐβουλος γοῦν ἐν Γλαύκῳ φησὶν ἡμεῖς ποτ’ ἄνδρας Κεκροπίδας ἐπέισαμεν λαβόντας εἰς Ὑμητὸν ἐξελθεῖν ὅπλα καὶ σιτί’ ἐπὶ μύρμηκας ἡμερῶν τριῶν, ὡς χρυσοτεύκτου ψήγματος πεφηνότος. ^[10]

Lex 309 Χύτροι: Λυσίας ἐν τῷ κατ’ Αἰσχίνου περὶ τῆς δημεύσεως τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων “ἐπειδὴ τοῖνυν τοὺς Χύτρος ὁ Δημάρατος “ἐάλω προδιδούς.” πόλις ἐστὶν ἐν Κύπρῳ οὕτω καλουμένη, καθά φησι Ξεναγόρας ἐν ταῖς Νήσοις. ἔστι δὲ καὶ Ἀττική τις ἐορτὴ Χύτροι, ἥς μνημονεύει Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου. ἦγετο δὲ ἡ ἐορτὴ Ἀνθεστηριῶνος τρίτῃ ἐπὶ δέκα, ὡς φησι Φιλόχορος ἐν τῷ περὶ ἐορτῶν. Ψ Πευδεγγραφὴ: ὄνομα δίκης ἐστίν, ἣν εἰσίσαισι οἱ γεγραμμένοι ὀφείλῃ τῷ δημοσίῳ ὡς καταψευσαμένου αὐτῶν τοῦ ἐγγράψαντος ἐν τῇ σανίδι τῇ παρὰ τῇ θεῷ κειμένη, ὡς ἀδίκως ἐγγραφέντες ὀφείλῃ τῷ δημοσίῳ. Λυκοῦργος ἐν τῷ κατ’ Ἀριστογείτονος καὶ Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Μέδοντα μνημονεύουσι τοῦ ὀνόματος. Ψευδοκλητεία: ὄνομα δίκης ἐστίν, ἣν εἰσίσαισι οἱ ἐγγεγραμμένοι ὀφείλῃ τῷ δημοσίῳ, ἐπειδὴ αἰτιῶνται τινὰς ψευδῶς κατεσκευάσθαι κλητῆρας καθ’ ἑαυτῶν πρὸς τὴν δίκην ἀφ’ ἧς ὦφλον. ^[15]

Lex 310 ἔστι δὲ παρά τε ἄλλοις ῥήτορσι καὶ Ἰσαίῳ ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα περὶ χωρίου. Ψιθυριστὴς Ἑρμῆς: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. ἦν τις Ἀθήνησιν Ἑρμῆς οὕτω καλούμενος. ἐτιμᾶτο δ’ Ἀθήνησι καὶ ψίθυρος Ἀφροδίτῃ καὶ Ἑρῶς ψίθυρος. ^[5]